

TIISTAI 15. SYYSKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

1. Istunnon avaaminen

(Istunto avattiin klo 9.10.)

2. Keskustelu ihmisoikeuksien sekä demokratian ja oikeusvaltion periaatteiden loukkauksia koskevista tapauksista (käsiteltäväksi jätetyt päätöslauselmaesitykset): ks. pöytäkirja

3. Neuvosto esittelee esityksen yleiseksi talousarvioksi – Varainhoitovuosi 2010 (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana neuvoston esittely esityksestä yleiseksi talousarvioksi – varainhoitovuosi 2010.

Hans Lindblad, *neuvoston puheenjohtaja.* – (SV) Arvoisa puhemies, on suuri etuoikeus saada olla täällä tänään. Tämä saa minut tuntemaan suurta nöyryyttä, ja olen iloinen voidessani esitellä teille neuvoston esityksen yleiseksi talousarvioksi.

Unionilla on edessään merkittäviä haasteita. Taloudellinen tilanne oli huomattavasti huolestuttavampi kuusi kuukautta sitten, mutta nyt tilanne näyttää vakaammalta. Riskiskenaario on tasapainoisempi, ja uhka ajautumisesta yhä syvemmälle talouden syöksykierteeseen on pienentynyt.

Edessämme on kuitenkin suuria ongelmia, kuten työttömyyden paheneminen, talousarvion alijäämien suureneminen sekä velan kasvu. Nämä seikat huomioon ottaen julkista taloutta on ehdottomasti hoidettava niin, että se on pitkällä aikavälillä kestävä. Monilla mailla on vielä paljon tehtävää saadakseen julkisen taloutensa tasapainoon.

Väestökehitys aiheuttaa valtaisan painetta julkiselle taloudelle. Ilmastoon liittyvät haasteet vaativat uusia varoja, ja nykyiset varat on jaettava uudelleen. Mielestämme tämä merkitsee yleisesti ottaen sitä, että tulevan talousarvion on oltava erittäin maltillinen, jotta voimme huomioida tulevat tarpeet. Lisäksi siinä täytyy korostaa eurooppalaista lisäarvoa sekä investointeja, jotka voivat lyhyellä aikavälillä auttaa meitä pääsemään ylitse talouskriisistä ja pitkällä aikavälillä vahvistaa kilpailukykyämme.

Kyseiset haasteet on huomioitu esityksessä, jonka neuvosto hyväksyi yksimielisesti. Talousarvioesitys on valtiontalouksien näkökulmasta kurinalainen ja kestävä. Se edistää tutkimusta, koulutusta, kilpailukykyä, innovointia sekä infrastruktuurien kehittämistä. Lisäksi se edistää yhteenkuuluvuutta. Neuvoston talousarvioesitykseen on myös jätetty liikkumavaraa odottamattomia tilanteita varten.

Talousarvioesityksemme perustuu melko yksinkertaiseen logiikkaan. Jos haluamme edistää kasvua, työllisyyttä ja hyvinvointia, meidän pitää oppikirjojen mukaan toteuttaa kestävä, uskottava ja varovaista politiikkaa, mutta toisaalta on investoitava koulutukseen, tutkimukseen, infrastruktuuriin ja palkkaerojen tasoittamiseen EU:ssa. Juuri tähän olemme pyrkineet.

Neuvoston esitys on tasapainoinen, mutta silti kunnianhimoinen. Vuoden 2009 talousarvioon verrattuna olemme lisänneet maksusitoumusmäärärahoja 1,1 prosentilla ja maksumäärärahoja melkein 4 prosentilla. Sekä esityksemme että sitä koskevan tulevan sopimuksen on täytettävä tietyt perustavaa laatua olevat vaatimukset, joita noudatettiin ensimmäisessä käsittelyssä myös neuvostossa. Talousarviossa on taattava riittävä rahoitus EU:n vuodeksi 2010 asettamille ensisijaisille tavoitteille. EU:n on kyettävä myös reagoimaan nopeasti edessä oleviin haasteisiin. On korostettava erityisesti eurooppalaista lisäarvoa. Talousarvion on oltava kurinalainen ja taloudenhoidon on oltava kestävä. Muussa tapauksessa emme voi palauttaa vähitellen julkisen talouden tasapainoa.

On tärkeää noudattaa asetettuja ylärajoja. EU:lla on oltava riittävästi joustovaraa, jotta se voisi vastata tuleviin tarpeisiin ja selvittää yllättävistä tilanteista. On myös ratkaisevan tärkeää, että EU:n talousarvioon jätetään

riittävästi liikkumavaraa. Esityksessämme yleiseksi talousarvioksi maksusitoumusmäärärahat ovat 138 miljardia euroa ja maksumäärärahat 121 miljardia euroa. Neuvosto on tehnyt komission alustavaan talousarvioesitykseen joitakin vähennyksiä, jotka perustuvat yksityiskohtaiseen analyysiin talousarvion toteuttamisesta, talousarviota koskevista ennakkoarvioituksista sekä toimintaa koskevista ilmoituksista. Lisäksi tarkastelemme sitä, minkä verran kapasiteettia on käytettävissä ohjelmien ja toimenpiteiden toteuttamiseen. Avaintekijöitä analyysissämme olivat täytäntöönpanoaste ja vastaanottokyky.

Seuraavaksi puhun lyhyesti joistakin yksityisistä otsakkeista. Ala-otsake 1a, joka koskee tutkimusta ja innovointia, on kaikkein tärkein osatekijä, ja talousarvioesityksessämme taataan riittävät varat sitä varten. Lisäksi energia- ja infrastruktuurialan hankkeisiin suunnataan aiempaa enemmän varoja. Jos huomioimme talouden elvytysuunnitelman kirjanpidolliset vaikutukset, kyseiselle alalle suunnattujen varojen määrä kasvaa 8 prosenttia. Siis kahdeksan prosenttia! Se on paljon, ja kuten kaikki tiedätte, Euroopan talouden elvytysuunnitelman rahoittaminen on yksi niistä aiheista, joista meidän on keskusteltava syksyn aikana.

Alaotsakkeen 1b maksusitoumusmäärärahojen osalta neuvosto hyväksyi komission esityksen. Maksumäärärahojen osalta neuvosto puolestaan katsoo, että jotkut vähennykset ovat alustavaan talousarvioesitykseen nähden mahdollisia. Haluaisin kuitenkin korostaa sitä, että maksumäärärahojen määrä on esityksessämme 3,2 prosenttia suurempi kuin vuonna 2009.

Otsakkeeseen 2 neuvosto esittää huomattavaa korotusta vuoteen 2009 verrattuna sekä maksusitoumusmäärärahoihin että maksumäärärahoihin; maksusitoumusmäärärahat kasvaisivat 4,5 prosenttia ja maksumäärärahat 9,5 prosenttia, jos elvytysuunnitelman kirjanpito-vaikutukset otetaan huomioon.

Otsakkeeseen 3 neuvosto teki komission alustavaan talousarvioon nähden vain muutaman pienen muutoksen. Maahanmuuttopolitiikkaan ja Frontexin toimintaan on varattu riittävästi varoja.

Otsakkeeseen 4 on äärimmäisen tärkeää jättää merkittävä liikkumavara kyseisen otsakkeen ylärajaan nähden, jotta voimme reagoida parhaalla mahdollisella tavalla ennalta arvaamattomiin tilanteisiin. Näin ollen neuvosto jätti ensimmäisessä käsittelyssä 310 miljoonan liikkumavaran kyseiseen otsakkeeseen. Kyseisen alan lisätarpeita käsittelevän oikaisukirjelmän perusteella se on erittäin perusteltua. Hätäapuvaramuksen osalta neuvosto hyväksyi komission ehdottamat maksusitoumusmäärärahat. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan merkitys kasvaa, minkä takia neuvosto takaa riittävät määrärahat kyseistä politiikkaa varten.

Hallintomenoihin neuvosto teki tiettyjä kohdennettuja vähennyksiä kunkin toimielimen taloudellisen tilanteen ja erityispiirteet huomioon ottaen. Tavoitteena on varmistaa, etteivät hallintomenot kasva inflaatiota nopeammin. Toimielinten pyyntöjä uusien virkojen perustamisesta uusia toimintoja varten ei hyväksytty vuonna 2010 perustettavia uusia virastoja sekä Frontexia lukuun ottamatta.

Heinäkuussa pidetyssä sovittelukokouksessa korostettiin jälleen kerran sitä, miten tärkeää on toteuttaa vuosien 2004 ja 2007 laajentumisiin liittyvät rekrytoinnit. Hyväksyimme asiasta myös yhteisen julkilausuman. Samassa yhteydessä parlamentin edustajat kertoivat kannattavansa yhteiseen lähestymistapaan pyrkimistä EU:n toimielinten ja erillisvirastojen rakennuksia koskevassa politiikassa. Olen varma siitä, että tästä annetaan – onneksi – julkilausuma myöhemmin syksyllä.

Lopuksi haluaisin vielä painottaa sitä, että neuvoston ja Euroopan parlamentin välisissä kokouksissa on vallinnut myönteinen ilmapiiri. Olen sitä mieltä, että rakentava yhteistyö on ainut keino saada aikaiseksi kestävä talousarvio.

Algirdas Šemeta, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, minulla on suuri ilo saada puhua täällä tänä aamuna. Tiedän, että tämänkertaisen talousarviomenettelyn ensimmäiset vaiheet – kuten heinäkuussa pidetty sovittelukokous – ovat sujuneet hyvin myönteisessä ilmapiirissä. Toivottavasti voimme hyödyntää tätä yhteistyötä myös tulevien viikkojen aikana. Vuoden 2010 talousarviomenettely on edelleen jossain määrin kesken, eikä joistakin tärkeistä asioista, kuten Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta, ole vielä päästy sopimukseen. Näin ollen on ratkaisevan tärkeää, että kaikki kolme toimielintä tekevät tiivistä yhteistyötä keskenään.

Ottaen huomioon tilanteen kehittymisen neuvoston ensimmäisen käsittelyn sekä vuoden 2010 talousarvioesityksen laatimisen jälkeen komissio myöntää, etteivät neuvoston esittämät leikkaukset ole yhtä ankaria kuin aiempina vuosina. Haluaisin kuitenkin tuoda esiin joitakin erityisiä huolenaiheita. Komissio pahoittelee sitä, että neuvosto päätti leikata maksumäärärahoja 1,8 miljardilla eurolla. Otsakkeisiin 1 a ja 4 esitetyt leikkaukset ovat suhteessa muita otsakkeita suurempia, mikä välittää kielteisen viestin työpaikkojen

lisäämistä koskevien ensisijaisten alojen ja EU:n kansainvälisen aseman näkökulmasta. Tämä koskettaa erityisesti liittymistä valmistelevaa tukea.

Hallinnolliseen tukeen sisältyvään yleiseen kulukorvaukseen sekä tutkimuksen ja virastojen toiminnan hallinnollisiin kulukorvauksiin esitetyt leikkaukset ovat erityisen kovia. Kunkin viraston erityistilannetta ei ole otettu huomioon, vaan esitetyt leikkaukset ovat – joitakin poikkeuksia lukuun ottamatta – yleisiä riippumatta asianomaisen viraston kehitystasesta tai tehtävistä. Hallinnollisen tuen kuluihin esitetyt leikkaukset estävät ohjelmien täytäntöönpanon erityisesti tutkimuksen sekä ulkosuhteiden alalla. Toivon, että parlamentti pyrkii korjaamaan tilanteen ensimmäisessä käsittelyssään.

Vaikka otsakkeisiin 1 b ja 2 esitetyt leikkaukset ovat valitettavia, huoliani hälventävät osaksi neuvoston ehdottama julkilausuma maksumäärärahoista sekä mahdollisuus tarkastella maatalouden tarpeita uudelleen tulevassa oikaisukirjelmässä, jonka komissio antaa lokakuun lopulla.

Kuten on jo todettu, komissio on esitellyt budjettivallan käyttäjälle otsakkeeseen 4 liittyviä tarpeita käsittelevän oikaisukirjelman. Sen pääsisältö on seuraavanlainen: Lisätään palestiinalaishallinnon tukemiseen sekä Gazan alueen jälleenrakentamiseen suunnattuja maksusitoumusmäärärahoja 95 miljoonalla eurolla ja maksumäärärahoja 60 miljoonalla eurolla. Tarkastellaan banaanian tukitoimenpiteiden käyttöönottoa sellaisen kauppasopimuksen mahdollistamiseksi, joka vaikuttaa banaaneja tuottavia AKT-valtioita koskevaan etuusjärjestelyyn. Kehitysmaiden tukemiseen ilmastonmuutoksen torjunnassa osoitettuihin maksusitoumuksiin on ehdotettu 50 miljoonan euron ja maksumäärärahoihin 20 miljoonan euron korotusta, minkä pitäisi osaltaan edesauttaa joulukuussa Kööpenhaminassa järjestettävän ilmastonmuutoskonferenssin onnistumista.

Otsakkeen 5 (Hallinto) osalta komission alustava talousarvioesitys oli erityisen vaatimaton, koska siinä ehdotettiin komission hallintomenoihin vain 0,9 prosentin korotusta vuoteen 2009 verrattuna. Neuvosto on tunnustanut tämän, joten on melkoinen pettymys, että neuvosto esittää lisää leikkauksia komission hallinnolliseen talousarvioon.

Lopuksi totean, että toivon Euroopan parlamentin palauttavan talousarvioesitykseen neuvoston leikkaamat määrärahat. Luotan myös siihen, että kolmen toimielimen neuvottelut käydään rakentavassa hengessä ja että talousarviomenettelyssä päästään lopulta tyydyttävään tulokseen.

Puhemies. – (PL) Kiitos, arvoisa komission jäsen Šemeta, että esititte komission kannan ja piditte kiinni puheajastanne, mikä on hyvin tärkeää. Haluaisin todeta, että tämä on alustava keskustelu. Seuraavaksi keskustelemme asiasta budjettivaliokunnassa ja muissa valiokunnissa, ja pääkeskustelu käydään muutaman viikon päästä.

László Surján, esittelijä. – (HU) Aion puhua äidinkieltäni, koska toivoisin Euroopan olevan paikka, jossa äidinkielen puhuminen on luonnollinen oikeus kaikissa parlamenteissa sekä muilla julkishallinnon aloilla. Sellaisessa Euroopassa ei olisi lakeja, joilla ihmisiä estetään käyttämästä äidinkieltään – ei edes Slovakiassa. Olen myös odottanut, että vallitseva rahoituskriisi vähentää tuotantoa ja lisää työttömyyttä mutta antaa samalla mahdollisuuden parantaa Euroopan unionin talousarviota erilaisten uudistusten kautta.

Euroopan parlamentti esitti näkemyksensä jo helmikuussa. Oli rohkaisevaa, että sekä Euroopan komissio että neuvosto ilmaisivat olevansa samaa mieltä siitä. Sen perusteella, mitä tiedän talousarvioesityksestä, joudun surukseni toteamaan, että yritykset muuttaa kauniit sanat todellisiksi numeroiksi ei täysin onnistunut. On tullut aika myöntää, ettei kukaan ole tyytyväinen Euroopan unionin talousarvioon. Talousarvion tulopuoli muodostaa jäsenvaltioille suuren taakan, mutta käytettävissä olevat määrärahat eivät riitä niiden tavoitteiden toteuttamiseen. Emme ole lähelläkään täystyöllisyyttä tai tietoyhteiskunnan toteutumista. Käytämme paljon rahaa maatalouteen, mutta maidontuottajat ovat ajautuneet hankalaan kriisiin. Menopuolella suurin menoerä on koheesiopolitiikka, mutta silti alueiden väliset erot vain kasvavat jatkuvasti.

Euroopassa syntyneet ja koulutetut tutkijat työskentelevät Euroopan unionin ulkopuolella. Tästä johtuen olemme jäljessä myös innovoinnin alalla. Toivoimme siis, että kriisi antaisi mahdollisuuden uudistuksiin, jotta Euroopan unionin talousarviosta voitaisiin tehdä kansalaisten kannalta parempi ja konkreettisempi. Toivoimme myös, että talousarviota toteutetaan sääntöjen mukaisesti ja ilman korruptiota mutta että lisäksi tarkastelemme kuluja ja arvioimme, mitkä ohjelmat tuottavat todellista arvoa ja tuottoa käyttämillemme rahoille.

Mitä voimme nyt tehdä? Parlamentti aikoo tehdä kaikkensa muokataksaan talousarviota siten, että sen viesti on EU:n kansalaisten näkökulmasta selkeämpi. Haluamme lisää määrärahoja niihin alamomentteihin, jotka

auttavat selviämään kriisistä. Tätä silmällä pitäen aiomme esitellä ajatuksemme talouden elvytysuunnitelman toteuttamisesta. Haluamme myös katkaista ilmastomuutoksen aiheuttamilta haasteilta pahimman kärjen. Haluamme, että rahoituskriisiin reagoidaan tehokkaasti siten, että kriisi huomioidaan kaikissa talousarvion kohdissa sen sijaan, että tyydytään käyttämään ne pari miljardia euroa, jotka on korvamerkitty tätä tarkoitusta varten laaditusta suunnitelmasta. Siten unionin kansalaiset huomaisivat, ettei Euroopan unioni ole mikään turha menoerä vaan tehokas työkalu heidän ongelmiensa ratkaisemiseksi. Pyydän Euroopan parlamentin jäseniä, neuvostoa sekä komissiota tukemaan tätä.

Vladimír Maňka, esittelijä. – (SK) Arvoisa puhemies, arvoisa valtiosihteeri, hyvä komission jäsen, olemme varmasti yhtä mieltä siitä, että Euroopan parlamentin talousarviota laadittaessa on keskityttävä Euroopan parlamentin päätehtävään, eli lainsäädäntötyöhön. Muut kuin tätä menettelyä koskevat kysymykset on jätettävä mahdollisimman pitkälti talousarvion ulkopuolelle.

Keskustelemme myöhemmin tänään talousarvion lopullisesta versiosta Euroopan parlamentin puhemiehen ja budjettivaliokunnan välisessä sovittelumenettelyssä. Haluaisin tässä vaiheessa kiittää poliittisten ryhmien edustajia. Eilisessä budjettivaliokunnan kokouksessa tuettiin ehdotuksia vähentää määrärahoja ja toimenpiteitä, minkä ansiosta rahavarat saadaan paremmin käyttöön.

Havaitsemme jatkuvasti puutteita, jotka estävät meitä käyttävästä varojamme täysin tehokkaasti. Yhtenä esimerkkinä voidaan mainita turvallisuus rakennuksissa, joissa näitä keskustelujamme käymme. Kuten tiedätte, vietämme neljä päivää kuukaudesta Strasbourgissa. Silti kummankin toimipaikan sisäkäynnillä oli vielä jokin aika sitten vartijat ympäri vuoden. Euroopan parlamentin uusi pääsihteeri ja hänen kollegansa saivat tämän selville ja ryhtyivät toimenpiteisiin, joilla voidaan säästää vuosittain yli 2 miljoonaa euroa.

Toinen esimerkki on tilintarkastustuomioistuimen käännöksiä käsittelevät kertomukset. Heikko suunnittelu sekä käännosten saatavuutta koskevan tiedotuksen ongelmat tai sen täydellinen puuttuminen johtavat siihen, ettei kyseisiä voimavaroja voida käyttää tehokkaasti. Käännoksistä vastaava yksikkö ohjaa työt usein automaattisesti talon ulkopuolisille kääntäjille tarkistamatta, olisiko työ kuitenkin mahdollista tehdä yksikön sisällä.

Tämän takia ehdotamme viiden prosentin varaumaa niihin määrärahoihin, jotka on korvamerkitty talousarviossa eri toimielinten käännöskuluihin. Varauksen määrärahat vapautettaisiin heti, kun yksikkö osoittaa käyttävänsä yksikön omat voimavarat täysimääräisesti. Pelkästään käännöstoiminnassa voitaisiin näin säästää vuosittain noin 11 miljoonaa euroa.

Vastaavia esimerkkejä on lukuisia. Suurimmalla osalla niistä on yhteinen nimittäjä: hyödynnämme heikosti riippumattomia tutkimuksia varojen käytöstä ja työn organisoinnista. Uskon, että poliittinen tahto, jota eri poliittisten ryhmien edustajat osoittivat eilen budjettivaliokunnan keskusteluissa, kantaa jatkossa hedelmää.

Rakennusten hankinta, ylläpito ja vuokratulot muodostavat yhden suurimmista hallinnollisista menoeristä EU:n toimielimissä. Menneisyydessä on ollut useita tapauksia, joissa toimielimet ovat ostaneet tai vuokranneet kiinteistöjä hyödyntäen menetelmiä, jotka eivät ole kovin tehokkaita. Tilintarkastustuomioistuimen mukaan toimielimet eivät tee yhteistyötä noilla aloilla tai edes arvioi omia käytäntöjään.

Näin ollen olemme pyytäneet Euroopan parlamentin hallintoa laatimaan rakennuksia koskevan keskipitkän aikavälin strategian. Halusimme tehdä asiasta järkevän päätöksen ensimmäisessä käsittelyssä. On laadittava yhteinen rakennuspolitiikka, joka käsittää Euroopan parlamentin ohella myös muut toimielimet. Lisäksi on parannettava yhteistyötä tällä alalla. Arvoisa valtiosihteeri, olen iloinen, että parlamentin tapaan myös neuvosto on ottanut tämän asian ensisijaiseksi tavoitteeksi, ja kiitän teitä siitä.

Alain Lamassoure, budjettivaliokunnan puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan onnitella komission jäsen Algirdas Šemetaa siitä, että hänen nimityksensä talousarviosta vastaavaksi komission jäseneksi vahvistettiin eilen.

Olemme vakuuttuneita siitä, että onnistumme luomaan häneen yhtä hyvät suhteet kuin hänen edeltäjänsä. Toivotamme hänelle myös yhtä menestyksekkästä uraa politiikassa kuin mikä Dalia Grybauskaitėlla on ollut.

Arvoisa puhemies, tätä hetkeä leimaavat maailmanlaajuinen kriisi, merkittävien diplomaattisten tapahtumien valmistelu sekä unionin toimielimissä vallitseva epävarmuus. Tällaisena aikana budjettivaliokunta pyrkii toimimaan yhteistyöhengessä. Kuten esittelijämme totesi, pahoittelemme leikkauksia, joita neuvosto on tehnyt komission esitykseen. Toisaalta kuitenkin ymmärrämme sen, että jäsenvaltioiden julkisen talouden tila estää niitä menemästä kovin paljon pidemmälle tänä vuonna.

Kuten on todettu, vuoden 2010 on ehdottomasti tuotettava tulosta: erityisesti elvytys suunnitelman osalta vuoden 2010 osuuden rahoituksen on oltava tasapainossa. Tiedämme, että menoja joudutaan kohdentamaan uudelleen, mutta niissä ei pidä keskittyä muihin ensisijaisiin tavoitteisiin, joista parlamentti ja neuvosto ovat sopineet jo aiemmin.

Vuoden 2010 jälkeistä aikaa ajatellen parlamentti pyrkii käynnistämään yhdessä komission, neuvoston, nykyisen puheenjohtajavaltion Ruotsin sekä tulevan puheenjohtajavaltion Espanjan kanssa työt kolmessa tulevaisuuden kannalta merkittävässä asiassa.

Jos asiat sujuvat Irlannissa toiveidemme mukaisesti, ensimmäinen työstettävä asia on Lissabonin sopimukseen perustuvan menettelyn täytäntöönpano, aikataulu ja työskentelytavat.

Toinen on rahoituskehystä koskeva väliarviointi. Monivuotista rahoituskehystä koskeva yhteinen päätös tehtiin toukokuussa 2006, minkä jälkeen on koettu rahoituskriisi, energian, raaka-aineiden ja jopa elintarvikkeiden hintoihin kohdistuvat hyvin suuret paineet sekä ilmastonmuutosta koskevat neuvottelut. Lisäksi – valitettavasti joudun toteamaan tämän – Lissabonin strategian toteutuksessa on epäonnistuttu, ja se näkyy tänään selvästi. Näin ollen monivuotisia suuntaviivoja on tarkasteltava hyvin huolellisesti. Se onkin tulevan komission ensimmäinen tehtävä.

Kolmas työstettävä asia on unionin talousarvion varoja koskeva uudistus. Tiesimme jo ennen kriisiä, ettei yksikään jäsenvaltio ollut enää halukas maksamaan Euroopan menoja. Kriisin seurauksena yksikään jäsenvaltio ei voi enää maksaa niitä. Talouden elvytykseen suuntaamamme varat ovat hädin tuskin 0,03 prosenttia unionin BKT:stä.

Olemme täysin tietoisia siitä, että asia on äärimmäisen hankala mutta Euroopan parlamentti aloitti kuitenkin sitä koskevan yhteistyön kansallisten parlamenttien kanssa jo neljä vuotta sitten. Euroopan parlamentti aikookin ehdottaa keskustelujen käynnistämistä joillakin yhteistyöaloilla ensi vuonna.

Hans Lindblad, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, sekä komissio että Euroopan parlamentti ovat todenneet, että meidän on ratkaistava useita hankalia kysymyksiä tämän syksyn aikana. Toivottavasti saamme käsiteltäväksi myös joitakin helppoja kysymyksiä. Yksi hankalimmista kysymyksistä on elvytys suunnitelma ja sen rahoittaminen. Olen kuitenkin hyvin toiveikas sen suhteen, että onnistumme. Tiedän, että onnistumme. Meillä ei ole vaihtoehtoa.

Toinen kysymys, jota meidän on käsiteltävä niin lyhyellä kuin pitkällä aikavälillä on luonnollisesti ilmastonmuutos ja ilmastopolitiikan rahoittaminen.

Lopuksi käytän tilaisuuden hyväkseni ja kiitän teitä siitä, että sain puhua täällä tänään.

Puhemies. – (PL) Keskustelu on päättynyt.

Haluaisin onnitella komission jäsentä nimityksestä tehtävään. Hyvä komission jäsen, liettualaisilla komission jäsenillä on edessään menestyksenkäs ura. Toivotamme teille onnea ja menestystä niin työhönne komission jäsenenä kuin sen jälkeen. Edeltäjänne on nykyään Liettuan päämies.

4. Maahanmuutto, Frontexin rooli ja valtioiden välinen yhteistyö (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat maahanmuutosta, Frontexin roolista ja valtioiden välisestä yhteistyöstä.

Tobias Billström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, maahanmuutto on aina ajankohtainen asia EU:n työssä. Tärkeä osatekijä muuttovirtojen hallinnassa on rajavalvonta. Ihmisten vapaa liikkuvuus EU:n alueella ja sisärajatarkastusten poistaminen luo yhteisen vastuun sekä lisää vaatimuksia, jotka kohdistuvat ulkorajojen kunnolliseen ja tehokkaaseen valvontaan.

Euroopan unionin jäsenvaltioiden operatiivisesta ulkorajayhteistyöstä huolehtiva virasto (Frontex) koordinoi ja tukee jäsenvaltioiden työtä EU:n ulkorajojen valvonnassa ja hallinnassa. Frontex on tärkeä osa EU:n yhdenmuettyä rajaturvallisuuden strategiaa. Frontex perustettiin vuonna 2005, minkä jälkeen sen kapasiteetti on vähitellen kasvanut. Frontexin talousarvioon sisältyviä määrärahoja on lisätty, ja näin ollen sillä on nykyään myös aiempaa tärkeämpi rooli jäsenvaltioiden operatiivisen yhteistyön koordinoinnissa EU:n ulkorajavalvonnan alalla.

Virasto koordinoi tälläkin hetkellä useita yhteisiä operaatioita ja pilottihankkeita, joita toteutetaan meri-, maa- ja ilmarajoilla laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Erityistä huomiota kiinnitetään tiettyihin riskialueisiin, kuten EU:n eteläisiin merirajoihin, mutta toiminta kattaa myös pohjoiset ja itäiset rajat. Neuvosto on useaan otteeseen korostanut tarvetta kehittää ja vahvistaa Frontexia. Neuvoston päätelmissä vuodelta 2008 asetetaan Frontexin jatkuva kehittäminen poliittisesti ensisijaiseksi tavoitteeksi. Lyhyen aikavälin toimissa on korostettu sitä, että Frontexille on taattava riittävät varat ja että jäsenvaltioiden käytössä olevien teknisten välineiden keskitettyyn rekisteriin (Centralised Record of Available Technical Equipment, CRATE) ilmoittamat välineet on otettava mahdollisimman tehokkaasti käyttöön. Neuvosto kehotti Frontexia myös edistämään yhteistyötä rajavalvonnan alalla muiden rajavalvontaviranomaisten, kuten tulliviranomaisten, sekä kolmansien maiden kanssa.

Pitkän aikavälin toimissa korostettiin sitä, että myös Frontexin tulevien operaatioiden kehittämisessä pitäisi edetä vaiheittain. Neuvosto oli tyytyväinen komission suunnitelmaan arvioida sitä, miten Frontexin toimeksiantoa voitaisiin laajentaa yhteistyön lisäämiseksi kolmansien maiden kanssa. Frontexin perustamisasetusta arvioidaan parhaillaan, ja komissio aikoo esitellä mahdolliset muutosehdotukset vuoden 2010 alussa. Neuvosto odottaa innolla mahdollisuutta hyväksyä komission muutosehdotukset yhdessä Euroopan parlamentin kanssa.

Eurooppa-neuvoston lokakuussa 2008 hyväksymässä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa korostettiin sitä, että viraston roolia ja yhteistyökapasiteettia on vahvistettava. Maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa viitattiin myös mahdollisuuteen jakaa Frontex pienempiin osastoihin, koska olosuhteet ovat hyvin erilaiset itäisillä maarajoilla esimerkiksi eteläisiin merirajoihin verrattuna. Välimeren tapahtumat huomioon ottaen Eurooppa-neuvosto korosti kesäkuussa 2009 antamissaan päätelmissä myös sitä, että toimia laittoman maahanmuuton torjumiseksi olisi lisättävä, jotta inhimilliset tragediat voitaisiin jatkossa estää EU:n eteläisillä merirajoilla. Erityisesti korostettiin tarvetta kiristää rajavalvontaa, tarvetta laatia selvät säännöt yhteisten partioiden toimintaa ja pelastettujen maihin tuomista varten sekä tarvetta lisätä yhteisiä palautuslentoja.

Lopuksi haluaisin tehdä selväksi, että Välimeren tilanne edellyttää toimia muillakin aloilla kuin rajavalvonnessa. Tilanne vaatii laaja-alaisia toimia sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä. Lähtökohtana tälle pitäisi olla EU:n yleinen maahanmuuttoa koskeva lähestymistapa, joka käsittää yhteistyön ja toimenpiteitä kaikilla maahanmuuttopolitiikan osa-alueilla. Yhteistyön tiivistäminen alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa on olennainen seikka, ja lisäksi on vahvistettava vuoropuhelua kolmansien maiden kanssa esimerkiksi sellaisilla aloilla kuin laillinen maahanmuutto, maahanmuutto, kehitys, valmiuksien kehittäminen sekä sellaisten henkilöiden palauttaminen, jotka eivät tarvitse suojelua. Vuoropuhelussa on noudatettava solidaarisuuden ja yhteisen vastuun periaatteita.

Puhetta johti

varapuhemies **Giovanni PITTELLA**

Jacques Barrot, *komission varapuheenjohtaja*. – (FR) Arvoisa puhemies, maahanmuutto on tärkeä asia, joka pitää komission hyvin kiireisenä. Kiitän neuvoston puheenjohtajaa Tobias Billströmiä, joka on perehtynyt tähän ongelmaan hyvin.

Olemme luomassa maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu kolmeen pilariin: turvapaikkaoikeuden kunnioittaminen, laittoman maahanmuuton torjunta sekä unionin tason koordinointi laillisen maahanmuuton alalla.

EU:n alueelle tultaessa täytyy noudattaa tiettyjä sääntöjä, jotka perustuvat kansalliseen politiikkaan sekä unionin yhteisiin standardeihin, eikä alueelle tulon pitäisi tapahtua laittomasti ja usein ihmishenkien kustannuksella. Välimeren täytyy pysyä jatkossakin siltana kulttuurien välillä sen sijaan, että siitä tulee kurjuuden ja lohduttomuuden alue.

Laittoman maahanmuuton ongelmia ei voi jättää yksin niiden jäsenvaltioiden ratkaistavaksi, jotka altistuvat ilmiölle eniten sen takia, että niiden rajat sattuvat olemaan myös unionin ulkorajoja. On hyvin tärkeää, että kaikki EU:n jäsenvaltiot osoittavat yhteisvastuullisuutta tämän haasteen edessä. Unioni on jo hyväksynyt yhteiset säännöt, osoittanut tätä varten varoja sekä kehittänyt merkittäviä toimintakeinoja. On kuitenkin totta, että myös uusia aloitteita tarvitaan, koska laittomat maahanmuuttovirrat ovat niin suuria.

Laittoman maahanmuuton asettamat haasteet edellyttävät luonnollisesti tehokasta torjuntastrategiaa, jonka toteuttamiseen osallistuvat kaikki siirtolaisten käyttämien reittien varrella sijaitsevat valtiot. Euroopan unioni

tekee parhaansa kehittääkseen tällaista vuoropuhelua ja yhteistyötä. Tämän yleisen lähestymistavan tavoitteena on käsitellä kaikkia maahanmuuton ulottuvuuksia yhdessä ja tasapainoisesti. Kuten ministeri Billström juuri totesi, lähestymistapa ohjaa työtämme Välimerellä, jolla eri alueilta tulevat ja eri Aasian ja Afrikan maiden kautta kulkevat muuttovirrat risteävät.

Komissio on vahvasti sitoutunut edistämään asianmukaisia puitteita kahdenvälisessä alueellisessa yhteistyössä. Koska epäinhimilliset tragediat ovat lisääntyneet, vierailin hiljattain seuraavissa kohteissa, joiden kautta unionin alueelle tullaan: Lampedusa, Malta, Kanarian saaret ja Kreikka. Käynnistin asiasta keskustelun komissiossa, ja esittelin neuvoston ministerikollegoille ehdotuksia aiempaa yhtenäisemmästä ja tehokkaammasta unionin politiikasta.

Ehdotuksiin pohjautuva työ oli perustana useille kesäkuussa pidetyn Eurooppa-neuvoston tekemille päätöksille. Tämän jälkeen komissio on työskennellyt kolmen suuren aihealueen parissa. Ensinnäkin turvapaikka-asiat: Eurooppa-neuvosto kehotti meitä koordinoimaan vapaaehtoisia toimenpiteitä, jotka koskevat kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden sijoittumista niihin jäsenvaltioihin, joihin nämä paineet erityisesti kohdistuvat. Komissio vastasi kehotukseen käynnistämällä heinäkuussa pilottihankkeen Maltan tukemiseksi. Komissio on myös varannut yhteisön rahoitusta niitä jäsenvaltioita varten, jotka haluavat osoittaa solidaarisuutensa Maltalle. Tähän mennessä Ranska on luvannut sijoittaa alueelleen melkein sata pakolaista. Toivoisin, hyvät kuulijat ja arvoisa puhemies, että muut jäsenvaltiot toimivat samoin.

Esittelin myös 2. syyskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon, jossa ehdotetaan yhteistä eurooppalaista ohjelmaa kolmansista maista tulevien pakolaisten uudelleensijoittamiseksi. Tiedän, arvoisa ministeri Billström, että kyseinen ohjelma on lähellä sydäntänne. Ohjelmassa määritetään kullekin vuodelle yhteiset ensisijaiset tavoitteet uudelleensijoittamista varten. Lisäksi siinä tehdään ehdotuksia siitä, miten Euroopan pakolaisrahastosta myönnetyn rahoitusavun käyttöä voitaisiin tehostaa jäsenvaltioissa.

Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastolla on oltava johtava rooli näiden aloitteiden täytäntöönpanossa. Komission ehdotusta viraston perustamisasetukseksi käsitellään parhaillaan unionin toimielimissä. Olisin todella tyytyväinen, jos parlamentti ja neuvosto pääsisivät asiasta sopimukseen vielä Ruotsin puheenjohtajakaudella, jotta tukivirasto voisi aloittaa toimintansa vuonna 2010. Luotan asiassa kovasti sekä komissioon että puheenjohtajavaltio Ruotsiin. Kaikki tämä liittyy turvapaikka-asioihin.

Toinen aihealue on ulkorajat. Kuten ministeri Billström hyvin selkeästi kertoi, Eurooppa-neuvosto halusi, että Frontexin koordinoimaa rajavalvontatoimintaa vahvistetaan. Eurooppa-neuvosto pyysi meitä laatimaan selkeät säännöt yhteisten partioiden toimintaa varten sekä täsmälliset määräykset pelastettujen maihinnousua ja yhteisten palautuslentojen järjestämistä varten.

Meidän on myös tutkittava Frontexin mahdollista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa. Frontexin toimintaan osoitetut määrärahat nostettiin 36 miljoonaan euroon vuonna 2009, ja tutkimme parhaillaan sitä, miten Frontex voi järjestää laittomien maahanmuuttajien palauttamisen.

On korostettava sitä, että rajavalvontaoperaatioissa on noudatettava yhteisön lainsäädäntöä ja aivan erityisesti Schengenin rajasäännöstä. Perusoikeuksia ja palauttamiskieltoa on kunnioitettava. Merialueilla toteutettavissa operaatioissa on noudatettava kansainvälistä merioikeutta. Näitä sääntöjä ei kuitenkaan tulkita tai sovelleta yhdenmukaisesti jäsenvaltioissa. Näin ollen pyrimme selvittämään, miten noita sääntöjä voitaisiin parantaa ja selventää siten, että yhteisön oikeutta ja kansainvälistä oikeutta voitaisiin soveltaa paremmin kyseisten operaatioiden yhteydessä.

Pyrimme myös laatimaan pikaisesti ehdotuksen Frontexin perustamisasetuksen ja työskentelytapojen muuttamisesta. Annamme ehdotuksen vuoden 2010 alkupuolella. Ehdotuksessa huomioidaan Euroopan parlamentin mietintö sekä arviointi, jonka Frontex suorittaa perustamisasetuksensa 33 artiklan mukaisesti. Tavoitteena on optimoida Frontexin rooli rajoilla tehtävässä yhteistyössä sekä vahvistaa sitä.

Seuraavaksi puhun mainitsemastani kolmannesta aihealueesta. Eurooppa-neuvosto korosti tarvetta vahvistaa yhteistyötä tärkeimpien alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa, ja se pyysi komissiota pohtimaan mahdollisia tapoja tehdä yhteistyötä niiden kanssa. Komissio on vastannut pyyntöön tekemällä paljon työtä lisätäkseen vuoropuhelua ja yhteistyötä Libyan ja Turkin kanssa, jotka ovat Välimeren alueella kaksi tärkeintä maata laittomia maahanmuuttoreittejä ajatellen.

Lähetimme ministeri Billströmin kanssa heinäkuussa libyalaisille kumppaneillemme kirjeen, jossa ehdotimme yhteistyötä useilla eri aloilla Libyan kautta kulkevien muuttovirtojen yhteisen ja tasapainoisen hallinnan varmistamiseksi. Kerroimme Libyan viranomaisille, että haluamme auttaa heitä vahvistamaan valmiuksiaan, jotta he voisivat estää siirtolaisia tulemasta Libyaan ja poistumasta sieltä laittomasti, parantaa siirtolaisten

kohtelua ihmisoikeuksien ja kansainvälisten sääntöjen noudattamiseksi sekä määrittää kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt ja auttaa heitä.

Komissio osallistuu jo Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun viraston, kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön sekä Italian sisäministeriön toteuttamien pilottihankkeiden rahoittamiseen. Toimintamme voi kuitenkin saavuttaa riittävän laajuuden vain siinä tapauksessa, että myös Libyan viranomaiset sitoutuvat selvästi toimiin. Arvoisa ministeri Billström, en salaa sitä, että odotan jo jossain määrin kärsimättömänä vastausta kirjeeseemme.

Turkin osalta voin kertoa, että oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston pääjohtaja Jonathan Faull on parhaillaan Ankarassa arvioidakseen, missä määrin ja millä keinoin yhteistyön lisääminen voisi rohkaista Turkin viranomaisia sitoutumaan entistä vastuullisemmin maahanmuuton hallintaan. Tavoitteita ovat laittomien maahanmuuttajien takaisinotto sekä aivan erityisesti kansainvälisen suojelun antaminen pakolaisille. Jos Turkki ja Libya hyväksyvät tarjouksemme, minä ja ministeri Billström voimme vierailla molemmissa maissa vielä tämän vuoden aikana.

Lopuksi haluaisin puhua Tukholman ohjelmasta, jolla on luotava perusta yhteisen politiikan tehostamiselle ja jonka avulla voimme jatkossa edistää maahanmuuton koordinoitua Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksen hengessä. Annoimme ehdotuksemme kesäkuussa, ja ne otettiin myönteisesti vastaan puheenjohtajavaltio Ruotsin heinäkuussa järjestämässä epävirallisessa ministerikokouksessa.

En aio toistaa sitä, mitä juuri sanoin. Viittaan siis kyseisen politiikan kolmeen pääaihealueeseen, humanitaarisiin perinteisiimme perustuvaan yhteiseen turvapaikkajärjestelmään, laittoman maahanmuuton hallinnan tehostamiseen sisärajojen ja viisumipolitiikan hallintaa yhtenäistämällä, ihmiskaupan torjunnan tehostamiseen ja sellaisen palauttamispolitiikan toteuttamiseen, jossa pyritään sopeuttamaan pitkällä aikavälillä siirtolaiset uudelleen kotimaansa oloihin. Lisäksi puhuin laillisen maahanmuuton edistämisestä siten, että vastaanottavien maiden tarpeet tulevat varmasti huomioitua alkuperämaiden tarpeita tai maahanmuuttajien oikeuksia kuitenkin unohtamatta.

Tässä kaikki. Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, ylitin puheaikani, mutta halusin jatkaa ministeri Billströmin hyvin järkevää selvitystä korostamalla tämän politiikan, tämän eurooppalaisen strategian tärkeimpiä osa-alueita. Se on uskoakseni nyt hahmottumassa. Jäsenvaltioilta vaaditaan edelleen osoituksia täydestä solidaarisuudesta ja määrätietoisuudesta, jotta strategia voisi toteutua. Luotan vahvasti siihen, että Euroopan parlamentti auttaa meitä tässä asiassa.

Simon Busuttli, PPE-ryhmän puolesta. – (MT) Kiitos, arvoisa puhemies. Minäkin haluaisin toivottaa ministeri Billströmin ja etenkin Euroopan komission varapuheenjohtaja Jacques Barrot'n tervetulleeksi. Arvoisa puhemies, haluan onnitella ja kiittää Euroopan komission varapuheenjohtajaa siitä merkittävästä ja todellisesta työstä, jota hän on tehnyt maahanmuutto- ja turvapaikka-asioissa. Haluan myös tuoda esiin arvostuksen ja kiitollisuuden, jota tunnen Jacques Barrot'ta kohtaan sen vuoksi, että hän on päättänyt ryhtyä tähän työhön niin intohimoisesti ja esittänyt konkreettisia aloitteita tällä hyvin hankalalla, kiistanalaisella ja arkaluonteisella alalla. Tästä pääsenkin ensimmäiseen huomiooni, arvoisa puhemies, joka koskee aiheen monimutkaisuutta.

On helppoa osoittaa jotakin maata sormella: meidän pitää kuitenkin analysoida tilanne vakavasti ja huolellisesti. Jos emme tee niin, järjettömyys vie voiton meistä. Haluan antaa tästä esimerkin. Italian hallitusta on viime aikoina arvosteltu siitä, että se lähettää pikaisesti alueelleen tulevat siirtolaiset takaisin Libyaan. Meidän on kuitenkin ymmärrettävä se, että Italian toimenpiteiden johdosta henkensä uhalla vaaralliselle matkalle lähteneiden siirtolaisten määrä on laskenut tänä vuonna merkittävästi.

On tärkeää ymmärtää se, että palautusjärjestelmä on haitannut merkittävästi järjestäytyneitä rikollisuutta sekä ihmiskauppiain toimintaa. Tämä tarkoittaa sitä, että vaikka maahanmuuttajien turvapaikka-oikeuksia on toki kunnioitettava, samalla on jatkettava sinnikkäästi toimia Välimeren alueella tapahtuvan tragedian kitkemiseksi lopullisesti. Yhtä tärkeää on taistella sellaisia ihmiskauppiaita vastaan, jotka käyttävät hyväkseen Eurooppaan pyrkivien siirtolaisten kurjuutta ja ongelmia.

Meidän on siis pidettävä aiheen monimutkaisuus aina mielessämme. Haluan esittää myös muita huomioita. Meidän on kehitettävä Frontexin toimintaa erityisesti yhteistyössä, jota eri maat voisivat mahdollisesti tehdä konkreettisisa asioissa, kuten useampaa kuin yhtä maata koskettavat kysymyksissä palauttamispolitiikan alalla. Valitettavasti Frontexin toimet tällä alalla eivät ole olleet tähän asti riittäviä. Myös varapuheenjohtaja Barrot'n mainitsemat aloitteet ansaitsevat tulla huomioiduiksi. Niitä ovat esimerkiksi uudelleensijoittamista koskeva yleinen ohjelma, Maltan kaltaisia maita koskevat pilottihankkeet sekä turvapaikka-asioden tukiviraston perustaminen. Nämä aloitteet on toteutettava välittömästi. Lopuksi mainitsen vielä yhden

tärkeän ja huomionarvoisen asian. Kyse on yhteistyöstä Libyan ja muiden sellaisten kolmansien maiden kanssa, joista maahanmuuttajat lähtevät liikkeelle. Jos emme tee yhteistyötä noiden maiden kanssa, emme voi edetä tässä asiassa.

Juan Fernando López Aguilar, S&D-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Billström, hyvä komission jäsen Barrot, olen yhtä mieltä asian tärkeydestä sekä siitä, että kyse on yhdestä globalisaation merkittävimmistä ulottuvuuksista, kuten myös puheenjohtajavaltio ja komissio painottivat.

Kyse on alasta, jolla unionin toiminta voi olla järkevää; se voi tuoda lisäarvoa yhden globalisaation yksiselitteisimmän ulottuvuuden, eli ennennäkemättömät mittasuhteet saavuttaneen maahanmuuton hallintaan, ja samalla myös muuttovirtojen sekä niiden vaikutusten hallintaan kaikilla Euroopan yhdentymisen tärkeillä osa-alueilla.

Yksikään jäsenvaltio ei voi hallita tätä ilmiötä yksin ja vain omaa kapasiteettiaan käyttäen. Näin ollen tarvitsemme yhteistä politiikkaa, jota ei ole vielä olemassa. Kaiken sen, mitä on tehty tämän yhteisen politiikan kehittämiseksi ja mitä siis on edistettävä, olisi pitänyt toteutua Euroopan unionin perustuslain ja Lissabonin sopimuksen yhteydessä. Tätä politiikkaa ei silti ole vielä olemassa. Kaikki se, mitä on tehty, on tehty ennakkoiden sitä, mitä täytyy tehdä, ja työ on vielä alkuvaiheessa.

On kuitenkin selvää, että reaktion on oltava johdonmukainen eurooppalaisen identiteetin kanssa. Tästä johtuen ensimmäinen asia on sitoutuminen epätasa-arvon poistamiseen sen alkulähteillä kehitysyhteistyötä vahvistamalla.

Toiseksi meidän on vahvistettava tämän ilmiön poliittisten ja rikollisten ulottuvuuksien torjuntaa estämällä ihmiskauppaa harjoittavien järjestöjen toiminta. Samalla on lisättävä tietoa laittoman maahanmuuton riskeistä ja ihmissalakuljetuksesta, alkuperämaissa annettavasta koulutuksesta sekä laittomasta työnteosta. Toiminnassa on huomioitava myös laillinen maahanmuutto laittoman maahanmuuton vastapainona.

Lisäksi meidän on todella sitouduttava ihmisoikeuksien kunnioittamiseen. Tämä koskee myös turvapaikkoja ja pakolaisia ja noudattaa lokakuussa 2008 allekirjoitettua Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimusta.

Meidän on kuitenkin samalla vahvistettava unionin ulkorajoja sekä niiden valvonnan että yhteisen vastuun osalta. Laittoman maahanmuuton vaikutukset Italiassa, Espanjassa tai Kreikassa – Espanjassa tämä näkyy itsestään selvästi Välimeren eteläisillä rajoilla, aivan kuten Kanarian saarilla, joille saapuu epätoivoisia ihmisiä täyteen ahdetuilla kanooteilla – eivät kosketa vain Espanjaa tai Italiaa. Ne koskettavat koko unionia ja edellyttävät muutakin kuin solidaarisuuden osoittamista vain Espanjaa tai Italiaa kohtaan tai toivetta siitä, että Espanja ja Italia noudattaisivat eurooppalaista mallia suhteissaan Afrikan maihin. Ei, kyse on yhteisestä vastuusta, joka edellyttää yhteisiä toimia.

Näin ollen kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta on antanut tukensa Frontexin vahvistamiselle ja sen talousarvion kasvattamiselle. Toivomme myös, että parlamentti kokonaisuudessaan tukee tätä, koska tuemme sitä, miten suuren painoarvon ja merkityksenpuheenjohtajavaltio Ruotsi tälle aiheelle antaa.

Sonia Alfano, ALDE-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, kiitän komission jäsen Jacques Barrot'ta sekä ministeri Tobias Billströmiä. Esitin komissiolle 31. elokuuta etuoikeutetun kysymyksen. On totta, että Italian ja Libyan rannikoille saapuvien maahanmuuttajien määrä on laskenut, mutta se johtuu siitä, että Välimerellä edelleen tapahtuvat kuolemantapaukset ovat lisääntyneet.

Valitettavasti Välimerestä on tullut joukkohauta, ja Berlusconiin hallitus, eli Italian hallitus, on allekirjoittanut Libyan kanssa sopimuksen, jonka nojalla Italia voi valitettavasti kieltää maahantulon siirtolaisten lisäksi myös sellaisista maista tulevilta pakolaisilta, joissa esiintyy vainoja tai käydään sisällissotaa, kuten Somalia ja Eritrea. Italia estää siten näitä ihmisparkoja käyttämästä oikeuttaan hakea turvapaikkaa, mikä on vastoin kaikkia kansainvälisiä sääntöjä ja erityisesti Geneven yleissopimusta.

Muistutan teitä siitä, ettei palautuskiellon periaate tunne maantieteellisiä rajoja, eikä siitä voida tinkiä tai neuvotella missään tilanteessa. Emme halua enää ajatella sitä, että perimmäisenä syynä Italian ja Libyan välisen sopimuksen tekemiselle ovat taloudelliset edut, joiden arvo on noin 5 000 miljardia euroa.

Pyydän, ettei komissio solmi – jos sillä on aikomus niin tehdä – EU:n ja Libyan välillä samankaltaista sopimusta kuin Italialla on, koska olemme nähneet tuon halveksittavan sopimuksen seuraukset. Toistan, että kyseinen sopimus pakottaa ihmiset valitettavasti alistumaan kidutukselle, koska juuri siitä siinä on kysymys: säilöönottokeskukset, joihin siirtolaiset Libyassa viedään, vastaavat lehdistöraporttien ja valokuvien perusteella

olosuhteiltaan kidutusta. Valokuvia on nähty esimerkiksi monista 10 kilometrin päässä Benghaziasta sijaitsevassa Ganfudan vankilassa pidettävistä maahanmuuttajista. Kyse on kidutuksesta, mistä ei uskoakseni ole sovittu yhdessäkään ystävyyssopimuksessa tai institutionaalisessa sopimuksessa.

Kuten Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu on korostanut, palautuskiellon periaate kieltää palauttamasta ihmisiä alueille, joilla heidän henkensä voisi olla vaarassa tai vapautensa uhattuna. On todellakin uskomatonta, että siirtolaisia palautetaan Libyaan, joka ei siis ole allekirjoittanut saati sitten ratifioinut Geneven yleissopimusta. Ja asiaa pahentaa entisestään se, että Italiassa laitonta maahanmuuttoa pidetään rangaistavana tekona. Näin ollen ne pari somalia, muistaakseni heitä oli neljä tai viisi, jotka elokuun lopulla selvisivät hengissä maihin dramaattiselta matkalta, jonka aikana useat somalit menettivät henkensä, ovat nyt saaneet muun muassa syytteen maahanmuutosta ja joutuneet Italian lain nojalla oikeuden eteen.

Pyydän komissiota ryhtymään todellisiin toimenpiteisiin arvioidakseen, noudattaako Italian ja Libyan välinen sopimus kansainvälisiä lakeja, sekä edistääkseen lopullista kurssinmuutosta siten, ettei se tue Italian hallituksen rikollista politiikkaa.

Hélène Flautre, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, viimeksi keskustelimme Välimerellä sattuneesta tragediasta 1. huhtikuuta.

Varmaankin muistatte, että Libyan rannikolla kuoli tuolloin useita satoja siirtolaisia. Pyysimme tutkimaan asiaa. Tähän päivään mennessä emme ole vielä saaneet mitään tietoa kyseiseen tragediaan johtaneista olosuhteista.

Sittemmin, kuten tiedätte, elokuun puolivälissä Lampedusan edustalta löydettiin kuolleen 73 afrikkalaista. Elokuun 25. päivä 57 eritrealaista siirtolaista pelastettiin heidän vietettyään pitkän tovin Maltan vesillä. Elokuun 31. päivä 75 somalilta evättiin pääsy Libyaan.

Euroopan unionin ulkorajoista on siis todella tullut tappavia. Kansalaisjärjestö Migreurop on nimennyt tämän mukaan myös raporttinsa, johon kehotan teitä kaikkia tutustumaan tarkasti.

Puhuessanne tilanteesta, hyvä Jacques Barrot, viittasitte joihinkin pääaiheisiin. Mainitsitte turvapaikkaoikeuden, oikeuden saada kansainvälistä suojelua. Teidän pitäisi puhua myös jokaisen ihmisten oikeudesta lähteä jostain maasta sekä jokaisen ihmisen velvollisuudesta auttaa muita riippumatta siitä, kenestä on kyse. Niin sanotaan kansainvälisessä merioikeudessa. Näiden tapausten määrä kasvaa jatkuvasti, ja ne sattuvat yhä useammin Turkin ja Kreikan välisellä rajalla. Näin ollen en usko, hyvä komission jäsen Barrot, että tilanne voitaisiin ratkaista vahvistamalla Frontexin voimavaroja.

Mielestäni Euroopan unioni toimii tällä hetkellä vastoin omaa hankettaan. Euroopan unioni syntyi alun perin siksi, ettei toisten ihmisten ihmisarvon kieltämistä hyväksytty. Tätä periaatetta unionin pitäisi noudattaa jatkossakin.

Timothy Kirkhope, *ECR-ryhmän puolesta*. – (EN) Arvoisa puhemies, komission esittelemällä EU:n yhteisellä uudelleensijoittamisohjelmalla on varmastikin ylevät tavoitteet. Sen avulla pyritään lisäämään kansallisten hallitusten välistä yhteistyötä pakolaisten ja turvapaikanhakijoiden uudelleensijoittamisessa. Brittikonservatiivina olen kuitenkin huolissani sen täytäntöönpanosta. Emme halua nähdä jatkuvasti sellaisia ongelmia kuin Ranskan Sangatessa on ollut.

Yhteistyö ja yhteisvastuullisuus Euroopan unionissa ovat mielestäni toki tärkeitä asioita, kun keskustellaan eri kansoille aiheutuvasta taakasta, mutta meidän pitää tehdä selvempi ero taloudellisista syistä tulevien maahanmuuttajien ja turvapaikanhakijoiden välille. Heillä on tietenkin täysi oikeus hakea turvaa, mutta meidän pitää myös säätää lakeja, jotka eivät sido yksittäisten maiden käsiä sen suhteen, kuka otetaan vastaan ja kenelle myönnetään turvapaikka. Komission ehdottama yhteinen lähestymistapa saattaisi heikentää kunkin EU:n jäsenvaltion mahdollisuuksia päättää itse näistä asioista.

Tärkein tehtävä mielestäni on joka tapauksessa unionin eteläisten rajojen turvaaminen. Frontexilla on oltava tässä suurempi rooli, jotta se voisi toimia pelotteena taloudellisista syistä tuleville maahanmuuttajille, jotka ovat halukkaita lähtemään vaaralliselle matkalle Välimeren yli. Meidän täytyy toteuttaa voimakkaampia toimenpiteitä sellaisia kolmansia maita vastaan, jotka vastuuttomasti kannustavat ihmisiä moiseen toimintaan. Komissio väittää, että kansalliset hallitukset päättävät viime kädessä siitä, kuinka monta ihmistä ne vastaanottavat alueelleen, ja että Britanniaa tai muita maita ei pakoteta ottamaan suurempaa määrää taloudellisista syistä tulevia maahanmuuttajia kuin mistä ne kykenevät huolehtimaan näinä taloudellisesti haastavina aikoina. Tämä on välttämätöntä ja oikein. Britannian kaltaiset maat tarvitsevat takuut siitä, että

ne saavat jatkossakin päättää omasta maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikastaan ja että EU:n lähestymistapa perustuu jatkossakin avoimeen yhteistyöhön pakottamisen sijasta.

Willy Meyer, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa ministeri Billström, arvoisa komission jäsen Barrot, uuden vaalikauden alku antaa meille erinomaisen tilaisuuden tarkastella maahanmuuttopolitiikkaamme uudelleen.

Tällä hetkellä toteutamme maahanmuuttopolitiikkaa, joka perustuu silminnähtävään tekopyhyyteen ja kyynisyyteen. Sanomme, ettei Eurooppa-hanke onnistu ilman siirtotyöläisiä, mutta silti rankaisemme heitä sellaisella lainsäädännöllä kuin palautusdirektiivi, jota on osuvasti kutsuttu nimellä ”häpeän direktiivi” ja jossa ei noudateta Euroopan unionin periaatteita ja arvoja.

Tällä politiikalla Euroopasta yritetään tehdä linnake tällä kriisin hetkellä, eli tässä kolminkertaisessa kriisissä, joka koskee elintarvikkeita, rahoitusalaan sekä energiaa. Kaikki eivät myöskään ymmärrä tätä politiikkaa, koska työemme on laadultaan heikkoa ja menee väärään suuntaan. Kun kerran Eurooppaa tarvitaan ja erityisesti kun sitä kerran tarvitaan siirtotyöläisten ansiosta, meidän täytyy kunnioittaa kaikkia siirtotyöläisten oikeuksia sen sijaan, että teemme heistä rikollisia niin kuin Euroopan unioni nyt tekee. Aiheutamme tällä tavalla vain lisää tuskaa perheille, jotka pyrkivät sotaan tai nälkää pakoon.

Näin ollen paras käyntikortti Madridissa ensi keväänä pidettävässä Euroopan unionin valtioiden ja hallitusten päämiesten sekä Latinalaisen Amerikan ja Karibian alueen välisessä huippukokouksessa olisi ”häpeän direktiivin” kumoaminen. Kyseinen direktiivi ei nimittäin ole periaatteidemme ja arvojemme mukainen, eikä sitä ymmärretä yhdessäkään hallituksessa etenkin Latinalaisen Amerikan tai Karibian maissa, joista tulee tuhansia siirtotyöntekijöitä Euroopan unioniin.

Siksi kehotan teitä harkitsemaan vakavasti ”häpeän direktiivin” kumoamista.

Gerard Batten, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, keskustelemme toimenpiteistä, jotka liittyvät niin sanottuun oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alueeseen, joka käsittää myös maahanmuuton. Kyse on yhteisestä maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikasta, ja vaikka Britannian hallitus valehtelee muuta kansalaisilleen, tiedämme, että aikomus on velvoittaa myös Britannia noudattamaan sitä.

Mutta tämä ”yhden koon” maahanmuuttopolitiikka ei sovi Britannialle. Britannia on yksi maailman tiheimmin asutuista maista, yllättäen jopa tiheimmin asuttu kuin Intia, Kiina tai Japani. Britannian nettomaahanmuutto on tällä hetkellä noin 230 000 henkilöä vuodessa, mikä lisää väestölukua yli miljoonalla henkilöllä joka viides vuosi. Väestöluku kasvaa nykyisestä 61,4 miljoonasta asukkaasta ennätykselliseen yli 70 miljoonaan vuonna 2031, ja tämän jälkeen kasvutahti vain kiihtyy entisestään. Väestökasvu johtuu maahanmuutosta ja maahanmuuttajien korkeasta syntyvyydestä.

Yhdistyneen kuningaskunnan itsenäisyyspuolue ei vastusta maahanmuuttoa sinänsä, mutta maahanmuuton pitäisi olla tiukasti valvottua ja hyödyttää Euroopan unionin tai kenen tahansa muun sijasta Britanniaa itseään. Britannia ei tarvitse unionin yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa. Sen sijaan meidän pitää heti lopettaa massamaahanmuutto ja omaksua tiukkoihin rajoituksiin ja valvontaan perustuva maahanmuuttopolitiikka. Meidän pitäisi soveltaa vuonna 1951 tehdyn pakolaisyleissopimuksen ehtoja, joiden mukaan pakolaisten on haettava turvaa ensimmäisestä turvallisesta maasta, jonka alueelle he saapuvat – eikä se ole Britanniksi kutsuttu pieni saari Euroopan rannikolla.

Meidän pitäisi lopettaa monikulttuurisuuden edistäminen, sillä se aiheuttaa erimielisyyksiä ja on varma tie konflikteihin. Meidän pitäisi ennemmin mukauttaa ja kotouttaa alueellamme jo olevat maahanmuuttajat yhteiseen kulttuuriin, jossa kunnioitetaan yhteisiä poliittisia ja oikeudellisia instituutioita. Britannia – tai mielestäni missään muuallakaan Euroopassa – ei pitäisi antaa sijaa sharia-laille.

Louis Bontes (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, Frontex ei toimi kunnolla. Tällä hetkellä toteutettavan Poseidon-operaation määrärahat ovat 11 miljoonaa euroa. Se on järjetöntä. Rahat menevät täysin hukkaan. Ainoa ratkaisu on välitön palauttaminen ja tehoiskut maihin, jotka mahdollistavat maahanmuuton. Yhteinen maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikka ei ole Alankomaiden kansalaisten etujen mukaista. Alankomaiden vapauspuolue, jonka puolesta puhun täällä, vastustaa tiukasti kyseistä politiikkaa. Sen johdosta Eurooppaan tulee yhä enemmän ja enemmän ihmisiä ilman mahdollisuuksia. Alankomaiden kansa ei tarvitse solidaarisuutta, vaan sitä, että nousemme puolustamaan Alankomaiden etuja. Lopettakaamme siis kyseinen politiikka.

Haluaisin myös esittää huomion puheenjohtajavaltio Ruotsille. Puheenjohtajavaltio on sitä mieltä, että unionin olisi entistä enemmän avettava rajojaan massamaahanmuutolle unionin työmarkkinoiden hyväksi.

Vapauspuolue torjuu tämän ajatuksen suoralta kädeltä. On hämäystä sallia massamaahanmuutto. Katsokaapa, mitä suurissa kaupungeissa tapahtuu. Katsokaa niissä vallitsevia suuria ongelmia. Ajatelkaa omia kansalaisiamme, ajatelkaa omaa maatanne, ajatelkaa omaa kulttuurianne. Me ainakin aiomme tehdä niin. Haluaisin myös todeta, että liika on liikaa. Lopettakaamme massamaahanmuutto. Siinä on menty jo tarpeeksi pitkälle.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, hyvä komission varapuheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, maahanmuuton haasteet ovat pysyneet samana, aivan kuten sitouksemme selviytyä niistä.

Haasteet ovat seuraavat: Ensinnäkin on mentävä kohti yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa. Toiseksi on edistettävä laillisen maahanmuuton organisointia. Kolmanneksi on parannettava kotouttamismenettelyjä. Neljänneksi on torjuttava erittäin määrätietoisesti laitonta maahanmuuttoa. Viidenneksi on kehitettävä Frontexin toimintaa edelleen. Kuudenneksi on parannettava menettelyjä, yleissopimuksia ja sopimuksia alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Ja seitsemänneksi on edistytävä yhteisen turvapaikkapolitiikan alalla.

Euroopan turvapaikka-asioden tukivirastosta on tultava vuoden 2010 aikana oikea, aito ja tasa-arvoinen virasto, joka jakaa vastuun solidaarisesti ja mahdollistaa edistymisen kansainvälisen tai toissijaisen suojelun alalla.

Frontexin tapauksessa on kyse koordinoinnista ja yhteistyöstä. Se ei korvaa missään tapauksessa kansallista toimivaltaa. Tarve lisätä Frontexin tehtäviä rajoillamme Etelä-Euroopassa, erityisesti Välimeren alueella ja Atlantin puoleisella rannikolla, tarkoittaa muutakin kuin Euroopan unionin reaktiota Kreikkaan, Maltaan, Italiaan tai Espanjaan kohdistuviin paineisiin; kyse on myös humanitaarisesta toiminnasta kuolemantapausten ja dramaattisten tapahtumien estämiseksi.

Tarkastelkaapa vaikka Frontexin talousarvion kehitystä: vuonna 2005 määrärahat olivat 6 miljoonaa euroa, ja vuonna 2010 ne ovat jo 78 tai 83 miljoonaa euroa. Arvoisa puhemies, olemme kuitenkin huolissamme siitä, ettei Frontex kykene hallitsemaan määrärahoja, jotka parlamentti on sille antanut. Sitä ei voitaisi hyväksyä, koska edessä on niin monia haasteita ja tehtäviä.

On ratkaisevan tärkeää, että Frontex puhalttaa eloa CRATEen, käytössä olevien teknisten välineiden keskitettyyn rekisteriin. On myös ratkaisevan tärkeää, että jäsenvaltiot toteuttavat CRATE-rekisterin kautta antamansa sitoumukset. Myös Europolin toiminta tarvitsee enemmän ja parempaa koordinoitua. Iconexin hallinta on tärkeää, ja, arvoisa puhemies, Frontexin, kansainvälisen siirtolaisuusjärjestön sekä YK:n pakolaispäävaltuutetun toimia on koordinoitava enemmän ja paremmin ihmishenkien pelastamiseksi.

Nämä ovat haasteet ja tällaiset ovat sitouksemme.

Claude Moraes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kukaan ei vähättele sitä, miten hankalaa on löytää valiokuntamme puheenjohtajan mainitsema tasapaino tai miten suuria paineita maahanmuutto aiheuttaa koko Euroopan unionissa sekä Välimeren alueella. Kuluneena kesänä saimme jälleen muistutuksen siitä, miten karu on vainojen kohteena olevien ja köyhyyttä pakenevien siirtolaisten ja turvapaikanhakijoiden todellisuus.

Frontex on kiistatta keskeinen tekijä unionin maahanmuuttoa koskevassa lähestymistavassa. Koska pyrimme luomaan EU:hun aiempaakin yhtenäisemmän järjestelmän ulkorajojen hallintaa varten, Frontexin merkitys kasvaa entisestään. Siksi ryhmäni katsoo, että oikea tasapaino on ehdottomasti löydettävä; on löydettävä tasapaino yhtäältä Frontexin rahoituksen – johon monet kollegat ovat viitanneet – ja toisaalta sen varmistamisen välille, että Frontex arvostaa työssään myös sen humanitaarisia puolia. Miten Frontex voisi esimerkiksi auttaa vähentämään merellä tapahtuvia kuolemia, joita on ollut viimeisten kymmenen vuoden aikana yli 12 000? Meripelastusoperaatiot on siksi sisällytettävä sen vastuualueeseen. Piru piilee yksityiskohdissa. Monien näiden menettelyjen on toimittava kentällä, ja tiedän parlamentin, komission ja neuvoston pyrkivän tähän.

Meidän on varmistettava, ettei Frontexista tule pelkkä mekanismi, jolla estetään ihmisiä tulemasta Eurooppaan. Perustellusti suojelun tarpeessa olevat henkilöt on päästettävä EU:n alueelle.

Arvoisa komission jäsen, puhuitte palautuskiellon periaatteesta. On tärkeää, että puhutte siitä kuuluvammin. Italialaiset kollegani puhuvat luonnollisesti enemmän Italian ja Libyan tilanteesta, mutta kyseistä periaatetta ei yhdenkään henkilön tai maan pitäisi rikkoa.

Olemme tilanteessa, jossa palautuskielto koskee jopa sellaisia maita, jotka eivät ole allekirjoittaneet vuoden 1951 yleissopimusta. On tärkeää pitää kiinni ihmisoikeuksista. Emme saa vetäytyä velvollisuudestamme tarjota suojaa sitä tarvitseville.

Näin ollen Frontexin täytyy olla mukana maahanmuuttoa ja turvapaikka-asioita koskevassa lähestymistavassa, jonka täytyy olla oikeudenmukaista ja tasapainoista. Meidän on varmistettava, että turvapaikkapaketti pannaan täytäntöön ja että laillinen maahanmuutto ja pakolaisten suojelu pidetään keskenään tasapainossa.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, Britannian lehdistö, jota vainoharhaiset ja euroskeptiset Euroopan parlamentin jäsenet ovat auttaneet tulemaan tähän johtopäätökseen, on lietsonut pelkoa siitä, että tuleva perusoikeuksista vastaava komission jäsen, jonka osalta komission puheenjohtaja Barroso on hyväksynyt ALDE-ryhmän ehdotuksen, pakottaa Yhdistyneen kuningaskunnan vastaanottamaan enemmän turvapaikanhakijoita eri puolilta Eurooppaa.

Tämä ei pidä paikkaansa. Kuten varapuheenjohtaja totesi, Maltan auttamiseksi käynnistetty pilottihanke on vapaaehtoinen. Ehdotettu järjestelmä YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun hyväksymien Euroopan ulkopuolisten pakolaisten uudelleensijoittamiseksi ei olisi myöskään velvoittava.

Yhdelläkään EU:n politiikan osa-alueella ei ole missään vaiheessa asetettu kiintiöitä tai pakkoa maahanmuuttajien vastaanottamisesta jäsenvaltioihin. Meidän pitää kuitenkin pyrkiä vapaaehtoiseen solidaarisuuteen, ja toivon tulevan perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen toimivan sen puolesta, ettei maahanmuuttajia enää kuolisi Välimerellä.

Ensi vuonna tulee kuluneeksi kymmenen vuotta siitä, kun EU asetti tavoitteekseen luoda yhteisen turvapaikkajärjestelmän ja koordinoitun maahanmuuttopolitiikan. Merkittävistä ponnisteluista ja erityisesti Euroopan komission ja Euroopan parlamentin jäsenten tekemästä työstä huolimatta emme ole vielä lähelläkään noiden tavoitteiden saavuttamista.

Ensisijainen tavoite on muuttovirtojen kunnollinen hallinta. Muuttovirrat ovat tavallisesti niin sanottuja pakolaisten ja työtä etsivien siirtolaisten muodostamia ”sekamuuttovirtoja”, ja nuo kaksi ryhmää on erotettava toisistaan muuttovirtojen hallitsemiseksi. Näin unionin kansalaiset saataisiin luottamaan siihen, että muuttovirtoja voidaan hallita. Lisäksi voitaisiin lopettaa ihmiskuolet ja varmistaa suojelun antaminen niille, joilla on siihen oikeus.

Jos ihmiset pakotetaan heiveröisissä veneissä takaisin merelle arvioimatta lainkaan suojelutarvetta, yhtäkään mainituista tavoitteista ei saavuteta. Olen järkyttynyt siitä, että komission jäsen Barrot’n mukaan jäsenvaltiot eivät sovelle merioikeutta yhdenmukaisesti. Tällaista sekasortoa ei voida hyväksyä. Frontexille on taattava asianmukaiset voimavarat, ja sen on kunnioitettava yksilöiden ihmisoikeuksia. Ihmisten on päästävä maihin, jotta heidän turvapaikka-asemansa voitaisiin arvioida ja pakolaiset erotella henkilöistä, joilla ei ole perusteita jäädä.

EU:n jäsenvaltioita vastaan on nostettava tarvittaessa syyte Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa, jos ne eivät toimi mainitulla tavalla. Ja ajatus siitä, kuten kollegani Sonia Alfano totesi, että Libya kykenisi tekemään työn jäsenvaltioiden puolesta, on pöyristyttävä ottaen huomioon räikeät ihmisoikeusrikkomukset, joihin se syyllistyy.

Järkevä unionin maahanmuuttopolitiikka sisältäisi yhteisen kehyksen taloudellisista syistä johtuvaa maahanmuuttoa koskeville perusteille. Taloudellisista syistä tulevia siirtolaisia vastaanottavat jäsenvaltiot voisivat noudattaa tätä kehystä päättäessään itsenäisesti siitä, minkä verran siirtolaisia ne ottavat vastaan. Tarvitsemme koordinoitua, yhteisiä standardeja, yhteisen kehyksen sekä solidaarisuutta.

Franziska Keller (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, en ole yhtä innoissani Frontexistä kuin te muut. Olemme kuulleet, että niin Frontex kuin jäsenvaltiot ovat rikkoneet ihmisoikeuksia, palautuskieltoa ja evänneet pakolaisilta mahdollisuuden hakea turvapaikkaa. Kyseisiä ihmisoikeusrikkomuksia tehdään Euroopan unionin nimissä.

Arvoisa ministeri Billström, sanoitte, että ulkorajoillamme tarvitaan tarkastuksia ja tasapainoa. Kysyn kuitenkin teiltä, miksi emme tarkasta ulkorajoillamme työskenteleviä ja niitä puolustavia henkilöitä ja vaadi heiltä tasapainoa? Miksi Frontex ja sen toiminta ei ole avointa ja selvää? Vaadimme Euroopan parlamentissa avoimuutta Frontexin toimintaan. Vaadimme selvyttä siihen, missä vaiheessa komission jäsenen mainitsemien Frontexin uusien sääntöjen laadinta on, sekä siihen, miten pakolaiset voivat saada kansainvälistä suojelua, jos heidät pysäytetään merellä.

Vaadimme avoimuutta myös kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin sekä tietoa siitä, mitä tosiasiaa tapahtuu rahalle, jota EU syyttää esimerkiksi Libyaan. En ole varma, onko tuesta, jota Libya mukaanne antaa pakolaisille, todella hyötyä pakolaisille. Mutta tässäkin on kyse avoimuuden puutteesta. Ja jos, kuten totesitte, edes jäsenvaltiot eivät tulkitse maahanmuuttajien oikeuksia samalla tavalla kuin te, niin miten varmistatte sen, että Libyan kaltaiset kolmannet maat noudattavat teidän tulkintaanne?

Haluaisin palauttaa mieliinne, että parlamentti on aina tukenut ehdotusta, jonka mukaan turvapaikkahakemusten käsittelyä koskevan vastuun jakamisesta tehtäisiin pakollista. Lisäksi kertomuksenne pilottihankkeesta, jonka yhteydessä vain Ranska vastaanotti Maltalta hyvin pienen, lähes naurettavan pienen määrän pakolaisia – sata pakolaista – osoittaa mielestäni, ettemme pääse vapaaehtoisen solidaarisuuden avulla kovinkaan pitkälle. Tarvitsemme velvoitteita.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Haluamme torjua maahanmuuttoa. Se on suuri ongelma. Tällä välin ilmoitustaulumme ja tietokoneemme lakkaavat toimimasta. Puuttukaamme sellaisiin asioihin, joihin voimme todellakin tehokkaasti puuttua.

Maahanmuutto on tällä hetkellä yksi suurimmista ongelmista Euroopassa. Eikä maahanmuutto aiheuta ongelmia pelkästään meille poliitikoille, vaan se aiheuttaa ongelmia myös Euroopan unionin jäsenvaltioiden kansalaisille. Se on mahdollisesti yksi suurimmista haasteista, joita unionin poliitikoilla on edessään, ja se on yksi äänestäjien suurimmista ongelmista. Maahanmuutto on monisäikeinen asia. Arvostetut kollegani ovat puhuneet tänään Afrikasta tulevista maahanmuuttajista, mikä koskee pääasiassa Välimeren alueen maita. Se, mitä he ovat sanoneet, on tietyllä tavalla perusteltua. Minä edustan maata – Puolaa – jossa laitonta maahanmuuttoa on luonnollisesti vähemmän, mutta Puolaan tulee kuitenkin ihmisiä entisen Neuvostoliiton alueelta sekä Aasiasta.

Joudumme pohtimaan EU:n filosofiaa laittoman maahanmuuton torjunnassa ja, yksinkertaisesti sanoen, laillista maahanmuuttoa koskevien rajoitusten torjunnassa. Täytyykö Frontexin kärsiä tämän taistelun ikävimmit haittavaikutukset? Onko se todella viisasta? Eikö olisi tehokkaampaa, että lisävarat, jotka haluamme antaa Frontexille, suunnattaisiinkin niille maille, joissa laitton maahanmuutto aiheuttaa eniten ongelmia, sekä niille EU:n jäsenvaltioille, joiden rajat ovat EU:n ulkorajoja? Arvoisa puhemies, lopetan puheenvuoroni toteamalla, että tämä olisi minusta paljon järkevämpää.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa ministeri Billström, hyvä komission jäsen Barrot, Geneven yleissopimus ja ihmisoikeudet eivät anna valinnanvaraa. Meidän on noudatettava yleissopimuksia, jotka olemme allekirjoittaneet. Laki on yksiselitteinen: Euroopan rannikolle saapuvien pakolaisten lähettäminen sellaisiin maihin, jotka eivät ole allekirjoittaneet Geneven pakolaisyleissopimusta, on vastoin Geneven yleissopimusta. Kyse ei ole mistään abstraktista lainkohdasta, vaan todellisesta perusteesta.

Kun annamme Frontexin tai jäsenvaltioiden lähettää pakolaisia Libyaan, rikomme mainittua yleissopimusta, etenkin kun tiedämme Italian itse toimittamien lukujen perusteella, että 75 prosenttia Euroopan rannikoille saapuvista henkilöistä hakee turvapaikkaa ja heistä 50 prosentilla – eli kaikista tulijoista 38 prosentilla eli kolmasosalla – on oikeus saada humanitaarista suojelua.

Poliittiset valinnat johtavat eettisiin valintoihin, ja nyt meidän on tehtävä eettinen valinta. Onko oikein, onko todella eettisesti hyväksyttävää, että yli 14 000 ihmistä on kuollut viime vuosien aikana yrittäessään päästä Euroopan rannikoille? Onko todella eettisesti hyväksyttävää, että suurella osalla noista ihmisistä, jotka vaarantavat henkensä, on alun alkaen oikeus turvapaikkaan? Onko todella eettisesti oikein, että he joutuvat vaarantamaan henkensä? Ei, heidän ei pitäisi joutua tekemään niin.

Olemme puhuneet jo kauan siitä, että pelkkiin rajoituksiin perustuva maahanmuuttopolitiikka, jollaista olemme toteuttaneet, pakottaa ihmiset valitsemaan elämän ja kuoleman välillä ja sälyttää osan näitä elämän ja kuoleman välillä tehtyjä valintoja koskevasta vastuusta meille.

Emme voi ratkaista näitä ongelmia syyttämällä Frontexille rahaa juuri nyt, sen toiminnan alussa – rahaa, jota Frontex ei kykene käyttämään ja jonka antaminen Frontexille ei ole nyt komission mukaan suositeltavaa – ja toimimalla näin. Ongelmat voidaan ratkaista vain tarkistamalla Frontexin toimeksiantoa, minkä jälkeen Frontex saattaisi tarvita lisää rahaa. Jotta tämä olisi mahdollista, Frontexin täytyy tehdä yhteistyötä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun kanssa ja antaa tälle kaikki mahdolliset tiedot. Jotta tämä olisi mahdollista, Frontexin täytyy huomioda toimintatavoissaan myös humanitaariset näkökohdat, mitä se ei tällä hetkellä tee. Hyvät kuulijat, pakolaisrahastoa koskeva ehdotus on yhtä vakava: investoimme lisää varoja Frontexiin, mutta pakolaisrahaston varoja leikataan.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen rehellisesti sanottuna harmissani siitä, etteivät eräät italialaiset kollegani jättäneet käyttämättä tilaisuutta avata uudelleen vanhoja ristiriitoja ainoana tavoitteenaan hyökätä Italian hallitusta vastaan. Emme saisi enää sortua maahanmuuton alalla aatteelliseen manipulointiin, vaan meidän pitäisi syventyä Euroopan maahanmuutto- ja turvapaikkasopimuksessa määritettyihin suuntaviivoihin, jotka perustuvat kotouttamisen ja solidaarisuuden arvoihin.

Arvostan todella komission työtä viimeisten vuosien aikana, mutta komission jäsen Barrot varmaankin on kanssani samaa mieltä siitä, että meidän täytyy pistää asioihin vauhtia, jotta voisimme luoda todellisen eurooppalaisen maahanmuuttostrategian, jossa ensisijaiseksi tavoitteeksi asetetaan laittoman maahanmuuton sekä ihmiskaupan ja ihmisten hyväksikäytön torjuminen.

Meidän täytyy ryhtyä määrätietoisesti toimiin niitä vastaan, jotka hyötyvät ihmiskaupasta. Tämä koskee myös laitonta työvoimaa käyttäviä työnantajia. Enää ei voida todellakaan hyväksyä sitä, että maahanmuuton aiheuttamiin ongelmiin tartutaan ainoastaan Välimeren aluetta ympäröivissä maissa. Komission hiljattain antama ehdotus yhteisestä uudelleensijoittamisohjelmasta on askel eteenpäin jäsenvaltioiden välisen poliittisen ja käytännön tason yhteistyössä, mutta meidän on silti toteutettava pikaisesti useita aloitteita edistääksemme yhteisössä tehokkaampaa solidaarisuutta.

Tämän vuoksi odotamme Euroopan unionin puheenjohtajavaltion antaman ilmoituksen toteutuvan pian. Ilmoitus myötäilee muun muassa Italian ministerin Franco Frattinin vilpittömää vetoamusta käynnistää keskustelu, jotta löytäisimme keinon jakaa oikeudenmukaisesti jäsenvaltioiden kesken laittomien maahanmuuttajien ja poliittisten turvapaikanhakijoiden virrasta johtuvan taakan ja vastuun.

Tämä on mielestäni keskeinen asia, sillä muutoin ajaudumme ristiriitaiseen tilanteeseen, jossa jotkut jäsenvaltiot, esimerkiksi Italia, Malta, Kreikka ja Espanja, joutuvat vastaanottamaan laittomia maahanmuuttajia, kun taas toiset jäsenvaltiot piiloutuvat vapaaehtoisuuteen perustuvan ja harkinnanvaraisen solidaarisuuden taakse. Ne eivät voi enää piiloutua tältä. Haluaisin kiittää Ranskaa, joka on luvannut vastaanottaa sata ihmistä, sata turvapaikanhakijaa; kyse on kuitenkin sadasta ihmisestä tuhansien tai kymmenientuhansien turvapaikanhakijoiden joukossa. Kiitän siis Ranskaa, vaikka kyse on vain pisarasta valtameressä.

Lopuksi totean, ettemme voi enää pitää maahanmuuttoa jonkinlaisena patenttiratkaisuna. Jos emme aja vakavasti otettavaa kehitysyhteistyöpolitiikkaa, jossa unionilla on johtava rooli, tuomitsemme osan maapallon ihmisistä jonkinasteiseen ja väistämättömään köyhyyteen ja epätoivoon.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Arvoisa ministeri, hyvä komission jäsen, Euroopan parlamentti on vaatinut unionia aloittamaan kiireellisesti yhteistyön maahanmuuttajien alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa. Tämä ei koske pelkästään Libyaa. Tämä koskee myös Turkiaa. Sen lisäksi, että Turkki on maahanmuuttajien alkuperä- ja kauttakulkumaa, se on myös ehdokasvaltio. Toisin sanoen voitaisiin sanoa, että sillä on kaksinkertainen velvollisuus kunnioittaa Euroopan unionin poliittisia periaatteita ja toimielimiä.

Hiljattain on tullut esiin ainakin neljä tapausta, joissa Frontexin helikopterit ovat joutuneet hoitaessaan tehtäväänsä Kreikan ilmatilassa ongelmiin turkkilaisten tutkien takia. Itse asiassa viimeksi eilen turkkilainen taistelukone uhkasi pakottaa Frontexin helikopterin kääntymään takaisin.

Mitä aiotte tehdä ja miten aiotte reagoida Euroopan unionin nimissä tällaiseen ahdisteluun, jonka kohteeksi yksi unionin virastoista, tässä tapauksessa Frontex, joutuu tehtävänsä toteuttaessaan?

Pakollinen solidaarisuus ei myöskään voi tarkoittaa pelkästään Frontex-tyyppisten valvontatoimien toteuttamista eteläisissä jäsenvaltioissa. Lisäksi tarvitaan solidaarisuutta siinä, että muut jäsenvaltiot vastaanottavat maahanmuuttajia niistä jäsenvaltioista, jotka eivät enää selviä niin suurista maahanmuuttajamääristä. Komissio ja neuvosto kannattavat vapaaehtoista solidaarisuutta, jolla ei ole mitään arvoa. Voitteko kertoa, miksi ette aja tässäkin asiassa pakollista solidaarisuutta?

Lopuksi totean, ettei Italian, Maltan ja Libyan välinen pilottiohjelma saisi jäädä ainoaksi pilottiohjelmaksi. Miksei ole luotu pilottiohjelmaa maahanmuuttajien käännättämiseksi takaisin Turkkiin, mikä on vuotava haava tätä ongelmaa ajatellen? Onko Kreikan hallitus joskus pyytänyt tätä, hyvä komission jäsen, mutta kieltäydytte? Vai ilmoittautuivatko Libya, Italia ja Malta noin vain mukaan ja hyväksyitte ne esittämättä muita pyyntöjä?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, saan nyt tilaisuuden selventää muutamaa pientä asiaa, jotka – kuten yksi kollegoistakin juuri totesi – mielestäni osoittavat, miten tekopyhää politiikkamme on.

Ensimmäinen huomioni koskee Dublinin sopimusta. Hyvä komission jäsen, tunnette hyvin Calais'n tilanteen. Tiedätte, että Calais'ssa on monia ihmisiä, jotka voisivat helposti hakea poliittisen pakolaisen statusta ja myös saada sen. Mikseivät he te niin? Koska Dublinin sopimuksen takia he voivat olla varmoja siitä, että heidät lähetettäisiin takaisin maihin, joihin he eivät halua mennä – joskus täysin perustelluista syistä. He eivät halua mennä Kreikkaan, jossa heillä ei ole käytännössä mitään mahdollisuuksia saada pakolaisasemaa.

Dublinin sopimukset muodostavat nykyään välineen, joka estää sellaisten ihmisten suojelun, jotka tarvitsevat suojelua eniten. Se tekee myös jäsenvaltioista keskenään epätasa-arvoisia. Älkäämme siis puhuko solidaarisuudesta niin kauan kuin luomme välineitä, jotka tekevät jäsenvaltioista keskenään epätasa-arvoisia.

Toinen huomioni koskee takaisinottosopimuksia. Ymmärrän täysin, että tavoitteena on neuvotella näistä sopimuksista Turkin ja Libyan kanssa. Kysehan on siitä, että pidetään yllä toivetta suuresta naapurimaidemme muodostamasta alueesta sekä valtavista leireistä muuttovirtojen pidättelemiseksi. Tätä ei voida hyväksyä käytännöllisistä, eettisistä ja poliittisista syistä, ja te tiedätte tämän, hyvä Jacques Barrot!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, aivan aluksi haluan todeta, yhtään liioittelematta, että minulle vieraanvaraisuus on pyhä arvo. Pohjimmiltaan juuri ihmisten välinen solidaarisuus luo valtion yhteisöt, joita koskevat tietyt erityisvelvoitteet: oikeudet ja velvollisuudet. Näin ollen itse vastustan kaikkea, mikä on vastoin tätä raamatun perusperiaatetta. Ihmisten ottaminen vastaan sekä tapa, jolla se tehdään, selvästi vaikuttavat sopeutumiseen ja siihen liittyviin tekijöihin.

Mitä voimme tehdä? Mihin meidän pitäisi sijoittaa nuo jäsenvaltioiden alueelle saapuvat epätoivoiset ihmiset mutta niin, että voimme estää tilanteesta seuraavan kitkan, joka joskus purkautuu mielipahana, vihana ja raivona ja johtaa huolestuttaviin vihamielisyyksiin?

Mitä meidän pitäisi tehdä, jotta kunnioittaisimme varmasti turvapaikkaoikeutta, tuota periaatetta, josta on puhuttu myös viime päivinä, mutta niin, ettei se avaa ovia vilpillisille turvapaikanhakijoille, mitä jotkut käyttävät alibina: jotkut ihmiset piileskelevät tuon ylimaailmallisen oikeuden takana, vaikka heillä ei ole mitään tekemistä turvapaikkaoikeuden kanssa, mutta paljonkin yhteistä laittomuuden ja rikosten kanssa.

Olemmeko tosiaan sitä mieltä, arvoisa ministeri Billström, että yksittäiset valtiot voivat kantaa kaiken tämän vastuun? Tähän asti unioni on toiminut melko epävarmasti, mutta vaikuttaa siltä, ettei se voi enää lykätä yhtenäisen ja vakavasti otettavan lähestymistavan omaksumista maahanmuuttoasioissa. Unioni ei voi puhua niin kuin se on tähän asti tehnyt, useilla äänillä, eikä se voi pakottaa altteimpia ja suojaattomimpia, yksittäisiä etulinjassa olevia maita eristäytymään. Se ei voi enää toimia ilman yhteisesti sovittua yhteistä kantaa, jota tähän asti ei ole saatu aikaiseksi mutta jonka olennaisia periaatteita puolustetaan jatkuvasti.

Arvoisa puhemies, unioni ei voi pitää rajojaan yksittäisten jäsenvaltioiden asiana, vaan sen on pidettävä niitä koko unionin asiana. Unioni ei voi toimia niin kuin tässä parlamentissa on jo nähty ja ryhtyä tylästi ja teatraalisesti kiistelemään siitä, mitä Italian hallitus tai muut hallitukset tekevät. En voi mitenkään olla ajattelematta, ettei Lampedusan sekä Ceutan ja Melillan rannikoilla sattuneilla tragedioilla olisi mitään tekemistä Brysselin, Berliinin tai Pariisin kanssa.

Yksittäisten valtioiden ja Euroopan väliset jännitteet johtuvat tästä ja aiheuttavat ongelmia. Tämä lisää myös unionin demokratiavajetta, joka vain pahenee entisestään, jos maahanmuuttopolitiikka ei ole koordinoitua. Tästä syntyy vaikutelma, että eri valtioiden omakohtaiset edut menevät yleisen hyvän edelle. Arvoisa puhemies, tämä vahvistaa myös turhauttavaa vaikutelmaa siitä, että Brysselissä ja Strasbourgissa käsitellään liian usein vaikeaselkoisia asioita kansalaisia huolestuttavien kysymysten sijasta. Lopulta se heikentää myös unionin poliittista identiteettiä.

Näin ollen toivon, että puheenjohtajavaltio Ruotsi saa aikaiseksi sopimuksen kaikkein uhatuimpien maiden kanssa, jotta looginen ajattelu olisi mahdollista ja saisimme aikaiseksi sen, mitä meiltä on tähän asti puuttunut; vakaan, tasapainoinen, kestävä ja tiukan yhteisen maahanmuuttopolitiikan.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen Barrot, arvoisa ministeri Billström, hyvät kuulijat, käymme tätä keskustelua kiinnittääksemme EU:n huomion vakaviin ihmisoikeusrikkomuksiin Italiassa. Italian viranomaiset ovat toukokuun jälkeen poimineet merestä yli 1 000 maahanmuuttajaa ja luovuttaneet nämä Libyalle epävirallisten ja umpimähkäisten palautusten yhteydessä. Ihmisten henkilöllisyyttä ei ole selvitetty, heille ei ole annettu oikeutta hakea muutosta tai käynnistää turvapaikkamenettelyä huolimatta siitä epäinhimillisestä ja nöyryyttävästä kohtelusta, joka heitä mahdollisesti odottaa Libyassa. Kuten komission jäsen Barrot vahvisti pyytäessään Italialta tietoja, katsomme tällaisen menettelyn rikkovan koko unionin perustana olevia perusperiaatteita.

Kyseinen toiminta on myös Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen ja yhteisön oikeuden, erityisesti Schengenin rajasäännösten ja palautusdirektiivin, sekä Italian lainsäädännön vastaista. Eilen Yhdistyneet Kansakunnat välitti Italianle kehutuksen noudattaa kansainvälistä oikeutta, ja eilen 24 Italiasta käännetyttä somalipakolaista ja eritrealaista pakolaista nostivat Italiaa vastaan kanteen Strasbourgissa sijaitsevassa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen rikkomisesta.

Hyvät kuulijat, laittomasta maahanmuutosta on myös tehty Italiassa rikos, raskauttava asianhaara. Henkilö kokee syrjintää ja epätasa-arvoa pelkästään siksi, että sattuu olemaan maahanmuuttaja, ja hänelle määrätään sen vuoksi kovempi rangaistus rikoksesta kuin jollekin toiselle. Laittomat maahanmuuttajat, jollaisia olivat aikoinaan myös italialaisiin, portugalilaisiin, puolalaisiin, kreikkalaisiin ja italialaisiin yhteisöihin kuuluvat perheet, eivät voi nauttia perusoikeuksista ja perushuollosta, kuten terveydenhuollosta, koska pelkäävät jäävänsä kiinni. Tällaista tapahtuu Italiassa, arvoisa puhemies, ja esimerkiksi lakiasioihin ja perustuslakiin erikoistuneet asiantuntijat sekä maalliset ja katoliset järjestöt ovat tuominneet kyseiset toimet.

Miten komissio aikoo toimia lopettaakseen nuo rikkomukset? Parlamentti on aina tukenut laitton maahanmuuton torjuntaa mutta vaatinut, että perusoikeuksia kunnioitetaan.

Arvoisa puhemies, haluaisimme tietää, aikooko komissio tehdä jotain Italian lainsäädännön suhteen ja tutkia Italian ja Libyan solmiman sopimuksen. Kaksikymmentä vuotta Berliinin muurin murtumisen jälkeen emme voi sallia sitä, että jotkut hallitukset rakentavat uusia muureja.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen, todellisuus on paljon monimutkaisempi kuin mitä täällä parlamentissa on todettu.

Tiedämme presidentti Gaddafin huvittelevan tällä asialla, ja kansainvälisten tiedotusvälineiden säännöllisten raporttien mukaan Libya tarvitsee miljardi euroa täyttääkseen velvollisuutensa. Tiedämme, että Turkki – joka haluaa liittyä Euroopan unioniin – käännättää Frontexin lentokoneita päivittäin, eikä Euroopan unioni reagoi asiaan niin kuin pitäisi.

Tiedämme, että laittomien maahanmuuttajien salakuljettajat neuvovat maahanmuuttajia ampumaan itseään jalkaan tai käsivarteeseen, jos joutuvat pidätetyiksi. Jäsenvaltioiden on nimittäin sovellettava jotain muuta lakia kuin maahanmuuttolakia, jos henkilö on loukkaantunut. Tiedämme, että ihmisalakuljettajat neuvovat laittomia maahanmuuttajia tuhoamaan henkilöpaperinsa ennen maahantuloa. Näin ollen vastaanottajamaat, kuten Kreikka, eivät tiedä, mihin kukin henkilö voitaisiin lähettää. Tiedämme, että maahanmuuttajat väittävät hakevansa turvapaikkaa, mutta heillä ei ole minkäänlaisia henkilöpapereita, joiden perusteella voitaisiin selvittää tosiasiat.

Tilanne on kaoottinen, hyvä komission jäsen, ja jossain vaiheessa on palautettava järjestys siten, että Euroopan unioni tekee asiasta tiukan ja sitovan päätöksen.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvä komission varapuheenjohtaja, hyvät kuulijat, saamme usein kuulla, että jäsenvaltiot tunnustavat tarpeen luoda unionille yhteisen politiikan maahanmuuton hallitsemiseksi sekä politiikan maahanmuuttajien kotouttamiseksi yhteiskuntaan.

Päivittäin joudumme kuitenkin toteamaan, että todellisuus on kaukana tästä. Talousarviota koskeissa keskusteluissa esimerkiksi pakolaisrahaston määrärahoja on leikattu radikaalisti. Useat jäsenvaltiot soveltavat edelleen yksipuolisesti tiukkaa lainsäädäntöä ja sääntelyä alueelleen tuloon ja sillä liikkumiseen, rajoittavat pääsyä työmarkkinoilleen, sosiaaliturvajärjestelmäänsä ja koulutusjärjestelmäänsä sekä tekevät perheen yhdistämisestä hankalaa.

Samoin unioni harjoittaa laitton maahanmuuton torjumisessa ja ulkorajojen valvonnassa politiikkaa, jossa rajavalvontavastuu siirretään lopulta naapurimaillemme ihmisoikeuksien uhalla. Näin on käynyt Italian ja Libyan välillä.

Ulkoistamalla ongelmat tällä tavoin unioni vapauttaa itsensä lopulta vastuustaan. Se ei ole hyväksyttävää. Lisävarojen antaminen Frontexille ei voi korvata solidaarisuutta, jonka pitäisi yhdistää jäsenvaltiot niin, että ne voivat toimia yhdessä majoittaakseen kansainvälisen suojelun tarpeessa olevat henkilöt sekä ulkomaiset työntekijät, joita tulevaisuudessa tarvitaan demokratian haasteista selviämiseksi.

Millä säännöksillä aiotte varmistaa todellisen solidaarisuuden toteutumisen ja todelliset ratkaisut maahanmuuttajien kärsimykseen?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvä komission jäsen Barrot, arvoisa ministeri Billström, hyvät kuulijat, hiljattain Euroopan turvapaikkasuunnitelmaa laatiessanne, hyvä komission jäsen Barrot, puhuitte itse vankkumattomasta taistelusta laitonta maahanmuuttoa vastaan ja inhimillisyydestä vainojen uhreiksi joutuneiden henkilöiden kohtelussa. Oikeudellisesta näkökulmasta tämä tarkoittaa sitä, että varmistetaan suojelu ja turvapaikkaoikeus niille, jotka pakenevat nälkäkuolemaa, sotaa ja vainoja, sekä estetään näiden henkilöiden karkottaminen maihin, joissa heidän henkensä olisi vaarassa tai joissa heitä saatetaan kohdella epäinhimillisesti.

Italian hallitus toimii tällä hetkellä juuri päinvastoin. Tästä on osoituksena sen hiljattainen päätös käännyttää 75 eritrealaista ja somalialaista maahanmuuttajaa Libyaan. Kyseisessä tapauksessa ei selvitetty, oliko käännytettyjen joukossa mahdollisesti turvapaikanhakijoita, mitä kansainvälinen oikeus edellyttää. Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutettu tuomitsi menettelyn eilen jyrkästi. Italian ja Libyan välinen sopimus ei saa tehdä kyseisestä merialueesta aluetta, jolla ihmisoikeuksia voi vapaasti rikkoa.

Näin ollen pyydän komissiota ryhtymään mahdollisimman pikaisesti toimiin sen varmistamiseksi, että kansainvälisen oikeuden sääntöjä aletaan taas noudattaa. Haluaisin lisäksi tietää, minkä verran on edistytty EU:n ja Libyan kahdenvälisestä sopimusta koskeissa neuvotteluissa, joita on käyty on useita vuosia. Milloin arvioitte pääseväne sopimukseen? Voivatko neuvosto ja komissio vahvistaa, että kyseinen sopimus on ensisijainen Italian ja Libyan väliseen sopimukseen nähden? Voitteko kertoa parlamentille, mitkä ovat pääasiat laittoman maahanmuuton torjunnassa sekä turvapaikkaoikeuden ja palautuskieltoa koskevan periaatteen noudattamisen varmistamisessa?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, on suuri ilo käyttää ensimmäistä kertaa puheenvuoro Euroopan parlamentin täysistunnossa ja saada kiittää ministeri Billströmiä siitä, että hän ymmärtää niin hyvin – ja alkuperältäni italialaisena todella tiedän tämän – miten vakavassa tilanteessa Välimeren alueen ihmiset ja maat elävät.

Panen tyytyväisenä merkille ministerin pyrkimykset saavuttaa yhteisymmärrys unionin yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta, jota todella tarvitaan. Panen myös tyytyväisenä merkille ministerin aloitteen turvapaikka-asioiden tukihenkilöstä. Se olisi hyvin käytännöllinen ja konkreettinen tapa tukea jäsenvaltioita, jotka kokevat taakkansa suureksi, sekä käynnistää jäsenvaltioiden välinen yhteistyö.

Haluaisin pyytää ministeri Billströmiä puhumaan hieman enemmän muista kuin hänen jo mainitsemistaan toimenpiteistä, eli pitkän aikavälin toimenpiteistä, joilla voisimme mahdollisesti tukea Välimeren maita ja kansoja noudattaen samalla hänen lähestymistapaansa, jossa inhimillisuus, solidaarisuus ja tiukka suhtautuminen kaikenlaisiin laittomuuksiin ovat keskenään tasapainossa.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, tarvitsemme epäilemättä yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa. Meidän pitää myös vahvistaa yhteistyötämme kolmansien maiden kanssa sekä yhtenäistää ja tehostaa sitä. Kuten on jo todettu, Libya ja Turkki ovat tämän yhteistyön kannalta tärkeimmässä asemassa.

Turkki käyttäytyy provosoivasti. Turkki jarruttaa toimiamme jatkuvasti, ja haluan kertoa parlamentille ja välittää komission jäsen Barrot'lle viestin, että turkkilaiset haittaavat Frontexin helikoptereiden ja lentokoneiden toimintaa niiden hoitaessa unionin tehtäviä ja velvollisuuksia. Uusi Demokratia -puoluutta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet ovat harjoittaneet parlamentaarista valvontaa. Hyvä Jacques Barrot, saatte pian yksityiskohtaiset tiedot provokaatiotapauksista sekä Turkin provosoivasta käytöksestä.

Takaisinoton ja uudelleensijoittamisen osalta Frontexia on vahvistettava edelleen, ja myös yhteisiä palautuslentoja on järjestettävä. Hyvä komission jäsen Barrot, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, järjestäkää pikaisesti vierailu Turkkiin ja Libyaan. Ongelma on vakava. Älkää jättäkö asian hoitamista loppuvuoteen. Tänään tai huomenna...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, unionin jäsenvaltioiden rajaviranomaiset eivät saa käännyttää meriä pitkän saapuvia mahdollisia turvapaikanhakijoita tai saattaa heitä pois, estää heitä jatkamasta matkaa tai palauttaa heitä EU:n ulkopuolisiin maihin. Näin määrätään Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksessa. Tänäinkin olemme kuulleet lukuisia esimerkkejä siitä, ettei Frontex noudata noita sääntöjä käytännössä. Näin ollen tarvitsemme kyseiselle alalle valvontaa. Me Euroopan parlamentin jäsenet vaadimme valvontaa, koska velvollisuutemme on varmistaa, että Euroopan ihmisoikeusyleissopimuksen määräyksiä noudatetaan.

Kysymykseni kuuluu seuraavasti: miten hyvin voimme valvoa, että kansainvälisillä vesialueilla toimivat rajaviranomaiset noudattavat ihmisoikeuksiin liittyviä säädöksiä? Olemme tienneet jo vuosia, että Frontex on rikkonut ihmisoikeuksia yksittäisissä tapauksissa. Lisäksi se heikentää toiminnallaan EU:n uskottavuutta ihmisoikeuksien suojelijana.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Arvoisa puhemies, kiitän ministeri Billströmiä. Luulen, että joskus takerrumme hieman liikaa sanoihin ”laiton maahanmuutto”. Eihän voi olla niin, että on laitonta paeta henkensä pelastaakseen, koska ihmisoikeudet ja vapaudet koskevat kaikkia asuinpaikasta riippumatta.

Haluan korostaa, että on myös ehdottoman tärkeää selvittää, millaiset olot vallitsevat maissa, joista ihmiset pakenevat. Ehkäpä EU voisi toimia aktiivisemmin ja tehdä enemmän noissa maissa, jotta ihmisten ei tarvitsisi paeta niistä vain tullakseen nimitetyiksi laittomiksi maahanmuuttajiksi. Kuten jo totesin, takerrumme ehkä liikaa sanaan ”laiton”. Mielestäni on täysin laillista puolustaa ihmisoikeuksia ja vapauksia niin EU:ssa kuin sen ulkopuolella.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, teidän toimiessanne tänä aamuna puhemiehenä on tuntunut melkein kuin olisimme Italian parlamentissa. Joka tapauksessa olen sitä mieltä, että maahanmuutto tarkoittaa turvallisuutta ja ihmisoikeuksien kunnioittamista. Valitettavasti kuitenkin globalisaatio ja Euroopan unionin laajentuminen 27 maahan on tapahtunut liian nopeasti ilman, että turvallisuus ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen olisi taattu asianmukaisilla toimenpiteillä.

Kuuntelin komission jäsenen puhetta. Strategia on vakaa ja tuleva toiminta on erinomaista, mutta unohdamme asian kiireellisuuden ja dramaattisuuden, sen, että kyse on hätätilanteesta. Se, mitä tänä aamuna on sanottu, pitää paikkansa normaalitilanteessa, mutta tällä hetkellä tilanne ei ole normaali – varsinkaan Italiassa. Näin ollen vaadin komissiota kiinnittämään strategian sijasta enemmän huomiota taktiikkaan ja suhtautumaan ongelmaan koko unionia koskevana asiana. Kiitos.

Puhemies. – (IT) Puhetta johtava puhemies on tosiaan italialainen, mutta keskustelu ei ole lähelläkään aitoa italialaista keskustelua. Onneksi se on ollut laaja-alaista ja olemme saaneet kuulla Euroopan unionin eri alueita ja eri näkemyksiä edustavia henkilöitä.

Tobias Billström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, aivan ensiksi haluan kiittää kaikkia erittäin mielenkiintoisesta keskustelusta. Täällä on esitetty tänään monia arvokkaita mielipiteitä. Haluaisin mainita Simon Busuttilin näkemykset yhteistyön lisäämisestä Libyan kanssa. Toivottavasti saamme pian komission jäsen Barrot’n kanssa tilaisuuden vierailla Libyassa, jotta voisimme parantaa suhteitamme tuohon maahan. Jatkamme työskentelyä myös Turkin kanssa. Olen samaa mieltä myös kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan puheenjohtajan Juan Fernando López Aguilarin kanssa siitä, että yksi keino torjua laitonta maahanmuuttoa on avata tie lailliselle maahanmuutolle. Tämä vähentäisi esimerkiksi turvapaikkajärjestelmään kohdistuvaa painetta.

On kyettävä torjumaan rikollisjärjestöjä, jotka käyttävät ihmisten epätoivoa hyväkseen. Puheenjohtajavaltio Ruotsi aikoo järjestää Brysselissä erityisen konferenssin, jossa käsitellään tätä ja ihmissalakuljetuksen torjuntaa. Puheenjohtajavaltio Ruotsi pitää ehdottomasti ensisijaisena tavoitteenaan päästä sopimukseen Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastosta ja parantaa käytännön yhteistyötä. Toivomme tietenkin Euroopan parlamentilta tukea tässä asiassa.

Haluaisin sanoa Sonia Alfanelle, että Eurooppa-neuvoston hyväksymiä säädöksiä on ehdottomasti noudatettava ja kaikkien jäsenvaltioiden on pantava ne täytäntöön siten kuin on päätetty. On myös tärkeää, että otamme Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun mukaan työhömmme, jotta se olisi niin korkealaatuista kuin haluamme. Haluan myös todeta olevani samaa mieltä Timothy Kirkhopen kanssa siitä, että turvapaikkakysymykset ja työntekijöiden maahanmuutto on tärkeää erottaa toisistaan. Tällainen ajattelu johtaa luonnollisesti siihen johtopäätökseen, että EU tarvitsee yhteistä eurooppalaista turvapaikkajärjestelmää. Se tarvitsee myös paremmat mahdollisuudet edistää kansallisiin tarpeisiin ja oikeusvarmuuteen perustuvaa työntekijöiden laillista maahanmuuttoa sekä torjua palkkojen polkemista ja sosiaalista hyväksikäyttöä.

Jos tämä onnistuu, emme tarvitse Willy Meyerin, Gerard Battenin tai Louis Bontesin politiikkaa. Tarvitsemme järkevää ja harkittua maahanmuuttopolitiikkaa, jonka avulla voimme parantaa EU:n väestörakennetta sekä vahvistaa taloutta ja ihmisten hyvinvointia.

Anna Maria Corazza Bildt sekä Alf Svensson puhuivat siitä, miten meidän pitäisi suhtautua Välimerellä tapahtuviin kuolemiin. Maahanmuuton ongelmiin ei ole yhtä ainoaa ratkaisua. Vaaditaan paketti, joka sisältää

useita aloitteita eri aloilla. Yhteistyön lisääminen alkuperä- ja kauttakulkumaiden kanssa on erityisen tärkeää. On esimerkiksi lisättävä kehitysyhteistyötä näiden maiden kanssa vakauden, turvallisuuden ja kestävyysajan aikaansaamiseksi.

Alkuperä- ja kauttakulkumaiden sekä jäsenvaltioiden on myös parannettava meripelastusvalmiuksiaan. Meripelastuksia koskevan vastuun jakamista eri maiden kesken on myös selvennettävä. Meidän pitää myös päästä siihen, että tulkitsemme yhtenäisesti meripelastusalan säännöksiä sekä kansainvälistä suojelua koskevan oikeuden että kansainvälisen merioikeuden näkökulmasta.

Lopuksi haluaisin omasta puolestani sekä puheenjohtajavaltion puolesta kiittää teitä kovasti mahdollisuudesta saada esitellä näkemyksemme Euroopan parlamentille. On tärkeää korostaa sitä, että strategiamme on perustuttava useisiin osatekijöihin ja aloitteisiin. Mielestäni tämä keskustelu on selvästi osoittanut sen. Kiitoksia paljon.

(Suosionosoituksia)

Jacques Barrot, komission varapuheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu on osoittanut, ja tätä juuri tarvitsemme, miten laaja-alaisia maahanmuuttoon liittyvät ongelmat ovat.

Haluan korostaa, että seuraavien asioiden on oltava keskenään tasapainossa lähestymistavassamme: usein ihmissalakuljettajien syyksi luettavan laittoman maahanmuuton torjunta; halu edistää laittoman maahanmuuton torjunnan rinnalla tietynlaista laillista maahanmuuttoa, josta jäsenvaltiot päättävät itse; halu turvata kaikissa tapauksissa turvapaikkoja koskevien velvollisuuksien toteutuminen.

Aivan ensiksi haluaisin vastata lyhyesti Frontexia koskeviin huomioihin ja korostaa, että valmistelemme parhaillaan ehdotusta Frontexin perustamisasetuksen ja Frontexin toimintatapojen muuttamiseksi. Olen pannut merkille täällä esitetyn toiveen avoimuuden lisäämisestä.

Toisaalta pyrimme myös selventämään sääntöjä, joiden avulla pitäisi voida varmistaa, että yhteisön oikeutta ja kansainvälistä lainsäädäntöä noudatetaan johdonmukaisesti Frontexin toiminnassa.

Italian ongelmasta voin sanoa, että lähetimme heinäkuussa Italian viranomaisille kirjeen, jossa pyysimme hyödyllisiä tietoja kansainvälisillä vesialueilla pysäytettyjen veneiden palauttamisesta. Olemme juuri saaneet Italian viranomaisilta vastauksen, ja komission yksiköt tutkivat sitä parhaillaan.

Lisäksi totean, että yhteisön oikeuden mukaan jäsenvaltioiden täytyy noudattaa palautuskiellon periaatetta toteuttamisessaan rajavalvontaoperaatioissa. Kyseinen periaate tarkoittaa sitä, että jäsenvaltio ei voi palauttaa henkilöä sellaiselle alueelle, jossa tämä saattaisi joutua kidutuksen, rangaistuksen tai epäinhimillisen tai nöyryyttävän kohtelun uhriksi. Turvapaikanhakijoita ja pakolaisia ei voi palauttaa maahan, jossa heidän henkensä ja vapautensa on mahdollisesti heidän rotunsa, uskontonsa tai kansallisuutensa perusteella uhattuna. Lyhyesti sanottuna pyrimme varmistamaan, että suojeluvollisuudesta pidetään kiinni.

Haluaisin myös vielä toistaa, että minä ja ministeri Billström olemme halukkaita aloittamaan niin Libyan kuin Turkin kanssa todellisen vuoropuhelun, jotta voimme käsitellä asioita perinpohjaisesti ja tehdä yhteistyötä rajavalvonnan alalla laittoman maahanmuuton torjumiseksi. Lisäksi olemme halukkaita selvittämään Yhdistyneiden Kansakuntien pakolaisasiain päävaltuutetun tuella, miten voimme käynnistää kyseisissä Välimeren maissa menettelyjä, jotta todellisten turvapaikanhakijoiden ei tarvitsisi turvautua ihmissalakuljettajiin päästäkseen Euroopan rannikoille ja jättää turvapaikkahakemustaan käsiteltäväksi noissa maissa.

Tämä merkittävä vuoropuhelu on tarkoitus aloittaa vuoden viimeisen neljänneksen aikana. Haluan kiittää puheenjohtajavaltio Ruotsia sen halukkuudesta tehdä tehokkaasti yhteistyötä.

Lopuksi toistan, että tarvitsemme eurooppalaista strategiaa muuttoliikkeen hallitsemiseksi. Olemme sitä mieltä, että jäsenvaltioiden täytyy todella osoittaa enemmän solidaarisuutta toisiaan kohtaan. Jäsenvaltioilla on samoja ongelmia käsiteltävänä. Haluan sanoa, että laiton maahanmuutto koskettaa lopulta kaikkia jäsenvaltioita, ei pelkästään niitä, jotka sijaitsevat unionin ulkorajoilla.

Pidän tällaista solidaarisuutta erittäin tärkeänä. Ehdotamme, että se toteutetaan vapaaehtoisuuden pohjalta, mutta vapaaehtoisuuden täytyy luonnollisesti johtaa todelliseen ratkaisuun näitä ongelmia ajatellen.

Tässä kaikki. En aio pitkittää vastaustani. Olen tehnyt paljon muistiinpanoja pidettyjen puheenvuorojen pohjalta.

Lopuksi haluaisin esittää Euroopan parlamentille kiireisen pyynnön, jotta se auttaisi meitä etenkin tämän strategian, eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan luomisessa. Haluan korostaa – kun kerran asia otettiin esille – että halusimme parantaa Dublinin sopimuksen soveltamista sallimalla tietyn joustavuuden. Olemme pyytäneet neuvostolta ja parlamentilta suostumusta perustaaksemme tukiviraston vuoden loppuun mennessä, ja aiomme myös valmistella ohjeiden yhdenmukaistamista. Näiden toimien avulla voimme luoda todellisen eurooppalaisen turvapaikkapolitiikan, joka perustuisi mielestäni juuri niihin arvoihin, joista unionissa ollaan näkemyseni mukaan yksimielisiä. Uskomme noihin arvoihin. Ne on siirrettävä myös toimintaan.

Joka tapauksessa olen tyytyväinen siihen, että Euroopan parlamentti auttaa meitä tässä vaikeassa tehtävässä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (IT) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (149 artikla)

Elisabetta Gardini (PPE), kirjallinen. – (IT) Laiton maahanmuutto on todellinen vitsaus, joka on koetellut EU:n eteläisiä jäsenvaltioita, kuten Italiaa, Maltaa ja Espanjaa, useiden vuosien ajan. Kaikissa EU:n jäsenvaltioissa ollaan tietoisia siitä, että Italiaan tulee eniten laittomia maahanmuuttajia, epätoivoisia ihmisiä pääasiassa Afrikasta, etsimään parempaa tulevaisuutta.

Toisin kuin italialaiset vasemmistopoliitikot, jotka ovat käyttäneet Euroopan parlamenttia sopimattomalla tavalla hyväkseen hyökätäkseen perusteettomasti Berlusconiin johtamaa Italian hallitusta vastaan, väittävät, laiton maahanmuuttaja saa vastaanottokeskuksista sairaanhoitoa, ruokaa ja majoitusta sekä oikeusapua odottaessaan, että viranomaiset määrittävät, voiko hän jäädä Italiaan vai pitääkö hänet palauttaa kotimaahan kansainvälisten sopimusten mukaisesti.

Unionin on pikaisesti hyväksyttävä tehokkaita toimenpiteitä maahanmuuton ja turvapaikka-asioiden alalla. Emme voi oikeasti kuvitella, että Italia kykenee yksin kantamaan kaiken sen taakan, jonka tämä voimakkaasti kasvava ilmiö aiheuttaa.

Jotkut jäsenvaltiot ovat esittäneet ajatuksen laittomia maahanmuuttajia koskevista kiintiöistä. Kyse on hyvästä aikomuksesta, joka ei ole valitettavasti saanut konkreettista poliittista tahtoa tuekseen: puheenjohtajavaltio Ruotsi korosti aivan äskettäin, miten vaikeaa on saada hyväksyntä kyseisille kiintiöille.

Louis Grech (S&D), kirjallinen. – (EN) Olen tyytyväinen keskusteluun, jossa on kiinnitetty huomiota EU:n rajavalvonta-, maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikkojen hajanaisuuteen ja epäjohtamukaisuuteen. Olen iloinen siitä, että neuvosto ja komissio pitävät niitä ensisijaisen tärkeinä ongelmina, mutta toistaiseksi olemme nähneet vain puolikkaita toimenpiteitä asian ratkaisemiseksi ilman merkittäviä tuloksia. Vaikuttaa siltä, ettei EU:sta löydy poliittista tahtoa taata asianmukaisia voimavaroja, jotta nämä kysymykset voitaisiin ratkaista oikeudenmukaisesti. Tällä hetkellä unionin ulkorajoilla sijaitsevat jäsenvaltiot kantavat suurimman osan taakasta, ja niiden tilanne vain pahenee päivä päivältä voimavarojen ja valmiuksien puutteen vuoksi. Viime aikoina on keskusteltu joistakin hyvistä ehdotuksista, kuten Frontexin toimeksiannon tarkistamisesta, EU:n laajuisesta pakolaisten uudelleensijoittamisjärjestelmästä sekä Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta. Kehotan komissiota toteuttamaan ne pikaisesti. Tarvitsemme lisää ratkaisuja, jotka perustuvat taakan jakamiseen, koska se on ainut järkevä ratkaisu. Komission ja neuvoston täytyy toimia päättäväisemmin, kun se antaa Frontexille sen tarvitsemaa rahoitusta. Jotta Frontex voisi suojella rajojamme tehokkaasti, sillä täytyy olla omat välineet ja varat ja sen täytyy voida toimia ympäri vuoden.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Schengen-alueen tuleva laajentuminen koskee myös Romaniaa, joten on aiempaa tärkeämpää taata turvallisuus Romanian ulkorajoilla sekä Frontexin rooli Romaniassa. Frontexilla täytyy olla jatkuvasti suurempi rooli Romanian ulkorajojen valvonnan ja hallinnan parantamisessa; Romanian rajat muodostavat yli 2 000 kilometriä EU:n ulkorajoista, toisin sanoen Schengen-alueen tulevista ulkorajoista. Viime vuoden aikana Frontex allekirjoitti yhteistyösopimukset Venäjän, entisen Jugoslavian tasavallan sekä Ukrainan ja Moldovan kanssa. Se on askel eteenpäin kaikkien rajojen hallintaa ajatellen. Olisikin hyvä, jos Euroopan komissio arvioisi tässä vaiheessa, millä tavalla Frontex voisi hyödyntää tuota oikeusperustaa. Komission on myös tutkittava mahdollisuuksia allekirjoittaa yhteistyösopimuksia muiden kolmansien maiden kanssa. Mitä enemmän saamme aikaiseksi vastaavanlaisia sopimuksia, sitä helpompaa on varmistaa yhteisten operaatioiden tehokas koordinointi ja edistää samalla myös ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittamista sekä rajatylittävän rikollisuuden torjuntaa.

Tiziano Motti (PPE), kirjallinen. – (IT) Olen yhtä mieltä Jerzy Buzekin kanssa siitä, että maahanmuutto on aina hyödyttänyt Eurooppaa, sikäli kuin maahanmuutto on säänneltyä, maahanmuuttajat kotoutuvat ja

kohdemaan instituutioita ja lakeja kunnioitetaan. Silloin kun yhteiskuntaa kaipaavat uudistusta ja uutta työvoimaa ja kun kulttuurivaihto rikastuttaa ihmisiä, maahanmuutto on arvokas voimavara. Juutalaiskristillisten juuriemme vuoksi haluamme auttaa kärsiviä ja kohdella heitä vieraanvaraisesti.

Mutta silloin kun laitton maahanmuutto aiheuttaa kriisejä, vastoinkäymisiä, rikollisuutta ja turvattomuutta, tarvitaan integrointistrategiaa, josta valtiot selviävät väestörakenteellisesti. Petämme itseämme, jos luulemme, että tämä ongelma koskee vain Välimeren maita: ihmisten vapaa liikkuvuus EU:ssa lisää myös monien rikollisuuteen ajautuneiden laittomien maahanmuuttajien vapaata liikkuvuutta. Ongelma koskee suoraan kaikkia unionin jäsenvaltioita, koska tässä on kyse rikollisuudesta sekä niiden 500 miljoonan kansalaisen turvallisuudesta, jotka ovat antaneet meille valtuudet suojella heitä kiireellisillä ja konkreettisilla toimilla niin vallitsevilta ongelmilta kuin mahdollisesti nopeasti kehittyviltä uusilta ongelmilta. Kansalaisten oikeuksia ei voi kaupata jäsenvaltioiden yleisen välinpitämättömyyden tai Euroopan komission solonististen varoitusten edessä.

Puhetta johti

varapuhemies **Alejo VIDAL-QUADRAS**

5. Äänestykset

Puhemies. – (ES) Esityslistalla on seuraavana äänestykset.

(Äänestysten tulokset ja niiden kulkua koskevat yksityiskohdat: ks. pöytäkirja)

5.1. EY:n ja Mongolian välinen tiettyjä lentoliikenteen näkökohtia koskeva sopimus (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. EY:n ja Kiinan välinen meriliikennesopimus: Bulgarian ja Romanian liittyminen unioniin (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Euroopan solidaarisuusrahastojen varojen käyttöönotto (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotto (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Lisätalousarvio nro 6/2009 (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Lisätalousarvio nro 7/2009 (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Lisätalousarvio nro 8/2009 (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Puhemies. – (ES) Äänestys on päättynyt.

6. Äänestyselitykset

Kirjalliset äänestyselitykset

– **Mietintö: Brian Simpson (A7-0001/2009)**

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Avoin taivas -sopimusta koskevissa asioissa antamien tuomioiden seurauksena komissio antoi korvata kahdenväliset sopimukset, jotka ovat tulleet voimaan joidenkin jäsenvaltioiden ja kolmansien valtioiden välillä yhteisön sopimuksilla. Komissio on siksi neuvotellut sopimuksen, joka korvaa kahdenväliset sopimukset Mongolian ja tiettyjen EU:n jäsenvaltioiden välillä.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Tällä ehdotuksella pyritään korvaamaan EU:n jäsenvaltioiden ja Mongolian hallituksen tekemien kahdenvälisten lentoliikennesopimusten tietyt määräykset, ja se koskee mielestäni ratkaisevan tärkeitä näkökohtia, mukaan luettuna tekniset kysymykset, polttoaineen verotus ja hinnoittelu.

Olen erityisen tyytyväinen siihen, että yhteisön kilpailulainsäädännön noudattamiseen on kiinnitetty erityistä huomiota, koska aikaisempien kahdenvälisten sopimusten jotkut määräykset olivat selvästi kilpailunvastaisia. Hyväksyn siksi Brian Simpsonin mietinnön, koska siinä noudatetaan näitä yleisiä suuntaviivoja.

– Mietintö: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Kun Romania ja Bulgaria liittyivät EU:hun, niiden liittymisasiakirjassa todettiin, että olisi laadittava pöytäkirja, jolla muutetaan EU:n ja sen jäsenvaltioiden ja Kiinan välistä meriliikennesopimusta. Tällä äänestyksellä hyväksytään kyseisen pöytäkirjan tekeminen.

– Mietintö: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä mietintöä EU:n solidaarisuusrahaston varojen käyttöön otosta Ranskan hyväksi, koska katson, että kyseinen rahasto auttaa valtioita reagoimaan tehokkaasti ja joustavasti luonnonkatastrofien aiheuttamiin tilanteisiin. Tässä tapauksessa kyse on viime tammikuussa Lounais-Ranskaan iskeneestä myrskystä, joka aiheutti vakavia vahinkoja. Solidaarisuusrahastoa käytetään tapauksissa, joissa katastrofin aiheuttamat vahingot ovat niin vakavia, että kansalliset voimavarat eivät riitä kriisistä selviytymiseen, ja tavoitteena on edistää talouden elvytystä ja täyttää kyseisen jäsenvaltion tarpeet.

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä arvostetun saksalaisen kollegani ja ystäväni Reimer Bögen mietintöä, jossa Euroopan parlamenttia pyydetään hyväksymään ehdotus päätökseksi myöntää Euroopan solidaarisuusrahastosta vuonna 2009 noin 109 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksuäärärahoja Ranskalle, joka joutui Klaus-myrskyn uhriksi tammikuussa 2009. Myrsky iski 31 departementtiin Lounais-Ranskassa ja aiheutti noin 4 miljardin euron vakavat vahingot. Käytän hyväkseni tilaisuutta ja onnittelen Euroopan parlamentin budjettivaliokunnan puheenjohtajaa Alain Lamassourea nopeudesta, jolla hän on yhdessä Euroopan komission yksikköjen kanssa käsitellyt tämän asian.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tammikuussa 2009 myrsky iski Lounais-Ranskaan ja aiheutti vakavia vahinkoja, mikä antoi Ranskalle mahdollisuuden hakea varoja Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta. Äänestin kyseisten varojen käyttöön oton puolesta.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) Mielestäni Euroopan unionin jäsenvaltioiden välinen solidaarisuus sekä erityisesti EU:n tuki katastrofien uhriksi joutuneille valtioille ovat selviä merkkejä siitä, ettei EU ole enää pelkkä vapaakauppa-alue. Hyväksymällä erityisiä tukivälineitä, kuten Euroopan unionin solidaarisuusrahasto, yhteisö, josta pyrimme tekemään ”moninaisuudessaan yhtenäisen”, osoittaa kykynsä pysyä yhtenäisenä vastoin käymisissä myös tilanteissa, jotka asettavat kovia vaatimuksia inhimillisille ja materiaalisille voimavaroille. Olen siihen erittäin tyytyväinen.

Toivon, että solidaarisuusrahastoa ei käytetä kovin usein, koska se tarkoittaa että EU ei kärsi monista hätätilanteista, mutta toivon myös, että rahaston rakennetta ja varojen saatavuutta kehitetään ja arvioidaan usein uudelleen, niin että rahasto voi täyttää kaikki todelliset vaatimukset nopeasti ja ilman byrokratiaa.

Minun on mainittava tulipalot, jotka ovat raivonneet kotimaassani erityisesti vuonna 2003, ja tiedän miten tärkeä ja hyödyllinen mekanismi tällainen rahasto on ollut. Uskon, että erityisen vakava tilanne, jonka Ranska koki tämän vuoden tammikuussa, on riittävä peruste rahaston varojen käyttöön otolle. Suuri enemmistö budjettivaliokunnan äänestyksessä vahvistaa sen, että toimenpide on hyvä.

Véronique Mathieu (PPE), kirjallinen. – (FR) Suhtaudun myönteisesti Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottoon – Ranskan hyväksi – tammikuussa 2009 iskeneen myrskyn aiheuttamien vahinkojen korjaamiseksi. Myrsky iski rajusti Euroopan ja Ranskan metsätalouteen. Myönnettyjen määrärahojen pitäisi olla saatavilla viimeistään lokakuussa 2009; toisin sanoen yhdeksän kuukautta myrskyn jälkeen. Tämä menettely on nopeampi kuin rahaston keskimääräinen toiminta-aika, joka on noin yksi vuosi katastrofista tuen maksuun.

Samalla kun voidaan olla tyytyväisiä tähän edistykseen, on edelleen pyrittävä varojen jakamiseen entistä nopeammin. Solidaarisuusrahaston nykyinen hallinnointimenettely tekee siitä vaikeaa. Euroopan komissio

jätti kuitenkin toukokuussa 2006 tarkistetun asetusehdotuksen, ja Euroopan parlamentin suuri enemmistö antoi sille tukensa. Pahoittelen sitä, ettei neuvosto ole vielä käsitellyt asiaa, ja kehoitan sitä nyt harkitsemaan mahdollisimman pian mahdollisuutta nopeuttaa Euroopan unionin solidaarisuusrahaston toimintaa.

– Mietintö: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Kannatin äänestyksessä arvostetun saksalaisen kollegani ja ystäväni Reimer Bögen mietintöä, jossa Euroopan parlamenttia pyydetään hyväksymään ehdotus päätökseksi myöntää Euroopan globalisaatiorahastosta 4,1 miljoonaa euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina Espanjan ja Portugalin tekstiilialan auttamiseksi (Katalonia sekä Norte- ja Centro-alueet). Tavoitteena on tarjota apua työntekijöille, joihin kansainvälisen kaupan merkittävien muutosten seuraukset kohdistuvat, ja auttaa heitä palaamaan työmarkkinoille. Olen kollegoideni kanssa samaa mieltä rahaston käyttöönoton nopeuttamisesta sekä sen arvioinnista, täydentääkö se muita välineitä, kuten solidaarisuusrahastoa.

Edite Estrela (S&D), kirjallinen. – (PT) Kannatin äänestyksessä ehdotusta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan globalisaatiorahaston varojen käyttöönotosta lisäävun tarjoamiseksi portugalilaisille työntekijöille, joihin on kohdistunut tekstiilialan irtisanomisia ja jotka kärsivät maailmankaupan suurten rakennemuutosten seurauksista.

Ottamalla rahastosta käyttöön 832 800 euroa pyritään integroimaan työntekijät takaisin työmarkkinoille henkilökohtaisilla työllistämissuunnitelmilla, jotka laaditaan yhdessä työntekijöiden kanssa ja jotka sisältävät henkilökohtaisten taitojen kehittämisen ja strategiat työmarkkinoille pääsemiseksi.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. – (PT) EU:n tuki, erityisesti Euroopan globalisaatiorahaston tuki, on elintärkeää niille, jotka ovat menettäneet työpaikkansa globalisoituneilla markkinoilla tapahtuneen tuotannon siirtämisen takia. Viime vuosina, erityisesti maailman talouskriisin takia Portugalin ongelmana on ollut se, miten palauttaa ja integroida työttömät takaisin työmarkkinoille.

Lukemattomat yritykset ovat siirtäneet tuotantoa hyödyntääkseen esimerkiksi Kiinan ja Intian matalia työvoimakustannuksia, millä on ollut vakavat seuraukset koko kansantaloudelle. Globalisaatiorahaston varojen hyväksyminen kyseisten työntekijöiden auttamiseksi on elintärkeää heidän henkilökohtaisen tilanteensa ja perheidensä tilanteen parantamiseksi mutta myös koko kansantaloudelle, koska näiden poikkeustoimien tavoitteena on pitkällä aikavälillä auttaa kyseisiä työntekijöitä löytämään ja pitämään työpaikka.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjallinen. – (PT) Äänestin mietinnön puolesta, koska uskon, että tuki on tärkeää portugalilaisille työntekijöille. Katson kuitenkin, ettei Portugalin hakemus ollut riittävän kunnianhimoisen. Portugalin hallitus pyysi Euroopan globalisaatiorahastolta 833 euroa kutakin tekstiilialalta irtisanottua työntekijää kohden, kun taas Espanja haki 3 006 euroa työntekijää kohden samalla alalla.

Minusta on hämmästyttävää sekin, että keskellä talouskriisiä, johon liittyy työttömyyden kasvu ja jossa globalisaation vaikutukset ovat tuntuvia, globalisaatiorahasto on saanut ja hyväksynyt niin vähän hakemuksia jäsenvaltioilta. Itse asiassa globalisaatiorahastolla on tänä vuonna käytettävissä 500 miljoonaa euroa kaikkia jäsenvaltioita varten, ja tähän mennessä vain noin 60 miljoonaa euroa on käytetty.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Äänestimme mietinnön puolesta, kun Euroopan parlamentti on hyväksymässä sen, että Portugali saa 832 800 euroa tekstiilialalta irtisanottujen työntekijöiden auttamiseen Portugalin Norte- ja Centro-alueilla. Rahamäärä on kuitenkin pieni, ja kyse on vain lieventävästä toimenpiteestä ottaen huomioon Portugalin nykyinen vakava työttömyystilanne, erityisesti kyseisillä alueilla.

Kuten kaikki tiedämme, Portugali haki näitä varoja Euroopan komissiolta tämän vuoden tammikuussa ja ne liittyvät 1 588 irtisanomiseen, jotka on toteutettu vuoden 2008 helmikuun ja marraskuun välisenä aikana 49 tekstiilialan yrityksessä maan pohjois- ja keskiosassa.

On hyväksytty myös 3 306 750 euroa Kataloniassa, Espanjassa, 30 yrityksestä irtisanotun 1 720 työntekijän tukemiseksi.

Se, mitä todella tarvittaisiin, olisi kuitenkin tuotannon tukeminen, erityisesti tekstiilialalla, uusien yritysten sulkemisten ja irtisanomisten ehkäisemiseksi.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Vaikka olenkin samaa mieltä peruseriaatteesta, uskon, että kriisin vakavuus vaatii aivan eri tason toimia, erityisesti jotta pk-yritykset saavat luottoa ja sellaista luottoa joka edistää työllisyyttä, aluekehitystä ja inhimillisten kykyjen kehittämistä.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Espanjan ja Portugalin jättämät ehdotukset ottaa käyttöön Euroopan globalisaatiorahaston varoja osoittavat jälleen kerran selvästi globalisaation seuraukset. Kaakkois-Aasian maissa sekä erityisesti erityistalousalueilla, joilla ihmisiä käytetään hyväksi ja työllistetään ilman sosiaalisia vähimmäisnormeja, tuotetaan polkumyynthintaan teksteilejä, jotka sitten myydään EU:n markkinoilla.

Eurooppalaiset yritykset, jotka kunnioittavat vuosikymmenien aikana saavutettuja työntekijöiden sosiaalisia oikeuksia, jäävät huonompaan asemaan oikeuksien aiheuttamien korkeampien kustannusten takia. Meidän on pysäytettävä tämä kehitys välittömästi. On asetettava mahdollisimman nopeasti kielto sellaisten tuotteiden tuonnille EU:hun, joita ei ole tuotettu määriteltyjen sosiaalisten vähimmäisnormien mukaisesti. Siihen saakka kunnes näin tapahtuu, voimme vain pyrkiä vähentämään globalisaation aiheuttamia vahinkoja kyseisissä valtioissa. Siksi olen äänestänyt varauksetta varojen käyttöönoton puolesta.

Nuno Teixeira (PPE), kirjallinen. – (PT) Globalisaation haittavaikutukset on tunnustettu ja ne ovat aivan ilmeisiä Euroopan teollistuneilla alueilla. Euroopan globalisaatiorahasto perustuu Eurooppa-hankkeen solidaarisuuteen ja tuo hankkeen lähemmäs ihmisiä tarjoamalla tukea niille työntekijöille, joihin muutokset vaikuttavat pahiten. Portugalin Norte- ja Centro-alueet, joiden talous on perustunut perinteisiin aloihin, kuten tekstiiliteollisuus, ovat uudistuneet 1990-luvun alkupuolelta lähtien mukautuakseen nopeasti lisääntyvään kilpailuun.

Tekstiiliteollisuus työllistää noin 15 prosenttia työvoimasta kyseisillä alueilla, ja lähes 98 prosenttia alan työttömyydestä keskittyy näille kahdelle alueelle. Pahenevalla taloustilanteella, joka on vahingoittanut kyseisiä alueita muiden muassa – erityisesti syrjäisiä alueita, kuten Madeiraa, jossa matkailu on erittäin tärkeää – on ollut huolestuttavia seurauksia sosiaalisen yhteenkuuluvuuden alalla erityisesti työttömyyden kasvun takia. Tuen siksi 832 800 euron käyttöönottoa Euroopan globalisaatiorahastosta nyt, kun tekstiiliteollisuudessa on irtisanottu 1 588 työntekijää Portugalin Norte- ja Centro-alueella. Määrärahat on käytettävä viisaasti työntekijöiden uudelleen kouluttamiseksi ja heidän palauttamiseksi nopeasti ja kestävästi työmarkkinoille.

– **Mietintö: Jutta Haug (A7-0003/2009)**

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tämä koskee perinteisten omien varojen, arvonlisäveron ja bruttokansantulon tarkistusta ja antaa mahdollisuuden mukauttaa niitä talousennusteisiin. Ehdotus on erittäin tekninen, joten ilmoitan vain, että olen äänestänyt ehdotuksen puolesta.

– **Mietintö: Jutta Haug (A7-0009/2009)**

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tammikuussa 2009 Lounais-Ranskaan iski myrsky, joka aiheutti vakavia vahinkoja ja antoi siten Ranskalle mahdollisuuden hakea rahoitusta Euroopan unionin solidaarisuusrahastosta. Kannatan esittelijän näkökannan noudattamista hyväksymällä lisätalousarvio nro 7/2009.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) En voi hyväksyä sitä, että samassa äänestyksessä sekoitetaan bluetongue-rokotuksen edistämistä koskevat määrärahat sekä Europolin ja Eurojustin määrärahat. Kannatan määrärahoja bluetongue-taudin hävittämiseksi, mutta vastustan Europolin ja Eurojustin määrärahoja.

Andreas Mölzer (NI), kirjallinen. – (DE) Tammikuussa 2009 Ranskaan iski voimakas myrsky. Klaus-myrsky aiheutti suuria vahinkoja, erityisesti maan infrastruktuurille. Solidaarisuusrahaston tavoitteena on kattaa se vahinkojen kustannusten osa, joka on maksettava julkisista varoista. Tämä tapaus täyttää kaikki vaatimukset. Siitä syystä sekä erityisesti rajat ylittävästä solidaarisuudesta niitä ranskalaisia kohtaan, joihin Klaus-myrsky vaikutti ja joissakin tapauksissa vaikuttaa edelleen, olen äänestänyt lisätalousarvion puolesta.

Robert Rochefort (ALDE), kirjallinen. – (FR) Olen tyytyväinen siihen, että hyväksymme tänään kollegamme Jutta Haugin mietinnön, jolle annan täyden tukeni. Tällä äänestyksellä mahdollistamme Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönoton toista kertaa tänä vuonna. Todellakin Euroopan unioni, joka tuli Romanian avuksi, osoittaa nyt solidaarisuuttaan ranskalaisille, jotka tammikuussa 2009 tunsivat tuhoisan ja erittäin voimakkaan Klaus-myrskyn voiman. Myrskyä kuvattiin ”suureksi luonnonkatastrofiksi” ja sellaisena se sisällytettiin tämän rahaston soveltamisalaan. Kaiken kaikkiaan tällä tavoin on otettu käyttöön yli 120 miljoonaa euroa.

Kuten tiedätte, tätä tukea tarvitaan kipeästi maani lounaisissa departementeissa, jotka ovat kärsineet huomattavista vahingoista. Kiitän kollegoitani siitä, että äänestivät tämän mietinnön puolesta. On tietysti tarpeellista varmistaa nyt, että Ranskan hallitus ottaa oikeudenmukaisesti paikallisviranomaiset mukaan prosessiin ja että kyseisiä viranomaisia ei petetä rahankäytössä. Ei voida hyväksyä sitä, että vain yksityinen sektori hyötyisi tuesta.

– **Mietintö: Jutta Haug (A7-0010/2009)**

John Stuart Agnew, John Bufton ja David Campbell Bannerman (EFD), kirjallinen. – (EN) Tunnustamme todellisen tarpeen bluetongue-rokotukseen, erityisesti Etelä- ja Itä-Englannin naudan ja lampaan kasvattajien osalta. He ovat laajamittaisilla rokotuksilla luoneet omilla maatiloillaan bluetongue-taudin vastaisen palomuurin, josta heidän kollegansa pohjoisessa ja lännessä ovat hyötäneet. Jotta voisimme äänestää EU:n rahoituksesta tälle rokotukselle, meidän on pakko äänestää (samassa äänestyksessä) Eurojustin ja Europolin lisärahoituksesta. Kyseiset kaksi virastoa toimivat Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä hyväksyttyjen rajojen ulkopuolella, mikä lisää huomattavasti valtion valtaa yksilönvapauden kustannuksella. On halveksittavaa, että EU pyrkii hautaamaan kyseiset säännökset tällaisiin mietintöihin ja vaatii sitten Euroopan parlamentin jäseniä äänestämään niistä kokonaisuutena eikä yksittäisinä osina. Siitä syystä emme voineet tukea hyvällä omallatunnolla tällaista mietintöä, mikä selittää pidättymisemme äänestämästä tästä aiheesta.

David Casa (PPE), kirjallinen. – (EN) Tämä mietintö koskee talousarvion muutoksia, joilla luodaan uusia maksusitoumusmäärärahoja 51 640 000 euron arvosta. Kyseiset varat käytetään bluetongue-taudin torjuntaan ja suurvuoreaktorin rakentamiseen, Europolille ja OLAFille osoitettujen varojen lisäksi. Äänestän asiassa esittelijän suositusten mukaisesti.

Derek Roland Clark (EFD), kirjallinen. – (EN) Tunnustan, että bluetongue-rokotusta todellakin tarvitaan, ja pahoittelen sitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus kieltäytyi tukemasta maanviljelijöitään tässä tärkeässä asiassa. Mietintö sisältää säännöksiä, jotka liittyvät kyseiseen tilanteeseen. Tämä mietintö sisältää myös säännöksiä, joilla ei ole mitään yhteyttä maatalouteen mutta joilla olisi katastrofaalinen vaikutus Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Mietinnössä vaaditaan rahoitusta Eurojustille ja Europolille, virastoille, jotka toimivat Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä hyväksyttyjen rajojen ulkopuolella.

On halveksittavaa, että EU pyrkii hautaamaan kyseiset säännökset tällaisiin mietintöihin, ja vaatii sitten Euroopan parlamentin jäseniä äänestämään niistä kokonaisuutena eikä yksittäisinä osina. Siitä syystä en voinut tukea hyvällä omallatunnolla tällaista mietintöä, mikä selittää äänestykseni tästä aiheesta.

Nigel Farage (EFD), kirjallinen. – (EN) Tunnustan, että bluetongue-rokotusta todellakin tarvitaan, ja totean, että Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen asenne oli torjuva tässä tärkeässä asiassa. Mietintö sisältää säännöksiä, jotka liittyvät kyseiseen tilanteeseen. Tämä mietintö sisältää myös säännöksiä, joilla ei ole mitään yhteyttä maatalouteen mutta joilla olisi katastrofaalinen vaikutus Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

Mietinnössä vaaditaan rahoitusta Eurojustille ja Europolille, virastoille, jotka toimivat Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädännössä hyväksyttyjen rajojen ulkopuolella. On halveksittavaa, että EU pyrkii hautaamaan kyseiset säännökset tällaisiin mietintöihin, ja vaatii sitten Euroopan parlamentin jäseniä äänestämään niistä kokonaisuutena eikä yksittäisinä osina. Siitä syystä en voinut tukea hyvällä omallatunnolla tällaista mietintöä, mikä selittää äänestykseni tästä aiheesta.

Mairead McGuinness (PPE), kirjallinen. – (EN) Fine Gaelin jäsenet PPE-ryhmässä äänestivät lisätalousarvion nro 8/2009 puolesta. Panemme merkille, että tämä äänestys sisältää budjettikohdan, joka koskee suurvuoreaktorin rahoitusta Pettenissä, Alankomaissa. Alun perin laitos perustettiin arvioimaan fuusio- ja fissioreaktoreissa käytettäviä materiaaleja. Siitä on tullut välttämätön laitos lääketieteellisten alojen radioisotooppien tuottamisessa, ja se kattaa noin 60 prosenttia Euroopan kysynnästä. Mietinnössä tarjotaan myös muun muassa lisää varoja bluetongue-taudin hävittämiseen sekä tukea eurooppalaiselle poliisityölle ja petosten torjunnalle. Lopulta, ottaen huomioon suurvuoreaktorin luonteen sekä budjettikohtien kokonaisuuden Fine Gaelin -puolueen valtuuskunta äänesti lisätalousarvion nro 8/2009 puolesta.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), kirjallinen. – (EN) Kannatin äänestyksessä edellä mainittua mietintöä, joka sisältää lainasitoumusten lisäyksen ohjelmissa, jotka koskevat eläintautien hävittämistä ja seurantaa sekä eläinten fyysisen hyvinvoinnin tarkkailua sellaisten ulkoisten tekijöiden osalta, jotka voisivat uhata kansanterveyttä.

Korostan samalla sitä, että olen eri mieltä muista mietinnössä käsitellyistä asioista, joita ei olisi pitänyt sisällyttää tähän mietintöön:

- budjettikohdan 10 04 04 02 (suurvuoreaktorin toiminta) luominen,
- budjettikohdan 18 05 02 03 (EU:n poliisi) luominen,
- yhteisön tuen lisääminen Eurojustille,

– muutokset OLAFin henkilöstötaulukkoon ilman uusia varainhoitoa koskevia säännöksiä.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), kirjallinen. – (FR) Mietintö, joka koskee Euroopan unionin lisätalousarviota nro 8/2009 varainhoitovuodelle 2009, sisältää joitakin ristiriitaisia kohtia. Siinä keskitytään resurssien lisäämiseen lampaiden bluetongue-taudin hävittämiseksi, Alankomaihin rakennetun ydinreaktorin käyttöä koskevaan tutkimusohjelmaan, Europol- ja Eurojust ohjelmiin sekä OLAFiin.

Kun äänestin tätä mietintöluonnosta vastaan, en luonnollisestikaan halunnut vastustaa niitä säännöksiä, jotka ovat elintärkeitä lampaan kasvattajille.

Vastustin jatkuvasti lisääntyvää ydinvoiman käyttöä.

Ennen kaikkea halusin vahvistaa sitoumukseni turvallisuushakuisen ja tehottoman Euroopan linnakkeen rakentamista vastaan kansalaisten turvallisuuden takaamiseksi Europolin ja Eurojustin talousarvioiden avulla.

Tällaista politiikkaa on hillittävä. Epävarmuuden ja terrorismin torjunnan varjolla se heikentää yhä enemmän kansalaisten perusvapauksia ja -oikeuksia. Kyseisen politiikan alalla toimivien yhteisön virastojen ja elinten mandaatit on tarkistettava ja määriteltävä uudelleen.

7. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

(Istunto keskeytettiin klo 11.20 ja sitä jatkettiin klo 11.35.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

8. Euroopan parlamentin puhemiehen avauspuhe

Puhemies. – (PL) Arvoisat Euroopan parlamentin puhemiehet, arvoisat ministerit, arvoisat EU:n toimielinten puheenjohtajat ja edustajat, hyvät parlamentin jäsenet ja ennen kaikkea hyvät ystävät.

Seison tänään edessänne suoraan valitun Euroopan parlamentin kolmantenatoista puhemiehenä. Olen iloinen nähdessäni joukossamme tänään joukon entisiä puhemiehiä: Emilio Colombon, Enrique Barón Crespon, Egon Klepschin, Klaus Hänschin, José María Gil-Roblesin, Nicole Fontainen, Pat Coxin ja Hans-Gert Pötteringin.

(Suosionosoituksia)

Teidän läsnäolonne on meille suuri kunnia.

Kuten monet teistä totesivat, minun valintani on myös symbolista – meidän osassamme Eurooppaa asuneiden kansalaisten unelmalle yhdentyneestä mantereesta, unelmalle, joka nyt on toteutunut.

Arvoisat kollegat Virosta, Latviasta, Liettuasta, Slovakiasta, Tšekin tasavallasta, Unkarista, Sloveniasta, Romaniasta, Bulgariasta, Kyproksesta ja Maltasta, tunnen ja ymmärrän äskettäin unioniin liittyneiden huolet, tarpeet ja odotukset. Tunnen ne, koska kotimaassani ne ovat samoja. Nyt meillä on kuitenkin jaettu vastuu mantereen tulevaisuudesta. Vanhaa ja uutta Eurooppaa ei ole enää. Tämä on meidän Eurooppamme! Haluamme, että se on uudenaikainen ja vahva. Haluamme myös kansalaisten näkevän asian samoin. Se vaatii energiaa ja kovaa työtä. Kyse on tavoitteesta, josta eurooppalaiset sukupolvet ovat unelmoineet ja joka on sen vaatimien suurten ponnistelujen arvoinen. Olen valmis siihen työhön ja ponnisteluun, koska nuo unelmat olivat myös minun unelmiani.

(Suosionosoituksia)

Hyvät parlamentin jäsenet, kun aloitamme uuden vaalikauden, EU ja me itse – sen edustajat – kohtaamme monia haasteita. Meidän on vastattava haasteisiin. Meidän on muistettava, että pyrkiessämme parempaan EU:hun Euroopan parlamentti on tärkeässä roolissa, joka ei ole vain institutionaalinen vaan myös sosiaalinen, syvästi symbolinen rooli. Euroopan parlamentti on EU:n demokraattisen järjestelmän ydin. Se on järjestelmän jatkuvuuden ja vakauden perusta, niiden ihanteiden ja arvojen suojelija, joita päätöksemme ja niiden vaikutukset mutta myös keskustelumme edustavat. Euroopan parlamentilla on kuitenkin täytettävänä toinenkin tehtävä – sen on luotava uudesta EU:sta näkemys, joka ulottuu nykyhetkeä kauemmas, ohi sen

mihin EU on menossa ja mitä sen pitäisi olla. Jotta voimme luoda tämän näkemyksen yhdessä, tarvitsemme mielikuvitusta, tietoa, viisautta ja ennen kaikkea rohkeutta.

Juutalaista alkuperää oleva saksalainen filosofi Hannah Arendt on todennut politiikan olevan uskonnon ohella ainoa elämänala, jossa tapahtuu ihmeitä. Tasan 20 vuotta sitten me todistimme Euroopassa ihmettä, ja siksi me uskomme rohkeuden, mielikuvituksen ja viisauden voimaan. Luulen, että me kaikki täällä tänään jaamme tämän uskon.

(Suosionosoituksia)

Suhtaudun kohtaamiimme haasteisiin optimistisesti. Minulle tärkeät edessämme olevat haasteet ovat: ensinnäkin talouskriisi ja eurooppalainen solidaarisuus, toiseksi energia ja ympäristö, kolmanneksi ulkopolitiikka, neljänneksi ihmisoikeudet ja arvojärjestelmämme ja viidenneksi parlamenttimme ja sen uudistaminen.

Kipein ja vaikein kysymys, jonka kohtaamme, on talouskriisi. Meidän on selvittävä siitä, ja me selviämme siitä. EU oli ensimmäisenä ehdottamassa ratkaisuja G8- ja G20-huippukokouksissa. Ratkaisuilla säilytetään sosiaalinen mallimme ja autetaan maailmaa elvyttämään talous. Globalisaation suhteen EU:n on puhuttava yhdellä äänellä.

Nyt kriisin aikana enemmän kuin koskaan meidän on keskityttävä talouskasvuun ja työttömyyden torjuntaan. Meidän on elvytettävä Lissabonin strategian ajatukset ja löydettävä tapoja investoida uuteen tekniikkaan, innovointiin, koulutukseen ja henkilöresursseihin. Yhteisön talousarviolle on merkittävä osa sen varmistamisessa, että EU:n tutkimusohjelmilla on selvät painopistealat ja menettelyt.

Uuden perussopimuksen mukaan Euroopan parlamentti ja neuvosto saavat yhtä paljon budjettivaltaa. Yhteispäätösmenettely sisältää maatalouden, kalatalouden, ulkomaankaupan sekä oikeus- ja sisäasiat, samalla kun saamme yhtäläisen vastuun maatalousmenojen alalla.

Meidän on vältettävä houkutusta protektionismiin ja yhteisen politiikan uudelleenkansallistamiseen. Koheesiopolitiikan on säilyttävä painopistealana seuraavassa yhteisön talousarviossa, jos haluamme integroida jälleenyhdistyneen mantereemme täysin. Yhtenäismarkkinat ovat suurin saavutuksemme. Meidän on suojeltava ja vahvistettava niitä, jotta EU säilyy kilpailukykyisenä. Se tarkoittaa sitä, että Euroopan integraatiota on vahvistettava eikä heikennettävä. Pidetään kiinni vakaumustemme rohkeudesta.

Jos haluamme elvyttää yhteisön, jota rakennamme, sekä ymmärtää sitä ja elää siinä, tarvitsemme kahta asiaa: solidaarisuutta ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta. Todellista yhteisöä ei voi olla, ilman että huolehditaan kaikista, erityisesti kaikkein heikoimmassa asemassa olevista – työttömistä, vähiten koulutetuista sekä niistä, jotka asuvat syrjäisillä alueilla. Työttömyyden torjunta on puheenjohtajavaltio Ruotsin tärkeä tavoite. Me avustamme sitä ponnekkaasti tässä tehtävässä.

Rautaesiripun takana kaduilla huudettiin ennen: "Ei ole vapautta ilman solidaarisuutta". Nyt voimme sanoa: "Ilman solidaarisuutta ei ole yhteisöä". Ei myöskään nykyaikaista, vahvaa EU:ta.

(Suosionosoituksia)

Emme selviä talouskriisistä, elleimme käytä naisten laajaa älyllistä, taloudellista ja luovaa potentiaalia.

Väestökriisi vaatii perheen ja hedelmällisyyden vahvistamista. Meidän on varmistettava sekin, että naisten ei tarvitse uhrata uraansa perheensä ja lasten kasvattamisen takia.

(Suosionosoituksia)

Jotta selviämme väestökriisistä noudattaen demokraattisia periaatteitamme, meidän on oltava myös avoin yhteisö. Maahanmuutto on aina edistänyt Eurooppaa. Meidän on ehdotettava ratkaisuja, jotka antavat meille mahdollisuuden päästää tänne maahanmuuttajia ja luoda olosuhteet heidän kotouttamiselleen, samalla kun odotamme heidän olevan avoimia kotouttamiselle.

Meillä on myös energiakriisi. Eurooppalaiset eivät ehkä ymmärrä geopolitiikkaa, mutta he ymmärtävät, jos heidän lämmityksensä on pois päältä. Meidän on jatkettava energialähteidemme monipuolistamista ja lisättävä investointeja uusiutuviin energialähteisiin ja fossiilisiin polttoaineisiin. Ydinvoima on käytettävissämme, ja jäsenvaltiot voivat tehdä päätöksen siitä.

Meidän on laajennettava ulkoista putkiverkostoa, jotta emme ole riippuvaisia mistään erityisestä valtiosta. Meidän on lisättävä kaasu- ja sähköverkkojen yhteenliittäjä. Meidän on harkittava myös mahdollisuutta

ostaa kaasua yhdessä, jotta voimme perustaa aidot solidaarisuuteen perustuvat energiamarkkinat. Uskon, että nyt on tullut aika harjoittaa todellista unionin yhteistä energiapolitiikkaa, ja ponnistelen sen saavuttamiseksi.

(Suosionosoituksia)

Energia sai aikaan myös sen, että vuonna 1951 perustettiin Euroopan hiili- ja teräsyhteisö, josta yhteisömme sai alkunsa. Tuolloin Robert Schuman sanoi: "Tuotannosta otetaan näin yhteinen vastuu, ja siitä seuraa, että sota... ei ole enää ajateltavissa eikä käytännössä mahdollinen". Se oli alkuperäinen ajatus yhteisön taustalla. Energiapolitiikassamme on otettava huomioon ilmastonmuutokseen liittyvät ympäristöuhat. Tarvitsemme vihreää vallankumousta, ja meidän on hillittävä liikakulutusta.

Euroopan parlamentti johtaa tästä aiheesta käytävää keskustelua. Yhdessä monien teistä kanssa työskentelin ilmastonmuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa. Tiedätte minun kantani ja tiedätte, että teen kanssanne yhteistyötä kompromissin saavuttamiseksi Kööpenhaminassa.

Euroopan parlamentti on tärkeä toimija kansainvälisesti. Sitä kansalaisemme odottavat meiltä. EU:n on oltava näkyvämminkin esillä Euroopan unionin lisäksi maailmanlaajuisesti. Yhdenmukaisen ja tehokkaan ulkopoliittikan, joka sisältää näkemyksen maailmanjärjestyksestä, on oltava yksi suurista haasteista tällä vaalikaudella.

Jean Monnet totesi kerran, että kaikilla on kunnianhimoa. Kysymys kuuluu, käytetäänkö kunnianhimoa siihen, että tullaan joksikin, vai siihen, että saavutetaan jotain. Keskitytään tällä vaalikaudella siihen, että saavutamme jotain.

Mitkä sitten ovat tärkeimmät tavoitteet? Ensinnäkin: aktiivinen politiikka Euroopan unionin naapureita kohtaan etelässä ja idässä. Sitä varten meidän olisi jatkettava työtämme Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisisessa edustajakokouksessa ja ryhdyttävä toimiin EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen puitteissa.

Toiseksi: meidän olisi edistettävä demokratiaa ja hyvän hallintotavan malleja. Meidän olisi käytettävä parlamenttien välisiä edustajakokouksia ja valtuuskuntiamme parlamentaaristen huippukokousten pitämiseksi ennen unionin kahdenvälisiä huippukokouksia. Se on tärkeää, koska Euroopan parlamentti osallistuu päätöksiin monista politiikanaloista. Euroolat on hyvä esimerkki tällaisesta yhteistyöstä.

Kolmanneksi: meidän on aika perustaa aito transatlanttinen parlamentaarinen kumppanuus, jossa rakennetaan uudet puitteet maailmanjärjestykselle. Pyrin luomaan tiiviimmät suhteet Yhdysvaltojen kongressin kanssa kaikilla tasoilla.

Neljänneksi: meidän on kehitettävä strategista kumppanuutta Venäjän kanssa, emmekä saa unohtaa sitä, että samoin kuin Kiinan suhteissamme taloudelliset ja poliittiset näkökohdat eivät saa ajaa ihmisoikeuksien, oikeusvaltioperiaatteen ja demokratian ohi.

(Suosionosoituksia)

Euroopan parlamentin puhemiehenä osallistun täysimääräisesti vuoropuheluun venäläisen kumppaniemme kanssa, erityisesti uuden Itämeri-strategian yhteydessä.

Viidenneksi: meidän on vahvistettava suhteitamme Intian ja muiden kehittyvien valtioiden kuten Brasilian ja Etelä-Afrikan tasavallan kanssa. Intian on oltava taloudellinen ja poliittinen kumppani.

Kuudenneksi: Lähi-itä säilyy keskeisenä tekijänä maailmanlaajuiselle vakaudelle. Euroopan on toimittava siellä aktiivisesti.

Seitsemänneksi: laajentuminen on ollut yksi menestyneimmistä poliittisista strategioista. Ovatko eurooppalaiset esi-isämme koskaan nauttineet näin pitkästä rauhan ja hyvinvoinnin kaudesta kuin me nyt. Tällä hetkellä Kroatia ja ehkä Islanti näyttävät olevan lähimpänä liittymistä.

Kahdeksanneksi: Euroopan unioni on maailman suurin avun antaja. Meidän on tutkittava, missä tilanteessa olemme nykyisten ja mahdollisten avun saajien kanssa, emmekä saa unohtaa velvollisuuksiamme niitä kohtaan vuosituhannen kehitystavoitteiden puitteissa. Voimme sulkea ovemme joiltakin, jotka tulisivat tänne, mutta ei suljeta sydämiä ja tehdään voitavamme, jotta elämä heidän kotimaassaan olisi lähempänä sitä tasoa, josta nautimme EU:ssa.

Yhdeksänneksi: meidän on vahvistettava unionin operaatioita Euroopan turvallisuus- ja puolustuspolitiikan yhteydessä. Kuuden viime vuoden aikana on ollut 22 tällaista operaatiota, ja niiden pitäisi saada selvä toimeksianto ja resurssit tehtävän suorittamiseksi. Euroopan parlamentti haluaa varmistaa operaatioiden tiukemman valvonnan ja seurannan. Laajempi budjettivalta, josta Euroopan parlamentti nauttii Lissabonin sopimuksen voimassa ollessa, voi parantaa joustavuuttamme resurssien jaossa tukemillemme tärkeille operaatioille.

Uuden perussopimuksen täytäntöönpanon on oltava painopistealamme lähitulevaisuudessa. Olen sitoutunut valmistelevaan Euroopan parlamenttia toimimaan uusien säännösten mukaisesti heti, kun sopimus tulee voimaan. Perussopimuksesta huolimatta koemme tarvetta muutokseen. Koemme, että tarvitsemme entistä dynaamisemman parlamentaarisen ulottuvuuden toimielimessämme.

Parlamentin puhemiehenä haluan hyödyntää parlamentaarista uudistusta koskevaa tärkeää työtä, jonka edeltäjäni ovat käynnistäneet viime vuosina. Meidän on kuitenkin jatkettava eteenpäin sillä tiellä. Teen kaikkeni luodakseni tilaa luovalle poliittiselle keskustelulle parlamentissamme.

(Suosionosoituksia)

Tuen voimakkaasti puhujien "catch-the-eye" -menettelyn käytön lisäämistä keinona vilkastuttaa täysistuntokeskustelujamme ja menetelmää käytetään puheeni jälkeen. Se on erityisen tärkeää vähemmistöoikeuksien takaamiseksi.

Suurin puuttuva yhteys uudistusprosessissa on suhteiden parantaminen muiden Euroopan unionin toimielinten – komission ja neuvoston – kanssa. Merkittävä osa virkakaudestani omistetaan sille.

Puhemiehenä pyrin kehittämään uuden kumppanuusmallin komission kanssa, jotta toimeenpanevan elimen parlamentaarista valvontaa voidaan vahvistaa ja jotta toimeenpaneva elin vastaa toimistaan enemmän tälle parlamentille, kuten Lissabonin sopimuksessa määrätään.

Heinäkuussa kutsuin komission puheenjohtajan kyselytunnille, joka pidetään parlamentissa kerran kuussa ja jonka aikana jäsenet voivat esittää kysymyksiä salista. Ehdotan, että otamme käyttöön tällaisen käytännön mahdollisimman pian.

(Suosionosoituksia)

Kaksi viikkoa sitten puheenjohtaja Barroso esitti meille "poliittiset suuntaviivansa" toiselle toimikaudelle. Se on merkittävä innovaatio, koska siten hyväksytään se, että Euroopan parlamentti valitsee komission puheenjohtajan. Olen siihen erittäin tyytyväinen.

Olen myös kannustanut parlamentin valiokuntia tutkimaan valmisteilla olevaa lainsäädäntöä ja määrittelemään, aikooko uusi komissio hylätä, muuttaa tai säilyttää lainsäädäntöehdotuksiaan. Olen kannustanut valiokuntia myös käymään vakavia keskusteluja tulevasta poliittisesta strategiasta sen varmistamiseksi, että komission jäsen ehdokkaiden kuulemiset perustuvat yksityiskohtaiseen lainsäädäntöohjelmaan eikä vain heidän ansioluettelonsa ja ammatillisen kokemuksen arviointiin.

Meidän on luotava tiiviit suhteet ministerineuvoston kanssa. Jos kyseisistä suhteista halutaan uskottavat, niiden on heijastettava sitä tosiasiaa, että nykyisessä EU:ssa parlamentti on todellinen toinen lainsäätävä.

Meidän on tehtävä yhteistyötä myös institutionaalisissa kysymyksissä, jotka syntyvät Lissabonin sopimuksesta. Ne koskevat yhteispäätösmenettelyn laajentamista, uutta komitologiamenettelyä, uuden korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan nimittämistä, uuden ulkosuhdehallinnon demokraattista valvontaa sekä kysymystä siitä, miten käsitellä "neuvoston kaksoispuheenjohtajuutta" täysistunnoissa.

Suhteitamme Euroopan unionin jäsenvaltioiden 27 kansallisen parlamentin kanssa on kehitettävä samassa hengessä. Viime vuosina yhteistyö on lisääntynyt ja Lissabonin sopimus vahvistaa entisestään yhteyksiä sekä parantaa kansallisten parlamenttien kykyä laatia kansalaislähtöisiä lakeja. Hieno esimerkki Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien välisestä yhteistyöstä on Tukholman ohjelma, jossa keskitytään oikeusasioihin ja yleiseen turvallisuuteen.

Haluan viedä eteenpäin uudistuksia parlamentin henkilöresurssien ja menojen käytössä, niin että ne kohdennetaan suoraan ohjelmiimme.

Toimielimemme rikkaus ja vahvuus johtuvat eroistamme – eri kansallisuuksista, erilaisista ajattelutavoista ja eri kielistä. Siksi jäsenten on voitava puhua omalla äidinkielellään, jos he haluavat tehdä niin, jotta he voivat edustaa äänestäjiään asianmukaisesti.

Meidän on aina muistettava, että unionissa ei ole kyse vain tulevaisuuden haasteista ja jatkuvasti kasvavaa vaurautta ja vakautta koskevasta suunnitelmasta. Siinä on kyse ennen kaikkea ihmisoikeuksista.

Olen huolestuneena pannut merkille Slovakian ja Unkarin välisissä suhteissa esiintyvät jännitteet, jotka koskevat kansallisia vähemmistöjä. Se on edelleen huomattava ongelma, ja haluaisin tarjota apuani kiistan ratkaisemiseksi niiden arvojen mukaisesti, joihin me vakaasti uskomme ja jotka heijastavat parlamenttimme vakaumuksia.

(Kovaäänisiä suosionosoituksia)

Hyvä esimerkki siitä, miten me ylläpidämme kyseisiä arvoja, on Saharov-palkinto, joka myönnetään ihmisoikeuksien puolustajille, jotka nyt muodostavat perustan Saharov-verkostolle, jota aion kehittää edelleen. Haluan edistää myös Euroopan historian taloa koskevaa hanketta. Sen käynnisti edeltäjäni, joka on tänään läsnä ja joka on edelleen Euroopan parlamentin jäsen, mistä me olemme erittäin iloisia.

Haluaisin meidän muistavan jälleen kerran täällä parlamentissa, että unioni on ihanteiden ja arvojen yhteisö. Se on perusta, jolle yhteisö rakennettiin.

Aion ryhtyä päättäväisesti toimeen sen varmistamiseksi, että kaikilla valiokunnilla ja valtuuskunnilla on mahdollisuus käyttää satelliittiteleviointia ja internetiä. Meidän on tarkasteltava tapaa, jolla EU:n vaalit järjestetään. Meidän on esimerkiksi vaadittava uuden tekniikan käyttöä vaaleissa äänestysaktiivisuuden lisäämiseksi. On myös aika käynnistää keskustelu eurooppalaisista poliittisista puolueista. Kansalaisten on tiedettävä minkä puolesta he äänestävät – ei vain kotimaassaan vaan myös EU:ssa.

Pidän yhteistyötä puheenjohtajakokouksen kanssa erittäin tärkeänä. Yhdessä me otamme vastuun tämän parlamentin toiminnasta yhdessä 14 varapuhemiehen kanssa, joita kiitän heidän tuestaan. Arvostan myös valiokuntien puheenjohtajien osoittamaa kumppanuuden henkeä. Toivon, että parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien puheenjohtajat voivat vaikuttaa merkittävällä tavalla unionin ulkopoliittikkaan. Euroopan parlamentin talousarvioon liittyvät asiat käsitellään kvestoreiden avulla. Kaikista eniten, hyvät kollegat, luotan kuitenkin teidän yhteistyöhönne.

Euroopan parlamentin puhemiehenä tiedän, että olen vastuussa siitä, että teillä on hyvät työolosuhteet, mutta kehotan teitä kaikkia jakamaan tämän taakan.

Useimmille meistä Lissabonin sopimus edustaa kauan odotettua institutionaalista ratkaisua. Se parantaa unionin kykyä ratkaista nykyiset ongelmat ja tuo EU:n toimielimet lähemmäs kansalaisia.

Edesmennyt Bronisław Geremek, jonka kunniaksi olemme nimenneet Strasbourgin parlamentin pääpihan, tapasi sanoa, että Euroopan integraatio oli kuin polkupyörällä ajoa: on poljettava eteenpäin tasapainon säilyttämiseksi ja jatkettava matkaa oikeaan suuntaan. Se osoittaa juuri sen, miksi Lissabonin sopimuksen ratifiointi on meille niin tarpeellista.

(Suosionosoituksia)

Alle viikko sitten osallistuin Puolan parlamentissa 20-vuotisjuhlaan, jossa muisteltiin ensimmäisen ei-kommunistisen hallituksen muodostamista meidän puolellamme Eurooppaa Tadeusz Mazowieckin johdolla. Se oli erityisen liikuttava vuosipäivä, koska se merkitsi alkua nopealle totalitaarisen järjestelmän romahdukselle muissa Keski-Euroopan valtioissa. Se oli ensimmäinen murtuma, joka mahdollisti Eurooppaa jakaneen muurin murtamisen.

Puhun teille tänään täällä Strasbourgissa, sellaisen alueen pääkaupungissa, jonka kohtalo muistuttaa oman alueeni Slesian kohtaloa. Kyse on raja-alueesta, jonka asukkaat ovat usein joutuneet vaihtamaan kansallisuutta muuttamatta asuinpaikkaansa.

Lupaani, että toimin tulevina vuosina parlamentin puhemiehenä teidän suurlähettiläänänne ja vien eteenpäin viestiä jälleenyhdistyneestä mantereesta Euroopan ja maailman kansalaisille.

Tehdään yhdessä töitä todellisten ja käytännöllisten ratkaisujen löytämiseksi suureen haasteeseen, joka nyt kohtaa Eurooppaa ja maailmaa. Tehdään töitä, jotta unelmamme toteutuvat. Ryhdytään toimeen innokkaasti, viisaasti ja rohkeasti.

Sillä tämä on meidän Eurooppamme. Uudenaikainen Eurooppa. Vahva Eurooppa.

(Parlamentti osoitti puhujalle suosiota seisaallaan.)

Joseph Daul, *PPE-ryhmän puolesta.* – (FR) Arvoisa puhemies, EU:n toimielinten puheenjohtajat, arvoisa Jerzy Buzek, ryhmäni tukee täysin ohjelmaanne parlamentille ja tapaanne johtaa parlamenttia seuraavan viiden vuoden ajan.

Jos Euroopan parlamentilla on jokin rooli, tehtävä täytettävänä viiden ensi vuoden aikana, se on todellakin lähentää EU:ta ja sen kansalaisia. Kukapa sopisi paremmin tehtävään kuin mies, joka symboloi jälleenyhdistynyttä Eurooppaa, sellainen mies kuin te, Jerzy Buzek.

Siksi totean olevani ylpeä siitä, että minun ryhmäni Euroopan kansanpuolue taivutteli tämän parlamentin suuren enemmistön luottamaan teihin.

Nykyisessä yhdistyneessä Euroopassa ei ole kyse suvaitsemattomuudesta tai syrjäytymisestä vaan avoimuudesta ja kunnioituksesta toisten mielipiteitä ja alkuperää kohtaan. Olen vakuuttunut siitä, että ajatus elämisestä yhdessä eurooppalaisina tuo meidät kaikki tähän parlamenttiin. Haluaisin, että Euroopan parlamentti saa teidän johdollanne kansalaiset jakamaan nämä arvot.

Tuen myös päättäväisyyttä, jonka ilmaisitte, arvoisa puhemies, nousta vastaamaan haasteeseen ja toivon, että ponnistelemme erityisesti nuorten hyväksi. Ryhmäni ei epäröi auttaa teitä.

Arvoisa puhemies, kuten sanoitte, tämä parlamentti on saanut valtaa ja lisännyt auktoriteettia viime vuosina. Lissabonin sopimuksen mahdollinen voimaan tuleminen vahvistaa huomattavasti tätä suuntausta. Se on yksi syy siihen, miksi PPE-ryhmä kehottaa soveltamaan sitä mahdollisimman pian. Meidän on tietysti valmistauduttava siihen teknisesti, niin että voimme työskennellä tehokkaasti neuvoston kanssa ja tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, mutta meidän on ennen kaikkea valmistauduttava siihen poliittisesti. Tärkein tavoitteemme on selvä: varmistaa, että Euroopan parlamentti on paremmassa yhteisymmärryksessä niiden 500 miljoonan kansalaisen kanssa, joita se edustaa.

Tehdäkseen niin sen on jatkettava erityisesti työmenetelmiensä uudistamista, esimerkiksi keskustelujemme organisointia – viittasittekin siihen. Tässä suhteessa tuen ehdotustanne, joka koskee eloisia, ajankohtaisia keskusteluja komission puheenjohtajan kanssa.

Hyvät parlamentin jäsenet, Euroopan unionin toimintaa on vaikea selittää eurooppalaisille. Aivan toisin kuin perinteisessä "oppositio/enemmistö" -mallissa, johon olemme tottuneet omissa jäsenvaltioissamme, toimimme täällä, korostan sitä, pyrkien konsensukseen, joka ylittää poliittisten perheiden erityiset vakaumukset.

Se on mielestäni nykyaikaista poliittista toimintaa. Olen vakuuttunut siitä, että kansalaiset voivat hyväksyä tämän lähestymistavan mutta yhdellä ehdolla: että me näemme sen vaivan, että selitämme heille entistä paremmin EU:ssa käsiteltävänä olevat kysymykset. Siinä on tehtävä, johon kannustan teitä, arvoisa puhemies, ja johon saatte ryhmäni täyden tuen.

Martin Schulz, *S&D-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, vahvistan Joseph Daulin kommentit. Puhemies Buzek, ryhmäni voi myös vahvistaa monet, ellei kaikki, kohdat ohjelmassa jonka esittelitte. Se pätee esitelmänne sisältöön, ehdottamiinne menettelyjä koskeviin ajantasaistamisiin ja tämän parlamentin keskustelujen vilkastuttamiseen. Tämän parlamentin suuri enemmistö on samaa mieltä kanssanne pitämänne puheen sisällöstä.

En ole täysin samaa mieltä Joseph Daulin kanssa siitä, että olette laatinut ohjelman seuraavaksi viideksi vuodeksi. Lähdetään liikkeelle seuraavan kahden ja puolen vuoden pohjalta, koska sekin on pitkä aika.

Uskon kuitenkin, puhemies Buzek, että aloitatte tehtävänne Euroopan unionille vaikeana aikana. Aloitatte tehtävänne myös vaikeana aikana Euroopan parlamentille. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan, tämän parlamentin EU-myönteisyys ei ole kiistatonta. Päinvastoin Euroopan parlamentti on ensimmäistä kertaa näyttämö – kehitys alkoi viime vaalikaudella ja on vahvistunut viime vaaleissa – jossa toimii voimia, jotka ovat saaneet osakseen huomiota ja vaikutusvaltaa ja joiden tavoitteena on juuri päinvastainen kuin se, mitä te sanoitte puheessanne. Niiden jäsenten määrä tässä parlamentissa, jotka haluavat lopettaa Euroopan integraation, niiden jäsenten määrä, jotka haluavat kääntää kehityksen, ja niiden jäsenten määrä, jotka haluavat uudelleenkansallistamista, on noussut dramaattisesti.

Edellisellä vaalikaudella koimme prosessin, jossa yritettiin saada kolme toimielinten puheenjohtajaa allekirjoittamaan perusoikeuskirja. En olisi voinut uskoa sellaisia näkyjä tulevan eteen monikansallisessa, demokraattisessa parlamentissa, mutta me kaikki näimme mitä tapahtui. Niiden jäsenten määrä, joilla on senkaltaisia mielipiteitä, on lisääntynyt.

Siksi sanoisin, että olette oikeassa. Ponnistelu yhdentymisprosessin jatkamiseksi ja syventämiseksi, ponnistelu Lissabonin sopimuksen hyväksi – sopimus on välttämätön EU:n laajentumiselle – ja myös ponnistelu EU:n laajentamiseksi syvemmän integraation perusteella, edustavat oikeaa lähestymistapaa. Olen tyytyväinen siihen, että tämän parlamentin puhemies – erityisesti puhemies, joka tulee EU:hun viimeisimmässä laajentumisessa liittyneestä valtiosta, puhemies, joka oman valtionsa pääministerinä käynnisti liittymisneuvottelut – sanoo virkakautensa keskeisen viestin olevan: haluamme lisää EU:ta. Haluamme yhdentyneen Euroopan, haluamme syvemmän EU:n ja haluamme laajentuneen EU:n osana syventämisprosessia, jotta voimme saavuttaa yhden asian, ja se oli keskeinen lause puheessanne: solidaarisuuden, joka on johtanut vapauteen.

Tämä solidaarisuus meillä on nyt sisäisesti, niin että vapaus voidaan saavuttaa yhdessä sosiaalisen oikeudenmukaisuuden kanssa. Siitä syystä sosialistit ja sosiaalidemokraatit yhtyvät täysin puheeseenne, puhemies Buzek. Se muodostaa ideologisen ja henkisen perustan ponnisteluille, joihin meidän on osallistuttava tällä vaalikaudella.

Kun minut oli juuri valittu parlamentin jäseneksi, minulla oli etuoikeus kuulla puhe, jonka Ranskan presidentti François Mitterand piti täällä neuvoston puheenjohtajana. En ole koskaan unohtanut yhtä lausetta tuosta puheesta: ”Loppujen lopuksi nationalismi merkitsee aina sotaa.” Se tarkoittaa sitä, että loppujen lopuksi nationalismiin vastakohta nationalismiin voittaminen, eurooppalainen ihanne, merkitsee rauhaa. Sen me pyrimme saavuttamaan yhdessä teidän kanssanne, puhemies Buzek.

(Suosionosoituksia)

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi kiitän teitä Euroopan liberaalidemokraattien ryhmän puolesta avauspuheestanne. Ryhmämme voi samastua täysin ilmoittamaanne ohjelmaan. Kuten kerroin teille, arvoisa puhemies, kannatan valintaanne parlamentin puhemieheksi enkä vain siksi, että se symboloi Euroopan unionin laajentumista, vaan myös siksi – ja haluaisin korostaa tätä – että osallistuitte Solidaarisuusliikkeen toimintaan. Loppujen lopuksi Solidaarisuusliike voi muistella kolmea suurta saavutusta. Se antoi Puolan kansalle vaalit, se levitti demokratiaa koko entiseen itäblokkiin ja se jopa muutti Euroopan kasvot perustavanlaatuisesti yhdistäen jaetun Euroopan. Kuten puheestanne kävi ilmi, arvoisa puhemies, se antaa teille täydellisen kokemuksen myös kolmen Euroopan parlamentin tavoitteen toteuttamiseksi lähivuosina. Nuo tavoitteet ovat: antaa eurooppalaisille enemmän sananvaltaa, tehdä Euroopan unionista entistä demokraattisempi ja myös tällä tavoin edistää Euroopan yhdentymistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, minusta olisi hyvä korostaa puhemies Buzekin avauspuheen lisäksi sitä, että Eurobarometrin mukaan Euroopan parlamentti on Euroopan unionin toimielimistä se, johon kansalaiset eniten luottavat. Siitä tulee meille vaikea tehtävä, koska se tarkoittaa, että emme voi pettää luottamusta ja että meidän on annettava kansan äänelle enemmän vaikutusvaltaa EU:n päätöksenteossa. Samaan aikaan – teidän puheenne perusteella, arvoisa puhemies – katson meillä olevan kaksinkertaisen haasteen. Ensinnäkin meidän on sovellettava Lissabonin sopimusta ja pantava se täytäntöön mahdollisimman nopeasti. Tässä suhteessa – kuten olette ehdottanut – meidän on aloitettava neuvottelut neuvoston puheenjohtajan kanssa mahdollisimman pian, jotta voimme sopia monista muutoksista.

Toiseksi, arvoisa puhemies – ja tämä on haasteen toinen puoli – katson, että Euroopan parlamentin on käytettävä kaikkia hallussaan olevia keinoja valtansa lisäämiseksi. Olemme tehneet niin menettelyssä komission puheenjohtajan valitsemiseksi, mutta meidän on tehtävä samoin myös muiden asioiden kaikissa mahdollisissa kohdissa. Mielestäni tärkein kohta tässä yhteydessä on tarve sopia uudesta talousarviosta Euroopalle ja Euroopan unionille lähivuosina. Pidän erinomaisena mahdollisuutena Euroopan parlamentille sitä, että se vaatii tulevaisuudessa talousarvion perustuvan Euroopan unionin omiin varoihin, koska tämä parlamentti ei ole todellinen parlamentti ellei sillä ole täydellistä valtaa omiin varoihinsa, jotka se voi itse kerätä tulevaisuudessa.

(Suosionosoituksia)

Siinä on teille tärkeä tehtävä, arvoisa puhemies: liittää koko parlamentti tähän taisteluun. Te voitte luottaa oman ryhmänne täyteen tukeen, koska me kaikki tiedämme erityisesti nyt talous- ja rahoituskriisin aikana,

että nationalismi tai protektionismi ei helpota meidän vaikeuksiamme eikä varmistaa tulevaisuuttamme; vain jatkuva Euroopan yhdentyminen on ratkaisu Euroopan kansoille, Euroopan kansalaisille.

Joka tapauksessa toivotan teille menestystä, arvoisa puhemies.

(Suosionosoituksia)

Rebecca Harms, *Vers/ALE-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, minun ei tarvitse käydä läpi miljoonaa siitä, mitä edellinen puhuja sanoi. Ryhmälleni oli selvää, että me tuemme teidän ehdokkuuttanne, koska meistä oli korkea aika, että joku Euroopan parlamentin merkittävistä henkilöistä, joka myös tulee uusista jäsenvaltioista, ryhtyy johtamaan tätä parlamenttia.

Tulevaisuudessa haluaisimme nähdä tämän parlamentin puhemiehen valintaperusteena käytettävän sellaisia tekijöitä kuin teidän erityistaitonne ja kykynne, jotka on usein tunnustettu. Haluaisimme nähdä myös suurten ryhmien kansallisten valtuuskuntien valtaa käytettävän hieman vähemmän, kuin siinä lähestymistavassa, jota kaltaisenne henkilöt noudattavat.

Odotamme teidän korjaavan suurimpia säröjä, jotka ovat edelleen olemassa idän ja lännen välillä ja joita kuvailin muutama viikko sitten. Kesäloman jälkeen ja tarkkailtuani poliittista kehitystä haluaisin vain sanoa, että teillä tulee todennäköisesti olemaan erittäin vaikea tehtävä. Olen saanut sen vaikutelman, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi ja siitä seurannut talouskriisi eivät ole tehneet idän ja lännen lähentämistä koskevasta tehtävästä EU:ssa yhtään helpompaa. Päinvastoin haasteet ovat kasvaneet, koska epätasapainot ovat huomattava ongelma.

Haluaisin myös ottaa hieman kriittisemmän lähestymistavan ja muistuttaa parlamenttia siitä, että tänään on kulunut vuosi Lehman Brothers -yrityksen romahtamisesta. Lähetämme suuren valtuuskunnan G20-huippukokoukseen, jossa keskustellaan siitä, miten rahoituskriisistä selvitään. Euroopan parlamentti ei kuitenkaan ole onnistunut keskustelemaan aiheita koskevista päätöslauselmista eikä ole antanut neuvottelijoillemme yhtenäistä työskentelyperustaa. Pidän sitä pikemminkin heikkouden kuin vahvuuden ilmauksena.

Epäilen, että asian taustalla on se, ettemme vieläkään pysty sopimaan analyysistä miten oikeastaan jouduimme tähän sotkuun. Katson, ettei tämä suuri kriisi ole vain muutaman hullun pankkiirin aiheuttama vaan että itse asiassa se johtuu uusliberalistisesta uskosta sääntelemättömien rahoitusmarkkinoiden etuihin. Usko oli vallalla Yhdysvalloissa mutta on edelleen levinnyt laajalle myös Euroopassa. Euroopan unionin politiikassa olemme kaukana yksimielisyydestä analyysin tekemisessä, emmekä onnistu myöskään sopimaan siitä miten pääsemme ulos kriisistä.

Katson myös, arvoisa puhemies, että kaikki mitä sanoitte toisesta meitä kohtaavasta suuresta haasteesta kansainvälisellä neuvottelukierroksella, tarkoitan ilmastomuutoksen haastetta, pitää paikkansa. Toivon, että me eurooppalaiset voimme ottaa Kööpenhaminassa tiukemman kannan kuin nyt. Olen saanut sen vaikutelman, että eurooppalaiset ovat edelleen kaukana tarvittavasta johtajan roolista ilmastopolitiikan alalla.

Siihen on monta syytä, mutta yksi syy palaa mieleeni yhä uudestaan. Emme luota edelleenkään tarpeeksi sellaisiin suunnitelmiin kuin ”Green New Deal”, jonka Ban Ki-moon tai Achim Steiner ovat esittäneet YK:ssa. Emme pääse sopimukseen myöskään siitä, että meidän olisi aloitettava vanhan teollisuusyhteiskunnan muuttaminen, että meidän olisi ajateltava pidemmälle kuin yksi päivä eteenpäin ja että ympäristöystävälliset tekniikat, tehokkaat tekniikat ja monet muut toimet edustavat tulevaisuutta Euroopan lisäksi muualla maailmassa.

Arvoisa puhemies, voin vain todeta, että kohtaamme suuria haasteita. Jos aiotte esittää uudenaikaisia, kestäviä ajatuksia, ryhmämme on varmasti teidän tukenanne. On valitettavaa, ettemme näe todellista muutosta Euroopan komission kokoonpanossa, koska alkaa olla selvää, että eilispäivän suunnitelmien tärkein laatija José Manuel Barroso jatkaa komission puheenjohtajana seuraavan vaalikauden.

Arvoisa puhemies, toivotamme teille onnea! Odotamme ryhmäni kanssa jännittäviä ja toivottavasti tuottoisia keskusteluja.

(Suosionosoituksia)

Michał Kamiński, *ECR-ryhmän puolesta.* – (PL) Arvoisa puhemies, oli todellinen ilo kuulla tänään teidän puheenne ja ohjelmanne toimintamme seuraavaa kahta ja puolta vuotta varten. Paljon kiitoksia puheestanne.

Se todistaa teidän kunnioituksestanne meitä Euroopan parlamentin jäseniä kohtaan, kunnioituksesta, joka ei riipu siitä, mistä poliittisesta ryhmästä tai maasta me tulemme tai mitä näkemyksiä me edustamme. Puhe oli innoittava, koska luulen, että parlamenttimme tarvitsee todellakin sellaista johtajuutta, jonka te esittelitte näkemyksessänne tänään. Emme ole kaikesta samaa mieltä, eikä ole salaisuus, että välillämme on mielipide-eroja, mutta haluaisin aloittaa siitä vastaten jossain mielessä ääniin, joita olen kuullut tässä parlamentissa tänään.

Ei ole huono asia, että Euroopan parlamentti on keskustelufoorumi ja että parlamentti on kohtauspaikka ihmisille, joilla voi olla erilaisia mielipiteitä eri aiheista, mukaan luettuna erilaiset näkemykset EU:n tulevaisuudesta. Ongelmana on se, että meidän olisi pyrittävä hyvässä uskossa vertaamaan mielipiteitämme toisten mielipiteisiin – siten löytyy aina tilaa kompromissille. Jos oletamme – ja minä oletan – että kaikilla tässä parlamentissa on hyvät aikeet ja että he ajattelevat mantereemme parasta, niin me pystymme aina ratkaisemaan erimielisyytemme ja olemme aina avoimia keskustelulle. Siihen tarvitaan hyvää tahtoa.

Tietysti, arvoisa puhemies, Euroopan konservatiivit ja reformistit, meidän ryhmämme, joka on ylpeä siitä, että se tuo parlamenttiin uuden ulottuvuuden EU:ta koskevaan poliittiseen ajatteluun, haluaa olla meidät valinneiden kansalaisten kuuluva ääni. Emme kiellä yhdenkään täällä istuvan parlamentin jäsenen demokraattista mandaattia. Me todellakin kunnioitamme syvästi kyseistä mandaattia ja edustamme täällä äänestäjiämme. Kun äänestäjämme valitsevat puolueita, jotka kuuluvat ECR-ryhmään, he tietävät minkä puolesta he äänestävät.

Arvoisa puhemies, teidän valintanne oli historiallinen hetki. Siksi voin muistuttaa parlamentin jäseniä ja todeta, että täällä parlamentissa on tänään ryhmä nuoria puolalaisia, jotka eri poliittiset ryhmät ovat kutsuneet. Kyseiset puolalaiset ovat syntyneet 4. kesäkuuta, päivänä, jolloin maassamme järjestettiin ensimmäiset osittain vapaat vaalit. Kokous 4. kesäkuuta syntyneiden ihmisten kanssa ei ehkä saa meitä tuntemaan itseämme enää nuoriksi, kun näemme, että he ovat nyt aikuisia. Haluan kuitenkin sanoa, että kun puhuin tänään heidän kanssaan ja tajusin heidän nousseen bussiin Rzeszówissa, Kaakkois-Puolassa sijaitsevassa kaupungissa, ja tulleen parlamenttiinsa tänne Strasbourgiin ilman pysähdyksiä rajoilla, ajattelin, ettei kukaan meistä, jotka muistavat kesäkuun 4.päivän, voinut kuvitella niin myönteisiä tapahtumia. Nyt nuoret puolalaiset, nuoret tšekit, virolaiset ja liettualaiset tulevat tänne parlamenttiinsa.

Arvoisa puhemies, olen varma siitä, että säilytätte tämän parlamentin demokraattisena instituutiona, paikkana, jossa aitoa keskustelua käyvät ihmiset, jotka aidosti haluavat auttaa Euroopan unionin kansalaisia. Nyt kun muistamme, että tekin, arvoisa puhemies, tulette kotimaastani, joka on kärsinyt niin paljon totalitarismin kynsissä, tiedämme yhden asian – ja se on totisesti parasta EU:ssa – Euroopan unioni on taannut Euroopan kansoille 60 vuotta ilman sota. Se on suurin saavutus tältä organisaatiolta, jota me, ECR-ryhmä, haluamme uudistaa, kuten nimemme kertoo, mutta se on organisaatio johon me uskomme. Me uskomme parempaan EU:hun, ja sellaista, parempaa EU:ta, joka on lähempänä kansalaisiaan, me palvelemme tällä vaalikaudella.

(Suosionosoituksia)

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (SV) Arvoisa puhemies, onnittelen teitä vielä kerran valintanne johdosta.

Avoimuus, demokratia ja moniarvoisuus ovat kunnioitettavia sanoja EU:lle ja Euroopan parlamentille mutta niitä ei pidä koskaan muuttaa pelkäksi symboliseksi politiikaksi. Valitettavasti kyseisistä termeistä tulee joskus pelkkiä hienoja sanoja. Todellisuudessa sopimuksia tehdään suljettujen ovien takana. Siksi tarvitsemme parlamentissa erilaista työmenetelmää, sellaista, jossa työmme ja päätöksemme tuodaan julki aidossa todellisen demokratian hengessä. Tarvitsemme avointa työmenetelmää, joka soveltuu Euroopan parlamentin kaikille poliittisille ryhmille ja kaikille jäsenille. Jos jotkut Euroopan parlamentin jäsenet eivät tunne itseään osalliseksi työssä ja tietoiseksi siitä, miten voimme odottaa kansalaisten tuntevan osallisuutta ja luottavan työhömmme ja äänestävän vaaleissa? Otetaan vain käyttöön uutta tekniikkaa – tarvitsemme sitä tiedonvälitykseen – mutta emme saa unohtaa osallistumisen tärkeimpiä tekijöitä. Ne ovat demokratia ja avoimuus.

Olemme rahoituskriisissä ja ympäristökriisissä ja ilmastokriisissä. Mainitsen vielä senkin, että meillä on kauppasopimuksia, jotka joskus pahentavat ongelmia maailman elintarviketoimitusten ja köyhyyden osalta.

Vasemmiston näkemys on se, että ratkaisu kriiseihin on se, ettei jatketa samaa politiikkaa, joka on joskus ollut osatekijänä niiden syntymiseen. Eurooppalaiset tarvitsevat erilaista politiikkaa. He ansaitsevat erilaisen politiikan – politiikan, joka asettaa etusijalle kansalaisten tarpeet eikä, niin kuin nyt tapahtuu, markkinoiden tarpeet. Yksi tapa politiikan ohjaamiseksi oikeaan suuntaan on lopettaa julkisten palvelujen yksityistäminen

ja sääntelyn purkaminen. Markkinat eivät ole tosiasiasa onnistuneet esimerkiksi tyydyttämään kansalaisten tarvetta työhön ja sosiaalisiin oikeuksiin. Meidän on kärsittävä sen seuraukset.

Puhumme demokratiasta. Demokratia vaatii myös sitä, ettei omia kansalaisoikeuksiamme ja vapauksiamme koskaan loukata. Meillä on tällä hetkellä monta ehdotusta kansalaisten valvonnan lisäämiseksi. Ilmaisunvapautta on sovellettava myös internetissä.

Siten EU ja sen kansalaiset tarvitsevat erilaista politiikkaa oikeudenmukaisempaa ja solidaarisempaa yhteiskuntaa varten. Me Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmässä olemme valmiita ja kannamme ilomielin vastuumme ja teemme oman osuutemme siinä, että saadaan aikaan entistä oikeudenmukaisempi EU, jossa on enemmän solidaarisuutta, sekä oikeudenmukaisempi ja parempi maailma.

Francesco Enrico Speroni, EFD-ryhmän puolesta. – (IT) Arvoisa puhemies, onnittelen teitä valintanne johdosta. Pidän puheestanne ja ohjelmastanne ja haluan keskittyä yhteen näkökohtaan, joka mielestäni on tärkein tai jonka pitäisi olla tärkein meille Euroopan parlamentin jäsenille, eli lainsäädäntötyöhön.

Vuoropuhelu suurvaltojen kanssa on tärkeää, operaatiot ovat tärkeitä, mutta parlamentin tärkein tehtävä – ainakin minun mielestäni – on säätää lakeja, antaa sääntöjä, koska meidät on valittu ennen muuta sitä tehtävää, sitä mandaattia varten. Yksi ongelmista on se, ettei meillä ole oikeutta lainsäädäntöaloitteisiin, koska perustajat ja heidän seuraajansa epäivät sen meiltä. Äänestämme jatkuvasti päätöslauselmista ja allekirjoitamme kirjallisia lausumia, joita ei noudateta, koska komissio ei halua ottaa niitä huomioon.

José Manuel Barroso sanoi sen olevan aivan oikein, koska muuten, jos komissio hyväksyisi Euroopan parlamentilta lainsäädäntöehdotuksia kirjallisilla kannanotoilla ja päätöslauselmilla, se rikkoisi perussopimuksia, joissa sitä ei sallita. Haluan sanoa, että pidän kyseistä tulkintaa harhaanjohtavana: perussopimuksissa ei määrätä nimenomaisesti niin, eikä niissä sitä kielletä.

Minun on muistutettava, että kun Euroopan parlamentti pyytää jotain, kun parlamentti pyytää lainsäädäntöaloitetta, se tekee niin miljoonien EU:n kansalaisten puolesta, miljoonien EU:n kansalaisten enemmistön puolesta, koska kirjalliset kannanotot ja päätöslauselmat vaativat enemmistön tuen tullakseen hyväksytyiksi.

Olen siksi varma siitä, että te, arvoisa puhemies, teette kovasti työtä sen eteen, että komissio hyväksyy sen, että meidän Euroopan parlamentin jäsenten jättämistä ehdotuksista voi tulla EU:n lainsäädäntöä kuten kansalaiset, meidän äänestäjämme, haluavat. Se on vaikea tehtävä, mutta olen varma, että te teette kaikkenne sen toteuttamiseksi.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, sitoutumattomana parlamentin jäsenenä puhun tietysti omasta puolestani mutta myös joidenkin kollegoideni puolesta, en PVV-puoluetta edustavien alankomaalaisten kollegoideni puolesta, vaan *Front National* -puoluetta, bulgariaista *Ataka*-puoluetta, itävaltalaisista *FPÖ*-puoluetta, brittiläistä *National Party* -puoluetta, unkarilaista *Jobbik*-puoluetta ja flaamilaisista *Vlaams Belang* -puoluetta edustavien kollegoideni puolesta.

Haluan sanoa, arvoisa puhemies, etten epäroinyt hetkeäkään tekemienne ehdotusten vilpittömyyttä. Sallinette minun kuitenkin todeta, että epäilen niiden realismia.

Käsittelitte aluksi talouskriisin ongelmaa. On tosiasia, että miljoonat eurooppalaiset katsovat, että globalisaation kieroutuneet vaikutukset uhkaavat heidän omaisuuttaan ja työpaikkojaan. Globalisaatio jättää heidät harvojen hyötyessä uhriksi epäoikeudenmukaiselle kilpailulle maista, joissa työntekijöitä käytetään kynnisesti hyväksi, sekä valtiottomien taloudellisten etujen armoille. Valitettavasti unioni ei ole suojellut eurooppalaisia tältä tilanteelta. Päinvastoin se on syössyt heidät siihen.

Toiseksi, vaatimattomasta asemastani mutta ilmaisten poliittisia voimia, joiden Schulz myönsi olevan uhka perinteisille organisaatioille – ja kiitän häntä siitä – pyydän parlamenttiamme ja teitä, arvoisa puhemies, olemaan vaatimattomampia ja asettamaan tiettyjä vapaaehtoisia rajoja vallallemme. Olen täysin vakuuttunut siitä, eurooppalaisena ja kristittyinä, että monet arvoista, joita edistämme, ovat yleismaailmallisia arvoja. Sitäkin vakuuttuneempi olen siitä, ettei meidän tehtävänäme ole antaa maailmalle periaatteita ja lakeja, sillä sitä varten on olemassa järjestöjä kuten Yhdistyneet Kansakunnat ja Euroopassa itsessään on paljon tehtävää. Täällä, vastoin oikeutta elää, annamme eliminoida omia lapsiamme, edistämme moraalista ja poliittista, median ja oikeuslaitoksen diktatuuria, joka tunnetaan ”poliittisena korrektiutena”. Meidän ryhmämme kaltaisia poliittisia ryhmiä, jotka edustavat miljoonien syrjittyjen eurooppalaisten kärsimyksiä ja toiveita, syrjitään, jahdataan ja joskus jopa hajotetaan, kuten *Vlaams Blok* -puolue Belgiassa täydellisessä

skandaalissa, joka ei herättänyt tässä parlamentissa yhtään protestia. Jos se olisi tapahtunut Afrikassa tai Latinalaisessa Amerikassa, olisimme epäilemättä kuulleet erilaisen version tapahtumista.

Meillä sitoutumattomilla parlamentin jäsenillä ei ole samoja oikeuksia kuin muilla – se on selvä – ja, kuten kerroimme teille eilen, meillä ei vielä ole yhtään edustajaa puheenjohtajakokouksessa.

Lopuksi muistutan, että äänestysmenetelmien takia miljoonilta eurooppalaisilta evätään mahdollisuus olla edustettuna omien valtioidensa lainsäädäntöelimissä, joiden pitäisi edustaa äänestäjäkuntaa koko sen moninaisuudessa.

Esitän vielä toiveen, että me muistamme työssämme kaiken aikaa sen, että Eurooppa on ihmiskunnan historiassa se alue, jossa keksittiin kansakuntien vapaus, jota ei voi löytää muualta, kyseisten kansakuntien tasa-arvo ja niiden toimivallan kunnioittaminen ja puuttumattomuusperiaate, joka tarkoittaa sitä, että jokainen vastaa omista asioistaan ja omasta alueestaan. Se on yksi eurooppalaisen sivilisaation anneista ihmiskunnan perintöön.

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, tämä on minun ensimmäinen tilaisuuteni neuvoston puheenjohtajavaltion edustajana seistä tässä istuntosalissa, ja onnittelen puheenjohtajavaltio Ruotsin ja koko neuvoston ja myös omasta puolestani teitä sydämellisesti, arvoisa puhemies. Kaksikymmentä vuotta Berliinin muurin kaatumisen jälkeen on hienoa nähdä teidät asemassanne. Tiedän, että se on teille henkilökohtainen voitto. Se on voitto Euroopan parlamentille ja kaikille meille, jotka tuemme innokkaasti eurooppalaista yhteistyötä ja kaikkea mitä se edustaa.

Kiitan teitä myös näkemyksellisestä puheesta ja kunnianhimoisista suunnitelmista, joita teillä on tälle parlamentille. Olen vakuuttunut siitä, että Euroopan parlamentti on turvallisesti teidän käsissänne. Saatte johtajuuskautenne aikana toivottavasti aikaan konkreettisia päätöksiä mutta myös ihmeen johon viittasitte. Me neuvostossa odotamme innokkaasti yhteistyötä teidän ja Euroopan parlamentin kanssa. Monet parlamentin jäsenet ovat puhuneet monista haasteista, joita kohtaamme: ilmastonmuutos, talouskriisi, työpaikat, EU:n rooli maailmassa ja niin edelleen.

Teillä on täällä tärkeä lainsäädäntötehtävä kansalaisten edustamisessa mutta myös keskustelussa, jota täällä käydään. On erittäin tärkeää, että Euroopan parlamentti puolustaa aina eurooppalaisia arvoja. Jos Lissabonin sopimus tulee voimaan – ja todella toivon että niin tapahtuu – Euroopan parlamentin rooli kasvaa ja teillä on entistä suurempi vaikutus EU:n suunnitelmiin. Tiedän, että otatte Euroopan parlamentin ja sen roolin puolustamisen vakavasti, mutta olette toivottavasti myös välittäjä muiden toimielinten suuntaan ja vakava keskustelukumppani. Puheenjohtajavaltio toimii mielellään teidän keskustelukumppaninanne seuraavan kuuden vuoden ajan, ja toivomme teille onnea työhönne.

Puhemies. – (PL) Haluan kertoa kaikille uusille Euroopan parlamentin jäsenille, että ministeri on entinen Euroopan parlamentin jäsen ja siten yksi meistä.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (EN) Arvoisa puhemies, komission ja omasta puolestani onnittelen teitä vielä kerran vilpittömästi ja toivotan teille kaikkea hyvää virkakaudellenne. Teidän valintanne symboloi Euroopan jälleenyhdistymisen lisäksi Eurooppaa, joka arvostaa kovasti vapauden ja solidaarisuuden keskeisiä arvoja.

Henkilökohtaisesti ja institutionaalisesti haluan tehdä tiivistä yhteistyötä teidän ja Euroopan parlamentin kanssa. Euroopan parlamentti ja komissio ovat kaksi mainittavaa yhteisön toimielintä yhteisön asioiden keskiössä. Kansalaiset ovat valinneet teidät ja kaikki Euroopan parlamentin jäsenet suoraan, ja komissiolla on oikeus ja velvollisuus asettaa EU:n edut muiden etujen edelle. Uskon, että vastaamme erityisellä tavalla Eurooppa-hankkeesta noudattaen täysin perussopimuksia.

Siksi toistan, että olen halukas tekemään yhteistyötä eurooppalaisen parlamentaarisen demokratian edistämiseksi.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti*varapuhemies* **Gianni PITTELLA**

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Puhemies Buzek, nautin erittäin paljon puheestanne sekä erityisesti siitä osasta, joka käsitteli Euroopan parlamentin institutionaalista mutta myös sosiaalista roolia, jota kuvasitte EU:n demokraattisen järjestelmän ytimeksi.

Juhlimme tänään 27 jäsenvaltion Euroopan unionia. Eurooppa on yhdistynyt jälleen kerran, ja tapaamme täällä sen jälkeen, kun terrorin ideologiat olivat jakaneet mantereen ja rakentaneet muureja. Muurit eivät kestäneet, vaan demokratian ja vapauden tuulet mursivat ne.

Tänä vuonna juhlimme ensimmäisten Euroopan parlamentin suorien vaalien 30. vuosijuhlaa sekä 20. vuosijuhlaa Berliinin muurin kaatumisesta. Arvoisa puhemies, nyt voin muistella mielelläni sitä, että kun vanhempani äänestivät 30 vuotta sitten ensimmäistä kertaa ensimmäistä Euroopan parlamentin jäsentä Italiasta, teidän kotimaassanne ei ollut äänioikeutta.

Vuonna 1979, vain vuosi sen jälkeen kun Karol Wojtyła valittiin katolisen kirkon paaviksi, kun Italiassa ja muissa valtioissa järjestettiin ensimmäiset Euroopan parlamentin vaalit, te toimitte tuolloin puolilaittomassa Solidaarisuus-ammattiliitossa, joka taisteli demokratian ja vapauden puolesta kotimaassanne. Me menimme vaaliurnille vahvistaaksemme samoja oikeuksia – demokratiaa ja vapautta – samalla kun te panitte elämänne alttiiksi ja elitte sorron alla.

Siksi olen ylpeä siitä, puhemies Buzek, että sain antaa vaatimattoman ja ei kovinkaan ratkaisevan panoksen teidän valintaanne, ja olen tyytyväinen siihen, että nyt parlamentissa erilaiset taustat kohtaavat ja jalostuvat samojen arvojen ja ihanteiden innoittamana: taustat, jotka tekevät tämän nuoren Euroopan suuresta historiasta voimakkaan.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, onnittelen teitä valinnastanne ja hyvästä puheesta. Olisin halunnut teidän kiinnittävän puheessanne hieman enemmän huomiota Itä-Euroopan valtioihin. Ukrainassa pidetään pian erittäin vaikeat vaalit. Euroopan parlamentilla on erityinen vastuu osoittaa huolensa Ukrainan demokraattisista menettelyistä. Juuri Euroopan parlamentissa, Euroopan unionin johtavassa toimielimessä, alkoi tuki suurille muutoksille, jotka tapahtuivat viisi vuotta sitten.

Pyytäisin, että tämä asia, joka liittyy Ukrainan presidentinvaaleihin, käsitellään erityisellä ja epätavanomaisella tavalla siten, että käsittelyyn osallistuvat siihen tarkoitetut toimielimet ja valtuuskunnat, niin että Euroopan parlamentti tunnetaan vakavana instituutiona, joka on huolestunut Ukrainan demokraattisista menettelyistä.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, onnittelen teitä ja haluan sanoa teille erityisesti yhden asian. Parlamenttia mitataan tavasta, jolla se käyttää ja panee täytäntöön oikeuksiaan, ja siitä, ettei se vetäydy suurista poliittisista keskusteluista.

Olemme kaikki vastuussa yhteistyöstä teidän kanssanne sen varmistamiseksi, ettei Euroopan parlamenttia painosteta komission ehdotuksilla, jotka ovat puolivalmiita tai jotka edustavat tiettyjen edunvalvojien yksipuolisia etuja. Olemme vastuussa siitä, että puhumme selvästi tässä vaiheessa ja meidän on tehtävä niin. Meidän on ajateltava sitä, miten Lissabonin sopimus muuttaa tilannettamme. Toivon, että pystymme kaikkeen tähän.

Meidän on osoitettava selvästi – ja minun mielestäni tämä koskee myös kysymystä komission puheenjohtajana valinnasta – että käytämme oikeuksiamme ja meidän on lähetettävä komissiolle selvä viesti. Se tarkoittaa sitä, että José Manuel Barrosoa ei nyt valita suoraan.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies Buzek, haluan puhua teille suoraan, vaikka istuttekkin parlamentin jäsenen tuolillanne. Teidän valintanne tähän parlamenttiin on pidetty merkkinä siitä, että enää ei ole itäblokkia vaan yhdistynyt Eurooppa. Mainitsitte sen avauspuheessanne, kun puhuitte siitä, ettei enää ole vanhaa ja uutta Eurooppaa vaan vain meidän Eurooppamme.

Valitettavasti monet ihmiset eivät tunne samoin. Viittasitte puheessanne suureen pelkoon, jota esiintyi vuonna 2004 EU:hun liittyneissä valtioissa. Nyt tunnette kuitenkin pettymyksen, jota kyseisissä valtioissa tunnetaan. Syy siihen on se, että yhtäläisiä oikeuksia ei ole. Yhtäläiset oikeudet ovat keskeinen kysymys. Valtiosihteeri Lindblad mainitsi sen, että yhtäläiset oikeudet oli talousarvion peruseriaate. Jos asia todella on niin, miksei yhtäläisiä oikeuksia ole maataloustukien alalla. Unkari todisti, että se saa niitä institutionaalisine järjestelmineen, ja kuitenkin sitä syrjitään.

Arvoisa puhemies, olette kannustanut kaikkia käyttämään äidinkieltään. Olen tyytyväinen siihen, että voin unkarilaisena nauttia yhtäläisistä oikeuksista tässä parlamentissa mutta Slovakiassa minua rangaistaan äidinkieleni käytöstä. Arvoisa puhemies, olette ilmaisseet halunne toimia välittäjänä. Kiitämme teitä tästä tarjouksesta. Todellisia tuloksia saavutetaan kuitenkin vain, jos unkarilainen vähemmistö voi käyttää vapaasti äidinkieltään synnyinmaassaan. Toivotan teille menestystä tässäkin tehtävässä.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, olen todella iloinen siitä, että te korkean moraalin omaavana kansalaisena ja kaiken lisäksi sleesialaisena otatte viestikapulan Hans-Gert Pöteringiltä ja että te hänen tapaansa korostatte yhdentyneen Euroopan unionin mahdollisuuksia sellaisten arvojen alalla kuten ihmisoikeudet ja kansojen välinen solidaarisuus. Tämä vaalikausi talouskriisin varjossa panee solidaarisuuden koetukselle. En pelkää sen puolesta täällä pidettävissä äänestyksissä, mutta tiedän, että yksittäiset kansalaiset ja aluepolitiikat tarkastelevat äänestysiämme entistä tarkemmin iskulauseenaan ”hyväntekeväisyys alkaa kotona”. Vetoankin siksi teihin, arvoisa puhemies, kun raportoitte Euroopan parlamentin työstä, kiinnittämään entistä suurempaa huomiota eurooppalaisten asemaan parannuksiin maailmanlaajuisesti.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, olen aina ihaillut José Manuel Barrosoa komission puheenjohtajana, sillä hän kannattaa atlanttista vapaakauppaa, jota puolueeni tukee voimakkaasti ja pitää arvokkaana. Olen myös Portugalin uskollinen ystävä, joten tuen mielelläni José Manuelia.

Olen kuitenkin huolestunut siitä, mitä luin eilen *Daily Telegraph* -sanomalehdestä, että hän on sopinut ALDE-ryhmän kanssa uuden ja tungettelevan ihmisoikeuksista vastaavan komission jäsenen nimittämisestä komissioonsa hoitamaan ulkoisia ja sisäisiä ihmisoikeusasioita. Se on vastoin keskustaoikeiston johdolla tehtyä Euroopan parlamentin päätöstä luopua uudesta yhdistetystä ihmisoikeuskomiteasta ja menee päällekkäin Euroopan neuvoston ja sen ihmisoikeuskomissaarin työn kanssa. Voisiko puheenjohtaja Barroso selittää täällä politiikkansa ja aikeensa?

Puhemies. – (PL) Katson, että tämä kysymys on esitettävä myöhemmin tänään, eli sitten kun keskustelemme Barroson lausumasta, eikä nyt.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies Buzek, puhuitte Slovakian ja Unkarin välisestä kiistasta. Se ei ole Slovakian ja Unkarin välinen kiista. Se on itse asiassa Slovakian ja Euroopan unionin välinen kiista, koska se koskee valtiota, joka rikkoo eurooppalaisia perusarvoja. Tehtävänne on auttaa tekemään sopimus, ei Slovakian ja Unkarin välillä, vaan Euroopan parlamentin ja Slovakian välillä, koska Slovakia on rikkonut asiakirjoja ja sopimuksia, jotka se on allekirjoittanut ja ratifioinut.

Toiseksi tulee Sleesian kysymys. Olen tyytyväinen siihen, että mainitsitte sen. Euroopan unionissa on monia senkaltaisia alueita, jotka ovat kuuluneet eri valtioihin viime vuosisadalla. Meidät unkarilaiset jaettiin ensimmäisen maailmansodan jälkeen kymmeneen valtioon, joista seitsemän on nyt EU:n jäsenvaltioita. Olemme kiitollisia siitä, että voimme nyt olla yhdessä tarvitsematta tarttua aseisiin ja muuttaa rajoja. Viime vuosisadalla Ala-Karpaattien alueella puhuttiin viittä virallista kieltä. Miksikö mainitsen tämän? Se johtuu siitä, että myös kotimaassani, jossa asun Székelyn alueella, Transylvaniassa, nykyinen Romanian hallitus häpeää edelleen meidän äidinkieltämme ja symboleitamme.

Euroopan ihmisoikeusongelmat eivät kuitenkaan rajoitu vain itäblokkiin; ne koskevat myös länttä. Siksi me vaadimme, että EU:lla olisi vähemmistöistä vastaavan komission jäsenen lisäksi myös vähemmistöpuitelaki, joka on sitova kaikissa EU:n jäsenvaltioissa.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, kiitos puheestanne. Uskon kuitenkin, että tiemme eroavat melkoisesti. Seison edessänne henkilönä, joka uskoo yhteistyötä tekevien kansakuntien Eurooppaan eikä Lissabonin sopimuksen liittovaltiolinjaukseen.

Irlantilaisia pyydetään 2. lokakuuta – toista kertaa – äänestämään Lissabonin sopimuksen puolesta. Sopimus on kyhätty kokoon kiertämään se tosiasia, että ihmiset torjuvat Euroopan perustulain. Kiitän irlantilaisia äänestäjiä järkevyydestä ensimmäisessä kansanäänestyksessä, järkevyydestä, jota uskon heillä olevan jälleen kerran toisessa kansanäänestyksessä. Kehotan heitä pysymään lujana päätöksessään hylätä perussopimus. Jälkeenpäin annetut lupaukset ja uhkaukset eivät ole muuttaneet mitään perussopimuksen perusasioista. Se on edelleen väärä tie Euroopalle ja Euroopan kansakunnille.

Uskon kuitenkin, että myös minun kansalleni, briteille, pitäisi antaa valinnanmahdollisuus. Työväenpuolue lupasi heille kansanäänestyksen, ja työväenpuolueen pitäisi täyttää lupauksensa. Jos ei, niin heidän mahdollisen seuraajansa konservatiivien pitäisi tehdä niin.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Arvoisa puhemies, unkarilaisena ja Puolan ystävänä sekä itäeurooppalaisena ja uuden jäsenvaltion kansalaisena olen erittäin tyytyväinen teidän työhönne puhemiehenä, koska sillä voidaan edistää 12 uuden jäsenvaltion vapautumista. Tähän saakka olemme olleet vain tasa-arvoisia, mutta haluaisimme olla vieläkin tasa-arvoisempia.

Olette antaneet historiallisen lupauksen, arvoisa puhemies, koska olette valmis käsittelemään niinkin arkaa aihetta kuin Slesia, jota ei ole aiemmin käsitelty. Toisin sanoen omaksutte välittäjän roolin kansallisten vähemmistöjen asiassa. Vähemmistöt muodostavat 15 prosenttia EU:n väestöstä, ja siitä 6,5 prosenttia on maahanmuuttajavähemmistöjä pääasiassa Länsi-Euroopassa ja 8,5 prosenttia on historiallisia vähemmistöjä.

Se, että haluatte toimia välittäjänä Unkarin ja Slovakian konfliktissa ja slovakkiennemistön ja unkarilaisvähemmistön välillä, on historiallinen teko. Toivon, että myös komissio seuraa tätä esimerkkiä. Emme voi lakaista vähemmistöasioita EU:ssa maton alle. Kiitos huomiostanne, ja toivotan teille menestystä.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan kertoa teille, puhemies Buzek, miten ylpeä olen siitä, että voin toimia niinkin tärkeässä toimitelmissä kuin Euroopan parlamentti, jonka puhemiehenä te toimitte. Uhraukset, jotka te teitte kotimaassanne 20 vuotta sitten ja jotka mahdollistavat nyt 12 aiemmin mainitun valtion olevan edustettuna tässä parlamentissa, tekevät Euroopasta vahvemman.

Haluaisin kuitenkin ilmaista huoleni ohjelmasta, jonka esittelitte puheessanne ja jonka pitäisi vahvistaa Euroopan parlamenttia, ja toivon että niin tapahtuu. Toivon, että ilmoittamanne asiat toteutuvat.

Toivon, että Euroopan komission seuraava puheenjohtaja, joka varmastikin on José Manuel Barroso, kuuntelee teitä käyttämienne päättäväisten sanojen takia, jotta varmistetaan se, että Euroopan parlamentti täyttää niiden yli 550 miljoonan EU:n kansalaisen tarpeet, jotka äänestivät meitä, jotka valitsivat meidät ja jotka haluavat ja vaativat, että parlamentti ja jokainen meistä antaa vastaukset, joita EU on varmastikin yrittänyt antaa kuitenkin onnistumatta siinä täysin.

Teidän työnne tältä osalta toivon ja olen vakuuttunut siitä, että teidän avullanne me onnistumme saavuttamaan varmuuden, johon te itse viittasitte.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) John Stuart Mill sanoi, että parlamentin pitäisi olla kansallisen elämän peili. Se ei ole huono saavutus, ja mielestäni se on tärkeää tulevalle vaalikaudellemme erityisesti, koska EU on liian tärkeä asia uskottavaksi vain niin kutsuttujen poliittisten eliittien päätöksenteolle.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, lämpimät onnittelut puheestanne. Prosessi Euroopan jaon lopettamiseksi oli seurausta toisaalta Keski- ja Itä-Euroopan valtioiden vapaudenkaipuusta ja toisaalta tietysti EU:n houkuttelevuudesta talousmallina.

Mielestäni emme luota riittävästi tulevaisuuteen. Jos me emme onnistu siinä Euroopassa, niin kuka sitten? Meidän pitäisi ilmaista selvemmin, että voimme tehdä luottavaisina työtä ongelmien ratkaisemiseksi. Meillä on paljon potentiaalia, ja kaikkialla maailmassa on vielä kasvun mahdollisuuksia. Niin kauan kuin maailmassa on ihmisiä, jotka tarvitsevat tavaroita ja palveluita, kasvulle on mahdollisuuksia. Voimme varmistaa, että EU saa osansa kakusta, ja kaikki osalliset hyötyvät.

Kannustan meitä kaikkia luottamaan enemmän EU:hun menestyksekkäänä mallina, ja pyytäisin teitä välittämään ajatuksen puheissanne.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Unkarissa muisteltiin vuoden 1956 vallankumousta ja vapaustaistelua 23. lokakuuta 2006. Tuona päivänä lukuisat poliisit hyökkäsivät hallituksen organisoimana rauhanomaisten mielenosoittajien, jalankulkijoiden ja jopa monien ulkomaalaisten matkailijoiden kimppuun ravintoloissa, kun nämä ruokailivat kaikessa rauhassa.

Maassa vallitsi täysi terrori. Sadat ihmiset loukkaantuivat vakavasti, mukaan luettuna 14 ihmistä, joita ammuttiin silmiin ja joista monet menettivät näkönsä. Satoja ihmisiä vietiin vankilaan ja heitä vastaan nostettiin lavastettuja syytteistä. Se päättyi vasta äskettäin, kun käytännössä kaikki päästettiin vapaaksi.

Pääministeri ylisti poliisin erinomaista toimintaa. Arvoisa puhemies, meillä on Euroopan parlamentissa kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan varapuheenjohtaja Kinga Gőncz, joka oli ampumiskäskyn antaneen hallituksen jäsen. Haluaisin kuulla teidän näkemyksenne asiasta, arvoisa puhemies. Pyytäisin teitä Unkarin puolesta myös olemaan uskollinen solidaarisuuden hengelle, taistelemaan ihmisoikeuksien puolesta Euroopan unionissa ja taistelemaan sen ihmisoikeuskriisin lopettamiseksi, joka

on jatkunut Unkarissa syksystä 2006 alkaen. Kehottaisin myös sitä henkilöä tässä parlamentissa, joka muistuttaa ihmisiä kyseisestä tilanteesta ja häpäisee parlamentin, luopumaan paikastaan kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnassa.

László Tőkés (PPE). – (HU) Romaniassa asuvana unkarilaisena onnittelen solidaarisuuden hengessä puhemies Jerzy Buzekia, edellisen puhemiehen Hans-Gert Pötteringin arvoista seuraajaa. Muistetaan solidaarisuuden hengessä, että Unkari otti vastaan puolalaisia pakolaisia 70 vuotta sitten.

Solidaarisuuden hengessä ilmaisen tyytyväisyyteni siihen, että yksi Solidaarisuusliikkeen avainhenkilöistä on nimitetty parlamentin puhemieheksi. Muistetaan myös paavi Johannes Paavali toista ja uskon näkökulmaa. Solidaarisuus ja Unkarin vuoden 1956 vallankumous merkitsivät vapautta, kun taas Temesvárin (Timișoara) tapahtumat yhdessä Paavi Johannes Paavalin henkilön ja hengellisyyden kanssa edustivat uskon voimaa. Odotamme myös, että liittymällä Euroopan unioniin Puolan kansa ja Itä-Eurooppa antavat saman panoksen ja vahvistavat uskoa. Siksi odotan puhemies Buzekin puhemieskautta luottavaisena.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, minäkin onnittelen teitä vilpittömästi valintanne lisäksi tämänpäiväisestä puheestanne, koska olette osoittanut, että meillä on yksi Eurooppa ja ettei ole olemassa vanhoja ja uusia jäsenvaltioita. Myös EU säilyy monimuotoisena, ja lupauksenne, että Euroopan parlamentti heijastaa kyseistä monimuotoisuutta työssään, on erittäin arvokas.

Se ei kuitenkaan tarkoita, että EU on tasa-arvoinen. On todellakin monia eroavaisuuksia, joita meidän olisi käsiteltävä Euroopan parlamentissa. Euroopan unionin kansalaiset saavat usein täysin eri korvausta samasta työstä. Nykyään Euroopan unionin kansalaisista aivan liian moni on työttömänä, ja se on toinen asia, johon meidän on puututtava. Erilaisuutta ja epätasa-arvoa on liikaa koulutuksen, kulttuurin ja terveydenhuollon saatavuuden alalla. Se on valtava haaste, joka Euroopan parlamentin olisi teidän johdollanne otettava vastaan.

Haluaisin saada selville, mitä teidän mielestänne olisi tehtävä sen suhteen, mitä yhteisestä energiapolitiikasta sanottiin. Hanke on tällä hetkellä enemmän Saksan ja Venäjän välinen kuin eurooppalainen. Ajattelen kaasuputkea, koska te puhuitte energiapolitiikasta. Sitten on vielä kysymys Euroopan unionin laajentumisesta – miten toimitaan Ukrainan kanssa? Millaisen aikataulun asetamme Ukrainan liittymiselle Euroopan unioniin?

Jerzy Buzek, puhemies. – (PL) Kiitän aluksi kaikkia puheenvuoron esittäjiä heidän erinomaisesta tuestaan. Ymmärrän, että meillä voi tietyissä tapauksissa olla erilaisia näkemyksiä. Se on hyvä, koska siten saadaan aina aikaan jotain uutta. Vain ajatustenvaihto, erilaiset näkemykset ja keskustelu voivat antaa meille vastauksia vaikeimpiin kysymyksiin. Kuitenkin valtava tuki, jota parlamentti osoitti puheissa, asettaa minulle lisää vaatimuksia, koska ymmärrän meidän olevan suurten haasteiden edessä ja meidän on selvittävä niistä kaikista. Olette antaneet minulle mandaatin, poikkeuksellisen ja vahvan mandaatin, ja erikoiseen aikaan. Korostaisin voimakkaasti sitä, että ymmärrän sen ja että tiedostan vastuuni, joka koskee seuraavan kahden ja puolen työtä, Euroopan parlamentin työn lisäksi koko Euroopan unionin työtä, ja myös kansalaisten työstämme saaman vaikutelman, joka on erittäin tärkeä.

Kiitän lämpimästi Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) puheenjohtajaa Josehp Daulia. Arvostan kovasti painotusta, että kyseessä on meidän Eurooppamme. Pidän itseäni yhtenä niistä, jotka ovat tulleet tänne Keski- ja Itä-Euroopasta, mutta yhteinen Eurooppamme vaatii yhteisiä toimia. En unohda sitä, mistä olen tullut, mutta aika kuluu niin nopeasti. Yhdentyminen edellyttää, että tunnemme yhteisen vastuun ja että myös uudet jäsenvaltiot kantavat vastuuta – ne, joita kutsumme ”uusiksi”, vaikka kuten sanoin ”uusia” ja ”vanhoja” jäsenvaltioita ei ole olemassa.

Martin Schulz korosti, että ohjelma kestää kaksi ja puoli vuotta. Asia voi olla niin. Se mitä tarkoitin on, että tarvitsemme jatkuvuutta. Itse asiassa puhuin siitä, millainen EU:n olisi oltava viiden tai kymmenen vuoden kuluttua, ja mikä suunta meidän olisi otettava. Kahden ja puolen vuoden kuluttua uusi puhemies lisää uusia painopistealoja tai hän muokkaa nykyisiä hieman, mutta tarkastellaan pidempää aikaväliä, ehkä jopa kymmentä tai viittätoista vuotta, niin että voimme ennakoida tapahtumia, jotka voivat joskus yllättää meidät. En tietenkään katso, että paras laajentuminen on sellainen, joka on seurausta sisäisestä integraatiostamme.

Guy Verhofstadt korosti kansalaisten äänen merkitystä. Tunnen samoin. Kansalaisten äänellä on täällä valtava merkitys. Euroopan parlamentti edustaa kansalaisia, siitä johtuu suuri vastuamme. Hän korosti sitä, että vastauksena kriisiin meidän olisi löydettävä yhteinen kanta, myös taloudellisissa kysymyksissä, ja tehtävä päätöksiä yhdessä, mikä on juuri protektionismin vastakohta, ja minäkin korostin sitä puheessani.

Rebecca Harms käsitteli suhteita kansallisiin parlamentteihin. Me säädämme yli 50 prosenttia EU:n lainsäädännöstä, jonka kansalliset parlamentit sitten hyväksyvät, joten on erittäin tärkeää, että meillä on

hyvät suhteet omien valtioidemme parlamentteihin. Miksi? – koska tarvitsemme parempaa yhteyttä kansalaisiin. Ei ole epäilystäkään siitä, että omilla kansallisilla parlamenteillamme on merkittävästi parempi yhteys kansalaisiin. Niitä näytetään televisiossa joka päivä, mitä ei aina voida sanoa Euroopan parlamentista. Annetaan kansalaisten oppia sen merkitys, mitä me luomme täällä Euroopan parlamentissa ja Euroopan komissiossa ja Eurooppa-neuvostossa. Annetaan heidän tietää, että Euroopan parlamentti vastaa yli puolesta niistä päätöksistä, jotka koskevat omia valtioitamme. Sen ansiosta, että olemme tästä eteenpäin erittäin lähellä kansallisia parlamenteja, meidän on helpompi välittää kyseinen viesti.

Kriisi tietysti paljastaa valtavan luottamuspuolan. Siitä tässä oli todellisuudessa kysymys. Rebecca Harms ja minä olemme samaa mieltä ilmastostamme. Olimme kumpikin Balilla, olimme kumpikin Poznańissa ja lähdemme kumpikin Kööpenhaminaan. Laadimme jonkinlaisen sopimuksen.

Michal Kamiński korosti, että meillä on erilaisia näkemyksiä EU:n tulevaisuudesta. Olen samaa mieltä siitä, ja meidän olisi kuunneltava toisiamme. Jos edustatte tällä hetkellä sitä kansalaisten suurta osaa, jolla on jokseenkin erilainen näkemys EU:n tulevaisuudesta, se varoittaa meitä jostakin, se kertoo meille jotakin ja me, tai minä, jotka uskomme EU:n tulevaisuuteen ja Euroopan yhdentymiseen, tiedämme paljon enemmän eurooppalaisista, koska te esitätte erilaisia vastalauseita. Tämän kysymyksen osalta voitte olla varmoja, että keskustelusta tulee perusteellinen.

Eva-Britt Svensson puhui Euroopan parlamentin avoimuudesta, siitä että meidän on tiedettävä mitä päätöksiä teemme ja että äänestäjien on se myös tiedettävä. Olen täysin samaa mieltä. En epäile lainkaan sitä, että sosiaalinen oikeudenmukaisuus on tärkeää. Minulla itselläni on tausta ammattiliitossa, jonka jäsen olin lukuisia vuosia, ja se oli tavallinen ammattiliitto. Tiedämme kuitenkin täysin hyvin, että oikeudenmukaisuus eli kaikkein köyhimpien auttaminen edellyttää tervettä taloutta ja meidän on aina yritettävä löytää oikea tasapaino niiden välillä.

Francesco Enrico Speroni puhui asianmukaisesta ja arvokkaasta yhteistyöstä Euroopan komission ja Eurooppa-neuvoston kanssa. Muistakaa, että Euroopan parlamentin merkitys kasvaa. Lissabonin sopimus takaa meille paljon enemmän valtaa kuin meillä nyt on. Se on hyvä asia, koska me olemme tosiasiasa edustajia, jotka EU:n kansalaiset ovat valinneet suoraan.

Bruno Gollnisch ei epäile aikeideni vilpittömyyttä, mutta ihmettelee, ovatko ne realistisia. Voin sanoa teille, että 30 tai 40 vuotta sitten oli täysin epärealistista ajatella, että voisin koskaan seistä tällaisen suuren toimielimen edessä vastaamassa teidän kysymyksiinne. Se oli niin täydellistä realismin puutetta, etten uskaltanut edes uneksia siitä. Niinpä me näemme, että jos edistymme tietyssä asiassa syvällä uskolla ja vakaumuksella, niin mahdottomista asioista tulee mahdollisia. Pyritään tekemään mahdottomasta mahdollinen.

(Suosionosoituksia)

Cecilia Malmström – kyllä me teemme yhteistyötä puheenjohtajavaltio Ruotsin kanssa. Olen jo käynyt Ruotsissa. Puhuimme ilmastomuutoksesta, Euroopan yleisestä ilmastosta, kriisistä ja työttömyydestä. On olemassa myös erittäin tärkeä ohjelma – Tukholman ohjelma. Muistetaan se. Euroopan parlamentilla on paljon saavutettavaa Tukholman ohjelmassa, myös järjestäytyneen rikollisuuden alalla, eikä vain Euroopan unionissa.

Teemme epäilemättä yhteistyötä José Manuel Barroson kanssa. Pidän hänen tarjouksestaan erittäin paljon. Sergio Paolo Francesco Silvestris puhui Euroopan vapautumisen lyhyestä historiasta, ja olen täysin samaa mieltä hänen kanssaan.

Marek Siwiec mainitsi Ukrainan. Itse asiassa se on minun nähdäkseni täysin selvä asia, koska osallistuin Euroopan unionin valtuuskuntaan Ukrainassa. Kävin Ukrainassa kolme kertaa, kuten muistatte, enkä halunnut puhua tästä. Muistakaa, että eurooppalaisille kaikki eurooppalaisen yhteistyön näkökohdat ovat tärkeitä: Välimeren alue, Latinalainen Amerikka ja Yhdysvallat, mutta tärkeimpiä kaikista ovat meidän naapurimme. Naapurimme ovat Välimeren alueella ja Itä-Euroopassa. Ne ovat tärkeimmät alueet, Itä- ja Etelä-Eurooppa, mutta ei ryhdytä kiistelemään siitä, mikä on kaikkein tärkein. Ukrainassa vaalit lähestyvät, ja seuraavan kuuden kuukauden ajan Ukraina on varmasti kaikkein tärkein. Ei kuitenkaan väitellä tällä tavoin. On erittäin tärkeää, että säilytämme tasapainon. Olen asiasta kanssanne täysin samaa mieltä.

Eva Lichtenberger puhui Euroopan parlamentin roolista lainsäädännössä. Olen samaa mieltä siitä, että meidän säädettävä lakeja avoimesti, meillä on oltava oma mielipide, mutta se julistetaan tosiasiasa jo Lissabonin sopimuksessa. Jos Lissabonin sopimus tulee voimaan, se tapahtuu automaattisesti.

Zoltán Balczó kysyi, onko yhtenäinen Eurooppa todellakin olemassa siinä määrin kuin sanoin puheessani. Kyllä, se on todella olemassa, ja se on yhtenäinen, mutta sillä on edelleen ratkaistavanaan yhteisesti maatalouden ongelmat. Totesin painokkaasti, että EU:lla on varoja yhteenkuuluvuuden edistämiseksi. Nyt kun olemme yhdistyneet, ei hajota toisella tavalla, vastavuoroisuuden puutteeseen kansalaisten kehitysmahdollisuuksissa. Pyrimme saavuttamaan sen. Jotkut Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat olleet jäseniä 20–30 vuotta ja osallistuvat yhä kyseisiin ohjelmiin, ja meillä kaikilla on samat oikeudet. Kyseessä on todellakin yhtenäinen Eurooppa, jossa meillä on erilaisia elintasoja. Tasoitamme kyseiset erot. Se on toiveemme, ja se on meille mahdollisuus, mutta puhutaan nyt yhteisöstä ja vastuustamme. Halusin korostaa sitä erittäin voimakkaasti.

Zuzana Roithová puhui yhteisestä vastuusta kriisistä, ja olen siitä täysin samaa mieltä. Sen lisäksi, elämme niin lähellä toisiaamme, että ymmärrämme toisiaamme jo lähes rajattomasti. Se on meille erittäin tärkeää. Charles Tannock mainitsi ihmisoikeuksista vastaavan komission jäsenen. Se on tietysti kysymys, josta päättää komission puheenjohtaja ja komissio. Olen kuitenkin varma siitä, että me ja Charles Tannock tapamme Ukrainassa parin kuukauden kuluttua, kun siellä järjestetään presidentinvaalit.

Csaba Sógor puhui kahdenvälisistä eurooppalaisista keskusteluista, joten haluaisin sanoa, että on todellakin parasta ratkaista vähemmistöongelmat kahdenvälisesti. On myös parempi avata rajoja kuin muuttaa niitä. Olemme Euroopassa oppineet olemaan kiistelemättä rajoista, ja meidän osassamme Eurooppaa meillä ei ole tätä ongelmaa. Olemme yksinkertaisesti avanneet rajat, ja se on tavoitteemme – se on suurin saavutuksemme.

Diane Dodds totesi, että Euroopan unionin pitäisi olla yhteistyötä tekevien kansakuntien Eurooppa eikä liittovaltio. Puhuitte viisaasti. Puhumme nyt todellakin kansakuntien välisestä yhteistyöstä. Puhumme tarpeesta säilyttää identiteettiä mutta myös tarpeesta keskinäiseen avoimuuteen ja yhteistyöhön. Pidän ajatuksistanne erittäin paljon, ja Euroopan unioni nykymuodossaan, ja siinä muodossa kuin se on Lissabonin sopimuksessa, tekee juuri niin kuin ehdotitte.

Csaba Sándor Tabajdi puhui alueista ja myös minun alueestani Sleesiasta ja totesi, että se on tiettyssä mielessä välittäjä. Olen asiasta samaa mieltä. Jos kyse on rajat ylittävistä alueista, ne antavat mahdollisuuden parempaan keskinäiseen ymmärrykseen. Sitten Antonello Antinoro puhui maani saavutuksista. Kiitos kommentistanne. Tuonko minä vahvuutta Euroopan parlamenttiin? Minulla on siihen varmasti energiaa, mutta aivan varmasti tarvitaan yli 700 parlamentin jäsenen energiaa. Luotan siihen täysin ja ymmärrän, että kaikki me olemme ”energisiä”.

Miloslav Ransdorf todellakin edustaa kansalaisia ja kansakunnan elämää. Olen samaa mieltä asiasta, ja siksi Euroopan parlamentin valta kasvaa. Annetaan myös kansallisille parlamenteille paljon vaikutusvaltaa siihen, mitä EU:ssa tapahtuu. Theurer puhui toisaalta vapaudenkaipuusta ja toisaalta houkuttelevuudesta. Kyllä asia oli niin, että tämä puoli oli houkutteleva ja toisella puolella me tavoittelimme vapautta. Se pitää paikkansa. Pankaa merkille, että olemme liennyttäneet Balkanin tilannetta, ja nyt Balkanilla on rauha. Luojan kiitos. Balkanin maat jonottavat Euroopan unioniin, ja se on EU:n houkuttelevuutta.

Krisztina Morvai muisteli dramaattisia tapahtumia. Jos haluatte antaa minulle siitä tietoja, olkaa hyvä ja antakaa ne kirjallisesti. Voin myös tavata teidät ja keskustella asiasta, niin että tiedän mistä on kyse. László Tóké puhui vuodesta 1956 ja Unkarista. Me kaikki välitämme erittäin paljon niistä tapahtumista, ja syvästä uskostamme EU:hun. Minäkin uskon syvästi Euroopan unionin vahvuuteen.

Wojciech Michał Olejniczak esitti kuitenkin kysymyksiä epätasa-arvosta EU:ssa. Meidän on ehdottomasti puhuttava yhtenäisyydestä mutta toisaalta kaikki rahastot, joista puhuin aikaisemmin, ovat edelleen toiminnassa, aivan kuten kaikki toimet, joilla pyritään antamaan meille mahdollisuus poistaa epätasa-arvo. Ne pysyvät voimassa; mikään ei ole muuttunut sen suhteen. Itse tilanne pysyy avoimena ja yhtä selvänä kuin aina, ja siksi on erittäin hyvä asia, että meillä on yhtenäinen Eurooppa. Kysymyksessä, joka koskee öljyn, kaasun ja yleisesti energiaressurssien tarjontaa, meidän on puhuttava yhteisestä energiapolitiikasta. Silloin välillemme ei nouse tarpeettomia jännitteitä. Ne pystyttävät välillemme tarpeettomia muureja, joita olemme loppujen lopuksi purkaneet vuosikymmeniä ja siitä tulevaisuudessa on kyse. Siksi kannatan ehdottomasti yhteistä energiapolitiikkaa.

Tietysti Euroopan unioniin liittymiseen liittyy kriteereitä, jotka on täytettävä. Todettiin myös, että jotta muut voivat liittyä EU:hun meidän on oltava EU:ssa hyvin integroituneita, koska siten uusien jäsenvaltioiden vastaanottaminen on tehokasta. Tarvitsemme aikaa yhdentymiseen, mutta sellainen valtio kuin Kroatia on pitkälti valmis liittymiseen. Ymmärrän, että Kroatiassa on hyvät mahdollisuudet liittyä EU:hun varsin nopeasti, vaikka se onkin kohdannut ongelmia. Sama koskee Islantia, mutta on erittäin vaikea määritellä aikataulua

muille valtioille, jotka eivät ole niin valmiita. Muistakaa, että Keski- ja Itä-Euroopan valtiot, jotka ovat nyt EU:ssa, aloittivat liittymisvalmistelut vuosina 1991–1992, joten siihen meni 12 vuotta. Valmistauduimme liittymiseen 12 vuotta, ja itse asiassa meillä oli paremmat olosuhteet kuin nykyisillä hakijavaltioilla, koska silloin maailman tilanne oli parempi – ei ollut kriisiä, ja monet muut tekijät antoivat meille kaiken kaikkiaan paremmat lähtökohdat. Se kestää kauan, enkä rohkene antaa aikataulua, mutta muistetaan se, että laajentuminen on hyvää Euroopan unionin politiikkaa, vaikkakin pitkän aikavälin politiikkaa.

Kiitän vielä kerran teitä kaikkia keskustelusta. Olen pannut kaikki kommentit huolellisesti merkille, ja niistä tulee nyt perusta tiettyjen muutosten pohtimiselle. Tulemme myös tapaamaan säännöllisesti. Aion istua tässä, missä olen nyt, koska haluan olla mahdollisimman lähellä teitä kaikkia.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – *(IT)* Kiitos teille, Jerzy Buzek, myös huolellisuudesta, jolla vastasitte poikkeuksetta kaikkiin puheenvuoroihin.

Keskustelu päättyi.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjallinen. – *(PL)* Onnittelen teitä valinnastanne Euroopan parlamentin puhemieheksi. Kaikkien maanmiesteni tavoin olen ylpeä siitä, että ensimmäistä kertaa historiassa puolalainen henkilö on valittu kyseiseen kunniavirkaan. Se on meille vahvistus roolistamme ja asemastamme EU:ssa.

Samalla Puola on yksi harvoista jäsenvaltioista, jotka eivät ole ratifioineet Lissabonin sopimusta, joka tehostaa EU:n integraatiota. Minusta se on paradoksaalista. Muistutan teitä siitä, että Puolan parlamentti hyväksyi Lissabonin sopimuksen ratifioinnin tämän vuoden huhtikuussa, mutta presidentin on vielä allekirjoitettava ratifiointiasiakirjat.

Mielestäni te voisitte antaa arvokkaan panoksen julkiseen keskusteluun Puolassa ja auttaa lisäämään yhteiskunnan tukea sopimukselle, mikä voisi nopeuttaa ratifiointimenettelyn valmistumista. Kiitän teitä myös henkilökohtaisesta osallistumisestanne asiaan Irlannissa. Toivon todellakin, että irlantilaiset äänestävät 2. lokakuuta ”kyllä” ja että tarvittavat muodollisuudet saatetaan sitten päätökseen Tšekin tasavallassa ja Puolassa.

Yksi Euroopan parlamentin tärkeimmistä tehtävistä on saattaa päätökseen Lissabonin sopimuksen ratifiointiprosessi, ja toivon, että siitä tulee myös yksi sen menestyksistä.

Filip Kaczmarek (PPE), kirjallinen. – *(PL)* Tämä on tärkeä hetki Euroopan yhdentymisen historiassa. Kiitos ohjelmasta, jonka esittelitte. Toivon, että saatte toteutettua kunnianhimoisen asialistan. Toivotan teille menestystä Euroopan parlamentin työn ohjaamisessa niiden arvojen mukaisesti, jotka ovat tärkeitä kaikille eurooppalaisille.

Aivan kuten Puolan Solidaarisuusliike onnistui muuttamaan Puolan ja muut Keski-Euroopan valtiot, niin EU:n solidaarisuus antaa meille mahdollisuuden kohdata ne haasteet, jotka ovat tällä hetkellä edessämme. Se on mahdollista tietyn ehdoin eli siten, että solidaarisuutemme on johdonmukaista, aitoa ja että sillä pyritään päättäväisesti muutokseen. Aivan kuten Puolassa, missä totalitarismi ei kaatunut sanojen vaan tekojen ansiosta, niin EU:n solidaarisuus on tehokasta, jos se muutetaan erityistoimiksi. Uskon siihen, että niin todellakin tapahtuu.

Tämä näkemys EU:n tulevaisuudesta on houkutteleva monille eurooppalaisille. Luotan siihen, että Euroopan parlamentti toimii teidän johdollanne myönteisesti ja intensiivisesti näkemyksen toteuttamiseksi. Paljon kiitoksia.

(Istunto keskeytettiin klo 13.25 ja sitä jatkettiin klo 15.00.)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

9. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen

(Edellisen istunnon pöytäkirja hyväksyttiin.)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minulla ei ole mitään sanottavaa eilisen pöytäkirjasta mutta sen sijaan haluaisin kommentoida tapausta tämän aamun istunnossa. Fasistisen Jobbik-puolueen jäsen Krisztina Morvai loukkasi kollegaani, ryhmäni parlamentin jäsentä Kinga Göncziä tämän aamun keskustelussa täysin sopimattomalla tavalla. Unkarin ulkoministerinä Kinga Göncz on työskennellyt kotimaassaan kovemmin kuin juuri kukaan muu saadakseen aikaan kansainvälisen sovinnon Unkarin ja sen naapurimaiden välillä. Haluan ehdottomasti torjua Krisztina Morvain hävyttömän loukkauksen, joka kohdistui Kinga Göncziin.

(Suosionosoituksia)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Kiitos puheenvuorosta. Olen todella pahoillani siitä, että tämä keskustelu pidetään täällä Euroopan parlamentissa. Haluan myös vastata lyhyesti toteamalla, että puolue, jota Krisztina Morvai edustaa, perusti puolisoitilaallisen yksikön vuonna 2006 ja on käyttänyt sitä siitä alkaen kansan rauhallisen enemmistön pelotteluun.

Se sisältää erityisesti vähemmistöt, homoseksuaalit, romanit ja juutalaiset. Tuomioistuimet hajottivat puolisoitilaallisen yksikön äskettäin, mutta kyseisen puolueen Euroopan parlamentin jäsen piti kyseisen järjestön univormua tässä istuntosalissa heinäkuun täysistunnossa. Unkarissa kyseinen puolue on toteuttanut kampanjan, joka oli täynnä EU:n vastaisia, rasistisia, homofobisia, romanivastaisia ja muukalaisvihamielisiä hyökkäyksiä, ja se kutsuu Unkaria puheenvuoroissaan säännöllisesti Euroopan unionin siirtomaaksi. Tapaus, josta Krisztina Morvai puhui, tapahtui vuonna 2006, kun äärioikeistolaiset mielenosoittajat sytyttivät Unkarin television päärakennuksen tuleen ja mellakoivat useita päiviä, mikä aiheutti 113 poliisin loukkaantumisen.

He mellakoivat jälleen 23. lokakuuta. He yrittivät itse asiassa keskeyttää kansallisen seremonian väkivaltaisesti. Se oli ensimmäinen kerta Unkarin historiassa vallanvaihdoksen jälkeen, kun poliisilla oli kokemusta äärioikeiston mielenosoittajista. Sen jälkeen hallitus perusti riippumattoman komitean, jonka raportit ovat luettavissa useilla verkkosivustoilla, myös englanniksi. Komitea antoi suosituksia, ja myös monia oikeuskäsittelyjä käynnistettiin. Unkarin hallituksen elimet tutkivat väärinkäytökset.

Ongelmia todellakin esiintyi. Haluaisin kuitenkin sanoa Krisztina Morvaille, että jos hän kutsuu kotimaansa institutionaalista järjestelmää diktatoriseksi, ongelmana on se, että jos demokratia ei todella toimisi Unkarissa hän ei voisi pitää puhettaan tässä istuntosalissa. Olen pahoillani siitä, että tämä kysymys nostettiin esiin Euroopan parlamentissa ja todella toivon, että tämä keskustelu ei jatku täällä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, työjärjestyksen mukaan minulla on puoli minuuttia aikaa esittää kysymys. Osoitan kysymykseni Martin Schulzille. Miten hän julkeaa kollegansa solvaavien lausuntojen perusteella kutsua yhtä puoluetta fasistiseksi tässä istuntosalissa vain siksi, ettei se ole samaa mieltä Euroopan unionin pääsisällön kaikista yksityiskohdista? Kyseinen puolue sai Unkarissa 430 000 ääntä. Kutsutte siten 430 000 äänestäjää fasisteiksi. Ajatelkaa tästä lähtien mitä sanotte!

10. Yhteispäätösmenettelyä noudattaen annettujen säädösten allekirjoittaminen: ks. pöytäkirja

11. Komission puheenjohtajaksi nimitetyn lausuma (keskustelu)

Puhemies. – (PL) Esityslistalla on seuraavana komission puheenjohtajaksi nimitetyn lausuma.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtajaksi nimitetty. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, elämme ennennäkemättömiä aikoja. Olen itse vakuuttunut siitä, että tulevaisuuden historiankirjoissa puhutaan rahoituskriisiä edeltäneestä ja sen jälkeisestä ajasta. Tämä kriisi ei ole kuitenkaan pelkkä rahoitus-

talous- ja sosiaaliksi. Se on myös arvokriisi. Siksi katson, että EU:n sosiaalisen mallin, sosiaalisen markkinataloutemme on oltava keskeinen osa vastaustamme kriisiin.

Kriisi on osoittanut samalla, miten riippuvaisia olemme toisistamme globalisaation aikakaudella. Rahoituskriisin lisäksi meillä on energiakriisi. Meillä on edessämme elintarviketurvaan liittyviä ongelmia ja ilmastonmuutos, jonka alalla EU on johtavassa asemassa. Siksi voimme mielestäni sanoa, että tämä on totuuden hetki EU:lle. Haluammeko muokata globalisaatiota omien arvojemme ja etujemme pohjalta – vai jätämmekö aloitteen muille ja hyväksymmekö muiden muotoileman lopputuloksen?

Mielestäni vastaus on selvä. Meidän on vastattava tähän haasteeseen yhdessä, koska ellemme tee yhteistyötä, EU on vaarassa jäädä syrjään. Meillä on kokemusta. Uskon, ettei millään muulla alueella maailmassa ole vastaavaa kokemusta kuin meillä sisämarkkinoiden, yhteisten sääntöjen, yhteisten toimielinten ja vieläpä yhteisen rahan ja yhteisvastuu- ja koheesiopolitiikan luomisesta. Meillä on ainutlaatuista kokemusta. Siksi katson, ettei meidän pidä tyytyä muiden muotoilemaan lopputulokseen vaan voimme muokata globalisaatiota itse, koska olemme lähtökohtaisesti eräänlainen ylikansallisen yhteistyön koekenttä ja olemme globaalin hallinnon mestareita.

Emme voi nyt tyytyä vallitsevaan tilanteeseen emmekä toimia rutiininomaisesti. Meidän on pyrittävä muutokseen. Tarvitsemme nyt vahvaa EU:ta enemmän kuin koskaan. Lissabonin sopimus tekee meistä vahvempia ja parantaa toimintakykyämme.

Haluan tarkentaa, mitä tarkoitan puhuessani vahvemmassa EU:sta. Vahvempi EU ei tarkoita välttämättä vallan keskittämisen lisäämistä. Olen sitoutunut kunnioittamaan toissijaisuusperiaatetta, joka on demokratian periaate ja tietenkin yhteydessä yhteisvastuun periaatteeseen. Toissijaisuus tarkoittaa sitä, että päätökset tehdään asianmukaisimmalla tasolla.

Puhuessani vahvemmassa EU:sta puhun myös eurooppalaisesta hengestä, Euroopan päätöksentekokulttuurista, yhteisömenetelmästä ja halusta tehdä yhteistyötä – en siis pelkästään toimintakyvystä vaan myös halusta toimia, poliittisesta tahdosta. Tarvitsemme Euroopan, joka puolustaa tinkimättömällä tavalla arvojaan ja etujaan, joka vastustaa kaikenlaista protektionismia suhtautumatta asiaan kuitenkaan naiivisti ja joka kykenee osoittamaan tätä ennakoivaa henkeä. Tämä asiakirja, jonka lähetin teille kaikille ennen täysistuntoa, laadittiin juuri tässä ennakoivassa hengessä.

Johtamani komissio oli laajentuneen unionin, 27 jäsenvaltion mahtavan unionin ensimmäinen komissio. Katson, että vakautettuamme nyt laajentuneen unionin meillä on edellytykset pyrkiä uusiin kunnianhimoisiin tavoitteisiin – uusiin kunnianhimoisiin sosiaalisiin tavoitteisiin, koska EU on kriisissä ja työttömyys on suurin eurooppalaisia uhkaava ongelma, uusiin kunnianhimoisiin tavoitteisiin ilmastonmuutoksen torjunnan alalla, jolla olemme jo johtavassa asemassa, ja uusiin kunnianhimoisiin tavoitteisiin globalisaatioon vastaamisen näkökulmasta.

– (EN) Pääsin viime viikolla keskustelemaan näistä poliittisista toimintalinjauksistani kaikkien minut kutsuneiden poliittisten ryhmien kanssa. Kävimme mielestäni varsin hyödyllistä, rakentavaa ja avointa keskustelua. Kuulin monenlaisia näkökantoja.

Katson, että meidän on tullut nyt aika yrittää saavuttaa laaja yhteisymmärrys ja päästä sopimukseen etenemistavasta. Lupaen teidän kaikkien edessä muodollisesti, että jos parlamentti hyväksyy nimitykseni, noudatan näitä poliittisia toimintalinjauksia toisella kaudellani ja laadin niiden pohjalta komission uusien jäsenten kanssa komissiolle uuden lainsäädäntö- ja työohjelman. En toista näitä toimintalinjauksia nyt, mutta keskusteltuani teidän kaikkien kanssa katson, että linjausten joitakin kohtia on hyvä konkretisoida ja että niihin kannattaa ottaa mukaan monia ehdotuksianne. Avoimuussyistä haluan ottaa kyseiset asiat esiin teidän kaikkien edessänne.

Lähtökohtana on ensinnäkin se, että kun nyt toteutamme elvytysuunnitelmamme selviytyäksemme tästä talous- ja rahoituskriisistä, meidän on pidettävä silmällä tulevaisuutta. Meidän on elvytettävä osallistuvaa sosiaalista markkinatalouttamme. Investoimme uusiin kestäväen kasvun lähteisiin, älykkääseen vihreään kasvuun, tulevaisuuden verkkoihin digitaalisesta infrastruktuurista EU:n laajuisiin sähkön ja kaasun superverkkoihin – ja kaikella tällä pyrimme lisäämään työllisyyttä, parantamaan sosiaaliturvaa, vahvistamaan eurooppalaista yhteiskuntamallia sekä menestymään maailmassa, jossa kilpailu kiristyy koko ajan.

Yhteisvastuun on pysyttävä avainalueena. Siksi lupaan, että kaikkien niiden päätösten ja ehdotusten lisäksi, jotka koskevat rakennerahastoja sekä tietyille vaikeuksissa oleville maille maksettavan maksutasetuen kaksinkertaistamista, käytän kaikkia käytettävissäni olevia välineitä auttaakseni vakavista budjettiongelmista kärsiviä maita – uusia jäsenvaltioita – pääsemään takaisin elpymisen tielle.

Emme voi kuitenkaan palata aiempaan kasvumalliin. Se on osoittautunut selvästi kestäättömäksi. Meidän on luotava olosuhteet, joissa siirtyminen vain vähän hiilidioksidipäästöjä tuottavaan talouteen tuottaa yrityksillemme kilpailuetua, luo työntekijöillemme työpaikkoja ja tarjoaa toivoa tuleville sukupolville. Olen toki samaa mieltä niiden kanssa, joiden mielestä koordinointi ei ole riittävää. Meidän on laadittava todellinen eurooppalainen asialista. Tarvitsemme kokonaisvaltaisen vision EU:n johdonmukaisesta strategiasta, ”EU 2020 -strategiasta”, joka perustuu avoimiin markkinoihin ja jossa yhdistyvät kestävä kasvun uudet lähteet, työllisyys ja sosiaalinen koheesio, ilmastoa ja energian saantivarmuutta koskeva ohjelmamme, tuore lähestymistapa teollisuuspolitiikkaan sekä siirtyminen tietoyhteiskuntaan. Kannatan innovoinnin painottamista ja pk-yritysten tukitoimia. Tämä edellyttää toki Lissabonin strategian tarkastelua vuoden 2010 jälkeen. Meidän on lähestyttävä selvästi kokonaisvaltaisemmalla tavalla eri strategioiden taloudellisia, sosiaalisia ja ekologisia toimintalinjoja. Komission puheenjohtajana sitoudun tekemään parhaani taivutellakseni myös jäsenvaltiot hyväksymään tämän johdonmukaisuuteen ja koordinointiin perustuvan lähestymistavan.

Totesin toimintalinjauksissa, että talous tarvitsee eettisemmän, vankemman ja vastuullisemman rahoitusjärjestelmän. Sääntely ja valvonta eivät ole pysyneet rahoitusmarkkinoiden yhdentymisen ja innovoinnin vauhdissa mukana – eivät EU:ssa eivätkä myöskään maailmanlaajuisesti. Olen järkyttynyt siitä, kuinka epäeettistä toimintaa olemme nähneet. Emme voi sallia sitä, että palaamme entiseen ja jatkamme vanhaan tapaan. Esimerkiksi bonuskysymys edellyttää kiireesti toimia. Olemme nyt johtavassa asemassa G20-kokouksessa – joka muuten sai alkunsa Euroopasta – mutta meidän on tehtävä vielä enemmän. Ensi viikolla Pittsburghissa pidettävän G20-kokouksen alla komissio hyväksyy ehdotuksia rakentaakseen todellisen eurooppalaisen valvontajärjestelmän, joka vastaa sisämarkkinoidemme yhdentynyttä luonnetta.

Tarkastelemalla kolmen vuoden aikana toteuttamiamme toimia näemme, millaiset jatkotoimet ovat tarpeen. On äärimmäisen tärkeää, että saamme aikaan asetuksen, joka takaa sen, että rahoitusala kantaa vastuunsa ja toimii legitiimillä tavalla, tukahduttamatta kuitenkaan innovointia. Haluan EU:n säilyttävän maailmanlaajuisen johtoasemansa rahoituspalvelujen alalla.

Toimintalinjauksissani selitin myös, miksi meidän on korostettava entistä vahvemmin sosiaalista ulottuvuutta päätöksenteon kaikilla tasoilla – paitsi EU:ssa myös kansallisesti. Vaikka rahoitusala ja talous osoittavatkin elpymisen merkkejä, meidän on todettava selvästi, ettei työpaikkansa menettäneiden kriisi ole vielä ohi, emmekä voi väittää kriisin olevan ohi, ennen kuin onnistumme muuttamaan työttömyyden kasvun työllisyyden kasvuksi.

Haluan tuoda esiin sitoutuvani tavoittelevaan korkeaa työllisyysastetta ja suurta sosiaalista koheesiota monenlaisilla toimilla, joista olen jo keskustellut joidenkin parlamentin jäsenten kanssa.

Olen tuonut selvästi esiin sitoutuneeni kunnioittamaan sosiaalisia perusoikeuksia ja työntekijöiden liikkuvuuden periaatetta. Työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tulkinnassa ja täytäntöönpanossa on puutteita kummaltakin osin. Olen siksi sitoutunut antamaan mahdollisimman pian asetusehdotuksen esiin nousseiden ongelmien ratkaisemiseksi. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät tästä asetuksesta yhteispäätösmenettelyssä. Asetuksen etuna on se, että se lisää oikeusvarmuutta enemmän kuin tarkistettu direktiivi, sillä direktiivin siirtämisessä kansalliseen lainsäädäntöön voisi olla liikaa jäsenvaltiokohtaisia eroja ja direktiivin tapauksessa todellisten vaikutusten aikaansaaminen käytännössä kestäisi pidempään. Jos kuitenkin huomaamme asetusta laatiessamme, että direktiivin joitakin alueita on muokattava, muutamme sitä kyllä. Haluan tuoda selvästi esiin sitoutuneeni torjumaan sosiaalisen polkumyynnin kaikkia muotoja EU:ssa.

Esiin on otettu myös kysymys kaikkien tulevien ehdotusten sosiaalisten vaikutusten arvioinnista. Olen samaa mieltä siitä, että se on tarpeen. Sosiaalisten vaikutusten arviointia testataan ensimmäisen kerran työaikadirektiiviä tarkistettaessa. Seuraava komissio kuulee työmarkkinaosapuolia tämän vaikutustenarvioinnin pohjalta ja esittää kattavan säädösehdotuksen.

Korostan toimintalinjauksissa yleishyödyllisten palvelujen merkitystä eurooppalaiselle yhteiskuntamallille. Tästä asiasta säädetään Lissabonin sopimuksessa hyvin selvästi, ja olen valmis tekemään kanssanne työtä yleishyödyllisiä palveluja koskevan laadukkaan kehityksen kehittämiseksi.

Korostin myös sukupuolten tasa-arvoa ja sitä, että sukupuolten välinen palkka-ero on poistettava, joten lupaan nyt laatia kanssanne naisia koskevan peruskirjan. Tämä on myös yksi tapa juhlistaa sitä, että vuonna 2010 Pekingin konferenssista tulee kuluneeksi 15 vuotta.

Tuon toimintalinjauksissani selvästi esiin päättäneeni saada kansainvälisiä suhteita koskevat Lissabonin sopimuksen innovaatiot toimimaan tehokkaasti. Niitä ovat esimerkiksi Euroopan ulkoisen toiminnan yksikkö sekä korkean edustajan ja komission varapuheenjohtajan toimi. Pidän tätä yhtenä Lissabonin sopimuksen suurista innovaatioista ja olen sitoutunut tehostamaan yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa yleisesti ulkoasioiden alalla.

Euroopan unioni tarvitsee kuitenkin voimavarat, joilla se pääsee tavoitteisiinsa. Kuten totesin toimintalinjauksissa, tämä edellyttää EU:n talousarvion perinpohjaista, sekä menot että tulot kattavaa muutosta. Meidän on muutettava kapea-alaista tapaamme keskittyä nettotaseisiin ja siirryttävä lähestymistapaan, joka perustuu yhteisvastuuseen, taakan jakamiseen ja oikeudenmukaisuuteen. Tähän sisältyy myös kysymys omista varoista. EU tarvitsee avoimemman ja tehokkaamman tavan rahoittaa politiikkaansa, ja olen valmis puolustamaan tätä asiaa – toivoakseni parlamentin tuella – jäsenvaltioissa uudistaessamme EU:n talousarviota. Haluan myös tehdä Euroopan investointipankin kanssa tiiviimpää yhteistyötä ja tarkastella innovatiivisia rahoitustapoja.

Olen myös sitoutunut järkevään sääntelyyn ja haluan toistaa, että menettelyjen yksinkertaistaminen ja yritysten, erityisesti pk-yritysten hallinnollisen taakan keventäminen on myös yksi seuraavan komission päätavoitteista. Tätä tehtävää hoidetaan – aivan kuten myös vaikutustenarviointilautakunta toimii ja jälkiarviointia hoidetaan – suoraan minun alaisuudessa, jotta tilanne vastaa kunnolla sitä, kuinka tärkeänä pidän itse asiaa. Lisäksi puolustan sisämarkkinoiden eheyttä, niin kuin olemme tehneet vuosien mittaan ja joskus vaikeassa tilanteessa, koska ilman sisämarkkinoita ja koheesiopolitiikkaa meillä ei olisi EU:ta.

Miksi kuitenkin lopettaisimme tähän? Miksi tyytyisimme sisämarkkinoiden puolustamiseen? Haluan lisätä puuttuvat palaset, jotta sisämarkkinat voivat tarjota täyden hyödyn yrityksille ja kuluttajille.

Hyvät parlamentin jäsenet, lupaan, että nämä painopisteet otetaan huomioon seuraavan komission organisaatiossa, jos te vain hyväksytte nimitykseni, mutta voin kertoa teille jo nyt muutamista suunnittelemani organisaatiomuutoksista.

Perustan oikeudesta, perusoikeuksista ja kansalaisvapauksista vastaavan komission jäsenen toimen. Tämä komission jäsen vastaa myös kansalaisten ja vähemmistöjen oikeuksista, mikä kertoo siitä, että EU on oikeus- ja arvoyhteisö.

Perustan myös sisäasioista ja maahanmuutosta vastaavan komission jäsenen toimen. Hän vastaa myös turvallisuudesta. Hänen yhtenä päätehtävänä on kehittää aidosti yhteinen lähestymistapa maahanmuuttoon ja edistää laillisten maahanmuuttajien kotoutumista, torjua laitonta maahanmuuttoa ja siihen liittyvää rikollisuutta sekä huolehtia jäsenvaltioiden välisestä yhteisvastuusta. Tarvitsemme yhteisvastuuta. Yhteisvastuu on tarpeen, jotta voimme auttaa Baltian maita tai muita maita, joihin Venäjän ja Ukrainan välinen kaasukiista vaikuttaa, ja jotta voimme auttaa Välimeren maita niiden kohdatessa haasteita, joista ne eivät selviydy yksin.

Perustan myös ilmastonmuutoksen torjunnasta vastaavan komission jäsenen toimen. Tämä kertoo siitä, että ilmastonmuutos on haaste, johon meidän on puututtava kaikilla politiikanaloilla. Ilmastonmuutoksen torjunnasta vastaavan komission jäsenen toimen perustaminen on myös voimakas merkki siitä, että riippumatta siitä, asetetaanko Kööpenhaminan ilmastokokouksessa kunnianhimoisia tavoitteita, EU suhtautuu vakavasti tehokkaiden toimien jatkamiseen.

Meidän on myös uudistettava perusteellisesti tapaa, jolla EU:n toimielimet saavat tieteellisiä neuvoja ja hyödyntävät niitä. Haluan perustaa seuraavaan komission tieteellisen pääneuvonantajan toimen. Hän voi antaa ennakoivia tieteellisiä neuvoja politiikan kehittämisen ja toteuttamisen kaikissa vaiheissa. Tämä kertoo siitä, miten tärkeänä pidän tutkimusta ja innovointia. Katson, että meillä on paljon tehtävää tällä alalla. Tutkimus ja innovointi on EU:ssa juuri se ala, jolla se ongelma, etteivät hajanaiset toimet tuota toivottua tulosta, on suurin. Uskon, että niin ilmastonmuutoksen torjunnan kuin energian huoltovarmuudenkin alalla mahdollisuuksia riittää, jos vain haluamme tehdä tutkimus- ja innovointiyhteistyötä Euroopan hyväksi.

Ehdotan EU:lle muutosvetoista toimintaohjelmaa. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi olen esittänyt ehdotuksen parlamentin ja komission erityisestä kumppanuudesta. Edustamme kahta erittäin tärkeää EU:n toimielintä, ja siksi meillä on erityinen vastuu luoda unioniin todellinen julkinen keskustelualue. Olen sitoutunut edistämään omalta osaltani EU:n parlamentaarista demokratiaa.

Olen päässyt viimeisten parin kuukauden aikana keskustelemaan puhemies Jerzy Buzekin kanssa, ja keskustelujemme tuloksena toimintalinjauksissani on ehdotettu monia parannuksia, joista esimerkkinä voidaan mainita säännöllinen kyselytunti. Ryhmien kanssa pitämieni kokousten pohjalta olen valmis hyväksymään ehdotuksen, jonka jotkut teistä ovat esittäneet, eli sen, että pitäisin säännöllisesti kokouksia

parlamentin puheenjohtajakokouksen kanssa ja että käynnistäisin lisäksi tarkoituksenmukaisen vuoropuhelun valiokuntien puheenjohtajakokouksen kanssa. Tämä tarkoittaa konkreettisesti sitä, että järjestän valiokuntien puheenjohtajakokouksen ja komission kollegion välisen kokouksen joka vuosi, ennen kuin hyväksymme komission lainsäädäntö- ja työohjelman.

Elämme todellakin varsin poikkeuksellisia aikoja, epävarmuuden ja valtamuutosten aikaa. Maailman suurvaltojen suhteissa saattaa tapahtua perustavanlaatuisia muutoksia, ja näinä levottomuuden aikoina on suurena vaarana se, että kansallinen itsekkyyks, paljas nationalismi, ruma nationalismi ja jotkin ääriiliikkeet nostavat päätään. Todellisena vaarana on se, että Euroopan yhdentymiseen liittyvät saavutukset kyseenalaistetaan. Siksi komission ja parlamentin erityinen suhde on mielestäni tärkeä kansallisen itsekkyyden torjumiseksi.

Haluan lopuksi esittää teille kaikille pyynnön. Tarvitsemme nyt enemmän kuin koskaan vahvaa EU:ta ja vahvaa komissiota – ja suoraan sanottuna vahvan komission on oltava poliittinen komissio, mutta poliittinen komissio ei saa olla puolueellinen komissio. Komission puheenjohtajana minun puolueeni on Euroopan unioni. Aivan kuten nykyisessäkin komissiossa myös seuraavassa komissiossa jäsenten poliittiset taustat ovat kirjavat. Lupaen, että EU:n poliittinen monimuotoisuus näkyy komission kollegion kokoonpanossa ja tärkeimmissä viroissa. Onnistumme luomaan vahvan EU:n ja vahvan komission vain, jos saamme eri puolueiden tuen.

Tarvitsemme komission, joka pitää lupauksensa. Tarvitsemme myös parlamentin, joka kykenee muodostamaan päätöksiä aikaan saavat enemmistöt, joita toiminnan Eurooppa tarvitsee. Jos haluatte vahvan komission, joka vastustaa toisinaan jäsenvaltioita ja kansallista itsekkyyttä, teidän pitäisi antaa komissiolle sen tarvitsema vahva tuki.

Meillä kaikilla on omat erilaiset poliittiset ja ideologiset näkemyksemme, ja poliittiset taustamme ovat hyvin erilaiset, mutta uskon, että juuri tällaisina aikoina kuin nyt, kriisin aikaan, tarvitsemme vakaumuksiimme lisäksi myös eurooppalaiseen vastuuntuntoon perustuvaa vahvaa etiikkaa. Vetoankin teissä jokaisessa juuri tähän eettisyyteen, eurooppalaiseen vastuuntuntoon, ja esitän vetoamukseni intohimosta Eurooppaa kohtaan. Lähdetään kulkemaan tätä eurooppalaista tietä yhdessä.

(Jatkuvia suosiosoitoksia)

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, EU:n kansalaiset vahvistivat kesäkuussa tukevana Euroopan kansanpuolueen (kristillidemokraattien) ryhmää äänestämällä ryhmämme tämän parlamentin johtavaksi voimaksi kolmatta kertaa peräkkäin.

Äänestämällä kansalaisemme tekivät selviä valintoja: he valitsivat vahvan ja vakaan EU:n kriisin ja epävarmuuden aikana, he valitsivat sosiaalisen markkinatalouden, joka toimii eettisten sääntöjen mukaisesti, ja he valitsivat vastuullisen ilmasto- ja energiapolitiikan. Koska PPE-ryhmä oli ainoa ryhmä, joka esitti ehdokasta komission puheenjohtajaksi monta kuukautta ennen vaaleja, EU:n kansalaiset hyväksyivät itse epäsuorasti José Manuel Barroson valinnan antamalla meille eniten ääniä.

Olen omalta osaltani ylpeä siitä, että PPE-ryhmä teki tämän päätöksen, ja uskallan jopa sanoa olevani ylpeä siitä, että se otti tämän riskin.

Kaikki tietävät, mitkä PPE-ryhmän päätavoitteet ovat: samat tavoitteet innoittivat EU:n perustajia ja innoittavat edelleen suurinta osaa nykypäivän Euroopan hallituksista. Euroopan komission nykyinen puheenjohtaja José Manuel Barroso kannattaa ja suojelee suurinta osaa näistä tavoitteista.

Hyvät parlamentin jäsenet, PPE-ryhmä kannattaa Barroson valintaa, koska hän on osoittanut olevansa hyvä puheenjohtaja komissiolle. Hän on osoittanut sen energia- ja ilmastopaketin yhteydessä, ja hänen ansiostaan EU:sta on tullut koko maailmassa edelläkävijä ilmastomuutoksen torjunnan alalla. Juuri tämä uraauurtava EU toimii roolimallina Kööpenhaminan ilmastokokouksessa. Barroso on näyttänyt kyntensä myös rahoitusjärjestelmien moraalissääntöjen tiukentamisen alalla. Näin EU on ottanut ensimmäisenä opikseen rahoituskriisistä, jota kukaan – korostan, *kukaan* – ei osannut ennustaa. Euroopan unioni ja Barroson komissio osoittavat Yhdysvalloille ja aasialaisille kumppaneillemme suunnan, johon G20-kokouksessa on edettävä.

EU:ta kutsuttiin ennen poliittiseksi kääpiöksi. Kukapa voisi olla ilahtumatta siitä, että EU toimii vihdoin etulinjassa kahdessa eurooppalaisille hyvin tärkeässä asiassa – kriisin ja ilmastomuutoksen alalla?

Lisäksi Barroso on ensimmäinen komission puheenjohtajaehdokas, joka on ottanut parlamentin tiiviisti mukaan työhönsä ja toimintalinjausten määrittelyyn. Hän on ehdottanut ensimmäisenä näiden kahden toimielimen välistä todellista kumppanuutta ehdottamalla useita konkreettisia toimenpiteitä.

Mielestäni tämä on tärkeä muutos eurooppalaiselle parlamentarismille – se on tilaisuus, johon meidän parlamentin jäsenten on tartuttava. Siksi ryhmäni toivoo, että puheenjohtaja Barroso muodostaa uuden komission ja ryhtyy työhön mahdollisimman pian.

Komission puheenjohtaja ei voi tietenkään edustaa yhtä puoluetta. Hänen on luonnollisestikin tehtävä kompromisseja komission kollegion kanssa, jonka jäsenten poliittiset taustat vaihtelevat. Tämä on mielestämme hyvä asia, koska EU:ta voidaan rakentaa vain avoimuuden hengessä ja pyrkimällä yhteisymmärrykseen.

Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, esitän nyt teille pyynnön. Kun komission puheenjohtaja on valittu, teidän on ryhdyttävä välittömästi muodostamaan komission kollegiota voimassa olevaan sopimukseen katsomatta.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos Euroopan parlamentin jäsenten enemmistö antaa teille huomenna tukensa, niin kuin toivon, ette saa kuitenkaan täysin vapaita käsiä. Te kyllä tiedätte tämän, mutta minun velvollisuutenani on mainita asiasta jälleen teille. Koska PPE-ryhmä on kanssanne samaa mieltä useimmista asioista, teidän tehtävänänne on myös varmistaa, että komission työ vastaa seuraavien viiden vuoden aikana odotuksiamme ja EU:n kansalaisten odotuksia.

Me uskomme teihin, mutta hoidamme myös aivan varmasti oman tehtävämme lainsäätäjänä kumppanuussuhteessa, jota ehdotatte.

Hyvät parlamentin jäsenet, kiitos.

(Suosionosoituksia)

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen pohtinut viime päivinä, miksi ehdokas, josta kiistellään niin paljon Euroopan parlamentin kaikissa ryhmissä, aiheuttaa niin vähän kiistaa neuvostossa. Vastaus on nähdäkseni ilmiselvä: jos olisin valtionpäämies, olisin itsekin äänestänyt José Manuel Durão Barrosoa. Kukaan ei olisi voinut puolustaa Eurooppa-neuvoston etuja paremmin viimeisten viiden vuoden aikana. Hyvä puheenjohtaja Barroso, tästä syystä ehdotuksenne parlamentin kanssa tehtävästä yhteistyöstä on hyvä, mutta esitätte sen liian myöhään.

(Suosionosoituksia)

Viittä viimeistä vuotta voidaan tarkastella myös siitä näkökulmasta, että palvelitte jatkuvasti EU:n jäsenvaltioiden hallituksia. Juuri tämä on yksi niistä syistä, joiden vuoksi teihin suhtaudutaan kovin epäilevästi. Monet ystävät ovat vaarallisempia kuin viholliset. Olette hädin tuskin päättänyt puheenvuoronne toteamalla, että olette kaikkien ehdokas, kun jäsen Daul sanoi, että olette Euroopan kansanpuolueen ryhmän ehdokas. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, mikä riski tämä onkaan teille! Miksi Euroopan parlamentin enemmistö valitsisi teidät uudelleen, jos ohjelmanne on Euroopan kansanpuolueen ryhmän ohjelma?

Olisimme voineet aloittaa toisenlaisella enemmistöllä. Näimme heinäkuussa, että parlamenttiin oli muodostumassa mahdollinen enemmistö eri ryhmien erilaisten mielipiteiden pohjalta. Guy Verhofstadt kokosi nämä ryhmät yhteen uudistushakuisiksi, Eurooppa-myönteisiksi enemmistöksi. Tämän seurauksena äänestystä siirrettiin syyskuuhun, ja myös muut asiat olisivat saattaneet olla mahdollisia. Valitettavasti Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmä lakkasi tukemasta johtajaansa – muutoin tämä olisi ollut mahdollista. Siksi äänestämme tänään ja arvioimme, onko se, mitä sanoitte, vakuuttavaa.

Olette kuitenkin hädin tuskin alkanut keskittyä yhteen ohjelmaan, kun alattekin tehdä jotakin muuta. Olette viime päivinä pyrkinyt levittämään viestiä, joka kuuluu ”Moi, j’ai la majorité – enemmistö tukee minua”. Saattaa olla, että enemmistö tukee teitä huomenna, se on mahdollista. Voi olla, että teitä tukee huomenna enemmistö, joka muodostuu PPE-ryhmästä ja ALDE-ryhmästä, joiden enemmistö äänestää teitä. Lisäksi tietenkin ainoa ryhmä, joka äänestää puolestanne heti yksimielisesti ja epäröimättä, on Euroopan konservatiivit ja reformistit eli Jarosław Kaczyńskin ja hänen veljensä ryhmä, Vaclav Klausin ryhmä, konservatiiviryhmä. Kuten sanoitte, haluatte saada enemmistön Lissabonin sopimuksen taakse, mutta tämän ryhmän jäsenet vastustavat sopimusta. Miten voitte johtaa Euroopan unionia Eurooppa-myönteisellä tavalla, jos muodostatte tällaisia liittoja?

(Suosionosoituksia)

Lisäksi tässä ei ole kyse ainoastaan teistä. Toki tässä on kyse teistäkin, mutta keskeisellä sijalla on myös kysymys ”Barroso – puolesta vai vastaan?”. Keskeistä on, saatteko enemmistön tuen vai ette. Kyse on kuitenkin myös muusta. Kyse on koko EU:n suunnasta, ettekä te päättä sitä yksin. Myös neuvosto ja ennen kaikkea Euroopan parlamentti ovat mukana päättämässä komission kollegion kokoonpanosta ja salkuista, jotka jaatte, sekä seuraavien viiden vuoden ohjelmasta, jota esitätte.

Kyse on teistä, mutta kyse on myös siitä, onnistummeko viimein sääntelemään sisämarkkinoita ja rahoitusmarkkinoita ja onnistummeko viimein panemaan Euroopassa pisteen halpatyövoimalle, joka tuhoaa yhteiskuntamme sosiaalisen koheesion. Kyse on myös siitä, onnistummeko saamaan EU:ssa aikaan suunnanmuutoksen, jolle koko komission on annettava tukensa.

Siksi katsomme, että tässä on kyse myös ohjelmaan liittyvistä kysymyksistä. Eurooppaa ei voida pelkistää kysymykseen yksittäisestä henkilöstä ja siitä, saako hän taakseen enemmistön tuen vai ei. Tarvitsemme enemmän! Tarvitsemme sosiaalisten vaikutusten arviointoja. Olette sanonut teettävänne niitä. Arvioimme teitä sen mukaan, teettekö todella niin ja onko komissio valmis laatimaan säädöksiä sovussa parlamentin kanssa.

Tulevaisuudessa komission on mietittävä etukäteen, mitä vaikutuksia sen sosiaaliturvajärjestelmiin liittyvillä toimenpiteillä on jäsenvaltioissa. Haluamme ja tarvitsemme direktiivin julkisista palveluista, yleishyödyllisistä palveluista. Emme halua komission uurastavan EU:n viimeisenkin yleisen hautausmaan yksityistämiseksi. Tälle strategialle on pantava viimein piste. Meidän on myös muutettava palkkapolitiikan suuntaa EU:ssa.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, minkä välineen sitten ikinä valitsemmekin, odotan kuulevani teiltä yhden lauseen. Ette ole sanonut sitä tänään. Odotan kuitenkin teidän sanovan sen kerran. Komission tavoitteena täytyy olla se – varsinkin yhteisöjen tuomioistuimen annettua tuomionsa asioissa Viking, Laval ja Rüffert – että miehille ja naisille maksetaan samassa paikassa tehdystä samasta työstä samaa palkkaa.

Nämä kysymykset liittyvät ohjelmiin ja sisältöön, joista haluamme keskustella sekä teidän kanssanne että muiden kanssa. Ne liittyvät myös siihen, keistä tulee komission jäseniä ja mitkä salkut he saavat. En tiedä, kumpi on aiheuttanut EU:lle suurempaa vahinkoa: te itse, vai se, ettette ole estänyt Charlie McCreevya tekemästä sitä, mitä hän sai tehdä. Euroopan unioni kaipaa suunnanmuutosta. Arvioimme teitä tämän perusteella.

(Suosionosoituksia)

Näemme siksi huomisen äänestyksen ja komissiota koskevan lopullisen äänestyksen välillä yhteyden. Meidän on mahdollista päästä tavoitteisiimme. Meidän on mahdollista saavuttaa nykyistä suurempi sopu ja parempi luottamus. Jos kuitenkin tarkastelemme viimeisten viiden vuoden aikaisia saavutuksianne ja epäonnistumisiinne sekä sitä, mitä olette esittänyt meille tähän mennessä – enkä puhu nyt siitä, mitä tulevaisuudessa saattaa tapahtua, vaan siitä, mitä meillä on nyt pöydällä – voin kertoa teille varmuudella yhden asian: ryhmäni ei tue teitä.

(Suosionosoituksia)

Puhemies. – (PL) Haluan ilmoittaa teille uudesta säännöstä, josta te kaikki ette ehkä ole vielä tietoisia. Säännön mukaan parlamentissa läsnä olevat jäsenet voivat esittää puhujalle kysymyksen nostamalla puheenvuoron aikana sinisen kortin. Kysymys saa kestää enintään puoli minuuttia, ja sen saa esittää vain puhujan suostumuksella. Tämä on uusi sääntö, jota meillä ei ole ollut ennen. Sen tarkoituksena on elävöittää keskustelujamme.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, puhun erittäin lyhyesti. Hyvä jäsen Schulz, kuuntelin teitä tarkkaan ja olen samaa mieltä monista asioista, joita esititte komission puheenjohtajalle, joka jälleen ehdolla. Kuulin teidän jopa sanovan, etteivät sosialistit tue yksin oikeistoa ja ettei EU muodostu yksinomaan oikeistolaisista. Hyvä jäsen Schulz, kysyn teiltä, kuinka moni ryhmänne jäsen – kuinka moni portugalilainen, espanjalainen tai englantilainen sosialisti – on jo antanut tukensa uudelle ehdokkaalle teidän mielipiteestänne riippumatta?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, minun on myönnettävä, etten tunne kyseistä jäsentä. Olen kuitenkin iloinen siitä, että uusina jäseninä...

(Välihuomautuksia)

Onko hän ollut täällä jo pidempään? En ole kiinnittänyt häneen kunnolla huomiota tätä ennen. Kuulemani perusteella ymmärrän kyllä, miksi.

Päätämme tänä iltana lopullisesti, miten ryhmämme äänestää. En tiedä, kuinka demokraattiset ryhmämme rakenteet ovat, mutta me olemme demokraattinen puolue ja siksi teemme tänä iltana päätöksen toimittamalla demokraattisen äänestyksen.

Puhemies. – (PL) Haluan ilmoittaa, että kullekin puhujalle voi esittää vain yhden kysymyksen, sillä muuten emme onnistu viemään keskusteluamme loppuun.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, Euroopan liberaalidemokraattien liitto on sanonut nimitysmenettelyn alusta asti, että koko asiassa on kyse viiden seuraavan vuoden ohjelmasta eikä ihmisistä tai yksittäisistä henkilöistä. Merkitystä on vain ehdokkaan esittelemällä ohjelmalla, jonka yleiset linjaukset hän esittelee nyt, ja myöhemmin tarkemmalla ohjelmalla, joka esitetään toivoakseni vuoden lopussa, kun komissio on valittu.

Toiseksi ryhmämme on myös keskustellut muutamien kollegoideni pyynnöstä pitkään siitä, pitäisikö meidän odottaa ennen lopullisen päätöksen tekemistä. Kannatimme ajatusta heinäkuussa, koska mielestämme oli tärkeää, että ehdokkaalla olisi ohjelma – toisin kuin aikaisemmin. Teimme mielestäni oikean päätöksen, kun odotimme heinäkuussa emmekä nimenneet ehdokasta vaan odotimme ehdotuksia, joista keskustelemme nyt. Meistä kuitenkin tuntui siltä, että ehdokkaan esiteltä linjauksensa oli turhaa sanoa jälleen kerran, että odottaissimme muutaman viikon tai kuukauden.

Olemme keskellä talous- ja rahoituskriisiä. Tarvitsemme siksi EU:n toimielimiä, tarvitsemme komission. Nyt ei ole kovinkaan vastuullista...

(Suosionosoituksia)

... Nyt ei ole kovinkaan vastuullista kehottaa odottamaan. Mitä odottaissimme? Odottaissimmeko kaksi viikkoa, kolme viikkoa tai kaksi kuukautta, että he esittävät ehdotuksia? He ovat valmiina. Kannetaan oma vastuumme, äänestimmepä sitten puolesta tai vastaan. Kannetaan joka tapauksessa oma vastuumme.

Kolmanneksi totean, ettemme ole kovinkaan vakuuttuneita ehdokkaan esittämistä toimintalinjauksista. Vaikka nämä ehdotukset ovatkin varsin yksityiskohtaisia, ne perustuvat mielestäni virheelliseen ajattelutapaan eli siihen olettamukseen, että taantuma on ohi ja talous elpymässä ja ettemme tarvitse lisää yhteisön politiikkaa selvittääksemme kriisistä. Tämä on huono lähtökohta, koska taantumien päättymisen ei vielä merkitse elpymisen alkamista. Taloutemme saattaa ajautua stagnaatioon, niin kuin Japanissa, missä kasvua on odotettu 10–15 vuotta. Tarvitsemme siksi myös uuden kokonaisvaltaisen yhteisön strategian, joka menee 27:ää kansallista suunnitelmaa pidemmälle. Tämä on pyyntö, jonka me liberaalit ja demokraatit esitämme. Lisäksi on aivan yhtä tärkeää, että komissio esittää mahdollisimman pian suunnitelman pankkien sotkujen siivoamisesta. Emme halua 27:ää erilaista suunnitelmaa, niin kuin meillä on nyt, vaan komission laatiman yhteisen, johdonmukaisen lähestymistavan.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kuulin, että sanoitte ryhmällemme olevanne valmis esittämään ehdotuksia sekä tästä uudesta, kokonaisvaltaisesta yhteisön strategiasta, joka menee 27:ää kansallista suunnitelmaa pidemmälle, että EU:n pankkialan vakauttamisesta. Tämä on hyvä asia, ja pyydämme, että nämä kaksi ehdotusta olisivat yksityiskohtaisia ja että ne laadittaisiin osana ohjelmaa, jota te nyt valmistelette ja jonka esittelette komission kanssa.

Tukemme on varsin selvä: siihen liittyy ehtoja. Tämä tarkoittaa sitä, että tuemme teitä niin kauan kuin näemme, että nämä seikat – uusi, kokonaisvaltainen yhteisön strategia ja pankkialan vakautussuunnitelma – sekä tänään puheessanne mainitsemanne asiat, toisin sanoen omiin varoihin perustuva talousarvio ja finanssivalvonnan väliarviointi, konkretisoituvat komission ohjelman joka osassa. Tästä aiheesta minun on todettava teille, että katson edelleen, että meidän pitäisi käyttää Euroopan keskuspankin rakennetta eikä de Larosièren ehdotuksia, jotka ovat tällä hetkellä komission ja neuvoston lähtökohta.

Lopuksi totean, että kuten tiedätte, tukemme riippuu myös komission uudesta rakenteesta. Haluamme tehokkaan komission, jossa valta jakautuu tasaisemmin kuin aikaisemmin. Luotamme tältä osin myös siihen, mitä lupasitte ryhmällemme: että komissioon perustetaan perusoikeuksista ja kansalaisvapauksista vastaavan jäsenen toimi. On tärkeää, että tällä komission jäsenellä on yhtä paljon vastuuta kuin muillakin komission jäsenillä eli ettei hänen tehtäväkseen jää vain lausuntojen antaminen.

Tarvitsemme tästä syystä EU:n yhteisen hyvän edistämiseksi lisää rohkeutta ja kunnianhimoisemman komission. Toivomme, että pidätte tästä huolta ja että lopullinen ohjelmanne vastaa odotuksiamme.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtajaehdokas, hyvät parlamentin jäsenet, minun on tunnustettava, että luulen kuulleen harjoja.

Ensin meille sanotaan: ”Kaikki on muuttunut, joten minä jään!” Puheenjohtaja Barroson on jätävä siksi, että kaikki muuttuu ja hän tuo vakautta muuttuvaan maailmaan. Olkoon sitten niin.

Tämän jälkeen kuulin, mitä jäsen Daulilla oli sanottavanaan. Osallistuin Ranskassa käytyyn vaalikampanjaan. Ranskassa meille sanottiin vaalikampanjan aikana, että Sarkozy ratkaisee pankkikriisin, Sarkozy estää ilmastonmuutoksen, Sarkozy on vastaus Euroopassa tapahtuviin muutoksiin. Nyt kuulen jäsen Daulin sanovan, että Barroso estää ilmastonmuutoksen ja että Barroso ratkaisee minkä tahansa ongelman. Hyvä ystäväni, saat pian haukut Elyséen palatsista! Saat todelliset haukut! No, samapa se, tämä koko touhu on uskomatonta! Tiedän toki, että toukokuun 1968 tapahtumat ärsyttävät sinua edelleen – jauhat aina samasta vanhasta asiasta. Selitän koko jutun sinulle jonakin päivänä, jos vain haluat kuulla.

Sanon vain, että juuri täällä meillä on oikeus sanoa mitä vain. José Manuel Obama: *Yes, he can!* Hän voi tehdä nyt mitä vain – kaikkea, mitä hän ei voinut tehdä viiden vuoden aikana. Saattepa nähdä, mitä tapahtuu. Arvoiset valtioiden ja hallitusten päämiehet, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, varokaa, sillä sitä pientä Barrosoa, joka kuuntelee teitä, ei enää ole. Te saatte nyt kuunnella häntä, hän pakottaa teidät hyväksymään uuden kokonaisvaltaisen politiikan – eikä mitään koordinaatiopolitiikkaa – ja te saatte seurata häntä. Ei mutta lopettakaa, lopettakaa hyvä Barroso! Me tunnemme teidät! Ette ole viiden vuoden aikana sanonut kertaakaan täällä parlamentissa erehtyneenne, niin kuin minä, Daniel Cohn-Bendit, ja monet muut ovat sanoneet...

Koska puhutte eurooppalaisista arvoista, puhutte myös eurooppalaisesta etiikasta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, ongelma on kuitenkin tämä: jos haluatte todella saada aikaan muutoksia, teidän on selitettävä yksi asia Euroopan parlamentin jäsenille ja EU:n kansalaisille. Vastatessamme talous- ja rahoituskriisiin meidän on vastattava myös ympäristökriisiin. Jos haluatte vastata näihin kriiseihin, teidän on muutettava Eurooppaa – pelkkä uudistaminen ei riitä – ja tarkoitan tällä sitä, että teidän muutettava sitä ekologisesti ja sosiaalisesti. Tuotantojärjestelmämme on kyseenalaistettava. Entä miksi pankit sekosivat? Siksi, että meillä on järjestelmä, joka saa ne sekoamaan. Mistä tämä sitten johtuu? Siitä yksinkertaisesta syystä, että kaikki haluavat jatkuvasti lisää, lisää ja vielä lisää ja entistä nopeammin.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, arvoiset valtioiden ja hallitusten päämiehet, onko niin, että parlamentin enemmistö on nyt valmis kyseenalaistamaan tämän ”lisää ja lisää mahdollisimman nopeasti” -lähestymistavan? Tämä on kriisin alku ja juuri. Kun puhumme kestävästä kehityksestä, kyse ei ole vain muutamasta pikku toimenpiteestä, vaan siitä, että yritetään selittää ja ymmärtää, että vaikka joillakin aloilla tarvitaankin kasvua – valikoivaa kasvua, kuten uusiutuvia energialähteitä jne. – monet asiat on myös pantava kuriin. Tarvitsemme toimenpiteitä – ja tältä osin olen entistäkin harhaisempi.

Puhuitte Lissabonin prosessista. Puhuitte tutkimuksesta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, selittäkääpä minulle yksi asia. Selititte meille viiden vuoden ajan – tai itse asiassa neljän vuoden ajan, sillä teistä tuli viime vuonna kriisin jälkeen varovaisempi – että taloudellinen ja ekologinen tehokkuus perustuu sääntelyn purkamiseen. Sääntelyn purkamiseen. Kyllä, todellakin, muistan puheenne, muistan, mitä sanoitte. Kriisin myötä ymmärsitte yhtäkkiä, etteivät asiat toimikaan niin. Tämä tapahtui kriisin myötä, ja se on teille kunniaksi – emme koskaan sanoneet, että olisitte kunniaton mies, vaan olemme vain sanoneet, ettemme luota teihin sen tavan vuoksi, jolla johdatte komissiota. Olette eurooppalainen, mutta samalla olette jäänyt kiinni ideologiaan, joka aiheutti kriisin, ei ratkaise sitä.

Se, mitä jäsen Verhofstadt sanoi, oli kyllä kaiken huippu. Me sanoimme koko kampanjan ajan, ettemme halunneet äänestää heinäkuussa. Lopetan muuten tähän asiaan, ja lisäksi puheenjohtaja Barroso kiittää meitä siitä. Nyt kaikki kiittävät meitä siitä, ettei äänestystä toimitettu heinäkuussa, koska näin ainakin puheenjohtaja Barroso saattoi esitellä ohjelmansa. Jos jäsen Daul tai jos puheenjohtaja Barroso olisi päättänyt asian, olisimme äänestäneet ilman ohjelmaa heinäkuussa, ja kaikki olisi ollut aivan hyvin! Siispä kiittääkää meitä edes siitä, että tarjosimme teille mahdollisuuden esitellä ohjelmanne.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, eipä kestä, eipä kestä.

Toiseksi – ja tämä on kyllä paksua – kysytte, miksi äänestystä lykättäisiin vielä. Siitä yksinkertaisesta syystä – ja tämä on aivan uusi syy – että irlantilaiset äänestävät kolmen viikon päästä, ja jos Irlanti hyväksyy Lissabonin sopimuksen, niin kuin uskoakseni käy, niin kuin mitä ilmeisimmin käy, komissio saa taas uuden

ehdon. Te sanotte meille sopimuksen olevan ehdottoman välttämätön, koska olemme keskellä talouskriisiä, ja että saamme nähdä, miten käy.

Puheenjohtaja Barroson on muodostettava komissionsa parin seuraavan kuun aikana. Hänellä ei ole aikaa huolehtia Lissabonin sopimuksesta eikä Kööpenhaminan ilmastokokouksesta, koska hänen on neuvoteltava presidentti Sarkozyn kanssa. Saako Michel Barnier hoidettavakseen sisämarkkinat? Jos Barnier saa sisämarkkinat, mitä Barroso antaa puolalaisille, joille hän lupasi etevän komission? Mitä hän antaa saksalaisille? Mitä hän antaa briteille? Komission työ on nimittäin pelkkää lehmäkauppaa! Juuri lehmäkauppa pitää Barroson kiireisenä, mutta samalla kun hänellä on kiire käydä lehmäkauppaa, muut käyvät lehmäkauppaa Kööpenhaminassa.

Tällainen on ongelmamme, tällainen on tilanne. Totean lopuksi, että te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette kunnian mies, se pitää paikkansa, mutta teidän pitäisi tietää yksi asia: Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmä ei luota teihin vaan äänestää nimitystänne vastaan, koska EU tarvitsee mielestämme jonkun paremman – jonkun, joka on parempi kuin te, Barroso.

(Suosionosoituksia)

Michał Tomasz Kamiński, ECR-ryhmän puolesta. – (PL) Arvoisa puhemies, jäsen Cohn-Bendit puhui ehkä liian kauan, enkä ole hänen kanssaan samaa mieltä juuri mistään, mutta hänellä on aina mielenkiintoista sanottavaa, ja sehän juuri on tärkeää parlamentissa. Arvoisa puhemies, tämä tuo parlamenttiin eloa, josta puhuitte tänään aikaisemmin.

Euroopan konservatiivit ja reformistit äänestävät komission puheenjohtajaksi nimitetyn Barroson puolesta. Arvoisa puheenjohtaja, emme tee näin siksi, että olisimme kanssanne samaa mieltä kaikesta. Olemme valitettavasti eri mieltä monista asioista. Mainitsen aivan aluksi sen, että olette Lissabonin sopimuksen innokas kannattaja. Me emme kannata sopimusta yhtä innokkaasti, mutta mekin inhoamme kaikenlaista kansallista itsekkyyttä ja nationalismia ja tuomitsemme sellaisen.

Kansallinen itsekkyyks ja kiihkoisänmaallisuus toivat nimittäin valtavasti kurjuutta Eurooppaan, johon haluamme rauhaa. Kiitämme Luoja siinä, että Euroopassa vallitsee nykyisin rauha.

Emme ole puheenjohtaja Barroson kanssa samaa mieltä kaikista asioista, joista hän puhui. Meillä on oikeus olla eri mieltä, ja puolustamme tätä oikeuttamme, vaikka jotkut kyseenalaistavatkin jatkuvasti sen seikan, että eurooppalaiset äänestäjät ovat valinneet parlamenttiin eurooppalaisia konservatiiveja ja reformisteja – ja lupaan, että meitä valitaan vielä enemmän. Meitä on täällä jatkossakin, ja äänemme kuuluu täällä myös tulevaisuudessa.

Siksi meillä on oikeus todeta äänestäjien puolesta, että tuemme Barrosoa hänen vaikeassa tehtävässään. Olen iloinen siitä, että täällä on mainittu tänään eurooppalainen yhteisvastuu. Olen iloinen siitä, että täällä on sanottu, että komissio – Barroson johtama uusi komissio – kohdistaa voimansa toimiin, joilla se auttaa meitä selviämään talouskriisistä. Tämä on äärimmäisen tärkeää, ja olemme iloisia siitä, että Barroson esittämässä kunnianhimoisessa ohjelmassa todellakin keskitytään tärkeimpiin aloihin, joilla meidän on ryhdyttävä toimiin. Tämä muuten osoittaa, miten kipeästi Euroopan kansojen on tarpeen tehdä keskenään yhteistyötä. Kriisi on vaikuttanut meihin kaikkiin riippumatta siitä, millaiseen poliittiseen rakenteeseen ja talouteen kuulumme, ja riippumatta siitä, missä osassa Eurooppaa asumme. Kriisi vaikuttaa meihin kaikkiin, ja meidän kaikkien on torjuttava sitä.

Arvoisa puheenjohtaja, kertoessani teille ryhmämme puolesta, että tuemme teitä, haluan myös pyytää teiltä, että varmistaisitte, ettei EU suhtaudu tulevana kuukausina välinpitämättömästi maailman tapahtumiin. Tuon avoimesti esiin, että Iranin nykyiset tapahtumat ovat mielestäni yksi merkittävimmistä läntistä maailmaa odottavista kokeista.

Iran ei salaile pyrkimyksiään kehittää ydinase. Maan presidentti kieltää hirvittävän joukkotuhon ja uhkaa nyt Israelia tuholla. Mielestäni modernin, demokraattisen maailman ei pidä hyväksyä tällaista toimintaa. Ryhmämme odottaa, että Euroopan komissio ryhtyy johdollanne vastustamaan määrätietoisesti Iranin nykyisten vallanpitäjien epädemokraattisia toimintatapoja ja epädemokraattista politiikkaa, joka kohdistuu suoraan suurimpaan liittolaiseemme Lähi-idässä eli Israelin valtioon.

Arvoisa puheenjohtaja, odotamme myös – ja olen iloinen siitä, että tämä tulee aina vahvasti esiin puheissanne – että EU:n ulkopoliitikassa on puolustettava jatkuvasti kansalaisten oikeuksia ja että sillä on myös edistettävä yhteisiä eurooppalaisia arvojamme rajojemme ulkopuolella.

Olen varma, ettette onnistunut välttämään virheitä parlamentin edellisellä kaudella, mutta toisaalta yksikään poliitikko ei onnistu välttämään virheitä – näin asia valitettavasti on tässä maailmassa. Luotamme kuitenkin siihen, että tehdessänne vaikeaa työtänne liputatte eurooppalaisten arvojen puolesta ja – haluan korostaa – työskentelette yhteisen ja yhtenäisen Euroopan hyväksi.

Lothar Bisky, *GUE/NGL-ryhmän puolesta.* – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, edustatte politiikkaa, joka on myötävaikuttanut sodanjälkeisen historian suurimpaan talouskriisiin. Rahoitusalan suurimpien keskusten kasinot avaavat ovensa uudelleen, kun taas kansalaiset eri puolilla maailmaa maksavat laskun. Kriisi on aiheuttanut työttömyyttä ja köyhyyttä, madaltanut kansalaisten tulostasoa ja vähentänyt koulutusta. Teidän mukaanne talouskriisi sai alkunsa ensisijaisesti Yhdysvalloista ja pankkiirit aiheuttivat romahduksen yksin. Teidän mukaanne poliittinen järjestelmä – myös Euroopan komission politiikka – oli vastuussa kasinokapitalismin edistämisestä. Kriisi johtuu liberalisointia, sääntelyn purkamista ja yksityistämistä puoltavasta ideologiasta. Jos jatkamme vanhaan tapaan, ajaudumme vain entistä vakavampaan kriisiin.

Poliittisen järjestelmän on otettava vastuu, opittava virheistään ja luovuttava uusliberalistisista ihanteistaan. EU:n politiikassa on keskityttävä jatkuvasti EU:n kansalaisten etuihin. Toimintalinjauksistanne ei löydy tällaista painopistettä. Olen kuitenkin iloinen siitä, että kiinnititte tänään puheenvuorossanne sosiaalisiin kysymyksiin enemmän huomiota kuin vuosi sitten.

Havainnollistan poliittisia erimielisyyksiämme muutamalla esimerkillä. Te haluatte noudattaa Lissabonin strategiaa. EU:n kansalaiset tarvitsevat kuitenkin hyviä työpaikkoja ja palkkaa, jonka turvin he voivat elää säällistä elämää. Meidän on pyrittävä vähentämään eikä lisäämään työtunteja.

Odotamme uuden komission uudistavan direktiiviä työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon. EU:n on viimein annettava takeet siitä, ettei sosiaalisia oikeuksia uhrata kilpailukyvyyn nimissä. Siksi me ja muutamat muut olemme ehdottaneet oikeudellisesti sitovaa lauseketta sosiaalisesta kehityksestä sekä julkisia palveluja koskevaa peruskirjaa, jossa sosiaaliturva ja yleishyödylliset palvelut asetetaan sisämarkkinasäännösten edelle. Minulle jäi sen perusteella, mitä sanoitte, sellainen kuva, ettei tämä ole teille kovinkaan tärkeää.

Euroopan parlamentti pyytää jäsen Zimmermannin mietinnössä vahvistamaan vähimmäispalkkatasoksi vähintään 60 prosenttia keskimääräisistä ansioista kaikissa jäsenvaltioissa. Väitätte, ettette voi tehdä asialle mitään. Uskon itse, että te voisitte vaikuttaa asiaan esimerkiksi työllisyyspolitiikkaa koskevien linjausten avulla.

Keskitytte yksinomaan vakaus- ja kasvusopimukseen, joka on osoittautunut tehottomaksi välineeksi varsinkin kriisin aikana. Haluamme sosiaalisen sopimuksen, jolla korvataan Lissabonin strategia ja vakaussopimus.

Uskotte, että rahamaailman ahneus pidetään aisoissa muutamalla uudella rahoitusvalvontasäädöksellä. Me vaadimme kieltämään erityisen riskialttiit sijoitusmuodot ja ottamaan käyttöön pääomanliikkeistä kannettavan veron.

Lainaan teitä suoraan sanoessani, että te kannatatte ”Lissabonin sopimuksen jokaista kohtaa”. Me haluamme sosiaalisen Euroopan sen sijaan, että politiikassa keskitytään jatkuvasti yksinomaan sisämarkkinoihin. Me haluamme EU:n sitoutuvan aseistariisuntaan ja siviilikriisien hallintaan, emme sotilaallisten voimavarojen jatkuvaa kasvattamista.

Näemme EU:n johtavana voimahahmona ja haluamme levittää ajatusta vapaakaupasta ja kaikkien elämänalueiden markkinoitumisesta kaikkialla maailmassa. Kannatamme kulttuurien välistä, monenvälistä vuoropuhelua ja sitä, että kehitysmaita autetaan mahdollisimman paljon selviämään talous-, ruoka-, rahoitus- ja ilmastokriisistä.

Hyvät parlamentin jäsenet, valitaan yhdessä komissio, joka asettaa tavoitteekseen sosiaalisen, rauhanomaisen, taloudellisesti kestävä ja demokraattisen Euroopan unionin. Jos haluamme EU:n kansalaisilta enemmän hyväksyntää Eurooppa-hankkeelle, meidän on irrottauduttava jyrkästä vapaamarkkina-ajattelusta ja tarvitsemme suurempaa demokratiaa. Tällöin José Manuel Barroso on väärä mies komission puheenjohtajan tehtävään.

Nigel Farage, *EFD-ryhmän puolesta.* – (EN) Arvoisa puhemies, esitän puheenjohtaja Barrosolle kysymyksen: mistä johtuu tämä tarpeeton kiire? Miksi muuttaa pelisääntöjä? Miksi uudelleenvalintanne komission puheenjohtajan tehtävään viideksi vuodeksi täytyy tapahtua nyt? Vastaus liittyy tietenkin Irlantiin ja Lissabonin sopimukseen. Suunnitelmana on osoittaa kaikille, että laiva on jo valmis lähtemään, että kaikki menee hyvin

ja että irlantilaisten tarvitsee vain oikaista pieni hölmö virheensä. Valmisteluasiakirjannekin on kirjoitettu siten kuin sopimus olisi jo ratifioitu.

Yksi tärkeä asia on kuitenkin unohdettu: olette ollut pomo; olette ollut johtaja viimeisten viiden vuoden ajan. Teidän tehtävänänne on ollut varmistaa, että perustuslakisopimus runnotaan läpi. Asiat menivät kuitenkin pieleen, eikö niin? Ranskalaiset ja hollantilaiset vastustivat sopimusta. Te kieltäydyitte hyväksymästä näitä demokraattisia äänestystuloksia ja osallistuitte monien Euroopan parlamentin jäsenten tavoin todelliseen petokseen, jota kutsutaan Lissabonin sopimukseksi.

Te sanoitte meille, että lippu ja hymni jätettäisiin pois sopimuksesta, muttemme ole nähneet tästä juurikaan todisteita. Te lanseerasitte sopimuksen uudelleen Lissabonin sopimuksena muttette voinut estää irlantilaisia äänestämästä, ja Irlanti hylkäsi sopimuksen uudelleen. Jälleen kerran ette voinut kuitenkaan hyväksyä demokraattista tulosta – ja irlantilaiset joutuvat äänestämään uudelleen!

Mihin tässä kaikessa – ottaen huomioon, että te olette vastuussa – on kadonnut demokraattisen vastuun periaate? Joku voisi toki väittää, ettei EU:ssa ole enää juurikaan jäljellä demokratiaa, mutta vastuuta pitäisi olla silti jonkin verran. Totean siksi – hieman ennen äänestystä, jossa sopimus saatetaan hylätä neljännen kerran, minkä seurauksena siitä vaietaan lopullisesti – ettei Euroopan parlamentin pitäisi valita teitä komission puheenjohtajaksi seuraaviksi viideksi vuodeksi, ennen kuin olemme saaneet äänestystuloksen.

Jos irlantilaiset hylkäävät sopimuksen toisen kerran, meidän on yksinkertaisesti kunnioitettava sitä, mitä he sanovat, ja teidän on luovuttava komission puheenjohtajan tehtävästä. Näin tapahtuisi elämän muilla alueilla, näin kävisi liike-elämässä, ja väitän, että näin pitäisi todellakin käydä myös EU:n politiikassa.

Entäpä sitten saavutuksenne? Olette valvonut Lissabonin strategiaa: se upposi jäljettömiin jo kauan ennen luottokriisiä. Nyt kerrotte meille, että tarvitsemme maahanmuutosta vastaavan komission jäsenen. Toisin sanoen olette viemässä kansallisvaltioilta niiden perusoikeuden päättää, kuka pääsee maahan asumaan, työskentelemään ja elämään. Olette jatkanut sinnikkäästi työtänne pakkomielteenne ilmastomuutoksen parissa. Tästä on syntynyt valtavia kustannuksia muttei minkäänlaista konkreettista hyötyä. Ennen kaikkea on kuitenkin tosiasia, että sivuutitte Irlannin kansanäänestystuloksen ja sanoitte, etteivät irlantilaiset voi estää tätä sopimusta. Yksin tästä syystä en voi tukea teitä.

On kuitenkin mahdollista, että olen hirvittävän väärässä. On mahdollista, että olette sittenkin oikea mies tehtävään, koska eilen *Daily Telegraph* -lehden mielipidetutkimuksessa kysyttiin: ”Jos Lissabonin sopimus hyväksytään ilman kansanäänestystä, haluatteko Yhdistyneen kuningaskunnan pysyvän Euroopan unionin jäsenenä?”. Brittien valtaenemmistö, 43 prosenttia, vastasi – ensimmäistä kertaa yli 30 vuoteen – haluavansa Yhdistyneen kuningaskunnan eroavan EU:sta, jos puheenjohtaja Barroso saa tahtonsa läpi. Kieltävästi vastasi 26 prosenttia. Olen siis saattanut ymmärtää kaiken väärin: ehkä olette sittenkin oikea mies. Se jää nähtäväksi.

(Suosionosoituksia ja naurua joiltakin tahoilta)

Kyllä, hän lähtee mielellään!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni on historiallisessa käännekohdassa. Miljoonat ihmiset, jotka ansaitsevat elantonsa rehellisellä työllä, haluavat perustavanlaatuaista muutosta. He haluavat torjua uusiliberalismin ja kansainvälisen suurpääoman törkeitä vääryyksiä. Heidän joukossaan on perhetilallisia, pientilallisia, pienyritysten omistajia ja valtion työntekijöitä. Tätä varten he tarvitsevat kipeästi ihmisoikeuksia. Mielestäni on ikävää, ettei komission jäsen ole täällä kuulemassa puheenvuoroani ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien puolesta. Ihmiset tarvitsevat näitä oikeuksia voidakseen esittää näkemyksiään eli käyttää mielipiteenvapauttaan, kokoontumisvapauttaan ja sananvapauttaan, ilman että heitä leimataan fasisteiksi, niin kuin itse asiassa kävi tänään täällä täysistunnossa, tai ilman että he saavat nyrkistä silmään, joutuvat raakalaismaisesti toimivan poliisin pelottelun kohteeksi, heitä pahoinpidellään, heidät pannaan vankilaan tai heitä vastaan nostetaan tekaistuja rikossyyte.

Kun kaikkia näitä asioita tapahtui Unkarissa syksyllä 2006, käännyimme teidän puoleenne, jotta tekisitte jotakin. Ette tehnyt mitään. Miksette? Pyydän parlamentin varapuhemiestä, jäsen Schmittiä vahvistamaan, mitä tapahtui, miksi käännyimme puoleenne. Kaikki johtui siitä, mitä tapahtui Fidesz-puolueen, kansanpuolueen, järjestämässä kokouksessa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Cecilia Malmström, neuvoston puheenjohtaja. – (SV) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, kiitän mahdollisuudesta osallistua parilla sanalla tähän keskusteluun. Minun on sanottava, että on ihanaa olla taas

Euroopan parlamentissa. Keskustelu ja puheenvuorot ovat täällä kiistatta dynaamisempia ja viihdyttävämpiä kuin kotona Ruotsissa.

Haluan kiittää puheenjohtaja Barrosoa siitä, että hän kertoi meille selvästi siitä, millaisessa roolissa hän haluaisi komission toimivan, ja hänen uudistusohjelmastaan seuraaviksi viideksi vuodeksi. Olen myös kuunnellut tarkasti, mitä ryhmien esittelijöillä oli sanottavanaan. Voisin tietenkin kommentoida hurjan montaa asiaa, mutten tee sitä tänään, koska tämä ei ole neuvoston kanssa käytävä keskustelu, vaan parlamentin keskustelu komission puheenjohtajaksi nimitetyn kanssa.

Kuten mainitsin, tehtäväni ei ole kommentoida sitä, mitä täällä on sanottu, mutta olen kuunnellut keskustelua tarkkaan. Haluan sanoa vain kaksi asiaa. Niistä ensimmäinen on itsestään selvä: 27 valtion tai hallituksen päämiestä, jotka edustavat erilaisia poliittisia suuntauksia, ovat nimittäneet yksimielisesti José Manuel Barroson puheenjohtajaksi. Kannatamme kiistatta ajatusta siitä, että hän jatkaa komission puheenjohtajana vielä toisen kauden. Tämä ei tietenkään vaikuta parlamentin tehtävään seurata hänen toimiaan ja päättää hänen hyväksymisestään tai hylkäämisestään.

Myös toinen kommenttini on itsestään selvä, mutta sen voi silti toistaa. Elämme äärimmäisen epävarmoja aikoja: edessämme on suuria, vaikeita haasteita. Tarvitsemme vahvan, toimintakykyisen EU:n, jonka toimielimet toimivat kunnolla ja kykenevät tekemään yhteistyötä. Tarvitsemme varmuutta, selvyttä ja vakautta, jotta voimme puuttua yhdessä asioihin, joiden osalta kansalaisemme odottavat tuloksia ja joiden suhteen he odottavat EU:n lunastavan lupauksensa.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtajaksi nimitetty. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun aivan aluksi muutamista poliittisista asioista.

Komissio ei kannata eikä ole koskaan kannattanut julkisten palvelujen yksityistämistä. Katsomme julkisten palvelujen olevan tärkeä osa eurooppalaista yhteiskuntamalliamme.

Mielestämme on tärkeää, että nämä julkiset palvelut ovat osa vahvoja sisämarkkinoita, jotka toimivat yhteisön sääntöjen mukaisesti. Tämä on hyvin tärkeää. Jos haluamme todellisen Euroopan unionin, näitä sisämarkkinoita on kunnioitettava.

Puhun nyt aivan suoraan: joskus jotkut kansalliset poliitikot syyttävät Brysseliä ongelmista ja ottavat menestyksestä kunnian itselleen. Olkaa siis hyvät alkääkä ryhtykö syyttämään Brysseliä yksityistämistä. Ne ovat kansallisia päätöksiä. Joissakin jäsenvaltioissamme on päätetty yksityistää osa julkisista palveluista. Tämä ei ole kuitenkaan Brysselissä tehty päätös.

Mielestäni tavanomainen Brysselin parjaaminen menee toisinaan liian pitkälle. Jokaisen pitäisi kantaa oma vastuunsa.

Toinen asiani koskee työntekijöiden lähettämistä. Sosialistiryhmän edustaja toikin täällä jo esiin periaatteen, johon direktiivi perustuu: se on työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen, ja olen sanonut tämän varsin usein. Nämä oikeudet – lakko-oikeus, yhdistymisvapaus – ovat meille pyhiä.

Myös perusoikeudet ovat hyvin tärkeitä. Olen kotoisin maasta, jonka kansalaisilla ei yhteen aikaan ollut kansalaisoikeuksia eikä sosiaalisia oikeuksia, joten tiedän, mitä sosiaali-oikeuksien saaminen merkitsee.

Olemme myös sitoutuneet vapauteen liikkua EU:ssa. Ilman liikkumisvapautta meillä ei ole Euroopan unionia. Yritetään siis sovittaa nämä periaatteet yhteen jollakin tavalla. Ei ryhdytä puhumaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tulkinnoista. Siksi ehdotin täällä etenemistapaa, johon monet ehdotuksenne ovat vaikuttaneet, ja olen valmis tekemään kaikkien Euroopan parlamentin jäsenten kanssa lojaalia yhteistyötä, jotta onnistumme luomaan vahvemman EU:n, säilyttämään sisämarkkinamme ja kunnioittamaan samalla täysin työntekijöidemme sosiaalisia oikeuksia.

Sääntelyn ja sääntelyn purkamisen osalta haluan tehdä asiani varsin selväksi. Hyvä jäsen Cohn-Bendit, pyydänkin teitä etsimään lausunnon, jossa puollan sääntelyn purkamista. Olen puhunut aina ”paremmasta sääntelystä” tai ”järkevästä sääntelystä”. Ei ole minun vikani, jos se käännetään ranskaksi ”sääntelyn purkamiseksi”. Sääntelyn parantaminen, *mieux légiférer*, ei ole sama asia kuin sääntelyn vähentäminen, *moins légiférer*.

(FR) Hyvä jäsen Cohn-Bendit, haluan myös kertoa teille jotakin. Olen teille pakkomielle. Te ette ole minulle pakkomielle. Sen sijaan tunnen miltei sympatiaa teitä kohtaan, koska muistutatte minua nuoruudestani...

(Suosionosoituksia)

Yksi poliittinen asia on hyvin tärkeä. Minua saatetaan arvostella monista asioista, ja myönnän itse ensimmäisenä, että minua ja komissiota voidaan arvostella tietyistä kysymyksistä. Meidän on kuitenkin pidettävä ilmastonmuutosta koskeva lupauksemme. Kaikki tunnustavat, että olemme tässä asiassa johtavassa asemassa maailmassa. Olen saanut – komissio on saanut – kehuja presidentti Obamalta, YK:n pääsihteeriltä ja Nobelin palkinnon voittaneelta Rajendra K. Pachaurilta, joka kirjoitti minulle koskettavan kirjeen. Jaan ensimmäisenä kunnian tästä EU:n menestyksestä teidän kanssanne, sillä Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmä on antanut oman panoksensa vihreän kasvun ohjelmaan.

Voitte olla varmoja siitä, että kannatan vihreää kasvua mutta en EU:n alamäkeä. Tämä on tärkeää. Kannatan vihreää kasvua, kestäväää kasvua, mutta en kannata EU:n teollisen tuotannon vähentämistä. En kannata EU:n työpaikkojen vähentämistä. Tosiasia on se, että komissio on tehnyt eniten ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja juuri siksi jäsen Cohn-Bendit on tehnyt komissiosta syntipukin alusta asti. Vastustitte minua jo ennen kuin olin esitellyt toimintalinjaukseni ja ennen kuin olin esittänyt ryhmällemme. Olette jopa teettäneet ”Stop Barroso” -t-paitoja. Ne eivät ole kuitenkaan käyneet kovin hyvin kaupaksi.

Hyvä jäsen Cohn-Bendit, puhuitte harhoista. Kuunnelkaa! Ennen vaaleja puolue esittää ehdokasta. Kuulin itse ehdotuksenne. Ehdotitte brittikonservatiivia, Chris Pattenia. Ymmärtääkseni esititte ehdokkaaksi jopa Ranskan pääministeriä, mikä osoittaa... ai, ette esittänytkään – ajattelin nimittäin tämän olevan jälleen palvelus, niin kuin se, jonka teitte presidentti Sarkozylle jakamalla Ranskan kahtia.

Hyvä jäsen Cohn-Bendit, totuus on tämä: jos haluamme tuoda EU:n lähemmäksi sen kansalaisia, meidän on perustettava valintamme politiikkaan. Toivon Eurooppa-myönteisten henkilöiden kannattavan Eurooppa-myönteistä ohjelmaa. Olen esitellyt teille hyvin Eurooppa-myönteisen ohjelman. Teistä riippuu, äänestättekö minua. En minä päätä, kenen on tuettava minua, vaan teidän on äänestettävä. Olen esitellyt Eurooppa-myönteisen ohjelman, joka liittyy Lissabonin sopimukseen. Tämä ei kenties ole hyvä uutinen kaikille, mutta uskon siihen itse. Ehdotan teille nyt, että asetamme EU:lle uusia kunnianhimoisia tavoitteita. Viimeiset viisi vuotta ovat nimittäin todellakin kuluneet laajentuneen EU:n vahvistamiseen. En pyydä tietenkään anteeksi sitä, että minulla on tukenani 27 valtion tai hallituksen päämiestä, jotka on valittu demokraattisesti ja jotka edustavat poliittisen kentän kaikkia laitoja, sillä katson, että tehtävänäni on nimenomaan koota ihmiset yhteen. Meillä on nyt ollut ensimmäistä kertaa laajentunut unioni. En pyydä anteeksi sitä, että olen työskennellyt lojaalisti näiden valtioiden tai hallitusten päämiesten rinnalla. On sanomattakin selvää, että uudelleen valitulla komission puheenjohtajalla on entistä enemmän arvovaltaa. Pyydän teitä tukemaan voimakkaasti komissiota, joka kannattaa kunnianhimoisempia tavoitteita, määrätietoisempaa edistystä sekä yhteisvastuuseen ja vapauteen perustuvaa Eurooppa-hanketta. Tarjoan teille lojaalia yhteistyötä. Jotkut ovat jättäytyneet sen ulkopuolelle. Se on ikävää! Omalta osaltani totean, että pidän kiinni arvoistani, jopa arvoista, joita te toisinaan puolustatte.

(Suosionosoituksia)

(Jäsen Cohn-Bendit nosti sinisen kortin.)

Puhemies. – (PL) Minun on selitettävä: jäsen Cohn-Bendit on nostanut sinisen kortin, mutta huomasimme puoli tuntia sitten, että kyseinen sääntö koskee vain puhujia, jotka ovat Euroopan parlamentin jäseniä – ei siis puhujia, jotka tulevat parlamentin ulkopuolelta, kuten komissiosta.

Tätä pitää ehkä muuttaa tulevaisuudessa, mutta toistaiseksi meidän on noudatettava sääntöjä.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, hyvät parlamentin jäsenet, haluan muuttaa tämän keskustelun sävyä ja ehdottaa, että pohdimme kaikki itse, kenen meistä ei tarvitse kasvaa ja kehittyä. Kenellä meistä ei ole enää parantamisen varaa? Kuka meistä ei tee koskaan virheitä? Komission puheenjohtaja ei ole suinkaan ainut, jonka on korjattava suuntaansa, vaan sama koskee myös monia meistä. Meillä on edessämme monia uusia teitä, joille lähteä.

Minusta vaikuttaa siltä, että monet täällä pyrkivät syyttämään yhtä henkilöä kohtaamistamme ongelmista sen sijaan, että pyrkisimme ratkaisemaan yhteiset ongelmamme uusin voimin ja ideoin, intoamme ja visiotamme hyödyntäen. Monet esittävät syytöksiä ja pyrkivät heikentämään luottamusta kääntääkseen huomion pois omista heikkouksistaan. Lisäksi monet sivuuttavat 7. kesäkuuta 2009 pidettyjen vaalien tuloksen, joka on tämänpäiväisen keskustelun demokraattinen pohja.

Syytämme komission puheenjohtajaa siitä, että hän on tehnyt asioita, joita hänen on pakko tehdä, eli noudattanut sopimuksia ja pannut päätöksiä täytäntöön. Joku sanoi tänään hienosti: ”Ilman vapautta ei ole yhteisvastuuta, eikä ilman yhteisvastuuta ole vahvaa, tehokasta Euroopan unionia.” Haluan lisätä tähän sanat

"eikä vahvaa Euroopan komissiota". Olemme kaikki samassa veneessä. Olemme kaikki yhdessä vastuussa. Jokaisella meistä on oma vastuunsa. Komission puheenjohtajalla on suuri osa päävastuusta. Tässä ei ole kuitenkaan kyse pelkästään hänestä, kuten jäsen Schulz totesi. Hänen voimansa riippuu meistä, jäsenvaltioista sekä komission jäsenten pätevyydestä ja osaamisesta.

Kirjamme seuraavassa luvussa kysytään: Miten toteutamme ekologis-sosiaalisen markkinatalouden? Miten uudistamme komission rakennetta? Miten luomme rahoitusmarkkinoista vastaavan komission jäsenen tehtävän? Miten diplomaattikunnan käy? Miten suojellemme ilmastoa? Puheenvuoronsa lopussa puheenjohtaja lainasi vapaasti Bronisław Geremekiä: "Tehkäämme kaikki kovasti työtä omalla tavallamme ja hyödyntäkäämme parhaalla mahdollisella tavalla tilaisuutta saada aikaan muutosta sen sijaan, että pyrimme kaatamaan toinen toisemme!"

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso saattaa muistaa puheenvuoron, jonka pidin, kun hän tapasi ryhmämme viime viikolla. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kuten sanoin silloin, olen lukenut uuden komission poliittisia toimintalinjauksia suurella mielenkiinnolla ja huomasin itse asiassa, että suuri osa linjausten retoriikasta vastaa omia käsityksiäni ja poliittisia tavoitteitani. Olen varma, että monet muut vasemmiston jäsenet voivat sanoa samaa.

Ongelma on kuitenkin siinä, että käytitte paljon samoja ilmauksia viisi vuotta sitten, kun pyritte komission puheenjohtajaksi. Teitte tuolloin monia sosiaaliseen Eurooppaan liittyviä lupauksia viisivuotisen sosiaalisen ohjelman uudistamisesta ettekä ole pitänyt näitä lupauksianne. Saatatte esimerkiksi muistaa sanoneenne viisi vuotta sitten yleishyödyllisistä palveluista näin: "En sulje pois mahdollisuutta säätää puitedirektiivi."

Olette sanonut jälleen tänään, viisi vuotta myöhemmin, että EU saattaa kehittää julkisia ja sosiaalisia palveluja koskevan laadukkaan kehyksen. Emme ole aivan varmoja, mitä tarkoitatte tällä. Tiedämme kyllä, mitä puitedirektiivi tarkoittaa, ja tämä on meille hyvin tärkeä lupaus, jonka haluaisimme teidän pitävän. Tällä kertaa ei yksinkertaisesti riitä, että sanotte, ettette sulje pois puitedirektiivin mahdollisuutta.

Kun tutkimme viime viikolla linjauksianne, etsimme täsmällisiä, konkreettisia lupauksia, muttemme löytäneet niitä käytännössä lainkaan. Huomasimme sen sijaan Googlen ansiosta, että itse toimintalinjaukset, jotka esitettiin muutosvetoisena ohjelmalla, ovat yleisesti ottaen vain uusiokäyttöön otettua komission vanhaa tekstiä ja olemassa olevaa poliittista ohjelmaa.

Esitän nyt kolme yleistä huomautusta toimintalinjauksistanne.

Ensinnäkään linjauksissa ei yksinkertaisesti puututa siihen, miten vakava työttömyystilanteemme ja sosiaalinen kriisimme on ja miten tilanne voi huonontua tulevina kuukausina tai jopa tulevina vuosina.

Toiseksi katsomme, että puheenne kriisistä selviämistä koskevasta strategiasta ovat ennenaikaisia. Muutitte viestiänne puhuessanne meille tänään. Sen sijaan meidän pitäisi puhua toimintastrategiasta – siitä, miten toteutamme myönteisiä toimia työmarkkinoilla paitsi jäsenvaltioissa myös Euroopan unionissa.

Kolmanneksi muutosvetoinen toimintaohjelma on menneisyyden ohjelma. Kriisi edellyttää paljon rohkeampaa ja kaukokatseisempaa politiikkaa kuin mitä suunnittelette. Uuden komission ensisijaisena tavoitteena pitäisikin olla EU:n uuden, nykyaikaistetun ja kunnianhimoisen sosiaalisen toimintaohjelman käynnistäminen.

Olen kuunnellut tarkkaan, mitä olette sanonut tänään asiassa Laval annetusta tuomiosta, joka liittyi työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin. Sanoitte jälleen tänään, että asiassa on edettävä antamalla täytäntöönpanosäädös ja muuttamalla direktiiviä. Tämä ratkaisu ei yksinkertaisesti toimi. Ongelmana on itse direktiivi, jossa toistetaan kerta toisensa jälkeen: "Jäsenvaltiot voivat –". Ellei täytäntöönpanosäädöksellä korvata tai kumota direktiiviä, Laval-asian ongelma ei muutu.

Pyydämme anteeksi, että arvioimme teitä saavutustenne perusteella. Laval-asia ei tapahtunut eilen. Mitä olette tehnyt noin kahden viimeisen vuoden aikana sen jälkeen, kun asiassa Laval annettu tuomio järkytti koko ammattiyhdistysliikettä?

Esitän lopuksi vielä yhden kysymyksen: lupaatteko nyt tehdä kaikkenne varmistaaksenne, että seuraavassa komission kollegiossa jäsenten sukupuolijakauma on tasapainoinen?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, miksi nyt? Miksi José Manuel Barroso? Meidän on vastattava näihin kahteen kysymykseen.

Kysymykseen ”Miksi nyt?” on jo vastattu täällä. Olemme keskellä talous- ja rahoituskriisiä, eikä vahvan talouskasvun ja työllisyyden kasvun edellytyksiä luoda yhdessä yössä. Tarvitsemme tehokkaan komission ja EU:lle yhteisen, pitkän aikavälin strategian. Emme voi aloittaa tätä työtä ensi vuonna, vaan meidän on aloitettava heti. Siksi meidän on myös äänestettävä nyt.

Miksi José Manuel Barroso? Olen tyytyväinen komission puheenjohtajaehdokkaan selvään lausuntoon sosiaalisesta markkinataloudesta, kilpailusta ja sisämarkkinoista. Liberaaleina meillä on myös suuret odotukset ja kovat vaatimukset. Odotamme komission laativan jäsenvaltioiden kanssa yhteisen strategian.

Keskipitkällä aikavälillä ei riitä, että meillä on rahoitusmarkkinoita valvova sääntelijöiden verkosto. Tarvitsemme EU:lle yhteisen rahoitusvalvontaelimen. Kuten jäsen Verhofstadt juuri totesi, väliarviointi on meille ratkaisevan tärkeä.

Me liberaalit katsomme, että perusoikeuksista vastaavan komission jäsenen toimen perustaminen on hyvä päätös. Haluamme, että tällä jäsenellä on todellista valtaa. Niille, jotka eivät tiedä, mitä tarkoitamme tällä, vastaan, että meidän on kiinnitettävä enemmän huomiota kahteen asiaan: tietosuojaan ja turvapaikanhakijoiden kohteluun EU:n ulkorajoilla.

Haluan sanoa muutaman sanan täällä esitetyistä poliittista tilannetta koskevista huomioista. Mielestäni on hyvin ikävää, ettei sosiaalidemokraattien enemmistö äänestä teidän puolestanne huomenna. Sosiaalidemokraatit vetäytyvät näin ollen Eurooppa-myönteisestä liitosta, jonka halusimme luoda, erityisesti EU:n poliittisten kysymysten kohdalla. Jäsen Schulz, jäsen Bisky ja jäsen Cohn-Bendit järjestävät tai ainakin yrittävät järjestää EU:n puna-puna-vihreän saarron. Ratkaisevaa on se, että me emme voi suojautua EU:n konservatiivien väliseltä sopimukselta, mutta liberaalien ja kristillisdemokraattien on hyvin tärkeää säilyttää EU:n toimintakyky.

Jill Evans (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, puhun Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmään kuuluvien Euroopan vapaan allianssin jäsenten puolesta. Uskomme Euroopan kaikkien kansojen tasa-arvoon. Kannatamme Euroopan niiden kansojen ja alueiden itsenäisyyttä, jotka eivät vielä kuulu EU:hun mutta jotka pyrkivät kohti jäsenyyttä, ja puolustamme kaikkien kielten puhujien yhtäläisiä oikeuksia riippumatta siitä, onko kyse EU:n virallisesta kielestä vai EU:n jäsenvaltion virallisesta kielestä ja puhuuko kieltä jäsenvaltion enemmistö vai vähemmistö.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, puhutte linjauksissanne ja olette puhunut myös tänään tarpeesta luoda EU:n ja sen kansalaisten välille yhteyden tunne. Tätä tavoitetta ei kuitenkaan voida saavuttaa, ennen kuin EU tunnustaa todelliset kansat ja kansakunnat ja ennen kuin toissijaisuusperiaate toimii kaikilla tasoilla eikä ainoastaan EU:n ja jäsenvaltioiden hallitusten välillä.

Jos Euroopan unioni aikoo auttaa meitä selviämään talouskriisistä, näyttää esimerkkiä ilmastomuutoksen torjunnan alalla, niin kuin sen täytyy, ja jos se aikoo suojella julkisia palveluja, puolustaa ihmisoikeuksia ja edistää kansainvälistä rauhaa ja aseistariisuntaa, se tarvitsee apua meiltä kaikilta, ja tämä käsittää myös Walesin, Skotlannin, Katalonian, Korsikan, Flanderin ja monet muut alueet.

Tällä hetkellä eri puolella EU:ta käydään keskusteluja, pidetään kuulemisia ja järjestetään kansanäänestyksiä – enkä puhu nyt Lissabonin sopimuksesta vaan ehdotuksista perustuslain muuttamiseksi ja autonomian lisäämiseksi näissä maissa. Mielestäni on ikävää, ettette ole myöntänyt, tunnustanut tai käsitellyt linjauksissanne näitä ajankohtaisia tapahtumia ettekä ole esittänyt ehdotuksia siitä, miten maat ja alueet, joilla on lainsäädäntövaltaa, otettaisiin paremmin mukaan EU:n päätöksentekoon. Euroopan vapaan allianssi pitää tätä hyvin tärkeänä. Siksi pyydän teitä jälleen tekemään niin.

Timothy Kirkhope (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, yksi pisteliäimmistä EU:ta kohtaan esitetyistä kritiikeistä on se, että EU huolehtii enemmän omista sisäisistä järjestelmistään kuin siitä, että se näyttäisi esimerkkiä kansainvälisissä asioissa tai toimisi kansalaisten elämään lisäarvoa tuottavalla tavalla. Tämä suuntaus on ilmennyt selvimmin näissä naurettavissa, sietokykyämme koetelleissa keskusteluissa siitä, valitako ja koska valita komissiolle puheenjohtaja.

Tämä päivä, Lehman Brothersin romahduksen vuosipäivä, on sopiva muistutus EU:n talouden ja varsinkin Yhdistyneen kuningaskunnan talouden vaarallisesta tilasta. Työttömyys kasvaa kaikkialla, ja vain muutaman viikon päästä järjestetään ratkaisevan tärkeä maailmanlaajuinen ilmastokokous. Näissä olosuhteissa oli järjetöntä yrittää viivyttää komission puheenjohtajan valintaa syyskuun jälkeiseen aikaan.

Olen lukenut puheenjohtaja Barrosen poliittisia toimintalinjauksia suurella mielenkiinnolla. Mielestäni on erittäin hyvä, että ECR-ryhmä sai tilaisuuden käydä hänen kanssaan tiukkaa keskustelua linjauksista.

Ensinnäkin päätavoitteenamme täytyy olla talouskasvun elvyttäminen ja pitkäaikaisen kilpailukyvyyn rakentaminen. Lyhyellä aikavälillä tämä edellyttää protektionismin torjumista ja sitä, että talouden toimintaan puututaan vähemmän. Lisäksi meidän on huolehdittava julkisen talouden tervehdyttämisestä ja pyrittävä turvaamaan jatkuva markkinoiden vapauttaminen kaupankäynnin elvyttämiseksi, yritysten luottamuksen palauttamiseksi sekä varmistaaksemme, että osaamiseen ja inhimilliseen pääomaan sekä innovointiin ja tutkimukseen investoidaan riittävästi.

Komissio toimii keskeisessä tehtävässä varmistettaessa, etteivät EU:n toimielimet hidasta talouden elpymistä asettamalla liiketoiminnalle turhia ja liiallisia esteitä. Puheenjohtaja Barroso ja komission jäsen Verheugen ovat tehneet tällä alalla merkittävää työtä. Edellinen komissio onnistui juuri liiallisen sääntelyn torjumisen ja ”paremman sääntelyn” edistämisen alalla, vaikka, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olisinkin itse kutsunut jälkimmäistä mieluummin ”sääntelyn purkamiseksi”. On kuitenkin valitettavaa, etteivät nämä edistysaskeleet olleet suurempia, ja lisää työtä on tehtävä varmasti. Komissioon tarvitaan tästä työstä vastaava ensimmäinen varapuheenjohtaja. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kehotan teitä nimittämään tällaisen henkilön, jos teidät valitaan huomenna.

Ilmastonmuutoksesta totean, että EU on toiminut johtoasemassa tämän alan kansainvälisissä neuvotteluissa ja että sen on tehtävä niin jatkossakin. Mielestäni on hyvä, kuinka puheenjohtaja Barroso on korostanut, että meidän on näytettävä, miten ilmastonmuutoksen torjuminen voi auttaa nykyaikaistamaan talouksiamme.

Toinen asia, jota haluan korostaa, on lupaus uudistaa EU:n talousarviota perinpohjaisesti. Tällaista uudistusta on odotettu jo pitkään, ja asiasta olisi pitänyt antaa sitova lupaus.

Vaikka ryhmäni ja minä kannattammekin voimakkaasti puheenjohtajan valintaa ja joitakin suurista linjauksista, emme ole samaa mieltä kaikesta, kuten ystäväni jäsen Kamiński jo totesi. Olen erittäin huolissani maahanmuuttoa ja turvapaikkoja koskevista komission suunnitelmista, ja Yhdistyneelle kuningaskunnalle kansallisen valvonnan jatkaminen maan rajojen ulkopuolella on jatkossakin hyvin tärkeää.

Kuten puheenjohtaja Barroso tietää keskustelujemme perusteella, rahoitusvalvontaa koskeviin komission ehdotuksiin liittyy ongelmia. Todellisena vaarana on, että rahoitusalan suuryritykset siirtävät toimintansa EU:n ulkopuolelle, mikä hyödyttäisi kilpailijoitamme.

Lopuksi totean, että keskustelussa on viitattu jatkuvasti Lissabonin sopimukseen. En peittele asiaa, mutta tyydyn vain huomauttamaan jälleen, että EU on toiminut viimeiset 3–4 vuotta varsin hyvin ilman Lissabonin sopimusta. Ei ole mitään syytä, miksei näin voisi olla jatkossakin.

Lopuksi lainaan puheenjohtaja Barrosen linjauksia. Niissä sanotaan: ”EU toimii parhaiten, kun se keskittyy ydintehäviinsä. Haluan keskittää rajallisia resurssejamme sinne, missä niillä on eniten vaikutusta ja missä niillä voidaan luoda eniten lisäarvoa.” Toisin sanoen tämä tarkoittaa mielestäni sitä, että EU voisi tehdä vähemmän, mutta sen on tehtävä se paremmin.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, jos näiden sanojen on tarkoitus olla keskeinen viestinne viidestä seuraavasta vuodesta, ne ovat erinomainen pohja edistykselle, mutta ansaitsette joka tapauksessa valtaisan tukemme huomisessa äänestyksessämme.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, toimielimet eivät anna vasemmiston esittää ehdokasta.

Pidämme valitettavana tätä tilannetta, jossa ehdokkaita on vain yksi, sekä oikeistolaisten ja sosiaalidemokraattien hallitusten poliittisia sopimuksia, jotka mahdollistavat tämän tilanteen.

Tämä tilanne kätkee nimittäin kokonaan EU:ssa laajalti vallitsevan mielipiteen, joka edustaa täysin toista laitaa kuin tämä Euroopan yhdentymisen liberaali malli, jota te symboloitte. Tämä malli suistaa ihanne-Euroopan perikatoon, ilman että te sanotte asiasta sanaakaan: se johtaa tilanteeseen, jossa suuri osa kansalaisista osoittaa Euroopan parlamentin vaaleissa vihamielisyyttään jättämällä äänestämättä – ja huomionarvoista on se, että näin tapahtuu erityisesti uusissa jäsenvaltioissa.

Tämä malli on muuttanut unelman suojaa tarjoavasta EU:sta koneeksi, joka tuhoaa sosiaaliset oikeutemme ja jäsenvaltioiden teollisuuden ja saa ihmiset kilpailemaan keskenään elannon ansaitsemiseksi. Yhä useammat sanovat, ettei Euroopan unionista tule mitään hyvää.

Kaikista varoituksista huolimatta – ja niitä kyllä riitti – ette nähnyt rahoituskatastrofin ja ympäristökatastrofin tuloa. Päinvastoin te ja muut tasoitte niille tietä vaatimalla vapaata ja tasapuolista kilpailua, joka lamaannuttaa yhteiskuntamme ja tuhoaa niiden yhteisöllisen hengen ja julkiset palvelumme.

Nyt te muutatte sanojanne muttette tekojanne. Ohjelmanne voidaan kuitenkin tiivistää yhteen lauseeseen – en tosin tiedä, onko ranskankielinen sanaleikki käännettävissä: ”Jatkossa kaikki on samaa kuin ennen”. EU tarvitsee kuitenkin suuren muutoksen jättääkseen taakseen muinaiset, vanhat ajat, finanssikapitalismin ja tuottavuuden maksimoinnin aikakauden.

Muutos voisi siis alkaa siitä, että kieltäydymme investoimasta teihin. Siksi delegaatiomme ei äänestä teitä.

Timo Soini (EFD). – (FI) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kävitte meidän EU-kriittisessä ryhmässämme, ja annamme sille arvoa. Siellä oli aikaa keskustella, siellä saitte tiukkoja kysymyksiä muun muassa minulta. Mutta se, että on vain yksi ehdokas, ei minua miellytä. Ja jos emme nyt hyväksy teitä, niin käykö meille kuten Irlannissa, että parin kuukauden päästä herra Barroso tulee toisessa kravatissa ja sitten äänestetään uudestaan tästä samasta asiasta. Pidätte komissiosta, olen lukenut hyvin tarkkaan tämän paperin. Sanotte siinä, että komissio on korvaamaton tekijä, ainoastaan komissiolla, ainoastaan komissiolla on valtuudet tehdä ehdotuksia, joissa otetaan huomioon kaikkien kansalaisten edut, ja vain komissiolla on toimivalta ja riippumattomuus.

Hyvät kollegat, missä ovat Euroopan kansat? Missä ovat Euroopan parlamentit, missä ovat eurooppalaiset äänestäjät? Heitä vartenhan tätä unionia sanotaan pidettävän pystyssä. En tosin siihen oikein paljon usko. Herra Barroso, puolustakaa työmiestä, puolustakaa työläisiä, koska väsynyt vasemmisto ei siihen enää pysty. Puolustakaa pienyrittäjiä, meillä ei ole työvoimapulaa, meillä on pulaa työnantajista. Tehkää sieltä alhaalta päin hyvää työtä, jotta ihmiset voivat työllistää, ja täten päästään Euroopassa eteenpäin. Ja arvoisa puheenjohtaja Barroso, ei EU-veroa, meillä on jo tarpeeksi veroja.

(Suosionosoituksia)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Arvoisa puhemies, osoitan kommenttini puheenjohtaja Barrosolle.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olen seurannut teitä suurella mielenkiinnolla ja suurella kunnioituksella hyvin pitkään, itse asiassa siitä lähtien, kun toimitte poliittikkona Portugalissa – maassa, joka on meitä ja meidän sydäntämme hyvin lähellä.

Olette kuitenkin yllättänyt minut toden teolla. Tämä johtuu kahdesta syystä: ensinnäkin olette osoittanut halveksuntaa ryhmääni kohtaan – sitoutumattomia jäseniä kohtaan – koska ette ole käyttänyt ajastanne edes minuuttia poliittisten ehdotusten perusteleminen. Edustamme monia EU:n kansalaisia, ja olette osoittanut halveksuntaa kaikkia äänestäjämme kohtaan.

Toiseksi poliittinen suunnitelmanne on heikko ja poliittiset ehdotuksenne asiakirjassa ”Poliittiset toimintalinjaukset seuraavaa komissiota varten” ovat huonoja. Nämä ehdotukset eivät koske edes niitä asioita, joita olette puolustanut itse toimiessanne komission puheenjohtajana. Olen yllättynyt siitä, että energiapolitiikan kaltaiset alat, joita on käsitelty koko toimikautenne ajan kunnolla, ovat nyt, kun esitätte ehdotuksenne seuraavaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa neuvoston puheenjohtaja Malmström, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan esittää aivan aluksi kiitokset. Kiitän teitä ensinnäkin niistä viidestä vuodesta, joiden ajan olette työskennellyt komission puheenjohtajana. Olette osoittanut toimivanne jäsenvaltioiden kanssa päättävällä tavalla esimerkiksi ilmasto- ja energia-asioissa sekä kykeneväne saavuttamaan kompromisseja ja yhteisymmärrystä esimerkiksi rahoitusnäkömiä koskevassa asiassa huolimatta laajentumisen, toimielinkriisin ja kansainvälisen rahoituskriisin mukanaan tuomista lisävaikeuksista.

Toiseksi kiitän teitä parlamentille esittelemistänne poliittisista toimintalinjauksista seuraavaa komissiota varten. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, demokratia tarkoittaa valitettavasti sitä, ettette voi miellyttää kaikkia. Jotkut eivät pidä teistä, koska olette liian Eurooppa-myönteinen, jotkut taas eivät pidä teistä ideologisten ennakkoluulojen vuoksi. Jotkut vertaavat teitä aiempaan unohtaen, ettei EU:ssa ole enää 12:tä jäsenvaltiota vaan 27 jäsenvaltiota, joiden edut on sovittava yhteen, ja että Euroopan parlamentilla on nyt onneksi enemmän valtaa ja toimielinten välinen yhteistyö on vaativampaa.

Jotkut haluavat lykätä päätöksentekoa. Sen lykkääminen aiheuttaisi tyhjiön ja heikentäisi sekä komissiota että unionia. Maailma ei odota meitä. Brasilian presidentti esitti juuri eilen lausunnon, jolla hän heitti G8-kokouksen historian roskakoriin ja antoi tukensa G20-kokoukselle. Maailma ei jaa odottamaan sitä, että EU saa toimielimensä järjestykseen ja valitsee johtajansa. Jos lykkäämme päätöksentekoa, myönnämme EU:n olevan merkityksetön toimija globalisoituvassa maailmassa.

Olen tietenkin ylpeä siitä, että komission puheenjohtajana toimii portugalilainen, mutta tukeni teille ei ole pelkkä kansallisen solidaarisuuden ilmaus. Se kertoo siitä, että arvostan tekemäänne työtä ja kannatan valitsemianne painopistealueita, jotka ovat talouskasvu, investoiminen innovaatioihin, koulutus ja työttömyyden torjunta, taloudellisen ja sosiaalisen koheesion merkityksen korostaminen, investoiminen ympäristöön ja ilmastomuutoksen torjuminen, turvallisuuden lisääminen vapauksia rajoittamatta sekä kansalaisuuden ja kansalaisten osallistumisen vahvistaminen.

Kannatan meille juuri ehdottamaanne yhteistyötä, joka toisi Euroopan parlamentin ja komission lähemmäksi toisiaan yhteisen Eurooppamme hyväksi. Euroopan parlamentin on aika antaa erilaisista poliittisista taustoista tuleville valtionpäämiehille syy nimittää tiedät uudelleen yksimielisesti komission puheenjohtajaksi. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivotan teille onnea ja menestystä työhönne.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olin vaalien alla Itävallan sosiaalidemokraattien pääehdokka ja ajoin kampanjassani rahoitusmarkkinoiden voimakasta eurooppalaista sääntelyä, työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin muuttamista, julkisten palvelujen suojelua sekä lainsäädännön sosiaalisten vaikutusten arvioimista. Koska edellinen, teidän johtamanne komissio ei saavuttanut mitään näistä, olen yrittänyt puhua sen puolesta, että tarvitsemme uuden komission ja sille uuden puheenjohtajan. Sanotte nyt tekevänne kaiken pyytämäni. Miten voisimme yhtäkkiä alkaa uskoa sanojanne?

Kollegani jäsen Hughes on jo tuonut esiin, ettei Barroson ensimmäinen komissio onnistunut juurikaan lunastamaan lupauksiaan. Tulevina viikkoina teidän on aika osoittaa, että olette tosissanne. Tässä tapauksessa tosissaan oleminen tarkoittaa sitä, että saatte puolellenne myös ne, jotka haluavat toteuttaa nämä toimenpiteet.

Täällä on jo tehty selväksi, että huomenna teitä tukevat monet, joilla ei ole mitään tekemistä näiden merkittävien tavoitteiden kanssa. Saatte runsaasti tukea niiltä parlamentin jäseniltä, jotka ovat estäneet näiden tavoitteiden saavuttamisen tai vastustaneet niitä – esimerkiksi työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin ja julkisia palveluja koskevan direktiivin tapauksessa – ja jotka ovat kannattaneet voimakkaasti yksityistämistä. Nämä jäsenet tukevat teitä huomenna. Teidän on osoitettava, että voitte muodostaa uuden enemmistön komissiossa, joka haluaa todella saavuttaa nämä tavoitteet.

Jäsen Lambsdorff väitti, että tämä voi olla vain saksalainen vaalikampanja ja että sosiaalidemokraatit poikkeavat eurooppalaiselta polulta. Vastaan hänelle, että toisin kuin sosiaalidemokraatit te olette muodostamassa liittoa todellisten EU:n vastustajien kanssa, ja juuri se on ongelma. Monet meistä olisivat valmiita tukemaan teitä, jos komission kanta sosiaalisesta ulottuvuudesta olisi selvä. Otamme huomioon tämänpäiväiset lupauksenne mutta odotamme myös päätöstä, joka osoittaa, että tuleva komissio ottaa politiikassaan vakavasti asiat, joista olen puhunut tänään.

Puhetta johti

varapuhemies LAMBRINIDIS

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, osa Euroopan parlamentin jäsenistä ei luota teihin huomissa äänestyksessä, ja olen itse yksi heistä. Haluan tuoda tämän päätöksen syyt täällä esiin sekä kertoa teille huolenaiheistamme, koska katson, että ne ansaitsevat tulla kuulluiksi.

Katsomme, ettei komissio ole nykyään yhtä vahva kuin viisi vuotta sitten. Katsomme, että se on päättänyt liian usein tarkoituksellisesti antaa periksi neuvostolle, jotta se ei suuttuttaisi ketään. Katsomme myös, ettei komissio ole kyennyt käyttämään sille perustamissopimuksissa myönnettyä valtaa – aloiteoikeutta, jonka pitäisi olla kriisin aikaan todellinen aloitevelvollisuus. Lisäksi katsomme, ettei komissio ole enää se paikka, jossa määritellään EU:n yleinen etu, jotta kaikki kuulisivat sen, ja ettei tämä ole hyväksi Euroopan unionille.

Euroopan unioni tarvitsee visiota, se tarvitsee valtaa ajatella ja laatia uusi kehitysmalli ja se tarvitsee uusia ratkaisuja talouskysymyksiin. Miten onnistumme viemään eteenpäin yhdentymistä teollisuuden ja talousarvion alalla? Miten priorisoimme pitkän aikavälin toimet suhteessa lyhyen aikavälin toimiin? Miten varmistamme sääntelyn avulla, että pankkien ensisijaisena tehtävänä on tukea yrityksiä, kotitalouksia ja eurooppalaisia sijoittajia? Miten luomme EU:hun sääntelyviranomaisen, joka voi keskustella sosiaaliasioista tasavertaisesti Yhdysvalloissa vastaavaa työtä tekevän kollegansa kanssa? Miten panemme työllisyyssovimuksen täytäntöön? Miten lisäämme rahoitusalan sääntelyä tiukentamalla vaatimuksia? Miten hyödynnämme ja osoitamme yhteisvastuuta? Miten onnistumme – ehkä lähitulevaisuudessa – laajentamaan euroaluetta, myös kestävän kehityksen alalla? Miten onnistumme tässä siirtymätyössä paitsi Euroopassa myös kehitysmaissa?

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tässä oli osa kysymyksistä, joihin pitäisi vastata. Katson siksi, että tarvitsemme komission, joka onnistuu elvyttämään EU:n yleisen edun ja vision eli yksinkertaisesti palauttamaan EU:n perusajatukselle sen merkityksen. Arvioimme tulevia toimianne tältä pohjalta. Kiitos, että kuuntelitte.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan unionin kohtaaman kriisin vakavuus ei johtunut yksinomaan rahoitusmarkkinoiden epäeettisestä toiminnasta. Muita syitä ovat sosiaalisen epätasa-arvon kasvu, jäsenvaltioiden kansantalouksien välinen vaarallinen epätasapaino, joka johti yhteisvastuun puuttumiseen, sekä EU:n riippuvuus resursseista, joiden hinnat nousevat.

EU:n kansalaiset ansaitsevat komission, joka palauttaa nämä syvemmät syyt toistuvasti asialistalle eikä tee niistä tabuja sen sijaan, että se toimii juuri päinvastaisella tavalla ja yrittää siirtää vastuun eteenpäin jäsenvaltioille. EU:hun tarvitaan kunnolla koordinoitua talous- ja finanssipolitiikkaa. EU:hun tarvitaan verotuksen alalle yhteistyötä verojen polkemisen lopettamiseksi. Vain tällä tavoin voidaan panna piste sosiaaliselle hajaannukselle ja rahoittaa tarvittavia ympäristöä säästäviä investointeja. Tarvitsemme politiikkaa, jolla tuetaan jatkuvasti vihreää teknologiaa ja edistetään vihreää elämäntapaa, jotta onnistumme vähentämään nopeasti EU:n riippuvuutta rajallisista resursseista. Tästä tulee ympäristöalan vihreä vallankumous.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, ohjelmassanne ei mainita yhtäkään näistä asioista, enkä voi siksi äänestää puolestanne.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Arvoisa puhemies, kiitos. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, osa uusista pienistä jäsenvaltioista oli ylläpitänyt kansallisen valuuttansa kiinteää kurssia suhteessa euroon jo vuosien ajan ennen liittymistään Euroopan unioniin. Tämän ansiosta Euroopan unionin rahoitusalan oli varsin tuottavaa investoida kyseisiin maihin. Se, että kyseiset maat joutuvat ylläpitämään tiukasti tätä valuuttakurssia näin kriisin aikaan, johtaa kuitenkin nyt kansalaisten tulojen arvon alenemiseen, millä on sosiaalisesti dramaattiset seuraukset, sekä kyseisten maiden keskuspankkien ulkomaanvaluuttavarantoihin kohdistuviin spekulatiivisiin hyökkäyksiin. Tämä käy kalliiksi sekä näiden maiden kansalaisille että Euroopan komissiolle eli tämän rahan lainaajalle. Euron käyttöönoton nopeuttaminen näissä maissa pienentäisi kustannuksia ja toisi lisää vakautta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, pyydän siksi teitä edistämään näinä kriisin aikoina tarkoituksenmukaista Maastrichtin kriteerien soveltamista yhtä suurella innolla kuin puolustatte Lissabonin sopimusta. Kiitos.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, vastustin José Manuel Barroson nimittämistä komission puheenjohtajaksi. Hän puuttuu Euroopan komissiota hyödyntämällä irlantilaisten demokraattiseen oikeuteen päättää vapaasti, hyväksyvätkö vai hylkäävätkö he Lissabonin sopimuksen 2. lokakuuta pidettävässä kansanäänestyksessä.

Viime päivinä Barroson komissio on lähettänyt julkeasti komission työntekijöitä kouluihin eri puolille Irlantia puhumaan arvatenkin siitä, miten hyvä Euroopan komissio on. Todellisuudessa tämä on lasten vanhemmille suunnattu merkki siitä, että heidän pitäisi äänestää Lissabonin sopimuksen puolesta. Lisäksi eräs komission vanhempi virkamies on osallistunut avoimesti Lissabonin sopimuksen puolesta kampanjoivien järjestöjen julkisiin joukkokokouksiin.

Caesar Augustuksen tavoin Barroso on lähettänyt lähettiläitään antamaan käskyjä irlantilaisille. Käymme kyllä demokraattista keskustelua kenen kanssa tahansa, mutta se, että virkamiehet puoltavat keskustelussa toista laitaa, on veromaksajien rahojen törkeää väärinkäyttöä.

(GA) Barroson politiikka ei hyödytä lainkaan eurooppalaisia työntekijöitä, eikä Lissabonin sopimus hyödytä lainkaan eurooppalaisia työntekijöitä vaan pikemminkin edistää militarisointia ja yksityistämistä. Tästä syystä emme huoli enää Barrosoa komission puheenjohtajaksi.

Nicole Sinclair (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso kannattaa kunnianhimoista EU:ta. EU:sta on todellakin tullut kunnianhimoinen: se on laajentunut 50 vuodessa 27 jäsenvaltioon, ja Lissabonin sopimus – jos Irlanti ratifioi sen – on kuolinisku niiden kansalliselle suvereniteetille ja ponnahduslauta EU:n vallankaappaukselle.

UKIP-puolue vastustaa kuitenkin Barroson suunnitelmia Euroopan yhdentymisestä, sillä tiedämme, etteivät yksittäiset jäsenvaltiot ole mikään merkityksetön asia. Kansallinen suvereniteetti on arvojemme perusta ja Yhdistyneen kuningaskunnan demokratian kulmakivi. EU:ssa ihmisoikeudet – niin yksilölliset kuin kollektiivisetkin – ovat toisarvoisessa asemassa eurooppalaisten yhteisvastuuseen nähden. Vaikka nämä kaksi asiaa ovat keskenään selkeän ristiriitaiset, puheenjohtaja Barroso liittää ne yhteen: ne ovat keskeinen osa hänen visiotaan EU:sta viideksi seuraavaksi vuodeksi, ja tässä visiossa yhteisvastuu on eurooppalaisen yhteiskunnan kulmakivi.

UKIP asettaa suvereniteetin yhteisvastuun edelle. Kun jäsenvaltioiden kansalaiset ilmaisevat kansanäänestyksessä kantansa, tuloksen pitäisi olla lopullinen ja heidän oikeuttaan mielipiteeseensä pitäisi kunnioittaa. EU:n versio kansalaisten oikeuksista on kuitenkin se, että kansalaiset pannaan äänestämään kerta toisensa jälkeen, kunnes he antavat periksi painostukselle ja äänestävät ”kyllä”.

Maastrichtin sopimus ja Nizzan sopimus saatiin aikaan juuri tällä tavalla, ja nyt EU käyttää samaa taktikkaa pakottaessaan irlantilaiset äänestämään uudelleen Lissabonin sopimuksesta, vaikka Irlanti on jo hylännyt sen, samoin kuin Ranska ja Alankomaat. Millaisia oikeuksia nämä ovat, kun ne evätään suoralta kädeltä yhteisvastuun nimissä? UKIP asettaa suvereniteetin ja kansalaisen oikeudet yhteisvastuun edelle. Vastustamme Lissabonin sopimusta ja sitä koskevaa puheenjohtaja Barroson visiota.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, demokratian alalla tarvitaan vallankumousta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kuvitelkaapa tilanne, jossa te olisitte EU:ssa ehdolla vaaleissa – vain te, ei ketään muuta. Millaisen osuuden äänistä saisitte? Mitä kansalaiset sanoisivat?

He olisivat luultavasti kuunnelleet teitä tänään ja kuulleet teidän lupanneen kaikkea kaikille. He olisivat toivottavasti saaneet myös selville sen, mitä teitte viisi vuotta sitten. Lupailitte silloin useimmille varsin paljon. Kyse on nyt siitä, että vertaamme aiempia lupauksianne siihen, mitä lupaatte nyt ja mitä teiltä voidaan odottaa. Uskoakseni voimme odottaa teiltä varsin vähän.

Edustatte vanhaa Eurooppaa, tunaroivaa Eurooppaa: edustatte komission virheestä johtuvaa talouskriisiä, riittämätöntä sitoutumista ilmastoasioihin ja niin edelleen. Olisin samalla puolella kuin EU:n kansalaisten enemmistö, koska uskon, että saisitte vain 10, 12 tai 15 prosenttia äänistä.

Werner Langen (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan todeta aivan aluksi, että Euroopan parlamentin saksalaiset konservatiivijäsenet (CDU/CSU) kannattavat valintaanne toiselle toimikaudelle. Asetamme kuitenkin teille ja tulevalle komissiolle tiettyjä odotuksia täksi toiseksi toimikaudeksi. Haluan tuoda ne selvästi esiin.

Vaatimuksemme kohdistuvat tulevaisuuteen, mutta koska meillä on takanamme viiden vuoden kokemus, korostan lyhyesti muutoksia, joita haluamme. Teidän mielestänne viiteen viimeiseen vuoteen on mahtunut onnistumisia ja epäonnistumisia. Epäonnistumisia ovat muun muassa rahoitusmarkkinoiden puutteellinen sääntely, sillä komissiolla ei ole ollut riittävästi rohkeutta ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin edistyksen estäneitä jäsenvaltioita vastaan, neuvoston vallan huomattava kasvu sekä toissijaisuusperiaatteesta piittaamattomien yksittäisten komission jäsenten välinpitämättömyys.

Kannatamme ohjelmaanne ja toimintalinjauksianne, koska katsomme niiden edustavan oikeaa lähestymistapaa. Haluamme varmistaa, että osa meille tärkeistä asioista saavutetaan, ja olen varma, että otatte tämän huomioon. Ensinnäkin EU:n yhteisen politiikan täytyy perustua sosiaalisen markkinatalouden malliin, toisin sanoen vapauteen ja vastuuseen eikä pelkästään vapauteen, niin kuin rahoitusmarkkinoilla.

EU:n kilpailukykyä ja työllisyysturvaa on arvioitava suhteessa ympäristön ja ilmaston suojeluun. Olin jokseenkin yllättynyt siitä, että saatatte vaarantaa tämän kokonaisvaltaisen lähestymistavan nimittämällä erillisen ilmastoasioista vastaavan komission jäsenen. EU:hun tarvitaan teollisuuskanta, ja maailman ongelmia, kuten nälkää, köyhyyttä ja sairauksia, voidaan torjua vain, jos EU on voimakas talousvalta, jolla on tällainen teollisuuskanta.

EU:n on saatava tukea kansalaisilta. Liiallinen sääntely vähentää selvästi kansalaisten motivaatiota ja vieraannuttaa heidät EU:n perusajatuksesta. Haluamme siksi riippumattoman arvion lainsäädännön vaikutuksista.

Lisäksi haluamme toimielinten välisistä sopimuksista täysin uudet versiot. Mikäli nämä ehdot täyttyvät, viiden vuoden toimikaudesta tulee hyvä.

Adrian Severin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kansanpuolueen jäsentä ei kannata pyytää ryhtymään sosialistiksi, eikä sosialistia kannata pyytää äänestämään kansanpuolueen jäsentä. Asia olisi juuri näin yksinkertainen, ellei se olisi paljon monimutkaisempi.

Miksi olemme silti kiusaantuneita ja erimielisiä, kun meitä pyydetään tukemaan ehdokkuuttanne? Puhun nyt aivan suoraan. Tämän komission toimikaudella pettymysten ja epäonnistumisten luettelo on kasvanut aivan liian pitkäksi, samoin kuin lunastamattomien lupauten ja toteutumattomien aloitteiden luettelo. Siksi EU:n kansalaiset ovat menettäneet paitsi luottamuksensa myös toivonsa ja kiinnostuksensa EU:n toimielimiä kohtaan.

Ollaksemme täysin rehellisiä meidän on myös myönnettävä, ettette te ole asiasta yksin vastuussa. Päävastuussa ovat ne jäsenvaltioiden poliittiset johtajat, joilla on ollut tapana esittää saavutukset kansallisina saavutuksina ja epäonnistumiset EU:n epäonnistumisina ja jotka ovat ennen kaikkea asettaneet kansallisen itsekkyyden eurooppalaisen yhteisvastuun edelle.

Monet komission jäsenet, myös sosialistit, ovat samojen kansallisten johtajien myötävaikutuksella vastuussa riittämättömästä visiosta, rohkeudesta, osaamisesta ja tahdosta. Teidän lisäksenne meillä on siis vastassamme tänään myös ne, jotka ovat nimittäneet teidät ainoaksi ehdokkaaksi yhteen EU:n tärkeimmistä tehtävistä. He eivät ole tehneet näin selvästikään siksi, että he arvostaisivat ominaisuuksianne ja vahvuuksianne, vaan sen vuoksi, mitä he pitävät heikkoutenanne. He eivät ole nimittäneet teitä siksi, että he uskoisivat teidän pyrkivän kehittämään yhä tiiviimpää, sosiaalisesti houkuttelevampaa unionia, vaan siksi, että he uskovat teidän soittavan heille yksitellen ja pyytävän heiltä etukäteen kansallista siunausta komission kullekin aloitteelle.

On vähintäänkin ristiriitaista, että sen sijaan, että Euroopan parlamentti eli yhteisön toimielin vahvistaisi tänään yhteisön toisen toimielimen eli komission tulevan puheenjohtajan demokraattisen legitiimiyden äänestämällä ylivoimaisesti hänen puolestaan, se joutuu tämän ehdokkaan kautta vastustamaan hallitusten välistä toimielintä eli neuvostoa.

Siispä kun tämä komission kollegiota koskeva äänestysprosessi päättyy, olennaista on, kykenettekö osoittamaan olevanne yksi meistä ettekä yksi heistä.

Andrew Duff (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barrosoa pitäisi kiittää siitä, että hän on tukenut vankkumattomasti perustamissopimuksen muuttamista koko edellisen toimikautensa ajan. Mielestäni häntä pitäisi kiittää myös siitä, että hän on julkistanut hyvän vakausohjelman ja esittänyt tarpeellisia ehdotuksia haasteellisten politiikanalojen kehittämisestä, josta olemme kaikki samaa mieltä.

Minun on kuitenkin todettava, että bruttokansantuotteen laskiessa ja menojemme kasvaessa meillä saattaa olla vuoteen 2014 mennessä edessämme tuore budjettikriisi, ja luotan siihen, että tuolloin puheenjohtaja Barroso pitää voimakkaasti parlamentin puolta ja vastustaa jäsenvaltioiden valtiovarainministerien ennustettavissa olevaa kantaa.

Tosiasia on se, että EU tarvitsee suuremman talousarvion sekä talouden elpymistä edistävää budjettipolitiikkaa. Kansalliset menot pitäisi siirtää EU:n talousarvioon, kun tämä on kustannustehokkaampaa tai tuottaa mittakaavaetuja tai lisäarvoa ja kun markkinahäiriöiden korjaaminen edellyttää voimakkaampaa eurooppalaista politiikkaa.

Meidän on käytettävä budjetin resursoinnissa riippumatonta, progressiivisempaa ja avoimempaa järjestelmää.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, viittaamatta tietenkään edelliseen puhujaan pyydän teitä toimimaan tasapuolisella tavalla keskeyttäessänne puheaikansa ylittäneitä puhujia. Olette keskeyttäneet muutaman puhujan puheenvuoron odottamattomasti mutta antanut muutaman muun jatkaa pitkän aikaa. Emme voi hyväksyä sitä.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain tehdä selväksi, ettei Irlannin tarvitse äänestää uudelleen siksi, että joku on käskennyt tekemään niin: irlantilaiset äänestävät uudelleen, koska he ovat päättäneet itse tehdä niin, ja he tekevät oman päätöksensä. Toiseksi tämänkertainen äänestys poikkeaa edellisestä äänestyksestä. Olemme saaneet takeita, jotka selventävät asioita irlantilaisille, ja meille on myös luvattu, että saamme pitää jäsenemme komissiossa.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (EL) Hyvä jäsen Kelly, olen pahoillani: tämä on uusi menettely, mutta meidän on sovellettava sitä oikein. Menettely koskee vain edelliselle puhujalle esitettäviä kysymyksiä, ei julkilausumia. Pahoittelen, että jouduin keskeyttämään teidät.

José Manuel Barroso, komission puheenjohtajaksi nimitetty. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun aluksi toimintaperiaatteista ja sen jälkeen politiikasta, jos minulle jää aikaa.

Jäsen Hughesin kysymyksiin vastaan, että mielestäni on tärkeää selventää asioita, jotka ovat hyvin tärkeitä ryhmällemme ja minulle sekä sitoutumisellemme sosiaaliseen markkinatalouteen. Hyvä jäsen Hughes, sitoutumalla työntekijöiden lähettämistä koskevaan asetukseen tarkoituksenani on puuttua juuri esiin tuomaanne ongelmaan. Ongelma johtuu epäselvyyttä aiheuttaneista täytäntöönpano- ja tulkintakysymyksistä.

Muistutan teille, että asetusta sovelletaan sellaisenaan ja että sen säätäminen vie vähemmän aikaa kuin direktiivin yleinen tarkistaminen. Olen joka tapauksessa sanonut, että tarvittaessa voimme harkita myös direktiivin tarkistamista.

Lisäksi totean, että sosialisteihin kuuluva komission jäsen Špidla on etsinyt yhteisymmärryksessä minun kanssani kattavasti käytännön ratkaisuja Laval-asiaan. Teidän on otettava huomioon, ettei mainitsemianne ongelmia esiinny kaikissa jäsenvaltioissa. Koska jäsenvaltioiden työolainsäädännöissä on eroja, Laval-tilanne voi syntyä joissakin jäsenvaltioissa, joissakin taas ei. Kaikista ihmisistä juuri te tiedätte, että jäsenvaltiot, työmarkkinaosapuolet ja ammattiliitot pitävät kynsin hampain kiinni työolainsäädännöstään. Meidän oli arvioitava tilannetta perinpohjaisesti varmistaaksemme, ettei korjaustoimenpide aiheuttaisi suurempaa ongelmaa kuin se, joka sillä oli tarkoitus ratkaista. Komission jäsen Špidla on tehnyt tämän tutkimuksen, ja siksi voin nyt ehdottaa ratkaisua ja yrittää saavuttaa täällä parlamentissa laajan yhteisymmärryksen.

Jäsen Hughes kysyi, miksi komissio ei ole vielä esittänyt julkisia palveluja koskevaa puitedirektiiviä. Huomautan, että komissioni on tehnyt varsin merkittävää lainopillista työtä selventäessään valtioneuvostojen soveltamista julkisiin palveluihin. Tämä oli tärkein kysymys viisi vuotta sitten, ja totuus on se, että nämä selvennykset ovat rauhoittaneet huomattavasti iänikuista keskustelua julkisista palveluista sisämarkkinoilla. En ole sanonut, ettei ongelmia olisi enää. Päinvastoin myönnän, että niitä on. Olen sitoutunut arvioimaan tilannetta kunnolla enkä tarvittaessa epäröi edetä pidemmälle. Olen esittänyt vilpittömän ja lojaalin tarjouksen keskustellessani ryhmänne kanssa ja odotan pääseväni kehittämään sitä kanssanne, myös ehdotusta asianmukaisista oikeudellisista välineistä.

Olen myös sitoutunut edistämään sukupuolten tasa-arvoa, ja komissiossani on ennätysmäärä naisia. Voin kertoa teille aivan suoraan, että oli todella vaikeaa saada osa jäsenvaltioista lähettämään päteviä naisia komissioon, sillä ne eivät halunneet lähettää naisia. Kuten tiedätte, asiaa koskeva aloite tulee jäsenvaltioilta. Olen sitoutunut tekemään jälleen kerran parhaani. Muistan, ettei ensimmäisessä Delorsin komissiossa ollut lainkaan naisia ja että toisessa oli vain yksi. Omassa komissiossani oli yhteen aikaan yhdeksän naista, ja tämä on mielestäni hyvin tärkeä seikka. Olen nimittänyt kaikkien aikojen ensimmäisen naispääsihteerin – pääsihteerihän on komission ylin virkamies – joten olen sitoutunut tähän asiaan ja tarvitsen siinä tukeanne. Pyydän kuitenkin teitä jälleen kerran vaikuttamaan jäsenvaltioihin, jotta ne eivät toimisi rutiininomaisesti, koska muutamat jäsenvaltiot eivät ole kyenneet esittämään 50 vuoden aikana yhtäkään naista komission jäseneksi.

Seuraavaksi puhun sosiaaliasioista. Suoraan sanottuna asia on näin: voitte hyökätä Barroson karikatyyriä vastaan, jos niin haluatte, mutta tiedätte varsin hyvin, että olen esittänyt usein ehdotuksia, jotka neuvosto – myös muutama teidän puolueittanne edustava hallitus – on torjunut. Puhun nyt aivan rehellisesti: ehdotin viime Eurooppa-neuvostossa, ettei uusien jäsenvaltioiden, joilla on vaikeuksia, tarvitsisi enää osallistua sosiaalirahaston osarahoitukseen. Minä esitin tämän ehdotuksen. Monet hallitukset vastustivat sitä, ja niiden joukossa oli myös hallituksia, joiden pääministeri tai valtiovarainministeri kuuluu kanssanne samaan puolueeseen. Olen siis asiasta täysin eri mieltä. Jatkuva komissiota vastaan hyökkääminen ei ole älyllisesti rehellistä. Ette osu maaliinne. Se on teille helpompaa, mutta tosiasia on se, että teemme hartiavoimin töitä. Kyseisen Eurooppa-neuvoston jälkeen ehdotin, että sosiaalirahaston osarahoitussääntöjen soveltaminen keskeytettäisiin vaikeuksissa olevien maiden kohdalla. Neuvosto käsittelee parhaillaan tätä ehdotusta. Olen sitoutunut sosiaaliseen koheesioon. Miten olisi edes mahdollista, etten olisi, kun tulen Portugalin kaltaisesta maasta, joka on saanut Euroopan unionilta niin paljon? Olen sitoutunut sosiaaliseen ja taloudelliseen koheesioon ja katson siksi, että tämä karikatyyri, jota jotkut yrittävät maalata, on vahingoksi EU:lle. Olen samaa mieltä siitä, mitä jäsen Lambsdorff totesi aiemmin. Toivoisin mieluummin saavani tukea suurimmilta Eurooppa-myönteisiltä poliittisilta puolueilta, mutta jotkut haluavat jäädä tämän liittouman ulkopuolelle. Se on teidän päätöksenne, ei minun.

Haluan saavuttaa mahdollisimman laajan yhteisymmärryksen enkä sulkea ketään ulkopuolelle. Puhun nyt aivan suoraan: Euroopan yhdentymisen historiassa niin Euroopan kansanpuolue, sosialistit kuin liberaalitkin ovat kaikki tehneet merkittävää työtä. Monenlaiset henkilöt ja liikkeet konservatiivi Arthur Cockfieldistä kommunisti Altiero Spinelliin ja vihreään liikkeeseen ovat myötävaikuttaneet Euroopan yhdentymiseen. Koska näkemykset ovat näin eriäviä, on tärkeää, että teemme vaalien jälkeen yhteistyötä Euroopan hyväksi. Tarvitsemme vahvan Euroopan, mutta asiaan liittyy ristiriita. Sanotte yhtäältä haluavanne vahvan Euroopan ja vahvan komission, haluatte minun vastustavan jäsenvaltioita, joka ajavat kansallisia etujaan, mutta samalla sanotte, ettette aio äänestää minua, että aiotte vähentää valtaani ja että aiotte heikentää asemaani jäsenvaltioiden edessä. Tässä on ristiriita, joten pyydän, että siitä puhutaan rehellisesti. Jos haluatte vahvan komission, jolla on oikeudet ja aloitekykyä puolustaa EU:n etuja, yrittäkää edes uskoa minusta hyvää. Elämme vaikeita aikoja, ja olen esittänyt teille kaikille parlamentin jäsenille vilpittömän, lojaalin, täysin avoimen

tarjouksen. Ette voi väittää minun puhuvan eri asioita eri ryhmille, koska esittelen teille kaikille saman ohjelman. Olen tänään esittänyt muutamia lisäyksiä ja selvennyksiä, mutta ohjelma on edelleen sama. Se on tietenkin kompromissi, mutta koko EU:n toiminta perustuu kompromissiin. EU:n toiminta ei voi perustua kiihkomielisyyteen tai ahdasmielisyyteen.

Kiitän PPE-ryhmää tuesta, jota se on antanut minulle: olen todella kiitollinen tuestanne. Silti PPE-ryhmä ilmoitti myös ensimmäisenä ryhmänä, ettei se halua tätä, sillä se on yksin. Yksikään ryhmä ei onnistu muodostamaan enemmistöä yksin, joten meidän on saavutettava EU:ssa yhteisymmärrys. Tämän yhteisymmärryksen muodostaminen EU:hun on ratkaisevan tärkeää. Ideologiset mielipide-eromme tietenkin säilyvät ennallaan, ja jatkamme poliittista keskustelua, mutta pyrimme luomaan vahvemman Euroopan. Minä olen sitoutunut siihen. Kysymykseni teille kuuluu, oletteko te.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso ei vastannut mitään siihen, että syytin komissiota sekaantumisesta Irlannin demokraattiseen prosessiin Lissabonin sopimusta koskevassa asiassa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, minulla on ongelma, jonka vuoksi en äänestä teidän puolestanne huomenna. Tiedätte kuitenkin, mistä on kyse, sillä ryhmäni on selittänyt asian hyvin. Kyse on poliittisesta ongelmasta. Ette ole esittänyt suunnitelmaa EU:n ympäristö- ja sosiaalipolitiikan muuttamisesta. Katson tämän kuitenkin olevan asia, joka ei voi odottaa.

Kuten jäsen Daul esitti asian tyylikkäästi, oikeisto kuitenkin voitti vaalit, ja olette siksi oikealla. Tilanne on selvä.

Haluaisin voida kunnioittaa komission puheenjohtajaa, mutta tähänkin liittyy ongelma: aina, kun näen teidät, ajattelen väijäämättä vastuutanne CIA:n salaisista lennoista – ja voin vakuuttaa tämän olevan totta.

Vuosina 2002–2006 Guantánamosta siirrettiin 728 henkeä Portugalin ilmatilan kautta. Toimitte ministerinä vuosina 2002–2004. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tästä syystä en pidä teitä uskottavana, kun julistatte, miten EU puolustaa ihmisoikeuksia. Koska haluaisin kunnioittaa teitä jatkossa komission puheenjohtajana, en odota enkä toivo kuulevani muistelmianne – riippumatta siitä, miten monelta vuodelta ne ovat – vaan odotan, että tunnustatte vastuunne tästä vakavasta, eurooppalaisia arvoja varjostavasta tapahtumasta.

Derk Jan Eppink (ECR). – (EN) Arvoisa puhemies, sanonta kuuluu: ”Syö tai tule syödyksi”. Seuraavat kymmenen vuotta ratkaisevat, miten Euroopalle käy. Länsi-Eurooppaa nykyisin johtava sukupolvi on saanut lomaa historiasta. Olemme saaneet kasvaa rauhassa. Olemme kasvaneet hyvinvointivaltiossa. Olemme velkaantuneet ja siirtäneet velat eteenpäin lapsillemme. Historia koputtaa kuitenkin ovellamme. Tulevina vuosina talouskasvumme on hidasta, maahanmuuttajien määrä kasvaa ja meidän on elätettävä ikääntyvää väestöä.

Valitettavasti Euroopassa ei vallitse saavuttamisen kulttuuria. Eurooppalaisten unelmana on jäädä eläkkeelle Ranskan Rivieralle niin pian kuin mahdollista. Ellemme innovoi ja kehitä sellaista kuvailemaanne yrittäjäkulttuuria, Eurooppa tulee syödyksi.

Luotan teihin johtajana. Haluan kuitenkin antaa yhden neuvon: pitäkää huolta siitä, että EU keskittyy sen ydintehtävään. Jos epäonnistutte tässä, epäonnistutte kaikessa. Pitäkää mielenne avoimena alkääkää ehdottako EU:n veroa, sillä se saa kansalaiset kääntymään EU:ta vastaan. En ole koskaan nähnyt kenenkään osoittavan mieltään EU:n veron puolesta. Se olisi yksinkertaisesti liikaa ja ruokkisi vain yleisön kiukkua.

Luotan todellisuudentajuunne ja siihen, että onnistutte kehittämään EU:sta toimijan, joka syö eikä tule syödyksi, ja toivotan teille paljon onnea toiselle toimikaudellenne.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, me tiedämme Barroson olevan EU:n vallanpitäjien välinen kävelevä kompromissi. Tiedämme myös, että hän on jäsenvaltioiden hallitusten pienin yhteinen nimittäjä. Tiedämme, että puheenjohtaja Barrosolla on jotakin tarjottavaa jokaiselle: hiven maolaisuutta vasemmistolle, ripaus konservatismia kristillissosialisteille, hitunen uusliberalismia ja näiden lisäksi vihreä ja sosialistinen ote asioihin.

Puheenjohtaja Barroso asettuu tietenkin ehdokkaaksi ilman vastustusta, ilman vaihtoehtoa. Siksi hänellä on nyt muutama rankka päivä, joiden aikana hän joutuu kuuntelemaan yhtyneen vasemmiston ja muiden arvostelijoiden ikäviä huomautuksia.

Se kuitenkin kannattaa, koska tiedämme, että näiden muutaman rankan päivän jälkeen Barrosoa tulee luultavasti uudelleen komission puheenjohtaja, että parlamentin suurten ja vaikutusvaltaisten ryhmien välillä ja neuvostossa hallitusten välillä tehdään jälleen hankalia kompromisseja ja että puheenjohtaja Barroso, joka on antanut kasvot Euroopan yhdentymisen epäonnistumisille viimeisten viiden vuoden aikana, todennäköisesti tekee niin vielä seuraavat viisi vuotta. Loppujen lopuksi meillä kaikilla on nimittäin varsin vähän vaikutusvaltaa.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan sanoa aivan aluksi, että kannatamme puheenjohtaja Barroson kunnianhimoisia tavoitteita EU:lle ja hänen ohjelmaansa. Kerron tämän 28 puolalaisen Euroopan parlamentin jäsenen – ehkä jopa useammankin – puolesta.

Tässä ohjelmassa on kuitenkin yksi asia, joka on erityisen lähellä sydäntämme, nimittäin energian huoltovarmuus. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, te tiedätte, että Euroopan parlamentti on hyvin kiintynyt tähän aiheeseen. Meidän on käsiteltävä ja arvioitava uudelleen tämän prosessin edistysaskeleita ja puutteita sekä asetettava tulevien kuukausien ja vuosien päätavoitteet.

Nykytilanne ei ole tyydyttävä vaan näyttää pikemminkin synkältä, koska kaikista julkilausumista ja ilmeisestä hyvääntahtoisuudesta huolimatta energiainfrastruktuurien ja kriisimekanismien alalla ei ole edistytty läheskään riittävästi. Toteutetut toimenpiteet eivät vastaa kaikkia odotuksia eivätkä ole edelleenkään tyydyttäviä.

Komission ja puheenjohtajavaltion asettamat lyhyen aikavälin tavoitteet ovat toki mielestämme hyviä, mutta odotamme komission puheenjohtajalta pitkän aikavälin visiota, määrätietoisuutta sekä tarvittaessa kykyä kohdata ja vastustaa jäsenvaltioiden toimetttömyyttä ja itsekkyyttä. Tarvitsemme vahvan komission ja teistä vahvan johtajan, koska komission on toimittava koko unionin puolesta ja EU:n kansalaisten edun mukaisesti.

Haluan korostaa, että tällaisen johtajuuden pitää perustua yhteisymmärrykseen, jota teidän on johdettava ja rakennettava niin parlamentissa, komissiossa kuin jäsenvaltioissakin. Kuten tiedätte, tämä ajatus esitettiin täällä parlamentissa ensimmäisen kerran kolme vuotta sitten, mutta meillä on edessämme vielä pitkä matka ja meidän on vielä odotettava tämän unelman toteutumista.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivon, että saatte tämän ihmeen aikaan tämän vaalikauden loppuun mennessä ja että teille annetaan mahdollisuus toteuttaa se.

Tätä odottaen äänestämme puolestanne ja pidämme peukut pystyssä puheenjohtajuutenne puolesta.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, sanoitte avauspuheenvuorossanne EU:n ja maailman olevan arvokriisissä. Miksette puhu selkokieltä? Kriisi, jossa olemme, on äärimmäisen markkina-ajattelun kriisi, ja tämän ajattelutavan suurimpia puolestapuhujia olette te ja teidän ryhmänne. Lupasin äänestäjilleni, etten äänestäisi teidän puolestani – niin kuin monet muutkin sosiaalidemokraatit ovat tehneet – ellette takaa, että työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä muutetaan työntekijöiden oikeuksien vahvistamiseksi.

Yritätte nyt kuulostaa siltä kuin olisitte täyttänyt tämän vaatimuksen. Sanoitte kuitenkin, ettei tätä pyyntöä täytetä tarkistamalla direktiiviä vaan säätämällä uusi asetus, jonka tiedämme olevan täysin riittämätön. Samalla kuulin teidän maalaavan virheellisen kuvan näiden työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin tehtävien tarkistusten seurauksista. Teiltä on kysytty tätä aikaisemminkin, ja olette vastanneet kierrellen joka kerta. Kysyn siksi teiltä uudelleen: ryhdyttekö toimiin työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin muuttamiseksi siten, että EU:n työntekijät saavat samasta työstä samaa palkkaa koko EU:ssa sen sijaan, että heidän palkkiaan poljetaan, mistä koko Eurooppa kärsii tällä hetkellä?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Arvoisa puhemies, Eurooppa on nykyisin rauhan ja demokratian maanosa. Asia ei ollut näin 70 vuotta sitten, jolloin Euroopassa riehui sota. Asia ei ollut näin myöskään 20 vuotta sitten, jolloin Eurooppa jakautui itään ja länteen.

Sukupolvemme vastuulla on hoitaa maanosaamme sekä suojella ja vahvistaa avointa ja demokraattista Eurooppaa. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, teillä on erityinen vastuu.

Euroopan unioni tarvitsee selvää johtajuutta. Me tarvitsemme EU:n, joka toimii näkyvästi ja on valmis tukemaan EU:n kansalaisia niin hyvinä kuin huonoinakin aikoina. Tarvitsemme johtajan, joka kuuntelee. Teidän on tehtävä tässä suhteessa enemmän. Haluaisin nähdä enemmän tänään näkemäämme sitoutumista, enemmän tänään näkemäämme José Manuel Barrosoa.

Me liberaalipuolueen – Cecilia Malmströmin puolueen – ruotsalaisjäsenet äänestämme teidän puolestanne huomenna. Emme tee niin siksi, että olisimme kanssanne kaikesta samaa mieltä, vaan siksi, että uskomme, että voitte tehdä enemmän kuin mitä olette osoittanut tähän mennessä.

Annan muutamia ohjenuoria tulevaa työtänne varten:

Protektionismi on kauhistus – jopa entiselle maolaiselle. EU:n voima on sen avoimissa rajoissa ja vapaakaupassa.

Ihmisoikeudet kuuluvat kaikille kaikkialla. Teidän on tehtävä tässä suhteessa enemmän.

Taluskriisi edellyttää uutta maailmanjärjestystä ja tasapainoisia asetuksia, joiden avulla voimme puuttua ilmastokriisiin. Vapauttakaa EU:n viljelijät ja antakaa kuluttajille ja markkinoille mahdollisuus.

EU ei tarvitse enempää toimielinten välisiä valtataisteluita. Suojelkaa meitä tältä kohtalolta! Euroopassa on nähty rampoja ankoja riittämiin. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toivon teidän saavan huomenna mahdollisuuden perustaa uusi komissio. Toivon myös, että pidätte tällöin huolen siitä, että uudessa komissiossa on naisia ja miehiä yhtä paljon.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kuten tiedätte, ette ole tuonut sanallakaan esiin kantaanne biodiversiteetin suojelun kaltaisiin kysymyksiin ettekä ole puhunut sitoumuksistanne pyrkiä vuosituhannen kehitystavoitteisiin ja noudattaa Euroopan unionin kestävän kehityksen strategiaa.

Keskityn nyt joustoturvan merkitykseen. Käytätte tätä sanaa usein yhdistääksenne jouston ja turvan käsitteet. Tähän käsitteeseen näyttää liittyvän suuria vaaroja työntekijöiden suojelun näkökulmasta. Esimerkiksi osa-aikatyö on hyvä asia, silloin kuin kyseessä on työntekijän oma valinta. Silti myös tilanne, jossa työntekijän on pakko työskennellä, jossa hänellä ei ole valinnanvaraa mutta hän ei kenties kykene löytämään työpaikkaa, näyttää osa-aikaistyöttömydeltä.

Samankaltainen ongelma liittyy pakkotyöllistämiseen ja työaikoihin, jotka vaikuttavat kielteisesti kansalaisten yksityiselämään ja elämänlaatuun. Jos teidät valitaan puheenjohtajaksi, mitä poliittisia toimintalinjauksia aiotte esittää näistä asioista teitä huolestuttavissa tapauksissa? Miksette ole myöskään asettanut erityisiä tavoitteita niin sanotuille vihreille ammattilaisille ja muille vastaaville aloitteille – ei niin, että teistä tulisi ”vihreä”, vaan niin, että edes kertoisitte, millä tavalla pääsemme pois kriisistä?

George Becali (NI). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, luin asiakirjanne, mutta suoraan sanottuna äänestän teidän puolestanne huomenna siksi, että katson, että EU:n johtoon tarvitaan teidän kaltaisenne uskonnollinen kristitty mies, joka on saanut sellaisen kasvatuksen kuin te. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, uskon, että teidät valitaan huomenna komission puheenjohtajaksi, ja kehotan teitä pyytämään Jumalalta sitä, mitä hän antoi Salomonille: viisautta johtaa Euroopan komissiota. Toimikaa Jumalan tahdon mukaisesti.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan kansanpuolueen italialaisjäsenet tukevat teitä osoittaen tavanomaista kunnioitusta, ystävyyttä ja lojaaliutta.

Pyydämme teitä kuitenkin osoittamaan enemmän rohkeutta, jotta toimielimemme voisivat kohdata nämä tärkeät ajat, joita elämme, ja keskittyä paitsi hallitusten oikeutettuihin huolenaiheisiin myös ennen kaikkea nuorten sukupolvien tarpeisiin: heidän toiveisiinsa hankkia koti, perustaa perhe ja saada lapsia. Itse asiassa pyydämme siis teitä osoittamaan rohkeutta puolustaa todellista Eurooppaa, jonka perustana on vastuuntuntonne, ei poliittinen moninaisuutemme. Siksi kehotan myös Euroopan parlamentin sosialistijäseniä osoittamaan samaa rohkeutta.

José Manuel Barroson valitseminen uudelleen saattaa toki olla tilapäisratkaisu konsensuskriisiin, josta vaalien lopputulos kertoo selvästi, mutta puoltava äänestystulos – edes puoltava äänestystulos komission puheenjohtajalle asetetuilla ehdoilla – olisi selvä merkki EU:n kansalaisille. Se osoittaisi, että se, mikä yhdistää meidät, on voimakkaampi kuin ne seikat, jotka erottavat meidät, ja että vain tällä tavalla, yhdessä, voimme auttaa toinen toisemme pois tästä syvästä kuilusta.

Lyhyesti sanottuna äänestämme paitsi puheenjohtaja Barroson myös selvän ja yksinkertaisen reseptin puolesta: komissiosta, jonka luomiseen te kaikki osallistutte, tulee riippumattomampi, tehokkaampi ja vahvempi – toisin sanoen eurooppalaisempi.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Arvoisa puhemies, puhun asiasta, joka huolestuttaa Euroopan unionissa monia, myös itseäni. Elämme taloudellisesti hyvin vaikeaa aikaa, kriisin aikaa, jonka vaikutukset niin sanottu tavallinen kansa saa tuntea erityisen hyvin. Nämä ihmiset taistelevat työpaikkansa, elantonsa ja lastensa puolesta, ja juuri tämä pelko ja huoli luo hedelmällisen maaperän äärioikeistolaisuuden kasvulle EU:ssa ja jäsenvaltioissa.

Aiemmin äärioikeistolaiset piiloutuivat erilaisten naamioiden ja verukkeiden taakse. Nykyään he marssivat julkisten torien läpi ja puhuvat avoimesti tiedotusvälineille. Lisäksi nämä ihmiset, jotka levittävät vihaa romaneja, juutalaisia, maahanmuuttajia ja homoseksuaaleja kohtaan, perustavat poliittisia puolueita ja asettuvat, ikävä kyllä, menestyksellä ehdolle kansallisissa parlamenttivaaleissa ja Euroopan parlamentin vaaleissa näinä vaikeina aikoina.

Lisään myös, että vielä suhteellisen vähän aikaa sitten jouduimme todistamaan jopa täällä, tässä demokraattisessa toimielimessä, Euroopan parlamentissa, kuinka tietyt Euroopan parlamentin jäsenet saapuivat tai pikemminkin marssivat sisään univormuissa, jotka toivat mieleen toisen maailmansodan fasistiajat.

Arvoisa puheenjohtaja, kysyn siksi teiltä, millaisiin toimenpiteisiin te puheenjohtajana ja komissio toimielimenä aiotte ryhtyä tulevaisuudessa torjuaksenne tällaista Euroopan parlamentin väärinkäyttöä ja erityisesti tukeaksenne nykyistä työtä ääriliikkeiden torjumiseksi.

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puheenjohtaja Barroso totesi, että elämme poikkeuksellisia aikoja. Tämä pitää paikkansa, mutta poikkeukselliset ajat edellyttävät poikkeuksellista johtamista. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, oletteko te poikkeuksellinen johtaja? En äänestänyt puolestanne vuonna 2004, ja valitettavasti ette ole tehnyt viidessä vuodessa riittävästi vakuuttaaksenne minut.

Ryhmäni enemmistö haluaa kuitenkin uskoa teistä hyvää. Pidätämme kuitenkin oikeutemme lopulliseen arvioomme siihen saakka, kunnes olemme saaneet täydelliset tiedot komission jäsenten salkuista ja poliittisesta ohjelmastanne, koska teidän on muistettava – ja toivon, että kuulette sanoissani ironiaa – että Euroopan komission puheenjohtaja on poliitikko, ei työllisyysturvaa nauttiva virkamies.

Äänestyksen lopputuloksesta riippumatta tämä prosessi on vahvistanut EU:n parlamentaarista demokratiaa, sillä toisin kuin mitä jotkut täällä parlamentissa pelkäävät, se, että ehdokas on joutunut kampanjoimaan, ei ole heikentänyt vaan vahvistanut komission puheenjohtajan asemaa. Katson nimittäin, että Euroopan parlamentin antama hyväksyntä poliittiselle ohjelmalle on paljon vakaampi pohja kuin jäsenvaltioiden hallitusten väliseen salamyhkäiseen sopimukseen perustuva nimitys.

Satun myös uskomaan – toisin kuin te, jos kuuntelin teitä tarkkaan – että todellisen opposition syntyminen tänne parlamenttiin on varsin tervetullut ja terve merkki siitä, että EU:n parlamentaarinen demokratia on elinvoimaista ja kypsää.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, pallo on nyt teillä. Vastaatteko haasteeseen? Ette nimittäin ole vakuuttanut minua vielä. Paljon tärkeämpää on kuitenkin vakuuttaa EU:n kansalaiset seuraavien viiden vuoden aikana.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti

varapuhemies **Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU**

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, kun luottokriisi puhkesi, ette tehnyt mitään, vaan hätäuloskäynnin löysi puheenjohtajavaltio Ranska. Ette ole ottanut ohjia takaisin käsiinne Euroopan talouden elvytys suunnitelmalla, sillä ette asettanut autoteollisuuden valtiontuen edellytykseksi tiukkoja ympäristövaatimuksia, ettekä rahoitusvalvonnan parantamista koskevalla ehdotuksella, sillä luovuitte taistelusta heti Lontoon Cityn vastustuksen edessä. EU:lla oli ohjat käsissään ilmastomuutoksen maailmanlaajuisten torjuntatoimien alalla, mutta olette nopeasti heittävässä nekin pois.

Uhkaatte ostaa suurimman osan hiilidioksidipäästökiintiöistämme kehitysmailta sen sijaan, että lupaisimme itse vähentää päästöjämme. Voitte syyttää tästä jäsenvaltioiden hallituksia, mutta ette voi syyttää niitä viimeviikkoisesta ehdotuksesta, joka koski kehitysmaille myönnettävää ilmastotukea. Ehdotus oli hirvittävän niukka: kaksi miljardia euroa. Tämä on pikkuraha verrattuna 30–35 miljardiin euroon, jota EU:n pitäisi tarjota. Toimimalla tällä tavoin heikennätte pahasti Kööpenhaminan kokouksen mahdollisuuksia onnistua.

Luottokriisi, talouskriisi ja ilmastokriisi ovat todellisen johtajuuden kolme koetinkiveä. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette epäonnistunut kaikissa kolmessa.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan parlamentin uutena jäsenenä olen kuunnellut monia puhujia, jotka ovat keskittyneet puheenjohtaja Barroson aiempaan suoritukseen ja tuoneet esiin huolenaiheitaan. Olen monesta asiasta samaa mieltä.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, olemme täysin eri mieltä Lissabonin sopimuksesta. Olette kuitenkin kiinnittänyt paljon huomiota vaalipiiriini Pohjois-Irlannissa. Kiitän teitä tästä. Arvostamme tukea ja sitä, että komission virkamiehet tekevät Pohjois-Irlannin kanssa kaikilla tasoilla tiivistä yhteistyötä. Odotan tämän yhteistyösuhteen jatkuvan ja hyödyttävän vaalipiiriäni.

Saatte kuulla menneisyydestämme: väkivallan vaikutuksesta investointeihin ja siitä, miten tarvitsemme uusia teitä ja ratayhteyksiä. Saatte kuulla, miten valtava taloudellinen potentiaali matkailun kehittämiseen liittyy. Talouskehityksemme edistämiseksi pyydänkin komissiota tarkastelemaan, mitä resursseja voidaan ottaa käyttöön vuosia kestäneen ali-investointitilanteen korjaamiseksi.

Kuten monet täällä parlamentissa ovat jo tänään todenneet, teot ja lopputulos ratkaisevat.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, haluan esittää alustavan huomautuksen.

Emme voi käydä vaalien jälkeen samaa keskustelua kuin ennen vaaleja kunnioituksesta vaaleja ja EU:n kansalaisia kohtaan. Meidän pitäisi toimia tältä osin täysin samalla tavalla kuin miten kansallisissa parlamenteissa toimitaan.

Jos enemmistöt eri maissa ovat valinneet Euroopan komission jäsenet, meidän pitäisi ensisijaisesti pyrkiä varmistamaan, että komission puheenjohtaja kunnioittaa sitä, mitä EU:n kansalaiset ovat äänestäneet Euroopan parlamentin vaaleissa, ja siksi on tärkeää ja oikein, että José Manuel Barrososta tulee komission puheenjohtaja. Tämä on puhtaasti demokraattinen periaate.

Puheenjohtaja Barroso esitti kaksi huomiota, joista olen täysin samaa mieltä. Niistä ensimmäinen koski nykyisten ongelmien laajuutta, jota hän käsitteli puheenvuorossaan ja vastauksessaan. Olemme keskellä talous-, rahoitus- ja arvokriisiä. Barroso määritteli ensimmäisenä täällä parlamentissa kriisimme ulottuvuudet. Kriisin lisäksi maailmamme muuttuu. Siksi meidän on tärkeämpää kuin koskaan ennen painottaa valtion ja markkinoiden edessä yksilöiden myönteisiä toimia ja asenteenmuutosta, sillä olemme luultavasti eläneet yli varojemme monissa EU:n jäsenvaltioissa.

Toinen seikka, jota kannatan, on Barroson kunnianhimo EU:n suhteen. EU:n on valittava, priorisoitava ja organisoitava, ja komission puheenjohtajan on keskityttävä erityisesti kriisiin ja Lissabonin sopimukseen. Kriisin ratkaisemiseen tarvitaan määrätietoinen komissio sekä parlamentti, joka on tulevan vaikean tilanteen tasalla.

Kriisi ei ole vielä ohi, eikä se ole paljastanut vielä kasvojaan kokonaan. Kriisin vuoksi meidän on torjuttava EU:ssa vallitsevaa sosiaalista epätasa-arvoa. Tarvitsemme siksi poliittista kunnianhimoa, jota te, arvoisa puheenjohtaja Barroso, olette osoittanut tänä iltapäivänä.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtajaehdokkaas, olen kuunnellut teitä tarkkaan ja haluan korostaa muutamaa asiaa, joista uskon monien meistä olevan kanssanne samaa mieltä.

Ensinnäkin on selvää, että olemme kriisissä. Monet meistä kuitenkin katsovat, ettei EU ole kyennyt viime vuosina herättämään odotuksia ja toiveita, jotka nujertaisivat pessimismin.

Toiseksi on selvää, että tarvitsemme Euroopan unionia, vahvoja toimielimiä sekä komission, joka tietää, mihin se on menossa. Silti monet meistä ajattelevat, ettei teitä voida valita uudelleen puheenjohtajaksi samaan komissioon, vaan uuteen komissioon, jotta voitte aloittaa uuden aikakauden, jolloin edessämme on entistäkin enemmän ja entistäkin hankalampia haasteita.

Tarvitsemme EU:n, joka kykenee säätelemään markkinoita ja turvaamaan oikeudet, etenkin sosiaaliset oikeudet. Ennen kaikkea tarvitsemme kuitenkin EU:n, joka kykenee tuottamaan lisäarvoa korjatakseen maailmanlaajuiset vääryydet niiden alkulähteillä.

Kuuntelin ehdotustanne siitä, että komissioon tulisi myös turvallisuudesta ja maahanmuutosta vastaava komission jäsen. Haluan korostaa, ettei maahanmuutto vaikuta yksinään eikä eniten turvallisuuteemme vaan arvoihimme ja kykyymme puuttua eriarvoisuuteen heti sen ilmetessä.

Siispä huomina äänestys ei merkitse prosessin päättymistä vaan pikemminkin ensiaskelta tai lähtöpistettä komission ottaessa vastaan valtavan tehtävänsä, joka sen on hoidettava näyttääkseen niille, jotka toivovat EU:n lamaantuvan tai perääntyvän, ja antaakseen uutta pontta EU:lle, joka on paljon parempi kuin viime vuosina näkemämme EU. Tämän uuden komission täytyy kyetä puolustautumaan eurofobialta ja euroskeptikoilta. Sen täytyy kyetä puolustamaan riippumatonta asemaansa EU:n moottorina neuvostolta, ja sen täytyy kyetä tekemään yhteistyötä ja vastaamaan jatkuvasti toimistaan Euroopan parlamentille.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, luottamuksemme ja huomina hyvin selvä äänestystuloksemme muodostuu useista tekijöistä ja johtuu monista syistä.

Ensimmäinen tekijä on 27 valtion ja hallituksen päämiehen yksimielisesti tekemän, teihin kohdistuneen valinnan, vaalikampanjassamme esittämämme viestin – tästä ei ole kulunut vielä kovin paljon aikaa – ja kansalaisten äänestystuloksen välinen demokraattinen johdonmukaisuus. Emme aio pyydellä anteeksi sitä, että voitimme vaalit, vaikka tiedämme – hyvät parlamentin jäsenet, tiedämme hyvin – että meidän on kerättävä ympärillenne Euroopan kansanpuoluetta laajempi ajatusten enemmistö. Lisäksi demokraattinen johdonmukaisuus liittyy myös tapaan, jolla olette käynyt monen viikon ajan vaativala, vilpittöntä ja nöyrää keskustelua parlamentin kanssa – ja me olemme paikalla todistamassa sitä.

Toinen syy on usko: hyvin voimakas usko siihen, ettei EU:n politiikka voi olla vahvaa, jos toimielimet ovat heikkoja. Tarvitsemme vahvat toimielimet. Siksi toivomme, että Lissabonin sopimus ratifioidaan. Se on työkalupakki, joka saa toimielimet toimimaan. Tarvitsemme vahvan komission, joka voi puuttua kriisiin mahdollisimman nopeasti.

Kolmas syy on teidän kanssa tekemämme luottamussopimus. Tarvitsemme tässä äärimmäisen vakavassa ja syvässä kriisissä komission, joka osoittaa taistelutahtonsa. Kriisi on talous-, rahoitus-, ympäristö- ja elintarvikekriisi – emme nimittäin saa unohtaa, että maailmassa miljardi ihmistä näkee nälkää. On tärkeää, että te otatte kriisistä kunnolla opiksenne – ja me teidän kanssanne – hallinnon, sääntelyn, innovoinnin ja uusien toimintaperiaatteiden näkökulmasta: viittaam tältä osin ajatukseen eurooppalaisesta säästöpankista, joka tukisi strategisilla aloilla toimivia pk-yrityksiä. Pahimman kriisiin, ympäristökriisiin näkökulmasta on myös tärkeää, että otatte käyttöön uuden taloudellisen ja sosiaalisen kasvun mallin, vihreän kasvun mallin, niin kuin itse sanoitte.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, tästä syystä olemme valmiit tekemään huomenna kanssanne luottamussopimuksen.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, arvoisa puheenjohtaja Barroso, tänäpäiväinen puheenne ei muuttanut mielipidettämme. Näkemyksemme on edelleen voimakkaan kielteinen. Niinä vuosina, joina olette toiminut komission puheenjohtajana, komissio on osoittautunut olevansa kyvytön ja epäitsenäisen. Näin tapahtui rahoituskriisin kohdalla, ja sama koskee myös maahanmuuttopolitiikkaa: perusoikeuksien turvaamisen ja yhteisön lainsäädännön noudattamisen on oltava saman kolikon kaksi eri puolta.

Kerroitte täällä parlamentissa aikovanne nimittää komissioon oikeudesta ja oikeuksista vastaavan jäsenen sekä sisäasioista ja maahanmuutosta vastaavan jäsenen. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, älkää tehkö niin: maahanmuutto ja oikeudet täytyy pitää yhdessä, jotteimme edistä muukalaisviihamielistä politiikkaa. Teillä on takananne Euroopan parlamentin enemmistö, oikeistolaisen enemmistö, johon emme tietenkään kykene samastumaan. Hyvä jäsen Verhofstadt, ymmärrän Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän vaikeudet, mutta älkää väittäkö meille, että Barroson komission nopea muodostaminen edustaa sitä johdonmukaista lähestymistapaa, jota vaaditte kriisin ratkaisemiseksi.

On selvää, ettemme voi samastua tähän enemmistöön. Emme yksinkertaisesti ajattele samalla tavalla kuin ne, jotka eivät puolusta määrätietoisesti tiedonvapautta, jotka eivät pyri turvaamaan oikeuksia ja joille parlamentti on vain jäsenvaltioiden hallituksia edustava foorumi.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, energian huoltovarmuuden lisääminen on tärkeä osa ohjelmaanne. Turkin kanssa onnistuneesti käydyt neuvottelut, jotka johtivat Nabucco-sopimuksen allekirjoittamiseen, korostavat sitä, että Euroopan unioni kykenee edustamaan jäsenvaltioitaan kansainvälisissä yhteyksissä, ja haluan kiittää teitä tästä saavutuksesta. Toivon,

että onnistutte samoilla menetelmillä turvaamaan tarvittun kaasumäärän aikana, jolloin alueella on maita, jotka haluavat käyttää lähteitään tähän hankkeeseen. Tulevan komission on luotava energian sisämarkkinat, saatava aikaan tehokasta kilpailua ja taattava kaikille jäsenvaltioille korkea huoltovarmuus.

Energia-alan sääntelyviranomaisten yhteistyövirasto toimii tässä tärkeässä tehtävässä. Romania on hakenut tätä virastoa, ja toivon sen saavan tarvittavaa tukea. Energian huoltovarmuus riippuu myös EU:n naapurimaista. Meidän on tuettava naapurimaita, jotka kannattavat EU:n arvoja ja haluavat liittyä eurooppalaiseen perheeseen.

Haluan myös kiinnittää huomionne Moldovan tasavallan edelleen epävakaiseen poliittiseen tilanteeseen ja vaikeaan taloustilanteeseen. Chişinăun uusia poliittisia päättäjiä on tuettava kiireesti ja autettava selviämään tästä vaikeasta tilanteesta.

Lopuksi totean uskovani vahvasti, että huomina äänestys osoittaa EU:n toimielinten vakauden ja vaikuttaa myönteisesti Irlannin kansanäänestyksen lopputulokseen.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, voinen aivan hyvin sanoa asiat suoraan: ette ole vakuuttanut ranskalaissosialisteja viidessä vuodessa ettekä onnistu vakuuttamaan meitä nyt suunnitelmalla, jossa sanankäyttönne on ylenpalttista mutta asianne tavanomaista.

Miten voitte kehottaa meitä äänestämään teitä, jos haluamme moninaisuudessaan yhtenäisen Euroopan, kun juuri siksi, että haluamme tällaisen Euroopan, mielestämme olisi parempi odottaa Irlannin äänestystulosta, ennen kuin äänestämme ehdokkuudestanne?

Koska teillä on jäsenvaltioiden tuki takananne, halusitte varmistaa nimityksenne ennen aikaisesti, jolloin vaadittujen äänten määrään liittyvät riskit olisivat pienemmät. Ajattelitte, että käynti parlamentissa olisi pelkkä muodollisuus, mutta sitä se ei ole. Tämä on vasta alkua, koska vastauksenne ei vastaa kriisistä kärsivien kansalaisten odotuksia. Nämä kansalaiset ovat ilmaisseet kiukkunsa toimielimiämme kohtaan heikon äänestysaktiivisuuden muodossa.

Sanoitte tämän kriisin muuttaneen teitä ja esiinnytte yhtenäisen EU:n perämiehenä. Ette ole kuitenkaan onnistunut ohjaamaan jäsenvaltioita läpi aidosti eurooppalaisen elvytyssuunnitelman, ja odotamme edelleen rahoitussääntelyn edellyttämiä konkreettisia ja sitovia toimenpiteitä.

Väitätte antaneenne meille takeet sosiaalipoliittisesta ohjelmasta, mutta puhutte vain uudesta asetuksesta ettekä työntekijöiden lähettämistä koskevan direktiivin tarkistamisesta. Lisäksi ette ole antanut voimakasta ettekä varsinkaan selvää lupaa julkisia palveluja suojaavasta direktiivistä.

Osoitatte halveksuvanne Euroopan parlamentin jäsenten muistikuvaa tapahtumista. Emme ole unohtaneet, etteivät sosiaalasiat ole olleet kertaakaan viimeisten viiden vuoden aikana keskeinen osa ratkaisuehdotuksia ja että hyväksytte vasta nyt tutkimuksen EU:n kunkin säädöksen sosiaalisista vaikutuksista.

Tässä ennennäkemättömässä kriisissä, joka tuhoaa satoja tuhansia työpaikkoja, meidän on tehtävä kaikkemme varmistaksemme, ettei työttömien tai työssäkäyvien köyhien määrä nouse EU:ssa vuoteen 2010 mennessä 25 miljoonaan. Tätä varten tarvitsemme teollisuuspolitiikkaa.

Kriisin taltuttamiseksi kansalaisille on näytettävä esimerkkiä yhteisvastuusta. Kansalaiset eivät löydä tätä voimaa sen paremmin sanoistanne kuin EU:lle asettamistanne tavoitteista.

Filosofi Walter Benjamin sanoi, että vanhaan tapaan jatkaminen johtaa katastrofiin. Teillä on vielä erittäin paljon tehtävää, jos aiotte voittaa sosialistit ja sosiaalidemokraatit puolelleen. Poliittisen johdonmukaisuuden vuoksi ja kunnioituksesta äänestäjämme kohtaan me emme äänestä teitä.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraattien) hollantilaisjäsenet äänestävät varmasti teidän puolestanne huomenna. Syynä on paitsi se, että olette vakuuttanut meidät, myös se, että meillä on kiire. Mielestämme kahden viimeisen kuukauden aikana on hukattu tilaisuus torjua talouskriisiä, ja meillä hollantilaisilla on kiire. Haluamme todellakin ohjelmaanne enemmän sosiaalista markkinataloutta: meidän mielestämme edellinen komissio oli tältä osin turhankin liberaali. Toivomme, että jatkatte liiallisen sääntelyn torjumista ja teette Kööpenhaminan ilmastokokouksesta menestystarinan mutta perustatte Euroopan unioniin vähemmän uusia virastoja.

Toinen asiani koskee EU:n kansalaisia. Heidät on mainittu tänä iltapäivänä ehkä pari–kolme kertaa. Se ei riitä. Euroopan parlamentin vaalit osoittivat meille, että meidän on todella tuotava työtämme esiin

saadaksemme tavalliset kansalaiset luottamaan EU:hun. Opelilta irtisanottujen työntekijöiden pitäisi välittömästi ajatella EU:ta toivon ja työn lähteenä.

Lopuksi totean, että olette viimeisten kuuden viikon aikana tehnyt minuun vaikutuksen intohimoisena ja innostuneena miehenä. Olette parhaimmillanne, kun teidät haastetaan. Kehotan teitä jatkamaan tällä tavalla viisi seuraavaa vuotta: haluaisin nähdä samaa joka viikko.

Glenis Willmott (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, elämme todellakin poikkeuksellisia aikoja, mutta puheenjohtaja Barroso ei ole vastannut taluskriisiin voimakkaalla ja tehokkaalla tavalla, eikä hän ole pitänyt lupauksiaan sosiaalisesta Euroopasta. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, poliittiset toimintalinjaukset eivät juurikaan valaise suunnitelmianne, ja niissä on käytetty pitkälti samaa retoriikkaa kuin viisi vuotta sitten. Tarvitsemme tietenkin vahvat ja vilkkaat sisämarkkinat, jotka luovat työpaikkoja ja vaurautta, mutta sisämarkkinoita kehittäessä on myös parannettava EU:n työntekijöiden ja kansalaisten sosiaalisia oikeuksia – sisämarkkinoita ei saa luoda näiden oikeuksien kustannuksella.

Odotamme edelleen, vaikka Euroopan parlamentti onkin kehottanut voimakkaasti korjaamaan tämän epätasapainon, kehottanut tarkistamaan työntekijöiden lähettämistä koskevaa direktiiviä ja pyytänyt sosiaalisten vaikutusten arviointeja ja kunnianhimoisempaa talouden elvytyspakettia. Mainitsitte aikaisemmin ammattiliiton jäsenyyden ja lakko-oikeuden olevan pyhiä. Ammattiliitot käyvät jälleen eri puolilla Yhdistynyttä kuningaskuntaa neuvotteluja lakkotoimista, joilla ne vastaavat ongelmiin, jotka liittyvät työntekijöiden lähettämistä koskevaan direktiiviin, sillä ne pelkäävät palkkojen leikkaamista ja työehtosopimusten heikentämistä.

Viime viikolla antamanne vastaus tätä asiaa koskevaan kysymykseeni lämmitti, mutta silti myönsitte, ettei direktiivillä ole saavutettu sen tavoitteita. Ongelmat johtuvat Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen täytäntöönpano- ja tulkintatavasta. Lupasitte tarkistuksia uuden säädöksen muodossa, mutta tuomioistuimen tuomiot ovat osoittaneet, että meidän on vahvistettava direktiiviä, jos haluamme panna pisteen palkkojen leikkaamiselle.

Näin rahoituskriisin aikaan tarvitsemme selvät oikeudelliset suuntaviivat. Lisäksi, arvoisa puheenjohtaja Barroso, samassa paikasta tehdystä samasta työstä on maksettava samaa palkkaa sukupuoleen katsomatta. Millaiset takeet voitte antaa meille siitä, että näin tapahtuu?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, elämme vaikeaa aikaa, siirtymäaikaa, muutoksen aikaa, mutta myös mielenkiintoista aikaa. Toimielinten näkökulmasta voidaan sanoa, että olemme matkalla Nizzasta Lissaboniin. Toivon, että pääsemme perille ehjinä rahoituksen, talouden, ympäristön ja väestörakenteen näkökulmasta – ja jopa energian, maahanmuuton ja turvallisuuden näkökulmasta – unohtamatta globalisaatiota, ruokaongelmaa ja pyrkimyksiä puolustaa sosiaalista malliamme. Olemme kaikilla näillä aloilla keskellä siirtymävaihetta. Se, ovatko nämä asiat uhkia vai mahdollisuuksia, riippuu pitkälti meistä itsestämme.

Tältä osin varmaa on vain se, että voimme muovata tulevaisuutta itse ja kehittää edelleen sosiaalisesti ja ekologisesti vastuullista markkinataloutta vain, jos vastaamme haasteisiin eurooppalaisella tavalla, jos tartumme niihin kunnollisella, oikein painotetulla eurooppalaisella ohjelmalla – jollaisen te, arvoisa komission puheenjohtajaehdokkaat, olette esittänyt – ja jos meillä on vahvat toimielimet, joiden kanssa työskennellä. Meillä ei ole aikaa hukattavana – naapurini sanoin ”meillä on kiire” – ja myös tästä syystä meidän on kiirehdittävä uuden komission muodostamista. Hyvät parlamentin jäsenet, meillä on tällä hetkellä yksi, ja vain yksi, puheenjohtajaehdokkaat.

Meidän on osoitettava luottamusta José Manuel Barrosoa kohtaan. Kehotankin jokaista, joka on asiasta toista mieltä, varmistamaan osaavansa erottaa ystävät vihamehistä. Mitä te loppujen lopuksi saavutatte viivyttämällä ja äänestämällä toisin? Ellette halua José Manuel Barrosoa, kenet haluatte? Kysyn Vihreiden / Euroopan vapaan allianssin ryhmältä ja Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmältä, kuka oli ehdokkaanne, kuka on ehdokkaanne. Jos onnistutte suunnitelmassanne, oletteko varma, että saatte paremman ehdokkaan, komissiolle paremman puheenjohtajan?

Arvoisa komission puheenjohtajaehdokkaat, luotan teihin ja äänestän ryhmääni kuuluvien kollegoideni tavoin teitä. Toivon teille menestystä, myös uutta komissiota muodostaessanne. Teidän on saatava liikkumavaraa, jotta voitte viedä tätä prosessia eteenpäin.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puheenjohtaja Barroso, toiveeni on, että Lissabonin sopimus ratifioidaan ja se tulee voimaan muutaman kuukauden päästä. Ohjelmastanne ja tämänpäiväisestä puheestanne käy kuitenkin selvästi ilmi, että haluatte lisätä Euroopan parlamentin valtaa heti. Kannatan tätä, koska emme voi palata enää aikaan, jolloin Euroopan parlamentti sai seurata sivusta, kun neuvosto ja komissio päättivät EU:n tulevaisuudesta.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, katson seuraavan toimikautenne olevan ratkaiseva komission, neuvoston ja parlamentin välisen uuden tasapainon lujittamisen kannalta. Siispä tukemme ei tarkoita sitä, että antaisimme teille vapaat kädet, vaan se on eräänlainen investointi.

EU:n erityispiirteisiin kuuluvat demokratian perinne, ihmisoikeuksien suojeleminen, puhtaampien energiamuotojen tuotantoon liittyvät innovaatiot ja hyvä ympäristöpolitiikka. Silti mikään ei saa meitä erottumaan muusta maailmasta paremmin kuin sosiaalipolitiikkamme. Haluan siksi tuoda esiin, että toivomme, että komissio – jonka puheenjohtajaksi teidät varmastikin valitaan – ottaa tehtäväkseen suojeleminen, vahvistaa ja parantaa EU:n sosiaalista mallia ja edistää sukupuolten tasa-arvoa.

Ennen kuin lopetan, haluan korostaa, että olen merkinnyt muistiin, mitä olette sanonut tänään ja mitä olette luvannut tekevännä tulevaisuudessa. Voitte luottaa siihen, että Portugalin sosialistit äänestävät teitä. Voitte luottaa myös siihen, että olemme seuraavan toimikautenne aikana teitä kohtaan lojaaleja mutta myös hyvin vaativia.

Toivotan teille onnea ja menestystä työhönne.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, arvoisa neuvoston puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, mistä huomiossa äänestyksessä on oikein kyse? Teemme äänestyksessä sen, mitä monet täällä parlamentissa eivät voi tai eivät halua tehdä: otamme vastuuta Euroopan unionista. Haluan korostaa yhtä asiaa. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kiitän teitä siitä, että mainitsitte sen jälleen puheenvuorossanne. Kyse on siitä, että otamme vastuuta EU:n kyvystä toimia näinä vaikeina aikoina, jotta voimme ratkaista kaikki ongelmat, joista kansalaiset ja Euroopan parlamentti ovat esittäneet aiheellista kritiikkiä. Mielestäni tämänpäiväinen keskustelu on selventänyt sitä, kehen EU voi ja kehen se ei voi luottaa tulevaisuudessa, kenen se voi luottaa ottavan poliittista vastuuta tulevina vuosina.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan kuitenkin huomauttaa, että meidän on käsiteltävä hyvin monenlaisia aiheita ja että teillä on tässä suhteessa suuri vastuu, koska teillä on EU:ssa yksinoikeus tehdä aloitteita.

Haluan ottaa esiin vielä yhden asian, jota keskustelussa ei ole vielä tähän mennessä käsitelty mielestäni riittävästi. Kyse on maatalouspolitiikasta. Kohtaamme tällä alalla monia uusia haasteita. Maininta siitä, että maatalousministerien pääsivät viime vuoden syksyllä ratkaisuun, ei yksinkertaisesti riitä. Ei riitä, että olemme käynnistäneet kattavan maatalousuudistusohjelman, koska perusedellytysten muuttuessa teidän on tietenkin esitettävä vastaava aloite auttaaksenne EU:n viljelijöitä. Pyydän, että huomautatte maataloudesta vastaavalle komission jäsenelle, ettei hänen mallillaan onnistuta ohjaamaan tätä tärkeää alaa ulos kriisistä.

Puhun nyt kollegoideni puolesta sanoessani, että olemme valmiit ottamaan vastuuta Euroopasta EU:n ja sen kansalaisten hyväksi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, Unkarin pääministeri ehdotti helmikuussa 2008 eli kuusi kuukautta ennen maailmanlaajuista talouskriisiä, että Euroopan unioniin perustettaisiin elin, joka seuraisi ja valvoisi rahoitusalan maailmanlaajuisia suuntauksia. Valitettavasti neuvosto ja teidän komissionne päättivät perustaa tämän elimen vasta maailmanlaajuisen kriisin puhjettua.

Arvoisa puheenjohtaja Barroso, mihin vaiheeseen tämän elimen valmistelutyöt ovat edenneet? Koska se aloittaa työnsä?

Toinen kysymykseni on tämä: komissio ei ole onnistunut torjumaan viime vuosina suurten kauppaketjujen ylivaltaa eikä suojelemaan viljelijöitä ja kuluttajia. Voimmeko odottaa komissiolta konkreettisia ja tehokkaita toimenpiteitä?

Kolmas kysymykseni on seuraava: koko EU:n maitoala on pahassa kriisissä, jolla on varsin vakavat sosiaaliset ja poliittiset seuraukset. Aiotteko muuttaa tai tarkistaa komission toistaiseksi harjoittamaa uusliberalistista politiikkaa, joka on epäonnistunut pahasti?

Esitän vielä neljännen kysymyksen: aiotteko puheenjohtajaehdokkaana perustaa sovittelumekanismin? Haluatteko vahvistaa aikovanne antaa perusoikeuksista vastaavan uuden komission jäsenen vastuulle historialliset kansalliset vähemmistöt, maahanmuuttajien vähemmistöt ja romanit?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Arvoisa puhemies, arvoisa puheenjohtaja Barroso, täällä on keskusteltu kattavasti talouteen ja rahoitukseen liittyvistä haasteista. Haluan kuitenkin keskittyä nyt kansalaisten oikeuksiin ja kansalaisten Eurooppaan. Puhumme EU:n kansalaisuudesta, kansalaisten oikeuksista, liikkumisvapaudesta, rikollisuuden torjumisesta, turvallisuuden parantamisesta, terrorismin torjumisesta ja yhteisestä maahanmuuttopolitiikasta. Talous- ja rahoituskysymysten tavoin kaikki nämä seikat vaikuttavat EU:n kansalaisiin. Kansalaistemme jokapäiväiseen elämään vaikuttaa kuitenkin myös joukko muita haasteita, joihin meidän on siksi syytä puuttua.

Meillä on suunnitelma, joka koskee oikeuteen, vapauteen ja turvallisuuteen perustuvan eurooppalaisen alueen luomista. Meillä oli Tampereen ohjelma, Haagin ohjelma ja nyt Tukholman ohjelma. Mielestäni meidän on uhrattava tähän alaan uutta energiaa. Tukholman ohjelma tuo mukanaan uusia mahdollisuuksia. Sen lisäksi meillä on Lissabonin sopimus, jossa parlamentille annetaan uusia merkittäviä valtaoikeuksia ja paljon suurempi rooli tällä alalla. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, kerroitte meille tänä iltana, että jatkossa tähän alaan keskittyy yhden komission jäsenen sijasta kaksi. Kerroitte nimittävänne komissioon sisäasioista ja maahanmuutosta vastaavan jäsenen sekä toisen jäsenen, joka saa hoidettavakseen oikeuden, ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien alan. Ehdotan, että muodostamme komission ja parlamentin välille tiiviin kumppanuussuhteen kehittääksemme todellisen kansalaisten Euroopan, joka puolustaa kansalaistemme oikeuksia ja vapauksia ja huolehtii heidän turvallisuudestaan.

Uskon nimittäin, että voimme yhdessä pyrkiä rakentamaan kansalaisten Eurooppaa, ja toivotan teille onnea huomiseen äänestykseen.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Arvoisa puhemies, olen samaa mieltä useista huomioista, joita puheenvuoron jo käyttäneet kollegani ovat esittäneet. Arvoisa puheenjohtaja Barroso, haluan myös esittää teille muutaman kysymyksen. Oletteko arvioinut edellistä toimikauttanne? Oletteko tyytyväinen viimeisten viiden vuoden aikaisiin saavutuksiinne? Uskon, että olette ja että juuri siitä syystä olette jälleen ehdolla komission puheenjohtajaksi. Samalla kuitenkin ihmettelen, oletteko tyytyväinen siihen, miten tehokkaasti olette ehkäissyt tähän asti rahoitus-, talous- ja sosiaalikiäriä. Voitteko seurata puhtaalla omallatunnolla ällistytävää vauhtia kasvavia työttömyyslukuja, jotka ovat nyt nousseet EU:ssa miljooniin, ja sitä, kuinka rahoituslalla maksetaan jälleen hävittyä palkkioita niille, jotka ovat paitsi syösseet meidät pahimpaan kuviteltavissa olevaan kriisiin myös uhanneet meitä köyhyydellä?

Voitteko kertoa meille nyt, aiotteko tehdä toisella kaudellanne jotakin eri tavalla? Jatkuuko sama, vai näemmekö jotakin uutta? Mitä meillä on odotettavissa? Millä tavalla teidän pitäisi mielestänne muuttaa tapaanne hoitaa tehtäväänne?

Esitän teille vielä yhden kysymyksen, johon vastaamista olette kovasti pyrkinyt välttämään toimintalinjauksissanne. On selvää, että haluatte johtaa Euroopan komissiota 500 miljoonan kansalaisen unionissa. Missä on upean yhteisönne kunnianhimo ja tarmo, kun sen pitäisi avata ovensa niille muille eurooppalaisille, jotka haluavat liittyä yhteisöön? Mihin lisätoimiin komissionne ryhtyy nopeuttaakseen tätä prosessia? Tarjoatteko Bosnia ja Hertsegovinan keskushallinnolle konkreettista apua, kuten asiantuntija-apua ja aineellisia resursseja, auttaaksenne sitä noudattamaan tiekarttaansa ja täyttämään vaaditut kriteerit, jotta sen kansalaiset voisivat matkustaa vapaasti Euroopan unionissa?

Gunnar Hökmark (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, Barroso saa tukemme huomenna paitsi siksi, että, arvoisa Barroso, kaikki 27 jäsenvaltiota ovat nimityksenne takana ja meidän on päästävä työhön käsiksi, myös siksi, että olette esittänyt laaja-alaisen poliittisen asialistan, johon on sisällytetty aikamme suurimmat haasteet. Käsityksemme niistä tosin vaihtelevat.

Toivomme teiltä ja komissioltanne aloitteita, joilla on parlamentin enemmistön tuki, mutta emme tuputa vähemmistön kantaa, vaan aiomme käsitellä ja tutkia tarkoin ehdotuksenne ja teemme päätökset parlamentin enemmistön mukaisesti. Näin demokratia toimii, ja näin myös me toimimme. Luotamme sekä teihin että tähän parlamenttiin. Sanoisin vain, että kielteisen äänen antaminen huomenna ilman vaihtoehtoa merkitsee, ettei teillä ole vaihtoehtoa. Vaadimme toimintaa, mutta on myös niitä, jotka vaativat sen lopettamista. Minun on lisäksi sanottava, että nyt, kun Kööpenhaminan kokous on enää viikkojen päässä, se, ettemme ole vielä valinneet komissioon puheenjohtajaa, ei ole osoitus vastuullisesta toiminnasta. Meidän on ratkaistava rahoitusmarkkinoita koskevat järjestelyt ja lainsäädäntö, joten vaihtoehtoinen ”ei” uudelle komissiolle ei ole

osoitus vastuullisesta toiminnasta. Vastuullista toimintaa ei ole myöskään se, jos emme saa käyntiin poliittista prosessia talouden elpymiseksi nyt, kun työpaikat ympäri Eurooppaa ovat uhattuina.

Arvoisa puhemies, huomisessa äänestyksessä on pitkälti kyse Euroopan parlamentin asemasta. Me parlamentin jäsenet haluamme, että Euroopalla on johtajan asema maailmassa, mutta emme saa globaalia johtajuutta, elleimme kykene varmistamaan johtajaa Euroopan unionille. Annamme teille tukemme ja tutkimme tarkoin ehdotukset, joista keskustelemme kanssanne, sillä uskomme demokratiaan ja tämän parlamentin enemmistön tukeen. Onnea huomiseen!

(Suosionosoituksia)

Erminia Mazzoni (PPE). – *(IT)* Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, tämän keskustelun perusteella olen entistäkin vakuuttuneempi siitä, että teen oikein tukiessani PPE-DE-puolueen ehdotusta kannattaa valintaanne. Vetoamusvaliokunnan puheenjohtajana haluan antaa teille vaatimattoman tukeni. Arvoisa Barroso, kannatan myös esittämiänne tavoitteita ja painopistealueita, mutta saanen ehdottaa kaksi kysymystä, joihin on syytä kiinnittää entistä suurempaa huomiota, nimittäin siihen, mihin viittasitte puhuessanne talous- ja rahoituskriisistä selviämisestä.

Uskon teidän tavoin, että tässä kriisissä on myös ja ennen kaikkea kyse yhteiskuntamme perusarvojen kriisistä. Euroopan komission ratkaistavana on suuria haasteita seuraavalla viisivuotiskaudella. Geopoliittiset toimintapuitteet ovat käyneet läpi perusteellisen muutoksen. Intian, Brasilian ja Afrikan kaltaisilla nousevilla talouksilla on vastedes keskeinen asema reaalityaloudessa. Toisaalta tämä tarjoaa meille uusia kasvun mahdollisuuksia, mutta se myös saattaa synnyttää markkinahegemoniaa, joka pitkällä aikavälillä mahdollisesti vain lisää köyhyyttä.

Tässä mielessä Euroopalla ja sen sivilisaatiolla ja kokemuksella on elintärkeä merkitys laajalle ulottuvan ja tasapainoisen kasvun sekä kansalaisoikeuksien saavuttamisen edistämiseksi. Eurooppa edustaa eri juurien ja kulttuurien aitoa yhdistymistä. Tarkoitan tällä omia kristillisiä juuriamme, jotka voivat tarjota työkalun, jolla voimme tarttua tämän äärimmäisen vakavan kriisin arvonäkökohtaan. Tämä on mahdollista kuitenkin vain, jos käytämme juuriamme ohjenuorana kaikkien ihmisten oikeuksien ja velvollisuuksien kehittämisen ja integraation edistämiseksi.

Arvoisa Barroso, rahoituskysymyksessä meidän on arvioitava raha- ja verotuspolitiikan uudistustarvetta, jotta voimme poistaa valuuttamme euron ja vanhan hallitsevan valuutan dollarin välisen kilpailun ja myös Kiinan ja Intian nousevien valuuttojen kanssa käytävän kilpailun, tiukentaa rahoitusmarkkinoiden sääntelyä kieltämällä energiahyödykkeillä sekä erityisesti elintarvikkeilla harjoitettava keinottelu, sillä näiden tuotteiden hinnat saattavat heikentää monien maiden talouksia, ja jotta voimme palauttaa rahoituksen keskeisen roolin tuotannon palveluksessa sekä korvata työttömyydestä kärsivillä Euroopan alueilla perinteiset taloudelliset tuet verokannustimilla tai tukea näitä alueita verokannustimin.

Kansalaisten Eurooppa, jonka kehittämistä ehdotatte vuoropuhelua tiivistämällä ja tietoja jakamalla, on asia, johon tunnen olevani henkilökohtaisesti sitoutunut vetoamusvaliokunnan puheenjohtajana. Vetoamusvaliokunnan puoleen olisikin käännäytävä silloin, jos parlamentti toteuttaa toimia edellisellä kaudella hyväksytyn päätöslauselman johdosta.

Vetoamusvaliokunta on tärkein yhteyspiste EU:n toimielinten ja kansalaisten välillä. Se pyrkii löytämään ratkaisuja, antamaan selvityksiä sekä edistämään toimia, joilla vastataan Euroopan kansalaisten tekemiin lukuisiin ja vaihteleviin kanteluihin. Tältä osin kehotankin teitä, arvoisa Barroso, lujittamaan johtamanne komission ja minun johtamani vetoamusvaliokunnan välistä yhteistyötä sekä osoittamaan erityisen komission jäsenen vetoamusvaliokuntaa varten. Olette jo ilmoittanut kahden uuden komission jäsenen viran perustamisesta.

Eurooppa, jonka työohjelmassa annetaan pääpaino Euroopan kansalaisille, kuten olette todennut, on Eurooppa, jonka on tarjottava vetoamusvaliokunnalle (joka on foorumi, jossa kansalaisten oikeudet pääsevät kuuluviin) entistä suuremmat oikeudet ja aiempaa enemmän arvostusta.

Sophie Briard Auconie (PPE). – *(FR)* Arvoisa puhemies, arvoisa komission puheenjohtaja, hyvät parlamentin jäsenet, olen perehtynyt ohjelmaan suuntaviivoihin ja olen iloinen siitä, että se on kunnianhimoinen kaikilla politiikan osa-alueilla, myös talouspolitiikassa. Ohjelmassa säilytetään toimet ja luodaan uusia, ja siihen sisältyvät myös talouden elvytysuunnitelma, sosiaalinen koheesio, ympäristöpolitiikka ja etenkin kestävä kehitys, Euroopan nuoria varten tarkoitetut hankkeet, Euroopan puolustuksen lujittaminen sekä vahvan ja kestävä maatalouspolitiikan säilyttäminen.

Olen iloinen kunnianhimoisesta tavoitteestanne saavuttaa vahva yhtenäinen ja kansalaisiaan suojeleva Eurooppa. Kyseenalaistan kuitenkin Euroopan unionin taloudelliset valmiudet suoriutua kaikista esittämistänne hankkeista. Unionilla on oltava taloudelliset resurssit tavoitteidensa saavuttamiseen. Osa kollegoistani on jo ottanut tämän asian esiin. Arvoisa Barroso, minusta on elintärkeää, että kannustaisitte jäsenvaltioita lisäämään merkittävästi osuuttaan yhteisön talousarviossa jo vuodesta 2014 eteenpäin. On kyllä totta, että talouskriisi luo nyt paineita jäsenvaltioiden talousarvioihin. Meidän on tästä huolimatta ennakoitava kriisin jälkeistä aikaa ja ryhdyttävä muokkaamaan yhteisön talousarviosta sellainen, joka vastaa EU:n toiminnassa ilmeneviä tarpeita. Tiedän, että olette tietoinen tästä tarpeesta, koska otitte sen esiin ohjelmassanne. Nyt teidän on vain sitouduttava varmistamaan, että tulevaisuudessa meillä, sekä parlamentilla että neuvostolla, on tarvittavat varat politiikkamme toteuttamiseksi.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Haluaisin vahvistaa että PPE-DE-puolueen jäsenet Latviasta tukevat José Manuel Barroson valintaa komission puheenjohtajaksi. Tuemme valintaanne, sillä toivomme, että te, arvoisa Barroso, jatkatte Euroopan komission puheenjohtajana entistä oikeudenmukaisemman Euroopan puolesta. Meidän mielestämme kaikkien jäsenvaltioiden viljelijöitä olisi voitava tukea tasavertaisesti riippumatta siitä, miten pitkään kyseiset valtiot ovat olleet unionin jäseniä. Odotamme teidän myös ottavan johtoaseman yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksessa sekä oikeudenmukaisen kilpailun mahdollisuuden varmistamisessa kaikissa jäsenvaltioissa. Kehotamme teitä ottamaan ohjat käsiinne Euroopan palvelumarkkinoiden tulevassa vapauttamisessa.

Eurooppa selviää onnistuneesti kriisistä vain, jos sen strategia perustuu vahvoihin yhtenäismarkkinoihin ja tasavertaisiin toimintapuitteisiin. EU:n toimielimillä on todellakin vakauttava rooli kriisistä selviämisessä jäsenvaltioissa, joita kriisi koettelee vakavimmin, ja Latvia on tietoinen tästä. Haluankin kiittää Euroopan komissiota yhteistyöstä kanssamme. Euroopan yhtenäisvaluutta on osoittanut vakauttavan roolinsa näissä kriisioloissa. Baltian maat ovat asettaneet tavoitteekseen euroalueeseen liittymisen, mutta globaalissa taloudellisessa laskusuhdanteessa tehtävä on varsin hankala. Siksi kehotamme komissiota edistämään järkevää ja joustavaa suhtautumista vakaus- ja kasvusopimuksen ehtojen sekä Maastrichtin kriteerien soveltamiseen tähän kriisiin soveltuvalla tavalla. Olen vakuuttunut siitä, että Baltian maiden ja kaikkien muiden Euroopan maiden aikaistettu liittyminen euroalueeseen on koko Euroopan etujen mukaista.

Arvoisa puhemies, kehotamme teitä jouduttamaan yhteisen energiapolitiikan kehittämistä, jotta voimme vähentää Euroopan riippuvuutta energiamonopoleista. Toivotan teille menestystä huomiossa äänestyksessä.

Damien Abad (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa Barroso, PPE-DE-puolueen Ranskan valtuuskunnan jäsenenä sekä UDF:stä syntyneen uuden ranskalaisen poliittisen puolueen *Nouveau Centre* edustajana halusin kääntyä puolueenne tänään suoraan. Haluan ennen kaikkea muistuttaa teitä Ranskan tasavallan presidentin sekä Ranskan hallituksen tuesta sekä antaa tunnustukseni tavalle, jolla edesautoitte Ranskan puheenjohtajuuskauden onnistumista.

Michel Barnier ja kaikki parlamentin kollegani Ranskan presidentillisestä enemmistöstä odottavat nyt, että komissionne hyväksyy tehtävämme, joka on rakentaa poliittista Eurooppaa, joka kykenee vaikuttamaan tuleviin suuriin globaaleihin kysymyksiin, omaksutaan ja otetaan huomioon komissiossanne.

Arvoisa Barroso, tämänkaltaisen poliittisen Euroopan rakentaminen edellyttää kahden seuraavan ansan välttämistä. Ensimmäinen on kilpailun pitäminen ehdottomana ja ylitsepääsemättömänä oppina. Eurooppa tarvitsee teollisuus-, maatalous- ja energiapolitiikkaa tai uusia tekniikoita suosivaa energiapolitiikkaa yhtä kipeästi kuin kilpailupoliitiikkaa.

Toinen ansa, jota meidän on vältettävä, on se, että teemme komissiosta pelkän neuvoston yleisen sihteeristön. Tarvitsemme vahvaa komissiota, joka tekee ehdotuksia, innovoi ja ajaa Euroopan yhdentymistä eteenpäin. Joistakin oman puolueeni Ranskassa esittämästä epäroinnista huolimatta olen tänään kuitenkin valmis tukemaan toimintaanne ja seuraamaan teitä tällä päättäväisellä tiellä, jolla haluatte kulkea etenkin kestävän kehityksen ja ilmastomuutoksen torjunnan suhteen.

Jotta voisin kuitenkin varmistaa, että minä ja ne useat kollegani, jotka vielä epäroivät tänään, voisimme äänestää mahdollisimman valistuneina, haluaisin, että sitoudutte voimakkaasti kahteen asiaan täällä parlamentissa. Ensinnäkin on tehtävä aidosti hyödyllistä politiikkaa teollisuudenalojemme, eri alueidemme sekä kaikkien Euroopan identiteettiä muokkaavien asioiden hyväksi.

Toiseksi on tehtävä kaikki mahdollinen sen varmistamiseksi, että Euroopan mallilla markkinatalous saadaan parhaiten sovitettua yhteen jäsenvaltioiden, alueiden ja kansojen välisen solidaarisuusvaatimuksen kanssa.

Arvoisa Barroso, nykynuoret tarvitsevat Eurooppaa, joka on heidän tukenaan globaalissa maailmassa ja valaa uutta toivoa. Nuorimpana Euroopan parlamentin ranskalaisena jäsenenä olen sisimmässäni vakuuttunut siitä, että nykynuoret haluavat Eurooppaa, joka paitsi tarjoaa heille suojaa myös antaa uusia tavoitteita. Tehtävämme tulevaisuudessa on rakentaa Eurooppaa yhdessä. Luotan teihin, ja myös te voitte luottaa minuun.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, Eurooppa on yhtenäinen. Se on rauhan, vapauden ja demokratian Eurooppa. Valvomme ihmisoikeuksien noudattamista ja haluamme toteuttaa sosiaalisen markkinatalouden ohjelmaa, jossa ihminen on huomiomme keskipisteenä. Eurooppa on kuitenkin myös erilainen. Euroopassa on monia hyvin köyhiä alueita, jotka tarvitsevat aitoa koheesiopolitiikkaa. Yhteinen maatalouspolitiikka itse asiassa sallii kaksi Eurooppaa, uuden ja vanhan. Tämä edellyttää muutoksia sekä todellisen, yhtenäisen ja yhdistyneen Euroopan luomista. Te, arvoisa komission puheenjohtaja, tiedätte tämän parhaiten. Mihin toimiin aiotte ryhtyä tällä alalla tilanteen muuttamiseksi?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Arvoisa puhemies, komission puheenjohtaja ja ehdokas Barroso, minun mielestäni te olette onnistunut erittäin hyvin komission puheenjohtajan tehtävässä. On helppo arvostella, mutta on pakko antaa tunnustusta. 27 erilaisen maan johtaminen moniarvoisessa Euroopassa on haastava tehtävä ja te olette onnistunut siinä hyvin. Te olette ollut tasapainottava tekijä suurten ja pienten maiden välillä, joten tässä yhteydessä minun on helppo lainata puolueeni puheenjohtajaa, Suomen pääministeriä Matti Vanhasta, joka totesi, että te ansaitsette jatkokauden. Olen lämpimästi tukemassa teidän jatkokauttanne ja tulen äänestämään sen puolesta. Teidän tekonne viiden vuoden ajalta puhuvat sen puolesta. Ei ohjelmia minun mielestäni tarvitse enää esittää, koska teot puhuvat ja toivon, että myös tulevassa komissiossa myös suomalaisella komissaarilla Olli Rehnillä voi olla hyvä ja vahva asema. Mutta ennen muuta huomenna tulemme äänestämään sen puolesta, että te pääsette perustamaan uutta komissiota. Menestystä teille siihen työhön!

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (EN) Arvoisa puhemies, Barroso on puhunut varsin usein poikkeuksellisesta ajasta, jota elämme parhaillamme, edessämme olevista tärkeistä kysymyksistä sekä johtajuudesta, jota EU:n on osoitettava rahoitusmarkkinasektorilla.

Arvoisa Barroso, haluaisin nyt kuitenkin kysyä teiltä erästä asiasta (jonka mainitsitte meille esittämässänne ohjelmassa), nimittäin Euroopan unionin omista taloudellisista varoista. Ette kerro, mistä ne pitäisi ottaa.

Tässä yhteydessä kysyin teiltä erästä asiaa Verts/ALE-ryhmän kanssa viime viikolla järjestetyssä kuulemistilaisuudessa. Ette valitettavasti vastannut minulle, joten toivottavasti vastaatte nyt. Kysymykseni kuuluu seuraavasti: mikä on rahoitustoimivéron laita?

Jopa presidentti Sarkozy on nyttemmin ehdottanut veroa, ja myös Steinmeier ja muut ovat maininneet sen. Belgialla ja Ranskalla on jo laillisia välineitä sen toimeen panemiseksi, joten miksemme voisi puhua siitä ja harjoittaa painostusta rahoitustoimiveroa koskevan komission ehdotuksen läpiviemiseksi?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, olen kuunnellut kahteen otteeseen Barrosoa, kerran täysistunnossa ja kerran European United Leftin kanssa järjestetyssä kokouksessa, ja olen tutustunut hänen alustaviin kantoihinsa.

Teen erityisen huomion: Tiedämme Barrosen kannan muunneltuun politiikkaan. Emme kuitenkaan tiedä hänen kantaansa geenimuunneltuihin tuotteisiin. Tarkoittaako tämä sitä, että geenimuunneltujen tuotteiden tuonti ja markkinointi sallitaan Euroopassa?

Barroso väittää ajavansa Euroopan tarvitsemia uusia ideoita, mutta pohjimmiltaan hän ajaa ja esittää samaa epäonnistunutta uusliberalistista reseptiä, joka johti lamaan, työttömyyteen ja vakavaan sosiaaliseen epäoikeudenmukaisuuteen Euroopassa.

Tämä lähestymistapa, jolla tarkoitan teidän lähestymistapaanne ja komissionne lähestymistapaa, arvoisa Barroso, on synnyttänyt luottamuspuolan Euroopan unionin johtajien ja kansalaisten välillä, mikä näkyi selvästi edellisissä vaaleissa, joissa suuri määrä Euroopan kansalaisia jätti äänestämättä.

Koska kutsutte Eurooppa-vastaisiksi kaikkia niitä, jotka eivät ole samaa mieltä ohjelmastanne, teillä ei ole kaikkien eurooppalaisten luottamusta eikä etenäkään niiden, jotka haluavat erilaista Eurooppaa. Tämän vuoksi minusta te, hyvä Barroso, ette ole sovelias tähän tehtävään.

Barry Madlener (NI). – (NL) Arvoisa Barroso, ette ole onnistunut saamaan Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän tai Verts/ALE-puolueen tukea, vaikka vihreät itse asiassa puhuvat puolestanne. Vaaleista tulee jännittävät: voitte tietojeni mukaan odottaa saavanne noin puolet äänistä, joten jokainen ääni

merkitsee. Haluatte toki varmasti meidän, toiseksi suurimman hollantilaisia parlamentissa edustavan vapauden puoleen äänen. Olemme valmiit antamaan teille äänemme, mutta teidän on luvattava, että lopetatte neuvottelut Turkin kanssa, varmistatte, ettei Alankomaat ole enää suurin nettomaksaja tälle byrokraattiselle EU:lle, ja että pyritte rakentamaan suverenien jäsenvaltioiden Eurooppaa federalistisen supervaltion sijaan, kuten nyt kaavaillette. Kutsun teidät keskustelemaan asiasta tänään klo 22.00. Kukapa tietää, saatatte tehdä nämä lupaukset ja saada tukemme, minkä ansiosta voitte jatkaa tehtävässänne täysin eri tavoin kuin edellisellä viisivuotiskaudella.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin toivottaa Barrosoille onnea huomisessa äänestyksessä. Valitettavasti äänestys olisi minusta pitänyt toimittaa heinäkuussa epävarmuuden ajan välttämiseksi. Tästä huolimatta olen sitä mieltä, että poliittisista suuntaviivoista, jotka olette laatineet, arvoisa Barroso, käy selvästi ilmi se visio ja ne ajatukset, joita olette esittänyt toiminnan käynnistämiseksi uudelleen.

Suurin toiveeni teidän suhteenne olisi kenties myös se (parlamenttiin palaamisen ohella), että suhtautuisitte hieman nykyistä kriittisemmin hallituksiin, jotka eivät täytä sitoumuksiaan, sillä Lissabonin strategian tarkastelu osoittaa, että 90 prosenttia siitä on jäänyt toteutumatta, koska jäsenvaltiot eivät ole ryhtyneet toimiin, joilla Euroopasta tehtäisiin maailman kilpailukykyisin ja dynaamisin talous tulevaisuudessa.

Tiedän, että yhtä tiettyä jäsenvaltiota on vaikea osoittaa sormella. Minulla ei olisi uskallusta tehdä niin, mutta jos näytämme esimerkkiä ja esitämme ajatuksia parlamentin ja komission välillä sekä tavoista, joilla voisimme katsoa saavamme aikaan uutta kasvua, että innovoinnista uudessa taloudessa, tällöin myös jäsenvaltioiden on tehtävä osansa noissa toimissa.

Nyt, kun koko maailmaa koettelevat ennennäkemättömän vaikeat taloudelliset ajat ja kun Eurooppa on ottanut ohjat käsiinsä pankkialan sääntelyssä ja muissa vastaavissa asioissa, minusta on sääli, että olemme menettäneet tilaisuuden tiettyjen puolueryhmien keskenkasvuisen poliittisen pelin vuoksi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Arvoisa Barroso, teitä pidetään luonnonsuojelun puolestapuhujana, ja onnittelen teitä siitä.

Saimmekin itse asiassa viime viikolla hyviä uutisia, koska tuolloin päätettiin vihdoinkin, että tonnikalaa, jonka kannat ovat romahtamispisteessä, suojellaan sisällyttämällä se CITESin luetteloon suojelukohteena olevista lajeista. Tältä osin vetoankin siihen, että tästä väliaikaisesta tuesta tehdään vakituinen.

Tämän kaiken ongelmana ja yleisenä paradoksina on se, että juuri tähän päivään asti ajamanne neoliberalistinen politiikka on johtanut meidät tähän tilanteeseen, sillä kyseisellä politiikalla vain yksityistetään voitot ja sosiaalistetaan kustannukset.

Tältä osin meillä on vakava ympäristöongelma. Olemme juo vuosikausia tukeneet meriämme ehdyttäneitä laivastoja, jotka tässä nimenomaisessa yhteydessä ovat usein yhdessä vastuussa onnettomuudesta. Nyt laivastot pyytävät varoja itse aiheuttamamme tilanteen korjaamiseen.

Tämä on täysin järjetöntä, eikä sitä voida todellakaan perustella demokratialla. Emme voi tehdä tällaisia virheitä kansalaisten rahalla.

Näin ollen vaadimme yhteisen kalastuspolitiikan tarkistamista etenkin kun se perustuu näihin uusiin periaatteisiin.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen hyvin luottavainen sen suhteen, että Barroso varmistaa huomenna toisen viisivuotiskautensa komission seuraavana puheenjohtajana. Minusta hän on oikea henkilö tehtävään, sillä hänen saavutuksensa ovat vaikuttavat.

Olen myös sitä mieltä, että EU toimii tehokkaammin, jos Lissabonin sopimus hyväksytään maassani. Sopimuksen vastustajat levittävät Irlannissa hävytöntä tietoa, jonka mukaan minimipalkka olisi 1,84 euroa.

Ihmiset puhuvat niin sanotusta vihreästä piristysruiskeesta (green shoot) osana Euroopan talouden elpymistä. Lissabonin sopimuksen ratifiointi itsessään on tällainen piristysruiske. Investoijat ja työpaikkoja luovat ihmiset haluavat Lissabonin sopimuksen voimaantuloa.

Se, että me Irlannissa olemme edellisen kansanäänestyksen jälkeen varmistaneet oikeuden nimetä vastedes Euroopan komission yksi jäsen, on perusteellinen muutos. Tämän lisäksi puolueettomuuteen, verotukseen, elämisen oikeuteen, koulutukseen ja perhe-elämään liittyvät oikeudelliset takeet ovat niin tärkeitä.

Nuo takeet ovat meille tärkeitä. Protokolla on sama kuin sopimus, ja Irlanti todella tarvitsee Eurooppaa, samoin kuten Eurooppa tarvitsee Irlantia.

(GA) Toivon teille mitä parhaita onnea huomenna.

Martin Ehrenhauser (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, Euroopan unioni kärsii vakavasta demokratiavajeesta. Valitettavasti mikään ei ole tältä osin muuttunut Barroson edellisellä viisivuotiskaudella. Olemme hänen toimikaudellaan joutuneet hyvin vakavaan talouskriisiin, ja on käynyt selväksi, että rahoitusjärjestelmän epävakaudesta annettuja varoitusmerkkejä ei yksinkertaisesti ole otettu todesta. Varoitukset kuitenkin varmasti annettiin. Barroso mainitsi puheessaan rahoitusjärjestelmän rakenteen muutostarpeen sekä johtajien palkkiojärjestelmän uudistustarpeen. Haluaisin sanoa nyt suoraan: Arvoisa Barroso, tämä oli tehtävänne edellisellä viisivuotiskaudellanne, mutta ette saanut aikaan noita muutoksia. Tästä syystä aion äänestää teidät ulos virastanne.

Itse toivoisin, että komission puheenjohtajaksi valitaan nuori henkilö, joka ryhtyy tehtävään täynnä luovuutta ja jolla on uskallusta perusteellisiin muutoksiin ennen kaikkea itsenäisesti. Jonkun, joka tekee Euroopasta todellisen demokratian. Olen varma, että Eurooppa tarvitsee uudenlaista optimismin henkeä, johon ei ole mahdollisuutta Barroson kanssa vaan ilman häntä.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Kiitos tästä tilaisuudesta käyttää puheenvuoro. Haluaisin tehdä komission puheenjohtaja Barrosolle kaksi kysymystä. Ensimmäinen kuuluu seuraavasti: Yhdistitte selkeästi puheessanne poliittisen tulevaisuutenne Lissabonin sopimuksen voimaantuloon. Tarkoittaako tämä myös sitä, että jos teidät valitaan huomenna, mutta Lissabonin sopimus hylätään Irlannin kansanäänestyksessä, te luovutte paikastanne?

Toinen kysymykseni kuuluu seuraavasti: Tehän olette julistanut sodan kansallista itsekkyyttä vastaan, joka määritelmänne mukaan juontaa juurensa pelosta ja muuttuu äärimmäisyystoiminnaksi. Kysymykseni kuuluu siis seuraavasti: Kuka päättää, ovatko myös ihmiset, organisaatiot tai puolueet edelleen mukana tässä haitallisessa toiminnassa? Vai onko kyse siitä, kuten on meidän tapauksessamme, että tavoitteena on kansallisen tietoisuuden edistäminen ja kansallisen itsemääräämisoikeuden välttämätön säilyttäminen? Toisin sanoen tarjoaako tämä meille pohjan sille, että voimme täällä Euroopassa puhua kansallisista kulttuureista, kielistä ja moninaisuudesta?

José Manuel Barroso, komission puheenjohtaja. – (FR) Arvoisa puhemies, haluan aloittaa menettelyyn liittyvällä kysymyksellä. Haluan sanoa erityisesti sitoutumattomille jäsenille, etten käynyt heidän ryhmänsä luona, koska en saanut kutsua. Selitys on näin yksinkertainen. Minulla on tuki voimakkaita erimielisyyksiä joidenkin näiden ja myös muiden jäsenten kanssa, mutta kävin kaikkien minut kutsuneiden lainmukaisesti perustettujen ryhmien luona. Kävin niiden luona demokraattisen keskustelun merkeissä. Pidän demokraattisesta keskustelusta. Tästä ei pidä olla epäselvyyksiä.

Yritän nyt vastata lyhyesti suureen määrään kysymyksiä. Toisinaan voin sitä paitsi panna merkille, etteivät jäsenet enää ole kuuntelemassa minua, mutta aion silti yrittää.

Aloitan viimeisestä kysymyksestä, joka koski johtajien palkkioita. Kiinnittäisin huomionne siihen, että vuoden 2004 lopulla komissioni teki suosituksen, joka koski paitsi pankkien myös yleisen talousjärjestelmän sallimia kohtuuttomia palkkioita. Tuolloin kukaan ei kuitenkaan valitettavasti kiinnittänyt huomiota tähän suositukseemme.

Olen iloinen, että bonuksiin ja kohtuuttomiin palkkioihin kiinnitetään vastedes entistä enemmän huomiota, ja toivonkin, että löydämme ratkaisun itse asiassa juuri neuvostolle jättämiemme ehdotusten pohjalta. Niitä käsitellään parhaillaan. pöydällä ovat nyt paitsi suositus myös pankkien pääomavaatimuksia koskevan direktiivin sitova osa.

Moni kysymys kosi energiavarmuutta: siitä puhuivat muun muassa jäsenet Saryusz-Wolski ja Marinescu. Energiavarmuus oli itse asiassa yksi nykyisen kollegion keskeisistä painopistealueista, ja aikomukseni oli sisällyttää se myös seuraavan komission painopistealueisiin, jos saan parlamenttinne hyväksynnän siihen. Eurooppalaiset nimittäin kohdistavat katseensa komissioon, eivätkä pelkästään unionin kansalaiset. Venäjän ja Ukrainan välisen ongelman aikana presidentti Putin soitti minulle varta vasten kertoakseen minulle tuosta ongelmasta. Tehän tiedätte, miten paljon aikaa ja energiaa me komissiossa uhrasimme yhdessä kumppanimme kanssa löytääksemme ratkaisun Venäjän ja Ukrainan väliseen pulmaan, jolla on ollut vaikutuksia myös Euroopan kuluttajiin.

Itse olen hyvin sitoutunut näihin kysymyksiin. Tämän vuoksi olemmekin käynnistäneet Baltian maissa yhteenliittäntöohjelman ja siksi komissio oli se, joka ratkaisi Nabucco-kiistan, joka oli todellakin umpikujassa. Tämän vuoksi aion sisällyttää nämä kysymykset komission keskeisiin painopistealueisiin, vaikka jotkut vastustavatkin todellisten energian sisämarkkinoiden luomista. Toivon, että seuraavalla kaudella saamme tukenne avulla nujerrettua tämän vastustuksen (jota yhä esiintyy, se on myönnettävä suoraan ja rehellisesti), jotta saamme luotua todelliset yhdenmetyt energiemarkkinat Eurooppaan.

Voitte luottaa siihen, että ajan komissiossa tinkimättömästi Euroopan etuja. Uskon muuten, että energiavarmuusasia on tärkeä myös ilmastomuutostaistelua ajatellen.

Sanon jälleen etenkin Verts/ALE-ryhmän osalta: voimme aina olla vieläkin kunnianhimoisempia, mutta suoraan sanottuna olen sitä mieltä, että meidän olisi syytä olla iloisia siitä, että komission ehdotusten pohjalta toimiva Euroopan unioni on kärjessä taistelussa ilmastomuutosta vastaan. On selvää, ettemme olisi sitemmin saaneet kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyntää ilman Merkelin ja sen jälkeen Sarkozyn puheenjohtajuuskaudella tehtyä työtä (haluan korostaa tätä seikkaa), sillä he ponnistelivat myös tämän asian eteen, mille on syytä antaa tunnustusta. Kaikki jäsenvaltiot ponnistelivat asian eteen, mutta ilmaston lämpenemisen vastaisen taistelun saatoimme aloittaa juuri komission kunnianhimoisen ehdotuksen pohjalta. Luotankin vahvasti tukeenne siinä, että Eurooppa voi jatkaa tämän taistelun kärjessä.

Sosiaalisia asioita koskeviin kysymyksiin olenkin jo vastannut. Olen jo antanut joitakin konkreettisia lupauksia lähetettyjä työntekijöitä koskevassa asiassa sekä julkisten palvelujen ongelmassa. Olen valmis työskentelemään kanssanne tänään hyvin seikkaperäisesti esittämieni periaatteiden pohjalta: ne liittyvät sosiaalisen polkumyynnin torjuntaan sekä sosiaalisen markkinatalouden edistämiseen.

Tiedostan vallan hyvin tämän keskustelun ideologisen mielekkyyden, mutta mielestäni vastaus on Euroopassa. Tarvitsemme sisämarkkinoita, sillä ne ovat voimavaramme, mutta tarvitsemme myös korkeatasoista sosiaalista koheesiota. Kyse on eurooppalaisesta aikaansaannoksesta ja panoksesta. Siteerasin ohjelmani alussa kuuluisaa eurooppalaista nykyajan historioitsijaa ja New Yorkin yliopistossa opettavaa Tony Judtia. Hän on todennut seuraavaa: "Yhdysvalloilla on kenties maailman mahtavin armeija ja kenties Kiina myy halpatavaraa, mutta vain Euroopalla on malli, joka voi toimia innoituksen lähteenä muulle maailmalle".

2000-luku voi hyvinkin olla Euroopan vuosisata. Uskon, että se on. Uskon, että voimme hallita globalisaatiota innoituksen, ei voiman avulla. Meillä on sosiaalinen markkinatalous, joka ei ole sen enempää kristillisdemokraattien, sosiaalidemokraattien kuin liberaalienkaan omaisuutta. Se luotiin Euroopassa pääosin toisen maailmansodan jälkeen. Sekä Euroopan yhdentymisprosessin että sosiaalisen markkinatalouden tavoitteena oli vapaiden ja avoimien markkinoiden yhdistäminen.

Eurooppa on maailman suurin viejä. Siksi meidän eurooppalaisten on hylättävä protektionismi ja edistettävä sosiaaliseen vuoropuheluun perustuvaa eurooppalaista mallia ja eurooppalaista sosiaaliturvamallia. Kun kuulen joidenkin pessimistien ja "kriisinystävien" sanovan, että Yhdysvallat ja Kiina hallitsevat nykyisin kaikkea, kysyn heiltä: mutta mitäpä presidentti Obama tekee? Presidentti Obama yrittää parhaillaan viedä läpi kansallista terveydenhuoltojärjestelmää (toivon hänelle onnea siinä), joka on käytössä käytännössä kaikkialla Euroopassa eri muunnoksineen. Yhdysvallat ottaa siis nyt mallia eurooppalaisesta mallista. Mitä kiinalaiset sitten tekevät? He harkitsevat myös kysynnän piristämiseksi sosiaaliturvajärjestelmän käyttöönottoa, ja uskon, että se myös otetaan käyttöön, sillä Kiina rikastuu, mikä hyödyttää koko maailmaa.

Mitä Yhdysvallat ja muut suurvallat tekevät nykyisin? Ne ovat ryhtyneet keskustelemaan kanssamme ilmastomuutoksen torjumisesta. Muistan selvästi, kun puhuimme näiden maiden edustajien kanssa aiemmin, että Yhdysvallat kieltäytyi ehdottomasti tekemästä minkäänlaisia tavoitteellisia sitoumuksia ilmastomuutostaistelussa.

Kuten huomaatte, en ole yhtä pessimistinen kuin jotkut täällä tänään puhuneista. Euroopalla on toki ongelmansa, jotka liittyvät johdonmukaisuuteen. Poliittisen tahdon saralla meidän on ponnisteltava kovemmin johdonmukaisuuden lisäämiseksi. Meillä on myös hyvin selkeä sosiaalinen ongelma, joka on ongelmista vakavin, nimittäin työttömyyden nousu. Selvyden vuoksi todettakoon kuitenkin, että talouskriisi ei johdu Euroopan tai Euroopan komission aikaansaannoksista. Te kaikki tiedätte, mistä kriisi on peräisin. Reagoimme siihen välittömästi. Reagoimme siihen konkreettisilla ehdotuksilla. Olin Yhdysvalloissa Ranskan presidentin kanssa Ranskan puheenjohtajuuskaudella ehdottamassa Yhdysvaltain presidentille G20-prosessin käynnistämistä. Eurooppa reagoi siis kriisiin ensimmäisenä.

Totesin Camp Davidissa, että samaan tapaan kuin avoimet yhteiskunnat tarvitsevat oikeusvaltiota ja oikeussääntöjä, myös markkinat tarvitsevat sääntöjä ollakseen lainmukaisia, uskottavia ja eettisiä. Tämä on Euroopan kanta.

Uskon todellakin, että meidän pitäisi olla ylpeitä tekemistämme ehdotuksista. Niitä käsitellään parhaillaan. Uskon, että ne hyväksytään, ja näemme asioiden edetessä, tarvitaanko lisäponnisteluja.

Ympäristöasiassa nykyisen komission saavutukset ovat käsittääkseni hyvin tiedossa. Joku väitti, että biologinen monimuotoisuus puuttuu komission ohjelmasta. Lukekaa ohjelmani uudelleen ja huomaatte, että se on siellä. Yksi parlamentin jäsenistä kuitenkin kehui toimiamme tonnikalan suojelemiseksi, mistä kiitän häntä. Tässä meillä on mielestäni hyvä valtakirja.

Perusoikeuksia koskeneesta jäsen Beňován kysymyksestä minun on sanottava, että juuri uuden sitoumukseni merkiksi päätin perustaa perusoikeuksista ja yksilönvapauksista vastaavan komission jäsenen viran. Lisäisin vielä, että ehdotus tuon viran perustamiseksi oli peräisin Euroopan parlamentista, vaikka olin itse jo vakuuttunut asiasta. Kyseinen komission jäsen vastaisi luonnollisesti myös vähemmistöjen asioista, ja hän olisi raportointivastuussa täällä mainitulle vetoomusvaliokunnalle.

Olen myös sitä mieltä, että meillä pitäisi olla myös oikeusasioista sekä perusoikeuksista ja -vapauksista vastuussa oleva komission jäsen samaan tapaan kuin jäsenvaltioissa on normaalisti oikeusministeri ja sisäministeri. Lisäksi tarvitaan komission jäsentä (sillä meidän on otettava myös tämä asia vakavasti ja otettava huomioon Euroopan epävarmaan tilanteeseen liittyvät ongelmat sekä se, että jotkin asiat voimme tehdä yhdessä ja tuoda niihin eurooppalaista lisäarvoa), joka vastaisi muista asioista mutta aina samassa hengessä: turvallisuuden hengessä yksilönvapauksia ja perusoikeuksia täysivaltaisesti kunnioittaen. Myös tässä on jälleen kyse Euroopan rakennusaineista.

Joku puhui Guantánamosta. Olin hallituksessa olevien poliitikkojen joukossa ensimmäisiä (ellen aivan ensimmäinen), joka vaati Yhdysvaltain presidenttiä (Itävallan puheenjohtajuuskaudella) sulkemaan Guantánamon. Vaadin tätä julkisesti, koska mielestäni me eurooppalaiset vastustamme perusoikeuksia polkevaa terrorismin vastaista kampanjaa, sillä siten moraalinen vaikutusvalta kadotetaan. Perusoikeuskysymyksessä olen sitä mieltä, että vaikka meillä saattaa olla joitakin erimielisyyksiä asian esille ottaneiden jäsenten kanssa, ne eivät ole perustavan laatuisia. En tarvitse tässä ojennusta keneltäkään. Olin jo 16-vuotiaana kotipaikkakuntani kadulla osoittamassa mieltäni diktatuuria ja kolonialismia vastaan. Siksi minua ei tarvitse ojentaa siinä, kuinka sitoutua perusoikeuksien ajamiseen. Kiitos kuitenkin.

Kiitän jäsen Doddsia Pohjois-Irlantia koskeneesta kysymyksestä. On totta, että olemme ponnistelleet varovaisesti Pohjois-Irlannin asiassa. Olemme perustaneet erityisen työryhmän, ja silloin, kun osapuolten välillä ei käyty vielä vuoropuhelua, edesautoimme sovinnon saavuttamista.

Jäsen López Aguilarin esittämään kysymykseen vastaan myöntävästi: nyt on mielestäni aika asettaa uusia sosiaalisia tavoitteita. Tämä on selvää. Meillä on työttömyysongelma, joka on paljon aiempaa vakavampi. Tilastoja tarkastelemalla huomataan, että työllisyys parani kaikkialla aina talouskriisiin asti. Joidenkin kritisoima Lissabonin strategia oli itse asiassa pääsääntönsä oikeasuuntainen. Eurooppaan syntyi työpaikkoja ja kasvua. Suurimmassa osassa maita, kuten myös kotimaassanne Espanjassa, käänne tapahtui juuri talouskriisin alettua. Olemme joutuneet erilaiseen asemaan juuri globaalien talouskriisien takia. Nyt tässä sosiaalisen epävarmuuden ajassa, kun ihmisiä on paitsi työttömänä myös työttömyysuhan alla, on selvää, että meidän on panostettava sosiaalisiin kysymyksiin. Tämän vuoksi olen vaatinut uusien sosiaalisten tavoitteiden asettamista. Uskoin ja uskon yhä, että tämän ensisijaisen tavoitteen taakse on mahdollista saada parlamentin suuri enemmistö.

Jäsen in 't Veld sanoi minulle, etten ollut vakuuttanut häntä. Teitä on kovin vaikea vakuuttaa, arvoisa in 't Veld. Yritän parhaani, mutta kerron teille yhden asian: Yritän aina parhaani, en vain saadakseni teidät vakuuttuneeksi, vaan koska uskon aidosti perusoikeuksiin, vapauksiin ja takeisiin. Uskon, että komissiolla on tehtävänsä tässä asiassa paitsi lainsäädännöllisessä mielessä myös suhteessa lähettämiimme viesteihin. Voin vakuuttaa teille, että aina kohdatessamme ongelmia maailmassa, olipa kyse sitten Guantánamosta tai tapaamisistani presidentti Putinin kanssa, kysyn aina häneltä: "Mitä Politkovskajan murhaajille tapahtuu? Miten on mahdollista, että Venäjän kaltaisessa järjestelmässä, jossa on käytössä maailman paras turvallisuusjärjestelmä, ei kyetä koskaan saamaan kiinni toimittajien murhaajia?" Kysyn asiaa presidentti Putinilta samaan tapaan kuin esitän nyt kysymyksiä pääministereille, jopa Kiinan pääministerille hänet tavatessani, ja tiedustelen aina myös ihmisoikeustilanteesta. Kysyn jopa Japanin pääministeriltä, miksi Japani on ottanut jälleen käyttöön kuolemanrangaistuksen, jonka täytäntöönpanoa oli jo kerran lykätty.

Komissio on siten tärkeä sekä lainsäädännöllisessä mielessä että komission ja sen puheenjohtajan viestien suhteen esimerkiksi kriisitilanteissa, kuten Tanskan pilakuvajupakassa, jolloin puolustin yksiselitteisesti oikeutta vapaaseen mielipiteen ilmaisuun. Uskon, että voimme tässä asiassa todellakin löytää yhteisymmärryksen mahdollistavan peruslinjan.

Jäsen Abad esitti hyvin käytännönläheisiä kysymyksiä, joihin vastaisin, että kannatan hänen ehdotuksiaan, jotka ovat minusta tärkeitä. Minusta me tarvitsemme teollisen perustan Eurooppaan. Emme halua tuotannon siirtoa, mutta teollisen pohjan on voitava sopeutua globaalin kilpailun uusiin vaatimuksiin sekä ennen kaikkea ilmastonmuutoksen ja entistä ekologisemman kasvun suuriin haasteisiin. Minusta meillä on keinot näiden tavoitteiden saavuttamiseen. Siksi ehdotan, että Euroopassa osoitetaan tähän vastedes lisää varoja.

Jonkun jäsenen esittämään budjettikysymykseen vastaisin, että meidän olisi ennen kaikkea pyrittävä konsensukseen tärkeimmistä periaatteista. Minusta olisi virhe aloittaa puhumalla tulevan talousarvion suuruudesta. Se aiheuttaisi vain hajaannusta. Meidän on ensin haettava eurooppalaista lisäarvoa, ja sen jälkeen päätettävä painopistealueista. Tutkimuksen, innovaatioiden ja koheesiopolitiikan on oltava tietenkin näitä painopistealueita etenkin uusia sukupolvia ajatellen. Ranskan valtuuskunnan nuorten jäsenten tähden toivon, että tämän parlamentin nuoret jäsenet tukisivat tätä liikettä.

Joku esitti minulle kysymyksen globaalista rahoitustoimiverosta, rahoituksen liikkeitä koskevasta verosta. Jos kyse on globaalista verosta, kannatan sitä luonnollisesti. Vero olisi minusta erinomainen ajatus, mutta sanottakoon kuitenkin selkeästi: Minusta ei ole mitään mieltä poistaa Euroopasta nykyisiä rahoituspalveluja, olipa sitten kyse Lontoosta Frankfurtista tai Pariisista. Olemme maailmanlaajuisessa johtoasemassa rahoituspalvelujen suhteen. Mitä mieltä olisi tuon johtoaseman luovuttamisessa Dubaille? Minusta siinä ei olisi mitään järkeä. Tästä ei pidä olla epäselvyyttä. Rahoitustoiimien globaali vero sitä vastoin olisi loistava ajatus. Veron puolesta voidaan jo nyt esittää monia syitä: Sen avulla voitaisiin esimerkiksi torjua nälkää maailmassa (sillä se, mitä vielä 2000-luvulla tapahtuu, on pöyristyttävää), ja verolla Eurooppaa voidaan auttaa saavuttamaan vuosituhaten kehitystavoitteet sekä lisäämään solidaarisuutta Euroopassa. Ette ehkä tiedä, mutta olen ehdottanut neuvostolle Euroopassa käytössä olevien välineiden lisäämistä ruoka-avun toimittamiseksi, koska Euroopassa on köyhiä ja uusköyhiä ihmisiä, mutta ehdotukseni hylättiin. Tässä oli siis useita syitä veron puolesta, mutta sen on oltava todella globaali eikä se saa vaarantaa Euroopan kilpailukykyä.

Lopuksi haluan sanoa teille erään hyvin tärkeän asian. Jotkut ovat kysyneet: ”Miksi meidän pitäisi valita teidät? Olette ainut ehdokas. Onko se muka demokratiaa?” Olen itsekin useasti ihmetellyt, miksi olen ainoa ehdokas. Tosiasiassa olen sitä mieltä, että minun kannaltani on huono asia, että olen ainoa ehdokas, koska on selvää, että koska muita ehdokkaita ei ole, kaikki kritiikki on osoitettu koko tämän ajan yksistään minuun. On siis selvää, että kun minua verrataan ihanteelliseen ehdokkaaseen, häviän. Häviän tuon vertailun. Häviän vertailun jokaisesta puolue ryhmästä tulevalle ehdokkaalle. Eurooppaa ei kuitenkaan rakenneta ihanteellisten ehdokkaiden varassa. Euroopassa otetaan vastuuta. Muita ehdokkaita ei ole mielestäni ollut siitä yksinkertaisesta syystä, ettei ehdokkuuden taakse ole saatu tarvittavaa tukea. Tämä on se syy. Esillä on ollut runsaasti nimiä, mutta sain taakseni yksimielisen tuen, mistä olen ylpeä, sillä kuten keskustelustamme on käynyt ilmi, Euroopan rakentaminen on nykyisin äärimmäisen vaikea ja kova tehtävä, minkä kaikki varmasti myöntävät. Eurooppa on hyvin moninainen. Vaatimukset ja prioriteetit ovat moninaiset, ja olenkin ylpeä voidessani olla ehdokkaana, joka on saanut vaalit voittaneen puolueen tuen sekä eri puoluekantoja edustavien demokraattisesti valittujen valtion- ja hallitusten päämiesten tuen, mikä ei ole mielestäni lainkaan huono asia. E siis ole kenenkään pääsihteeri, ja komissio on itsenäinen toimielin. Voin taata teille tämän. Komissio, jota nyt johdan ja jota tulen johtamaan saadessani kannatuksenne, tulee puolustamaan itsenäisesti ja tinkimättömästi Euroopan yleistä etua.

Kuten jäsen Estrela ja muut ovat huomauttaneet, ymmärrän täysin, että niiden tuki, jotka haluavat kannattaa minua, ei ole mikään avoin shekki. Olen kiitollinen kaikille minua tukeneille, mutta en nyt voi tässä luetella heitä kaikkia. Osa heistä on yhä täällä. Kiitän heitä. Tukenne ei ole mikään avoin shekki. Arvostan suuresti parlamenttia.

Jotkut ovat todenneet: ”Olette liian lähellä hallituksia”. Unohdatte yhden asian: Ennen pääministeriksi tuloa olin oppositiojohtaja, ja ennen oppositiojohtajaksi tuloa olin parlamentin jäsen. Minut valittiin ensimmäistä kertaa Portugalin parlamenttiin 29-vuotiaana. Olen poliitikko, en mikään teknokraatti tai byrokraatti. Puolustan parlamentteja ja haluan osallistua kanssanne tähän keskusteluun.

Siten vaatimuksenne voivat auttaa minua ja komissiota parantamaan työskentelyään. Tähän pyrin, jos saan tukenne.

(Suosionosoituksia)

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

Puhemies. - (PL) Haluan kiittää Euroopan komission puheenjohtajaehdokasta. Haluan kiittää myös kaikkia läsnä olevia sekä aiemmin puheenvuoron käyttäneitä poikkeuksellisen vilkkaasta keskustelusta. Lisäksi haluan kiittää ministeri Malmströmiä osallistumisesta tähän täysistuntoon.

Hyvät kuulijat, olemme tuomassa uusia toimintaperiaatteita ja uusia institutionaalisia ratkaisuja Euroopan unionille. Toivon teidän muistavan, että komission puheenjohtajaehdokas kertoi meille seuraavan viisivuotiskauden poliittisista toimintalinjauksista. Hän kertoi niistä täällä parlamentissa, missä hän on tavannut kaikkien puolueryhmien edustajat. Hän antoi meille ja kansalaisille hyvin tärkeää tietoa. Äänestämme huomenna tämänpäiväisten pitkien, uuvuttavien ja järkevien keskustelujen päätteeksi.

(Puhemies jatkoi englanniksi)

(EN) Kiitoksia paljon jälleen kerran, arvoisa komission puheenjohtajaehdokas. Saimme loistavan tilaisuuden paitsi kuulla poliittisista linjauksistanne myös keskustella puolueyhmissä ja täysistunnossa.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Georges Bach (PPE), kirjallinen. - (FR) Barroson ohjelma on kunnianhimoinen ja osoittaa suuren halun antaa kriisin koettelemalle Euroopalle sen kipeästi kaipaama piristysruiske. Minusta olisi väärin syyttää Barrosoa kaikista edelliselle kaudelle tyypillisistä ongelmista. Sovittelu laajentuneessa komissiossa, jossa päätöksiä on tekemässä 27 valtiota, ja rahoitus- ja talouskriisin kanssa kamppailu yhdistettynä vaikeaan toimielinuudistukseen, eivät todellakaan ole helpottaneet puheenjohtaja Barroson työtä. Näinä vaikeina aikoina olisi tosin ollut toivottavaa, että hän olisi puhunut vakuuttavammin Euroopan äänellä. Uskon silti, että hän on oppinut virheistään ja että hän ponnistelee vastedes lujasti sekä koko Euroopan että pienten jäsenvaltioiden hyväksi. Se, että hän antaa sosiaalisille ongelmille entistä tärkeämmän osan ohjelmassaan kertoo hänen halustaan vastata nykyistä sosiaalisempaa Eurooppaa vaativien kansalaisten toiveeseen. Ajatus parlamentin ja komission välisestä aidosta kumppanuudesta on tervetullut, ja siihen kannattaa nyt tarttua. Näistä syistä tuen Barroson ehdokkuutta, mutta tukeni ei ole mikään avoin shekki.

Diogo Feio (PPE), kirjallinen. - (PT) Olen iloinen voidessani todeta Portugalin kansalaisena ja Euroopan parlamentin jäsenenä, että aion äänestää José Manuel Durão Barroson uudelleen valinnan puolesta Euroopan komission puheenjohtajaksi. Uskon, että hänen saavutuksensa nykyisellä kaudella, jota ovat koetelleet niin monet poliittiset, taloudelliset ja sosiaaliset vaikeudet, sekä hänen hankkimansa kokemukset tässä tehtävässä, oikeuttavat hallitusten tuen ja parlamenttimme uuden luottamuksen.

Olen harmissani monista yrityksistä (joista kaikki eivät ole olleet avoimia tai vakavasti otettavia) estää hänen ehdokkuutensa läpimeno, ja voin nyt panna merkille, että nämä yritykset kaatuivat sekä uskottavien vaihtoehtojen puutteeseen että yritysten typeryyteen. On harmillista, että myös kotimaani jäseniä on valinnut tämän saman, sekä helpon että epäjohdonmukaisen tien.

Toivon, että Barroson toisella kaudella tekniseen osaamiseen voisi yhdistyä ”jotakin ekstrapaa”. Toivon myös, että hänen kaudellaan todella noudatetaan ja hyödynnetään toissijaisuusperiaatetta sekä edetään Jean Monnet’n suositteluun pienin ja vakain askelin sen sijaan, että valitaan nopea tie, joka lupaili paljon mutta on edesauttanut vain vähän Eurooppa-hankkeen ja eurooppalaisen unelman todellista etenemistä. Huolimatta siitä, kuinka korkealle kurotamme, pääsemme sinne vain askel kerrallaan. Valitkaamme oikea tie.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjallinen. - (PT) Näissä vaaleissa on kyse myös suunnasta, jonka EU aikoo ottaa tulevana vuosina. Komission nykyinen puheenjohtaja, joka on ehdolla myös seuraavaksi viisivuotiskaudeksi, symboloi yhtä mahdollista suuntaa: hänen edustamansa EU ajaa suurten talouskonsernien etuja.

Hänen edustamansa EU on epädemokraattinen ja byrokraattinen, se on poliittisesti ja ideologiltaan vanhoillinen, siinä korostuvat ja saavat jalansijaa syvä eriarvoisuus sekä sosiaalinen, alueellinen ja kansallinen ylivalta. Se on EU, jossa hallitsevat militarismi ja ulkopuolinen interventionismi ja jossa uusliberalismi on institutionalisoitu ainoana hyväksyttävissä olevana talousjärjestelmänä. Tämä ei kuitenkaan ole eikä ole koskaan ollut ainoa mahdollinen suunta. Tämän suunnan vaihtoehtona on sosiaalinen Eurooppa,

työntekijöiden ja kansalaisten Eurooppa. Vaihtoehtoisessa EU:ssa arvotetaan demokratiaa ja sen osallistuvaa luonnetta, jota ei typistetä muodolliseen edustamiseen. Vaihtoehtoisessa EU:ssa kunnioitetaan kansalaisten tahtoa ja heidän demokraattisesti tekemiään päätöksiä sekä turvataan julkiset palvelut ja työntekijöiden oikeudet sosiaalisen kehityksen ja koheesion oleellisina välineinä. Se on vapaiden ja suvereenien valtioiden EU, jossa vallitsevat yhtäläiset oikeudet ja jossa tuetaan ja edistetään luonnonsuojelua, rauhaa sekä kansojen välistä yhteistyötä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjallinen. – (PT) Barroson hetki sitten komission puheenjohtajaehdokkaana antama lausunto vahvistaa meidän tuntemamme Euroopan unionin peruspilarit. Se myös vahvistaa Maastrichtin ja Nizzan sopimuksilla siunatun kapitalistisen, federalistisen ja militaristisen Euroopan integraation, jota aiotaan Lissabonin sopimusluonnoksella viedä vieläkin pidemmälle.

Barroson lausunnot korostavat Lissabonin sopimuksen merkitystä, jos siitä nyt oli epäilystä. Lausunnot ovat itse asiassa seurausta Euroopan johtajien harjoittamasta demokratian vastaisesta painostuksesta (jota Barroso seurasi sivusta) Irlannin kansaa kohtaan, sillä irlantilaiset pakotettiin uuteen kansanäänestykseen, joka pidetään 2. lokakuuta.

Vaikka hän nyt lupaa yrittävänsä korjata niitä vakavia heikennyksiä, joita hänen edelleen johtamansa Euroopan komissio toteutti edellisellä kaudella sosiaalisten ja työntekijöiden oikeuksien suhteen, hän ei ole koskaan perehtynyt kunnolla noihin kysymyksiin tai parhaillaan kokemamme kapitalismin kriisin syihin. Käytännössä Barroso ehdottaa jatkamaan samaa politiikkaa, jossa suositaan vapaata kilpailua, militarismia sekä varsinkin kaikkein vaikutusvaltaisimpien maiden talous- ja rahoituskonsernien etuja. Tämä kävi selväksi, kun hän totesi, että olemme globalisaation mestareita.

Livia Járóka (PPE), kirjallinen. – (HU) Arvoisa puhemies, haluan varmistaa tukeni puheenjohtaja Barrosole PPE-puolueen edustajana sekä ilmaista toiveeni siitä, että nykyinen Euroopan komissio voi jatkaa romanien integraatioon tähtäävää työtä. Tällä kaudella, pääasiassa kahtena viime vuotena, on jo saatu aikaan merkittäviä tuloksia, mutta odotamme paljon syvempää sitoutumista ja suurempaa aloitteellisuutta tulevaisuudessa tältä elimeltä, joka voi toimia alulle panevana voimana (koska sillä on yksinomainen oikeus tehdä yhteisön lainsäädäntöä koskevia aloitteita) Euroopan suurinta vähemmistöä eli romaneja koettelevan köyhyden ja syrjäytymisen torjunnassa.

Toivon, että oikeusasioista, perusoikeuksista ja kansalaisvapauksista vastaavan uuden komission jäsenen viran perustamisella voidaan kannustaa komission organisaatiota tekemään enemmän ja entistä koordinoitummin. Toivon myös, että puheenjohtaja Barroso sitoutuu yhä aktiivisesti romanien asioiden ajamiseen, minkä hän on tuonut ilmi useaan otteeseen, ja että hän tekee parhaansa varmistaakseen, että valtion- tai hallitusten päämiehet paneutuvat nykyistä ponneikkaammin saadakseen aikaan yli puoluerajat ylittävän kattavan ja integroidun ohjelman.

Romanien ja muiden väestöjen sosiaaliset haasteet ovat niin vakavia, ja toimettomuuden seuraukset ovat niin vaarallisia, ettei meillä ole varaa edellisen kauden välinpitämättömyyteen tai lipsahduksiin. Odotamme välittömiä ja rohkeita tekoja sekä radikaalia muutosta entisen ja nykyisen puheenjohtajan asenteeseen, ja odotamme, että komissio toimii lippulaivana Euroopan laajuudessa romanien strategiassa, joka on laadittava mitä pikimmiten sääntömääräisten normien pohjalta ja johon on osoitettava kiinteät määrärahat ja selkeä poliittinen sitoumus.

Nuno Melo (PPE), kirjallinen. – (PT) On varmasti yksi asia, jota yksikään puolue ei kyseenalaista, ja se on se, että käymme läpi talouskriisiä, joka koettelee kaikkia maita ja vaikeuttaa hallitusten päätöksentekoa.

Tässä tilanteessa sillä, onko meillä pätevä komissio ja siihen valittu puheenjohtaja vai väliaikainen komissio, jossa tämän ratkaisevan päätöksen tekeminen viivästyy aina, on suuri merkitys sen suhteen, kuinka tehokkaasti Euroopan unioni kykenee torjumaan kriisiä.

Näin ollen kaikkien niiden perustelut, jotka vastustavat José Manuel Durão Barroson valintaa Euroopan komission puheenjohtajaksi ja yrittävät estää sen, ovat lähinnä retorisia, vaikka nämä henkilöt eivät kiistäkään kriisin ilmeisyyttä vaan jopa viittaavat siihen toistuvasti.

Toisin sanoen ne, jotka ajattelevat ja toimivat tällä tavoin, kiinnittävät vähän tai ei lainkaan huomiota kriisin vaikutuksiin ja ajattelevat yksinomaan tai lähes yksinomaan hyötyä, jota he voivat saada puoluepoliittisesta taktikoinnista, jota näissä oloissa olisi vähintäänkin perustellusti vältettävä.

Georgios Toussas (GUE/NGL), kirjallinen. – (EL) Vanhoillisten, liberaalien ja sosiaalidemokraattisten parlamentin jäsenten tuki Barrosole on seurausta siitä, että hänet on yksimielisesti nimitetty kaikkien EU:n

hallitusten, sekä uusvanhoillisten että sosiaalidemokraattisten, ainoaksi yhteiseksi ehdokkaaksi. EU:n työväenluokan vastainen politiikka ei riipu henkilöistä tai komission puheenjohtajasta vaan sitä ovat määrittämässä ennen kaikkea sen luonne imperialistisena pääoman unionina.

Barroson poliittisissa suuntaviivoissa esitellään yhteenvedon omaisesti Euroopan monopolipääoman strategiset tavoitteet ja luodaan poliittinen ohjelma, jota soveltavat yksisuuntaiset Euroopan poliittiset puolueet kaikkialla EU:ssa, myös Kreikan Uusi demokratia -puolue ja PASOK, olivatpa ne sitten hallituksessa tai oppositiossa.

Tämän poliittisen ohjelman pääasiallisena tavoitteena on sysätä kriisin taakka työväenluokkien harteille sekä varmistaa tällä tavoin, että Euroopan monopoliryhmittymät voivat vapaasti suojella ja kasvattaa voittojaan asemansa vahvistamiseksi globaaleina ja imperialistisina kilpailijoina kapitalistisen talouden elpyessä taantumien jälkeen. Tähän tavoitteeseen päästään mukautumalla työväenluokkien vastaisen Lissabonin strategian uusiin ehtoihin vuoteen 2020 mennessä sekä heikentämällä entistäkin rajummin työntekijöiden palkkoja sekä sosiaalisia ja vakuutusosoikeuksia.

Puhetta johti

varapuhemies **Edward McMILLAN-SCOTT**

12. Kyselytunti (kysymykset komissiolle)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana kyselytunti (B7-0203/2009).

Käsitlemme komissiolle osoitettuja kysymyksiä.

Ensimmäinen osa

Ilda Figueiredon laatima kysymys numero 20 (H-0277/09)

Aihe: Tekstiili- ja vaatetusalan teollisuuden suojaaminen kansainvälisessä kaupassa

Joissakin Euroopan unionin maissa kuten Portugalissa tekstiili- ja vaatetusalan tilanne on vakava. Tämä vaatii yhtenäistä ja yhteisesti sovittua strategiaa, jota noudatetaan julkisessa politiikassa, jolla tuetaan innovaatioon, erilaistumiseen, ammatilliseen koulutukseen ja uudelleenjärjestelyihin tehtäviä investointeja.

Nämä toimenpiteet edellyttävät myös sitä, että kansainvälisen kaupan piirissä ryhdytään tarvittaviin toimiin Euroopan unionin maiden teollisuuden turvaamiseksi ennen kaikkea herkimmillä aloilla kuten tekstiili- ja vaatetusalalla.

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä suojellakseen Euroopan unionin maiden tekstiili- ja vaatetusalaa kolmansien maiden, etenkin Aasian maiden ja Etelä-Korean kanssa tehtävien uusien vapaakauppasopimusten yhteydessä?

Mihin toimenpiteisiin komissio aikoo ryhtyä ottaakseen huomioon, että maailmanlaajuisesti tarvitaan pikaisesti kaupallisten markkinoiden sääntelyä eikä pelkästään rahoitusmarkkinoiden sääntelyä?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Seuraamme hyvin tarkoin talouskriisin vaikutuksia teollisuuden eri aloihimme, luonnollisesti myös tekstiili- ja vaatetusalaan, joka on tärkeä ja suuri ala Euroopan unionissa.

Vastasimme kriisiin laatimalla Euroopan talouden elvytysuunnitelman, jota täydensimme Euroopan globalisaatorahastolla ja väliaikaisella yhteisön valtionapukehyksellä. Näillä asioilla on ollut merkitystä myös tekstiili- ja vaatetusteollisuudelle. Globalisaatorahastosta esimerkiksi on tuettu lähinnä pienistä ja keskisuurista tekstiili- ja vaatetusalan yrityksistä irtisanottujen työntekijöiden työllistämistä Italiassa, Maltassa, Espanjassa, Portugalissa, Liettuassa ja Belgiassa.

Tekstiili- ja vaatetusala on kehittynyt vuosikymmenien ajan käydyin kaupan seurauksena. Alan kauppa vapautettiin täysin vuoden 2009 alussa. Alalla on voitu vastata vapautuksen haasteisiin ja aloitettu saneeraus- ja uudistamisprosessi, joka ei ole ollut helppo.

Alalla on vähennetty massatuotannon osuutta ja keskitytty korkean lisäarvon teknologiatuotteisiin. Eurooppalaiset tekstiilituotteet tunnetaan nykyään maailmalla innovatiivisesta ja teknistä osaamisesta kertovasta ominaisuudestaan. Ala on kehittynyt menestyksellisesti ja voinut säilyttää maailmanluokan

vientiosaamisen. Markkinoille pääsyä koskevat kysymykset ovat siten ensisijaisia alalla, ja olenkin iloinen, että uudistettu markkinoillepääsystrategiamme on otettu vastaan alalla myönteisin tuloksin.

Kauppaneuvotteluissamme, kuten Korean kanssa käytävissä vapaakauppasopimusneuvotteluissa tai monenvälisissä kauppaneuvotteluissa otamme huomioon eri teollisuusalojen arat kysymykset, ja tämä pätee myös tekstiilialaan. Pyrimme näissä neuvotteluissa tasapuolisiin sopimuksiin.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vielä eilen keskustelimme täällä Etelä-Korean kanssa tehtävästä vapaakauppasopimuksesta, ja komission jäsen tietää tarvitsevanaan liiketoiminnan organisaatioita. Halun sanoa hänelle, että olen tavannut henkilökohtaisesti Portugalin liiketoiminnan organisaatioiden edustajia, jotka ovat kertoneet olleensa hyvin huolissaan Etelä-Korean kanssa tehtävän vapaakauppasopimuksen lausekkeista. Tästä ollaan hyvin huolissaan myös kautta Euroopan.

Myös ammattiliitoilla on omat huolensa, ja kaikki, jotka tuntevat Portugalin tai Espanjan kaltaisten Etelä-Euroopan maiden tai niiden alueiden oloja, joilla kyseiset teollisuuden alat ovat hallitsevassa asemassa, ovat vallan hyvin tietoisia työttömyyden vakavuudesta. Arvoisa komission jäsen, työttömyys on nyt etenkin Pohjois-Portugalissa joillakin paikkakunnilla jo yli 20 prosenttia. On myös paikkakuntia, joissa on tekstiililaitoksia ja joiden työttömyys on yli 20 prosenttia! Pelkäämme tilanteen vain pahenevan maassa, jossa on jo ennestään huomattavan paljon köyhyyttä. Siksi kysyn, mitä erityisiä toimia aiotaan toteuttaa...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

David Martin (S&D). – (EN) Jäsen Figueiredon ansiona on kantaa suurta huolta tekstiilitehtaiden sulkemisen sosiaalisista vaikutuksista sekä tekstiiliteollisuudelle siten aiheutettavasta vahingosta. Onko komission jäsen kuitenkin samaa mieltä kanssani siitä, että Etelä-Korean kanssa tehtävä vapaakauppasopimus itse asiassa sisältää yhtä paljon mahdollisuuksia kuin uhkia Euroopan tekstiilituottajille sekä mahdollistaa laadukkaiden tekstiilituotteidemme pääsyn Korean markkinoille?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Ymmärrän vallan hyvin, että tämä kysymys herättää voimakkaita tunteita. Tämä on hyvin tärkeä teollisuuden ala, ja olen täysin samaa mieltä David Martinin kanssa, sillä hän on perehtynyt yksityiskohtaisesti sopimukseen Etelä-Korean kanssa.

On selvää, että viemme Koreaan paljon enemmän vaatteita kuin Korea tuo Eurooppaan, joten näillä markkinoilla on todelliset mahdollisuudet. On ilman muuta oikein, että miettiessämme toimiamme kaupan alalla meidän on otettava huomioon toimien vaikutukset koko alaan, ja juuri näin me teemme.

Jatkaisin erittäin mielelläni tätä keskustelua ja antaisin lisää tietoja suhtautumistavastamme, sillä olen täysin samaa mieltä siitä, että meidän on tuettava omaa teollisuuttamme taloudellisesta taantumasta selviytymiseksi sekä otettava huomioon köyhyyden ja puutteen mahdollisuus sekä tarjottava uusia kaupankäynnin mahdollisuuksia, joilla piristetään kyseisiä talouksia ja teollisuudenaloja. Juuri näin me pyrimme toimimaan.

Brian Crowleyn laatima kysymys numero 21 (H-0281/09)

Aihe: EU:n ensisijaiset tavoitteet ilmastonmuutosta koskevassa hallitustenvälisessä konferenssissa.

Mitä ensisijaisia tavoitteita Euroopan unioni aikoo asettaa ensi joulukuussa Kööpenhaminassa järjestettävää Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastonmuutosta koskevaa hallitustenvälistä konferenssia varten?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Kysymys on hyvin ajankohtainen, ja vastaisin siihen hyvin lyhyesti niin, että ensisijaisiin tavoitteisiin kuuluu sopiminen Kööpenhaminassa kehittyneiden maiden päästövähennyssitoumuksista, kansallisesti tarkoituksenmukaisista ilmastonmuutoksen lieventämistoimista kehitysmaissa sekä sopiminen rahoituksesta.

Haluan kuitenkin sanoa vielä muutaman sanan. Kööpenhaminan kokoukseen on alle kolme kuukautta, ja ilmastokeskustelut ovat nyt ratkaisevassa vaiheessa.

Pöydällä on 250 sivua neuvottelutekstiä, mutta neuvottelut eivät ole siitä huolimatta edenneet riittävän vauhdikkaasti mahdollistaakseen tarpeeksi kunnianhimoisen ja seikkaperäisen sopimuksen syntymisen. Suuri osa osapuolista tosin ymmärtää asian kiireellisyyden ja haluaa keskittyä asioihin, joissa lähentyminen on mahdollista. Ilmastopimuksen perimmäisenä tavoitteena on pysäyttää ilmaston lämpeneminen alle kahteen asteeseen, ja tämä tavoite on vahvistettu sekä edellisessä G8-huippukokouksessa että suurimpien kansantalouksien foorumissa.

Tarvitsemme vertailukelpoisia ja entistä kunnianhimoisempia päästövähennystavoitteita kehittyneiden maiden ryhmää varten. Nyt tuo vähennystavoite on yhteensä alle 15 prosenttia vuoden 1990 tasosta. Tämä jää paljon alle tutkijoiden vaatimasta 25–40 prosentin vähennystavoitteesta. Olemme iloisia siitä, että Japani aikoo tiukentaa tavoitettaan. EU on lupautunut 30 prosentin vähennystavoitteeseen, jos myös muut maat sitoutuvat samaan.

Kehitysmaiden olisi toteutettava sopivia ilmastonmuutoksen lieventämistoimia voidakseen vähentää päästöjensä kasvua 15–30 prosenttia alle tavanomaisen vuoteen 2010 mennessä. EU on ehdottanut, että kehitysmaat (vähiten kehittyneitä maita lukuun ottamatta) laatisivat ja panisivat täytäntöön vähähiilisen talouden suunnitelmia, jotka sisältäisivät ilmastonmuutoksen lieventämiseksi toteutettavat toimet. Suunnitelmat toimisivat siten kohdennetun rahoituksen ja muun tuen pohjana.

Riittävä kansainvälinen rahoitus on elintärkeä tosiasialliseen sopimukseen pääsemiseksi Kööpenhaminassa. Raha ratkaisee sopimukseen pääsemisessä. Siksi meidän on irrotettava yksityistä rahoitusta ja edistettävä vankkojen kansainvälisten hiilimarkkinoiden luomista, mutta myös huomattavaa julkista rahoitusta tarvitaan. Tältä osin on aiheellista mainita teknologia-alan globaali yhteistyö, jolla pyritään kaksinkertaistamaan investoinnit vähähiilisiin teknologioihin. Meidän on myös lisättävä tukeamme köyhimille ja vähävaraisimmille maille, jotta ne voisivat sopeutua ilmastonmuutoksen yhä paheneviin haittavaikutuksiin.

Komissio antoi viime viikolla 10. syyskuuta 2009 tiedonannon kansainvälisen ilmastorahoituksen vahvistamisesta tavoitteena nopeuttaa kansainvälisiä ilmastoneuvotteluja. Edessämme on hurja tehtävä sekä tiiviit neuvottelut tulevana kuukausina, mutta epäonnistumiseen ei ole varaa.

Brian Crowley (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan kiittää komission jäsen Dimasia hänen vastauksestaan.

Puhun lyhyesti ja kysyn, tiedämmekö me Yhdysvaltojen todellisen kannan nyt, kun maassa on uusi hallinto, ja käytetäänkö siellä EU:n esittämiä vähennyslukuja? Toiseksi kysyn koskien Brasiliää, Venäjää, Intiaa ja Kiinaa, jotka tuottavat valtavasti hiilidioksidia ja saavat aikaan hiilidioksidipäästöjä ja muita päästöjä: mikä rooli näillä mailla on ja kuinka me Euroopan unionissa voimme painostaa niitä täyttämään samat standardit, joita vaadimme itseltämme?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, aina puhuessamme ilmastonmuutoksesta kyse on toimista ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi sekä toimista ilmastonmuutosta aiheuttavien syiden vähentämiseksi. Haluaisinkin esittää seuraavan kysymyksen Kööpenhaminan ilmastokokousta silmällä pitäen: kuinka paljon on kiinnitetty huomiota energiatehokkuuden lisäämiseen myös kehitysmaissa, ja mitä keskusteluja käynte juomavesikriisistä ja luonnollisesti myös elintarvikekriisistä?

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Onko vaikutustenarviointia laadittu muutoksista, joita Euroopan kilpailukyvyllä aiheutuu hiilidioksidipäästöjen vähentämisestä 20–30 prosentilla, sekä siitä, miten tämä vaikuttaa pieniin ja keskiuuriin yrityksiin ja ennen kaikkea työllisyyteen?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EN) Yhdysvaltain uusi hallinto on sitoutunut vähennyksiin, jotka ovat paljon kunnianhimoisemmat kuin edellisen hallinnon. Ne eivät ole kuitenkaan vielä yhtä kunnianhimoiset kuin Euroopan unionin sitoumukset ja jäävät alle tutkijoiden vaatimien sitoumusten, joita tarvitaan ilmaston lämpenemisen pysäyttämiseksi alle kahteen asteeseen, kuten kaikkien suurten talousmaiden, myös Yhdysvaltain, Kiinan ja muiden mainitsemienne maiden johtajat sopivat heinäkuuta 2009 L'Aquilassa.

Keskustelut Yhdysvalloissa kuitenkin jatkuvat. Yhdysvaltain edustajainhuoneessa on äänestetty Markeyn ja Waxmanin ohjelmasta, josta äänestetään seuraavaksi senaatissa. Monet määräykset kaipaavat selvennystä, ja meidän on odotettava lopullista nettotulosta, koska ohjelma saattaa olla kunnianhimoisempi kuin miltä se nyt näyttää.

Siitä, sisällytetäänkö päästövähennyslaskelmiin vähennykset, jotka saadaan aikaan panostamalla toimiin metsäkadon välttämiseksi (mikäli tämä otetaan huomioon Yhdysvaltojen päästövähennystavoitteessa) tai panostamalla rahoitukseen tai muihin toimiin, on saatava selvyyttä Yhdysvaltain ja Euroopan unionin sekä muiden kehittyneiden maiden välisten tavoitteiden vertailukelpoisuuden määrittämiseksi.

Tosiasia on, että Yhdysvaltain uusi hallinto suhtautuu asiaan hyvin myönteisesti, teemme tiivistä yhteistyötä sen kanssa ja toivomme, että pääsemme yhdessä hyvään lopputulokseen Kööpenhaminassa, toisin sanoen sopimukseen edellä esittämistäni kysymyksistä.

Brasiliasta, Kiinasta, Intiasta, Meksikosta ja kehitysmaista on sanottava, että odotamme luonnollisesti niiden vähentävän päästöjensä kasvua noin 15–30 prosentilla alle normaalin. Tämä on tutkijoiden mukaan tarpeen ilmaston lämpenemisen pysäyttämiseksi alle kahden asteen. Kehittyneiden maiden vähennykset eivät yksistään riitä.

Osa näistä maista on jo käynnistänyt päästövähennyksiin johtavat kansalliset toimet joko energiatehokkuustoimenpitein tai panostamalla uusiutuviin energialähteisiin, mutta meidän on tiivistettävä yhteistyötämme näiden maiden kanssa, sekä tietojenvaihtoa että yhteistyötä teknologiassa ja sen siirrossa, jotta pääsemme tarvittaviin päästövähennyksiin.

Kustannusten vähentämisestä ja mainitsemastanne energiatehokkuudesta minun on sanottava, että kaikki investoinnit energiatehokkuuteen hyödyttävät luonnollisesti kaikkia. Tuontiöljyn kulutusta esimerkiksi vähentämällä säästämme paitsi rahassa (eikä siitä tarvitse tällöin maksaa öljyntuottajamaille) myös vähennämme hiilidioksidipäästöjä.

Monissa maissa ja etenkin kehitysmaissa, joissa ilmansaasteet ovat ongelma (esimerkiksi Kiinassa, jonka ilmansaasteongelma on hyvin tiedossa), ilmanlaadun parantamisen oheishyödyt ovat tosiasia.

Tähän liittyvät vesi- ja elintarvikeongelmat otetaan molemmat huomioon Euroopan unionin poliittisissa tavoitteissa. Tuemme politiikkaa, jolla voidaan parantaa veden laatua ja toimituksia varsinkin hyvin köyhissä maissa. Elintarvikeasiassa esimerkiksi olimme hyvin tarkkoina siinä, ettei biopolttoainedirektiivi aiheuttaisi raaka-ainekilpailua elintarvikkeiden ja biopolttoaineiden välillä. Otamme siis aina huomioon nämä tärkeät kysymykset.

Vaikutustenarvioinnista ja kilpailukykyä koskevista asioista keskustelimme pitkään energia- ja ilmastopaketin hyväksymisen yhteydessä. Sekä komissiossa että kyseisellä alalla ja myös eri sektoreiden toimesta on laadittu monia selvityksiä. Lainsäädännössämme olevilla säännöksillä varmistetaan takeet, joita tarvitaan Euroopan muiden teollisuudenalojen sekä etenkin pienten ja keskisuurten yritysten kilpailukykyyn säilyttämiseksi esimerkiksi myöntämällä maksuttomia päästöoikeuksia monissa tapauksissa jopa 100 prosenttiin asti päästöistä.

Otamme siis nämä asiat huomioon, ja sama pätee luonnollisesti myös sovellettaessa 30 prosentin päästövähennystä. Jos sovellamme 30 prosenttia, se tarkoittaa sitä, että saamme aikaan kunnianhimoisen sopimuksen Kööpenhaminassa, missä kaikki kehittyneet maat sitoutuvat samoihin vertailukelpoisiin päästötavoitteisiin Euroopan unionissa ja missä kehitysmaat sitoutuvat ilmastomuutoksen lieventämistoimiin, jotta luodaan tasavertaiset toimintaolot koko maailmaan. Tällöin meillä on käytössä myös vertailukelpoiset vähennysvelvoitteet, minkä ansiosta kilpailuongelma poistuu.

Silvia-Adriana Țicăun laatima kysymys numero 22 (H-0301/09)

Aihe: Energiatehokkuuden parantamista ja uusiutuvien energialähteiden käyttämistä koskevien investointien edistämistoimet

Euroopan ympäristökeskus esitti hiljattain alustavia tietoja kasvihuonekaasujen päästövähennyksistä vuodelta 2008. Tilastojen mukaan EU-15:n päästöt ovat vähentyneet 1,3 prosenttia ja EU-27:n 1,5 prosenttia vuoteen 2007 verrattuna, mikä merkitsee huomattavaa askelta kohti Kioton pöytäkirjan tavoitteiden saavuttamista, kun pyritään vähentämään kasvihuonekaasuja vuoteen 2012 mennessä 8 prosentilla viitevuoteen 1990 verrattuna.

Kun otetaan huomioon, että CO₂-päästöt ovat vähentyneet pääasiassa energiatehokkuuden parantumisen ja uusiutuvien energialähteiden käytön myötä liikenne- ja asuntoalalla sekä runsaasti energiaa käyttävillä aloilla, mitä konkreettisia toimia komissio suunnittelee kannustaakseen jäsenvaltioita edistämään investointeja energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvien energialähteiden käyttöön?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa parlamentin jäsen korosti aivan perustellusti käynnissä olevia parannustoimia kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi osittain energiatehokkuutta koskevin toimin sekä lisäämällä uusiutuvien energialähteiden käyttöä liikenteessä ja asumisessa.

Komissio huomauttaisi, että energiatehokkuudella ja uusiutuvilla energialähteillä ajetaan myös muita poliittisia tavoitteita, kuten energiansaantivarmuuden parantamista Euroopan unionissa, unionin kilpailukykyyn lujittamista, työpaikkojen luomista sekä kansalaisten elintason parantamista.

Näihin hyötyihin perustuen komissio parantaa edelleen Euroopan unionin lainsäädäntöä ja ohjelmia tällä erityisellä alalla sekä myöntää taloudellista tukea.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Kun otetaan huomioon, että vuoteen 2020 on vielä 10 vuotta aikaa, että kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisessä voidaan saada aikaan merkittäviä tuloksia rakennusten ja liikenteen energiatehokkuutta parantamalla ja että meillä on talouskriisi, jonka vuoksi ihmiset menettävät työpaikkojaan, meidän on korostettava, että vihreän talouden avulla voimme luoda miljoonia työpaikkoja. Meidän on löydettävä erityiset ratkaisut erityistilanteita varten. Siksi toivon, että tuo ratkaisu olisi se, että te, Euroopan komissio, yhdistäisitte voimanne parlamentin kanssa, jotta löytäisimme innovatiiviset ratkaisut energiatehokkuuteen tehtävien investointien lisäämiseksi. Parlamentti on esittänyt mielenkiintoisia ratkaisuja: Euroopan aluekehitysrahaston tason nostamista vuodesta 2014 alkaen, uuden erityisrahaston perustamista vuonna 2014 sekä mahdollisuutta soveltaa alennettua arvonlisäveroa energiatehokkuutta ja uusiutuvien energialähteiden käyttöä silmällä pitäen Te voitte kenties kertoa tästä enemmän.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Esitän varsin yksinkertaisen kysymyksen: miten komissio aikoo esittää jäsenvaltioille, että näiden olisi syytä harkita uusiutuvien energialähteiden käytön lisäämistä ottamalla huomioon tarve pitää energian hinnat alhaisina kilpailukyvyyn vuoksi?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Mitä investointikannustimia olisi aiheellista kehittää, jotta nopeutetaan myös yksityisten talouksien, eikä pelkästään teollisten ja kaupallisten yritysten siirtymistä uusiutuvien energialähteiden käyttöön?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, vastauksena jäsen Kellyn kysymykseen totean, että kasvihuonekaasupäästökaupan odotetaan tuovan rutkasti rahaa jäsenvaltioiden valtionkassaan ja että hallitukset voivat käyttää osan rahasta matalapalkkaisten tai "polttoaineköyhien" tukemiseen. Kellyn kysymykseen vastaamiseksi tarvittavat keinot ja rahat ovat siis olemassa.

Uusiutuvia energialähteitä koskevassa uudessa direktiivissä jäsenvaltiot veloitetaan tukemaan ja toteuttamaan hallinnollisia ja infrastruktuurin uudistuksia uusiutuvien energialähteiden kehittämisen edistämiseksi. Kukin jäsenvaltio on sitoutunut tiettyjen tavoitteiden saavuttamiseen vuoteen 2020 mennessä, ja niiden on toimitettava ensi vuoden kesäkuuhun mennessä uusiutuvaa energiaa koskeva kansallinen toimintasuunnitelmansa, jossa arvioidaan näiden tavoitteiden saavuttamistapoja.

Rakennusten energiatehokkuudesta annetun direktiivin tarkistuksesta on sanottava, että komissio on lisäksi osoittanut entistä enemmän yhteisön rahoitusta sekä ehdottanut uutta rahoitusta direktiivin täytäntöön panemiseksi. Komissio myöntää jo suoraan rahoitusta energiatehokkuutta ja uusiutuvia energialähteitä koskeviin hankkeisiin. Näitä ovat:

- monet tutkimuksen ja teknologian kehittämisen puiteohjelmaan pohjautuvat tutkimus- ja kehityshankkeet;
- 727 miljoonaa euroa vuosiksi 2007–2013 Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman nojalla tavoitteena poistaa esteitä uusiutuvien energialähteiden kehittämiseltä, parantaa liiketoimintaympäristöä sekä lisätä kansalaisvalistusta;
- yli 500 miljoonaa euroa merituulivoimalahankkeisiin Euroopan talouden elvytysohjelman puitteissa tämän erityisalan yksityisten investointien piristämiseksi, sekä
- komission ja Euroopan investointipankin yhdessä hallinnoima aloite kestävän kehityksen mukaisen energian rahoittamiseksi. Aloitteeseen on osoitettu 15 miljoonaa euroa vuodeksi 2009, ja sen tarkoituksena on ottaa varoja pääomamarkkinoilta sekä Euroopan investointipankin hallinnoimasta Euroopan energia-, ilmastomuutos- ja infrastruktuurirahastosta (Marguerite-rahasto).

Komissio kannustaa lisäksi jäsenvaltioita käyttämään ison osan EU:n koheesiopolitiikkarahastojen varoista energiatehokkuutta ja ja uusiutuvia energialähteitä koskevien hankkeiden tukemiseen.

Czesław Adam Siekierskin laatima kysymys numero 23 (H-0299/09)

Aihe: Kehitysapu talouskriisin aikana

Onko nykyisen talouskriisin vallitessa realistista mahdollisuutta asettaa erityisehtoja kriisistä eniten kärsiville maille? Viittaen etenkin kolmannen maailman erittäin köyhiin maihin. Olisiko mahdollista lisätä apua kehitysmailla? Jos omat sisäiset ongelmamme, kuten budjettivaje tai ajan puute eivät anna siihen mahdollisuutta, mitä silloin tehdään niiden varojen käyttöönottamiseksi, jotka on jo varattu kehitysmaita

varten? Kysymykseni on siis oleellisesti tämä: onko mahdollista yksinkertaistaa menettelyjä, jotta tukea voidaan lisätä?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Komissio on toimivaltuuksiensa rajoissa reagoinut toistaiseksi ripeästi talouskriisin tuhoisien sosiaalisten seurausten estämiseksi kehitysmaissa ja etenkin vähiten kehittyneissä maissa, joista suurin osa on AKT-valtioita.

Komission toimiin kuuluvat muun muassa kehitysapusitoumusten pitäminen ja uusien varojen irrottaminen, suhdanteiden vastaisesti toteuttavat toimet, kehitysavun tehon parantaminen, taloustoiminnan ja työllisyyden ylläpitäminen, maatalouden elvyttäminen, ympäristöstävälliseen kasvuun panostaminen, kaupankäynnin ja yksityisten investointien piristäminen, yhteistyö talouden hallinnon ja vakauden hyväksi sekä kehitysmaiden vähävaraisten tukeminen.

Konkreettisiin toimiin ja menettelyihin on jo ryhdytty avun toimittamisen nopeuttamiseksi. Tilapäisen FLEX-järjestelyn puitteissa on tarkoitus irrottaa 500 miljoonaa euroa Euroopan kehitysrahastosta. Tällä välineellä täydennetään Maailmanpankin ja IMF:n toimia, ja sillä tuetaan kaikkein vähävaraisimpia maita, joilla on huonot valmiudet selviytyä kriisistä. Näille maille annetaan ripeää kehitysapua, jolla niitä autetaan säilyttämään etenkin sosiaalisen sektorin ensisijaiset menokohteet.

Koska FLEX-järjestelyssä hyödynnetään aiemmin kohdentamattomia vararahastoja, kyse on ylimääräisestä rahoituksesta, jota myönnetään näille hyvin vaikeassa asemassa oleville maille. Nykyisistä välineistä EKR:stä ja FLEX-mekanismista on niin ikään osoitettu 80 miljoonaa euroa maille, jotka kärsivät huomattavista vientitappioista vuonna 2008. Lisäksi parhaillaan on käynnissä väliarvio EY:n talousarviosta rahoitusta saaneiden maiden yhteistyöstrategioista. EKR:stä rahoitusta saaneiden AKT-valtioiden väliarviointia on vauhditettu kansallisten strategioiden ja määrärahojen tarkistamiseksi ja mukauttamiseksi.

On kuitenkin tärkeää muistaa, että kehitysapupolitiikka kuuluu EU:ssa yhteisten toimivaltuuksien piiriin. Virallista kehitysapua koskevien sitoumusten täyttämisestä vastaavat etupäässä jäsenvaltiot itse. Uskon vakaasti, etteivät jäsenvaltiot saa pitää talouskriisiä tekosyynä lahjoittajien avun ja lupausten vesittämiseksi ja vaadin myös muita lahjoituksiin sitoutuneita, sekä EU:n jäsenvaltioita että muita lahjoittajamaita toimittamaan lupaamansa avun. Valvomme täysin julkisesti jäsenvaltioiden virallisen kehitysavun toimittamista vuosittain tehtävällä Monterreyn kyselyllä.

Jäsenvaltioilta kerättyjen tietojen pohjalta EU:n yhteisen virallisen kehitysavun odotetaan kasvavan vuoden 2008 49 miljardista eurosta 53,4 miljardiin euroon vuonna 2009 ja 58,7 miljardiin euroon vuonna 2010. Tämä tarkoittaa myös sitä, että ilman jäsenvaltioiden lisätoimia, joilla ne voisivat täyttää omat tavoitteensa, vuodelle 2010 asetettuja yhteisiä tavoitteita ei voida täyttää. Kriisi on lisäksi osoittanut tarpeen lujittaa virallisen kehitysavun toimitusmekanismeja, kuten arvoisa jäsen aivan oikein huomautti.

Pariisin julkilausumaan kuuluva kehitysavun tuloksellisuutta koskeva kansainvälinen ohjelma sekä Accran toimintasuunnitelma ovat nyt entistäkin tärkeämpiä. Meillä on näinä taloudellisesti vaikeina aikoina erityinen vastuu maailman köyhistä ja siitä, että varmistamme kehitysavun tehokkaan kanavoinnin. Aion tukea tätä lähestymistapaa marraskuussa pidettävässä kehitysyhteistyön neuvostossa. Maailmanlaajuinen talouskriisi on tulevina viikkoina yksi poliittisista painopistealueistani.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Kiitos selvityksestänne. Eikö EU:n olisi syytä olla nykyistä aktiivisempi kansainvälisesti? Viittaan Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin kaltaisiin rahoituslaitoksiin, joiden olisi oltava nykyistä joustavampia, kun määritellään kehitysavun tasoa ja myönnetään apua kriisin aikana. Kuinka voisimme poistaa verotuksen sääntöjenvastaisuuksia ja estää eri yritysten harjoittamaa voittojen laitonta siirtoa pois kehitysmaista? Kuinka voisimme vapauttaa kaupankäynnin oikeudenmukaisesti apua tarvitsevien hyväksi?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Etenkin aikoina, jolloin resursseista on pulaa, on tärkeää ryhtyä kohdennettuihin toimiin, joilla oikeille ihmisille ja oikeaan aikaan saadaan toimitettua oikea määrä apua. Kysymykseni kuuluukin seuraavasti: Mitä toimia tulevaisuudessa aiotaan toteuttaa taloudellisen avun tehokkuuden arvioimiseksi ja sen vaikutusten tämentämiseksi määrällisesti?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Ensimmäiseen kysymykseen, joka koski yhteistyötä IMF:n ja Maailmanpankin kaltaisten kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa, vastaisin, että olemme tiiviissä yhteistyössä näiden laitosten kanssa esimerkiksi FLEX-mekanismien välityksellä. Juuri näiden laitosten kanssa olemme itse asiassa määrittäneet maat, joiden olisi oltava tämän uuden välineen pääasiallisia edunsaajia.

Olemme myös toistuvasti vaatineet näitä laitoksia myöntämään nykyistä enemmän lainaa kehitysmaille, ja 280 miljardin dollarin arvoisista nosto-oikeuksista 8 miljardia dollaria osoitetaankin kehitysmaille. Olemme siis todellakin etunenässä vaikuttamassa siihen, että kansainväliset rahoituslaitokset toimivat tällä tavoin, ja tämä on myös komission jäsenen Joaquín Almunian kanta ja oma kantani lokakuun alussa Istanbulissa pidettävissä kokouksissa Maailmanpankin ja IMF:n kanssa.

Toisesta kysymyksestä olen kyllä sitä mieltä, että se oli aiheena jo ensimmäisessä vastauksessani. Kerroin seikkaperäisesti, kuinka tähän pitäisi päästä. Olen toki valmis toistamaan vastaukseni, mutta kyse on siitä, että kiinnitämme erityistä huomiota avun asianmukaiseen hyödyntämiseen.

Fiorello Proveran laatima kysymys numero 24 (H-0289/09)

Aihe: Väestönkehitys ja kehityspolitiikka Afrikassa

Yhdistyneiden Kansakuntien tutkimuksen mukaan Afrikan mantereen väestö voi kaksinkertaistua kahteen miljardiin vuoteen 2050 mennessä. Kyseisenä vuonna Afrikan väestö olisi kaksinkertainen Euroopan väestöön verrattuna. Afrikkalaisella naisella on keskimäärin viisi lasta, kun taas Kaukoidässä naisilla on keskimäärin 1,7 ja Euroopan unionissa 1,47 lasta.

Mitä toimia komissio aikoo ehdottaa ulkosuhde- ja kehitysyhteistyöpolitiikan mukauttamiseksi näihin tietoihin myös pitkän aikavälin maahanmuutto- ja ympäristöpolitiikan suhteen?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Komissio yhtyy arvoisan jäsenen huoleen siitä, että Afrikan väestönkasvu sekä korkeiden syntyvyyslukujen pitkä-aikaiset vaikutukset saattavat lisätä merkittävästi Afrikan luonnonvaroihin kohdistuvia paineita sekä määrittää Afrikan mantereen kehityksen suuntaa.

Syntyvyysluvut kertovat paljon: YK:n väestön jakautumisen yksikön mukaan Afrikan kokonaisväestö on nyt 8 prosenttia pienempi verrattuna siihen, jos maanosan syntyvyysaste olisi jäänyt vuoden 1970 tasolle. Afrikan syntyvyyslukujen odotetaan itse asiassa laskevan jopa alle 2,5 prosenttiin vuoteen 2050 mennessä. Maanosan kaupunkialueilla nouseva keskiluokka saa vähemmän lapsia vauhdilla, joka on vertailukelpoinen eurooppalaisten kanssa. Tämä on lupaava suunta maissa, jota ovat saavuttaneet poliittisen vakauden ja joiden talouskasvu on huomattavaa.

Näistä haasteista tietoisena Euroopan komissio harjoittaa kehitysyhteistyöpolitiikkaa, jonka tarkoituksena on torjua köyhyyttä, edistää kestävää kehitystä sekä vastata poliittisiin haasteisiin vakauden vauhdittamiseksi. Näissä asioissa komissiota sitoo myös vuonna 1994 pidetyssä kansainvälisessä väestö- ja kehityskonferenssissa hyväksytty strategia, jota tarkistettiin vuonna 1999.

Strategialla laajennettiin perhesuunnittelun käsitettä käsittämään myös seksuaali- ja lisääntymisterveyden ja -oikeudet. Strategialla laajennettiin perhesuunnittelun käsitettä käsittämään myös seksuaali- ja lisääntymisterveys sekä -oikeudet. Strategiassa painotetaan ihmisoikeuksia, naisten voimaannuttamista, terveyteen ja koulutukseen panostamisen merkitystä sekä kattavien lisääntymisterveyspalvelujen tarjoamista kaikille niistä tarvitseville. Etenkin naisten koulutuksella on vaikutuksia heidän lisääntymiskäyttäytymiseensä.

Monista tutkimuksista on käynyt ilmi vahva yhteys koulutuksen ja syntyvyyden välillä: luku- ja kirjoitustaidon parantuessa syntyvyyslukuilla on taipumus laskea. Komissio aikoo kaikissa ohjelmissaan myöntää noin 1,7 miljardia euroa koulutukseen vuosina 2007–2013. Yleisesti ottaen olemme sitoutuneet vahvasti nostamaan EU:n yhteisen kehitysavun tasoa ja tehoa, kun on kyse terveysjärjestelmistä, joilla katetaan yleisesti peruspalvelut ja lisääntymisterveyspalvelut. EU on tältä osin sitoutunut myöntämään (vuosituhannen kehitystavoitteita koskevan EU:n toimintaohjelman nojalla) ylimääräiset 8 miljardia euroa (joista 6 miljardia Afrikalle) terveyteen edellyttäen, että avustussitoumukset täytetään kaikilta osiltaan.

Ympäristöön kohdistuvien paineiden poistamiseksi on elintärkeää varmistaa paikallisväestöjen toimeentulon kestävyys. Tämä tarkoittaa aavikoitumisen ja maaperän köyhtymisen torjuntaa sekä maataloustuotannon parantamista sekä biodiversiteetin, metsien ja muiden luonnonvarojen, myös valtamerien ja sisävesien liikakäytön pysäyttämistä sekä myös sen varmistamista, että ilmastonmuutos pysyy tietyissä rajoissa ja että Afrikan väestöjä autetaan sopeutumaan ilmastonmuutokseen.

Komissio työskentelee yhdessä EU:n jäsenvaltioiden kanssa ympäristönäkökohtien huomioon ottamista koskevan strategian parissa varmistakseen, että kehitysyhteistyöponnistelut edesauttavat näihin tavoitteisiin pääsemistä. Kööpenhaminan ilmastokokouksen valmistelujamme onkin tarkasteltava tässä valossa.

EU työskentelee parhaillaan yhdessä Afrikan unionin ja muiden alueellisten järjestöjen kanssa tarkoituksena parantaa niiden valmiuksia käsitellä ympäristö- ja ilmastomuutosasioita. EU myös tukee tärkeitä aloitteita, joilla parannetaan metsähallintoa etenkin metsälainsäädännön valvonnalla, metsähallinnolla ja metsäkaupalla.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kysymykseni tarkoituksena oli korostaa yhtä erityistä seikkaa: globaali väestönkasvu vaikuttaa sekä raaka-aineiden käyttöön että saasteisiin. Kehitysmaiden väestönkasvu on kuitenkin erityisen laajaa ja sillä on omat sosiaaliset ja taloudelliset vaikutuksensa. Kysymykseni kuuluu siis seuraavasti: Voitaisiinko kehitysyhteistyöpolitiikkaa toteuttaa kehitysmaissa yhdessä perhesuunnittelupolitiikan kanssa mahdollisesti kansalaisjärjestöjen kautta?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) On mielenkiintoinen tieto, että kaksi kolmasosaa Afrikan väestöstä asuu vain kahdeksassa valtiossa 53:sta. Afrikan liikakansoitusongelma koskee siis vain näitä yksittäisiä maita. Missä määrin nämä tosiasiat vaikuttavat Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikkaan?

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) EU:lla ei ole erityistä perhesuunnittelupolitiikkaa, mutta sitä voidaan harjoittaa hallitusten pyynnöstä. Monet äitien kuolemat johtuvat epäasianmukaisissa oloissa tehdyistä aborteista. Komissio tukee myös näitä ohjelmia maissa, joissa lainsäädäntö sallii abortit. Toimiin ryhtyminen riippuu siis kyseisistä maista itsestään.

Toisesta kysymyksestä minun on sanottava, että Afrikkaa ja sen syntyvyyslukuja tarkasteltaessa voidaan havaita selkeä yhteys talouskehityksen, kaupungistumisasteen ja syntyvyyslukujen välillä, kuten totesin avauspuheenvuorossani. Tämä ei ole uusi ilmiö. Se on tuttu kaikista maista ympäri maailman. Maailmanlaajuisen kaupungistumisen ja toivoakseni parantuneiden kasvulukujen myötä syntyvyyslukujen odotetaan laskevan. Tämä ei rajoitu vain tiettyihin maihin, kuten arvoisa jäsen antoi ymmärtää. Kyse on ennemminkin kyseisten maiden kehitykseen liittyvästä ilmiöstä.

Jim Higginsin laatima kysymys numero 25 (H-0274/09)

Aihe: EU:n ja Kolumbian välisten vapaakauppasopimusneuvottelujen keskeyttäminen

Ammattiyhdistysaktivistien surmien jatkumisesta Kolumbiassa on selvät todisteet. Vuonna 2008 surmien määrä kasvoi 25 prosentilla. Onko komissio näin ollen valmistautunut suosittelemaan EU:n ja Kolumbian välisten vapaakauppasopimusneuvottelujen keskeyttämistä?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Ihmisoikeuksien suojeleminen on korkealla sijalla Euroopan unionin ja Kolumbian välisissä suhteissa. Seuraamme siten Kolumbian tilanteen kehittymistä hyvin tarkoin.

Olemme vallan hyvin perillä Kolumbian ammattiliittotoiminnan vaikeuksista sekä ammattiyhdistysjohtajien ja -jäsenten tappamisen ja uhkailun jatkumisesta.

Olemme saaneet nämä tiedot omista tietolähteistämme, kansainvälisiä sopimuksia valvovien elinten raporteista ja lausunnoista sekä keskusteluistani Euroopan ammattiliittojen keskusliiton kaltaisten elinten kanssa.

ILOn perussopimusten tosiasiallinen soveltaminen Kolumbiassa herättää yhä vakavaa huolta. Kehotamme järjestelmällisesti Kolumbian hallitusta vauhdittamaan ponnisteluja vähäosaisten väestöryhmien tukemiseksi sekä tutkimaan kaikki ihmisoikeusrikkomukset niistä rankaisemiseksi.

Ihmisoikeus- ja ammattiyhdistysaktivisteihin hiljattain kohdistetut väkivallanteot ovat olleet esillä EU:n troikkaan kuuluvien lähettiläiden tapaamisessa Bogotassa. Aiheesta keskusteltiin myös äskettäin järjestetyissä Euroopan unionin ja Kolumbian viranomaisten välisissä korkean tason tapaamisissa.

Olemme lisäksi käynnistäneet hiljattain kahdenvälisen ihmisoikeusvuoropuhelun Kolumbian hallituksen kanssa. Vuoropuhelu toimii kanavana säännölliselle tietojen ja kokemusten vaihdolle ihmisoikeuksien saralla sekä edistää teknisen alan yhteistyötä.

Aiomme myös sisällyttää ylimääräisiä takeita suunnitteilla olevaan monenväliseen kauppasopimukseen keskeisten työ- ja ympäristösopimusten täytäntöönpanon parantamiseksi Kolumbiassa osana kestäväää kehitystä koskevaa neuvottelulukua. Ehdotamme myös, että kansalaisjärjestöt valvoisivat työläinsäädännön täytäntöönpanoa. Toivomme, että tällä tavoin sopimuksella voidaan parantaa Kolumbian ammattiyhdistysaktivistien asemaa.

Jim Higgins (PPE). – (EN) Tiedän, että ihmisoikeudet ovat keskeinen tavoite, mutten ymmärrä, miksi itseään ihmisoikeuksien puolestapuhujaksi mainostavan Euroopan unionin olisi edes harkittava kauppasopimuksen tekoa Kolumbian hallituksen kaltaisen järjestelmän kanssa.

Maassa on surmattu 27 ammattiyhdistysaktivistia vuoden 2007 tammikuun alkupuolen jälkeen. Luku puhuu puolestaan, ja menneet tapahtumat ovat osoittaneet, että tapa, jolla viesti on yritetty saada läpi, vahingoittaa näitä maita taloudellisesti, kuten tapahtui, kun Etelä-Afrikkaa vastaan asetettiin sanktioita.

Uskon todella, että meidän olisi syytä lähettää Kolumbiaan valtuuskunta toteamaan maan todellinen tilanne ensikäden tietona sen sijaan, että käymme maan kanssa vuoropuhelua. Meidän olisi saatava maahan kenttätöntekijöitä ja keskeytettävä kauppaneuvottelut sen kanssa, kunnes varmistumme siitä, että maan ihmisoikeustilanne vastaa muun maailman tilannetta.

David Martin (S&D). (EN) Olen erittäin tyytyväinen, että jäsen Higgins esitti tämän kysymyksen. Hän on ehdottomasti oikeassa kuvaillessaan Kolumbian tilannetta, ja te, komission jäsen, olette nyt tunnustanut tosiasiat.

Aikooko komissio tämän perusteella ensinnäkin keskeyttää GSP+-sopimuksen teon Kolumbian kanssa ja toiseksi keskeyttää vapaakauppasopimusneuvottelumme, kunnes saamme Kolumbian hallitukselta takeet siitä, että ammattiyhdistys- ja ihmisoikeusaktivistit sekä muut voivat jatkaa elämäänsä turvassa Kolumbiassa?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Kiitoksia molemmille, ja ymmärrän hyvin mielen kuohunnan. En ole silti vakuuttunut siitä, että neuvottelujen keskeyttämisellä saadaan aikaan molempien jäsenten toivomia tuloksia. Minusta meidän on jatkettava vuoropuhelua ja yhteistyötä, jotta voimme sisällyttää neuvotteluihimme ja ennen kaikkea sopimusiimme ehdottomat takeet siitä, mitä molemmat jäsenet vaativat.

Tämä on minun omaksumani lähestymistapa. Haluan lisätä, ettei tämä tarkoita sitä, etten olisi kehottanut minun kanssani jo puhuneita jatkamaan panostuksiaan sen varmistamiseksi, että olemme oikeilla linjoilla, ja toki seuraan asiaa, mutta tällä hetkellä tämä on päättämäni toimintalinja.

(EN) **Georgios Papastamkosin** laatima kysymys numero 26 (H-0261/09)

Aihe: Kansainvälisen kaupan elpyminen

Kansainvälisen kaupan kasvuvauhti hidastui huomattavasti vuonna 2008 ja on hidastunut vuoden 2009 aikana entisestään. Kaupan kasvuvauhdin hidastuminen on paljon huomattavampi kuin taloudellinen taantuma itsessään. Eurooppa-neuvosto totesi (Brysselissä 19.–20. maaliskuuta 2009), että ”vapaa ja oikeudenmukainen kauppa on maailmanlaajuisen elpymisen keskeinen tekijä” ja kehotti ”saattamaan kahdenväliset kauppaneuvottelut ja WTO:n Dohan kehitysohjelman ripeästi päätökseen”.

Pyydän komissiolta vastausta seuraaviin kysymyksiin:

Millaisia aloitteita se on tehnyt kaupan rahoittamiseksi? Miten parhaillaan käynnissä olevat kauppasopimuksia koskevat neuvottelut etenevät ja miten EU:n ulkopuolelle suuntautuvia kauppavirtoja aiotaan voimistaa?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) On tietenkin totta, että talouskriisi on iskenyt erityisen voimakkaasti kansainväliseen kauppaan. Maailman kauppajärjestön sihteeristön arvion mukaan maailmankaupan volyymi laskee 10 prosentilla vuonna 2009, 14 prosentilla kehitysmaissa ja noin 7 prosentilla nousevissa talousmaissa. Tämä edellyttää kunnianhimoista reagointia, johon olemmekin ryhtyneet sekä kaupan rahoituksessa että monenvälisissä ja kahdenvälisissä neuvotteluissa.

Olemme ryhtyneet yhdessä jäsenvaltioiden kanssa lukuisiin tärkeisiin toimenpiteisiin kaupan rahoituksen saannin parantamiseksi. Jäsenvaltiot ovat astuneet kuvaan mukaan vientiluottovirastojen välityksellä tilanteissa, joissa kaupalliset osapuolet eivät enää ole halunneet tai kyenneet tarjoamaan vakuutusta vientirahoitukselle.

Lyhytaikaisten vakuutusten osalta tätä on helpotettu komission päätöksellä, jolla höllennetään väliaikaisesti kyseisen tuen saantiehtoja. Olemme valmiita höllentämään tilapäisesti myös OECD:n sääntöjä keskipitkän tai pitkän aikavälin luottovakuutusten osalta.

Monenvälisissä asioissa kannatamme vahvasti G20:ssä tehtyjä sitoumuksia kansallisille vientiluottovirastoille tarvittaessa riittävän valtion vientiluottovakuutuskapasiteetin mahdollistamiseksi. Tuemme myös monenvälisten rahoituslaitosten pyrkimyksiä tarjota uusia kaupan rahoitusvälineitä tai lisätä nykyisiä.

Voidaksemme varmistaa viennin parantamisen ja lisäämisen jatkamme jo aloittamiamme kauppaneuvotteluja. Arvoisat jäsenet tietävät, että monenvälisellä tasolla ensisijainen tavoite on nyt ja vastedes Dohan neuvottelukierroksen kunnianhimoinen, tasapainoinen ja kattava päättäminen, mistä olisi suurta hyötyä koko maailmalle ja luonnollisesti myös Euroopan taloudelle.

Äskettäin pidetyssä New Delhin kokouksessa, johon myös minä osallistuin, saatiin aikaan uutta poliittista puhtia, jonka ansiosta voimme toivoakseni päästä sopimukseen vuonna 2010 Pittsburghissa järjestettävän G20-kokouksen myötä.

Toivomme todellista sitoutumista WTO:n keskeisiltä kumppaneilta tulevana kuukausina neuvottelujen jouduttamiseksi sen paketin pohjalta, josta on tähän asti käyty alustavia neuvotteluja. Kuten jäsenet tietävät, pyrimme moniin kahdenvälisiin sopimuksiin tämän yhteydessä.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Arvoisa puhemies, talouskriisin paineissa monet valtiot ovat esittäneet toimenpiteitä kotimaan teollisuutensa piristämiseksi. Tuorein esimerkki on Yhdysvaltain presidentin Barack Obaman päätös asettaa tulleva Kiinasta tuotaville autonrenkaille.

Onko komissio arvioinut kolmansien maiden kauppakumppanimme toiminnan, kuten "Osta amerikkalaista" tai "Osta kiinalaista" -kampanjoiden vaikutuksia Euroopan maiden vientiin?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Olen tosiaankin neuvotellut Yhdysvaltojen ja Kiinan (josta palasin viime viikolla) kanssa edellä mainituista kampanjoista, jotka ovat hyvin erilaiset ainakin minun saamieni luotettavien tietojen mukaan. Olen tutustunut "Osta amerikkalaista" -kampanjan lainsäädäntöön. Olen paljon huolestuneempi Yhdysvaltojen yksittäisten osavaltioiden toimista kuin siitä, mitä todella on väitetty.

Osta kiinalaista -kampanja edustaa erilaista ehdotusta. Olen jossain määrin vakuuttunut siitä, mitä sekä Kiinan kauppaministeri Chen Deming että varapääministeri Tang Jiaxuan sanoivat minulle viime viikolla tavoitteesta ja tavasta, jolla eurooppalaista liiketoimintaa pitäisi hoitaa, mutta aion olla valppaana varmistaakseni, ettei eurooppalainen liiketoiminta kärsi suorasti eikä epäsuorasti.

Autonrenkaita koskevasta nykyisestä kannastamme, johon arvoisa jäsen varmaankin viittasi, voin todeta, että seuraamme tilannetta ja katsomme, mitä asiassa tarkkaan ottaen tapahtuu. Arvoisa jäsen on aivan oikeassa huomauttaessaan, että kyse on tärkeästä alasta, jota meidän on seurattava nähdäksemme, mitä sillä tapahtuu, joten olen luonnollisesti valmis olemaan yhteyksissä asiassa.

Puhemies. – (EN) Pelkäänpä pahoin, että kysymys 27 raukeaa sen laatijan Moraesin poissaolon vuoksi.

Liam Aylwardin laatima kysymys numero 28 (H-0279/09)

Aihe: Eurooppalaisten naudan- ja lampaanlihatuotteiden markkinointi

Millaisilla toimilla Euroopan unioni pyrkii helpottamaan eurooppalaisten naudan- ja lampaanlihatuotteiden myyntiä kolmansissa maissa, ja aikooko komissio esittää uusia toimia asian edistämiseksi?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Työskentelemme aktiivisesti moninaisten ja elintärkeiden terveysrajoitusten käsittelemiseksi sekä edistääksemme siten eurooppalaisten tuotteiden, kuten irlantilaisen naudan- ja lampaanlihan myyntiä. Markkinoillepääsystrategia ja etenkin vuonna 2007 käynnistetty markkinoille pääsyä koskeva yhteistyökumppanuus ovat tältä osin keskeisellä sijalla komission työssä. Markkinoillepääsystrategialla vahvistetaan komission, jäsenvaltioiden ja alan välistä yhteistyökumppanuutta, jonka tavoitteena on parantaa kaupan esteiden havaitsemista, analysointia, priorisointia ja poistamista.

Strategian erikoisuutena on, että se koostuu eri kauppapoliittisten välineiden oikeanlaisesta yhdistelmästä. Tämä tarkoittaa monenvälisen ja kahdenvälisen kanavien hyödyntämistä sekä muodollisten keskipitkän tai pitkän aikavälin poliittisten välineiden täydentämistä poliittisilla yhteyksillä ja yhteisellä kauppadiplomatialla.

Olemme viime vuosina jouduttaneet huomattavasti markkinoille pääsyyn liittyviä ponnistelujamme, ja olemme onnistuneet monessa asiassa, mikä osoittaa, että kuljemme oikeaan suuntaan. Olemme esimerkiksi onnistuneet rajoittamaan muutamia maita ja poistamaan EU:n lihalle asetetun vientikiellon, joka johtui Irlannissa joulukuussa 2008 ilmenneestä dioksiini- ja PCB-tartuntavaarasta. Olemme hiljattain myös onnistuneet avaamaan Saudi-Arabian, Jordanian ja Filippiinien markkinat naudanlihan tuonnille EU:sta sekä käsittelemään tiettyjä SPS-kysymyksiä Egyptin ja Israelin kanssa kaupankäynnin kannalta entistä paremmalla tavalla.

Vaadimme edelleen Indonesian, Malesian ja Korean kaltaisia maita muuttamaan lainsäädäntöään vastaamaan täysin SPS-sopimuksen vaatimuksia sekä Maailman eläintautijärjestön kansainvälisiä normeja. Olemme kehottaneet EU:n naudanliha-alan yrityksiä kertomaan erityisistä huolenaiheistaan sekä tekemään ehdotuksia siitä, miten voisimme poistaa kaupan esteitä tärkeiltä markkinoilta. Tämä on saanut hiljattain hyvin myönteistä palautetta, ja Irlannin liikealan yhdistyksen tekemä esitys auttaa meitä priorisoinnissa ja työomme jatkamisessa.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Saisinko kysyä komission jäseneltä, voisiko hän harkita elintarvikkeiden markkinointiin tarkoitettujen määrärahojen perusteellista ja täydellistä tarkastelua? Budjetti on ollut käytössä 1970-luvulta asti ja on hyvin rajoittava, joten sitä on uudistettava. Onko komissio lisäksi samaa mieltä siitä, että Euroopan unionin elintarvikesektorin kilpailukyvyyn parantamisella unionia autetaan selviämään talouden taantumasta?

Seán Kelly (PPE). – (EN) On hyvin tiedossa, että eurooppalaiset naudan- ja lampaanlihatuotteet täyttävät korkeat vaatimukset. Mihin toimiin komissio on mahdollisesti ryhtynyt kannustaakseen tai vaatiakseen, että vastaavia normeja sovelletaan myös muihin kauppakumppaneihin, etenkin Brasiliaan?

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Ensinnäkin olen perehtynyt arvoisan jäsenen mainitsemaan erityiseen alaan, joten jos sopii, palaan asiaan hänen kanssaan kirjallisesti.

Olen kuitenkin täysin samaan mieltä alan arvosta ja merkityksestä Euroopan unionille ja kaupalle. Kyse on todellakin alasta, johon meidän on kiinnitettävä entistä suurempaa huomiota. Teen hyvin tiivistä yhteistyötä komission jäsen Fischer Boelin kanssa kauppasopimuksissa sen varmistamiseksi, että sopimustemme maatalousosa tarjoaa todellisen voimavaran ja mahdollisuuden. Toivon, että neuvottelujemme alkaessa arvoisa jäsen huomaa, että kiinnitämme tähän entistä suurempaa huomiota.

Vastavuoroisuusperiaatteesta on sanottava, että neuvottelemme kolmansien maiden viranomaisten kanssa ja koulutamme heitä ymmärtämään EU:n järjestelmää, jotta he voisivat luottaa sekä EU:n kuluttajille että heidän kotimaidensa kuluttajille tarjotun suojan tasoon.

Vaadimme kolmansia maita noudattamaan kansainvälisiä sitoumuksiaan ja etenkin WTO:n SPS-sopimusta, jotta varmistamme, että vaatimuksia asetettaessa kolmannet maat noudattavat kansainvälisiä normeja tai perustavat vaatimuksensa tieteelliseen tietoon.

Bernd Posseltin laatima kysymys numero 29 (H-0272/09)

Aihe: Ruskohiilen louhinnasta aiheutuvat ympäristöhaitat Tšekin tasavallassa ja Keski-Saksassa

Mikä on komission arvio ruskohiililouhosten tai ruskohiilivoimaloiden aiheuttamista ympäristöhaitoista Tšekin tasavallassa ja Keski-Saksassa? Mitä mieltä komissio on sulkemis- tai kunnostussuunnitelmien täytäntöönpanosta, kun otetaan huomioon myös turvallisuusnäkökohta?

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, ruskohiililouhosten ja ruskohiilen käytöstä voimaloissa mahdollisesti johtuvat ympäristövahingot ovat asia, jota käsitellään asianmukaisesti yhteisön lainsäädännössä.

Kaivosjätedirektiivin nojalla kaivosjätettä käsittelevien yksiköiden on saatava lupa, johon sisältyvät jätehuoltosuunnitelma ja suunnitelma voimaloiden sulkemiseksi ja kunnostamiseksi. Näiden yksiköiden on toimitettava taloudellinen vakuus, joka kattaa maaperän kunnostuksesta aiheutuvat kustannukset.

Direktiivissä säädetään tarkastuksista, jotka toimivaltaisten viranomaisten on suoritettava, ja siihen sisältyy ilman, veden ja maaperän pilaantumisen estämistä koskevia velvollisuuksia. Direktiiviä on sovellettu uusiin voimaloihin toukokuusta 2008 lähtien. Nykyisten voimaloiden on saatava direktiivin mukainen lupa viimeistään toukokuussa 2012.

Jäsenvaltioiden on lisäksi laadittava vuoden 2012 puoleenväliin mennessä luettelo käytöstä poistetuista tai puretuista voimaloista, jotka saattavat aiheuttaa ympäristövahinkoja.

Euroopan unionin sääntelykehys sisältää myös muita direktiivejä, kuten IPPC-direktiivin ja suuria polttolaitoksia koskevan direktiivin. Ympäristövastuusta on sanottava, että maaperädirektiivi on neuvoston käsittelyssä, mutta asia ei ole edennyt. Direktiiveistä tärkein on luonnollisesti IPPC-direktiivi, jossa suurilta polttolaitoksilta vaaditaan parhaiden käytäntöjen soveltamiseen perustuvaa lupaa.

Lisäksi suuria polttolaitoksia koskevassa direktiivissä suurimmille ilmansaastuttajille asetetaan päästöjen vähimmäisraja-arvot. Jos laitos lakkautetaan, IPPC-direktiivissä operaattorilta vaaditaan toimenpiteitä saastumisriskien estämiseksi sekä alueen puhdistamiseksi.

Tällä oikeudellisella kehyksellä turvataan korkea luonnonsuojelun taso ruskohiililaitosten aiheuttamien ympäristövahinkojen varalta.

Voimaloiden sulkemisen osalta tätä arvioidaan sen mukaan, miten voimat ovat noudattaneet sääntömääräisiä vaatimuksia.

Bernd Posselt (PPE). - (DE) Kiitoksia tarkasta ja kattavasta vastauksestanne. Kysymykseni kattoi kuitenkin myös erityisesti raja-alueet eli Saksan ja Tšekin tasavallan, Saksan ja Puolan sekä Puolan ja Tšekin tasavallan väliset raja-alueet. Vastaavia tapauksia on useita näillä raja-alueilla. Haluaisin tiedustella, onko näiden valtioiden rajat ylittävä yhteistyö mielestänne riittävä ja tukeeko komissio näiden raja-alueiden välisiä toimia etenkin alueellisten ohjelmien yhteydessä?

Stavros Dimas, komission jäsen. - (EL) Arvoisa puhemies, rahoituslähteitä on ensinnäkin useita sekä Tšekin tasavallalle vuoden 2007 jälkeen että Saksalle. Minun on muistutettava teitä luonnollisesti myös siitä, että viime joulukuussa hyväksytyn energia- ja ilmastopakettin ansiosta myös kasvihuonekaasupäästökauppaohjelmasta saadaan riittävästi varoja. Tehdyn sopimuksen mukaan näitä ja muita päästöjä on vähennettävä 50 prosentilla ilmastomuutoksen torjumiseksi.

Tämä tarkoittaa sitä, että laitokset ja etenkin ruskohiilivilouhokset tuhoavat ympäristöä ja luontoa ja aiheuttavat vahinkoa paitsi maaperän luonnonmukaiselle tilalle myös vesistöille saastumisen ja tietävästi suurten hiilidioksidimäärien syntyminen vuoksi, koska ruskohiili on tässä mielessä pahin mahdollinen polttoaine. Asteikolla yhdestä kymmeneen se on kenties pahin saastuttaja hiilidioksidipäästöjen vuoksi. Haluaisin sanoa, että rahaa saadaan siis myös päästökaupasta, ja etenkin Saksan osalta minun on sanottava, että päästökauppaa käydään juuri parhaillaan. Rahaa saadaan näin ollen myös tätä kautta. Tämän lisäksi on kuitenkin myös yhteisön rahoitusta, jolla voidaan niin ikään edistää kaivostoiminnasta aiheutuneiden ympäristövahinkojen korjaamista.

Alueellisista toimintaohjelmista 2000–2006 on rahoitettu hankkeita entisen Itä-Saksan tietyissä liittovaltioissa (Sachsen, Sachsen-Anhalt ja Thüringen) harjoitetun ruskohiilen louhinnan takia pahoin vaurioituneiden alueiden kunnostamiseksi. Asiaa koskeissa ohjelma-asiakirjoissa määrätään tämänkaltaisen tuen jatkamisesta myös vuosina 2007–2013.

Tšekin tasavallan osalta minun on sanottava, että maan luoteisosan alueellisesta toimintaohjelmasta 2007–2013 rahoitetaan toimia käytöstä poistettujen kaivosalueiden elvyttämiseksi ja kunnostamiseksi. Ympäristöä koskevassa toimintaohjelmassa määrätään myös yhtenä prioriteettina elvyttämään käytöstä poistettuja kaivosalueita. Yhteistyö paitsi eri maiden myös alueellisten järjestöjen välillä hyödyttää luonnollisesti molempia osapuolia.

Puhemies. - (EN) Kysymyksiin, joihin ei ajanpuutteen vuoksi voitu vastata, vastataan kirjallisesti (ks. liite).

Kyselytunti on päättynyt.

13. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

14. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 20.00.)